Da, postoji pakao

Da, postoji vrag

Da, postoji karma

SAMAEL AUN WEOR

Naslov izvornika: «Yes, there is a Hell; Yes, there is a Devil; Yes, there is Karma», Samael Aun Weor

Ovu je knjigu s engleskoga preveo Matija Miloš.

Ovaj je prijevod prvo hrvatsko izdanje izvornika.

Sva prava pridržana. Zabranjeno je ovo djelo komercijalno distribuirati, u cijelosti ili djelomično, bez prethodnog dopuštenja izdavača.

Napomena izdavača

Širenje Gnoze u potpunosti je humanitaran zadatak. Nitko, bilo da je riječ o fizičkoj ili pravnoj osobi, ne smije koristiti ovu knjigu za stvaranje profita.

Termini «smrt», «revolucija»., itd., odnose se isključivo na unutarnje psihološke postupke prema samome sebi.

Napomena prevoditelja

Muški rod, u ovoj knjizi na nekim mjestima korišten kao generalizacija, odnosi se podjednako na oba spola.

Ako je potrebno pojašnjenje moguće kontradikcije ili pogrešnog tumačenja, molimo da usporedite prijevod s originalnim tekstom.

SADRŽAJ

Poglavlje 1.	Pakao	5
Poglavlje 2.	Tri aspekta unutrašnjosti Zemlje	9
Poglavlje 3.	Sedam svemira	13
Poglavlje 4.	Monadi i biti	21
Poglavlje 5.	Prvi pakleni krug *Krug Mjeseca*	28
Poglavlje 6.	Drugi pakleni krug *Krug Merkura*	34
Poglavlje 7.	Treći danteovski krug *Krug Venere*	40
Poglavlje 8.	Četvrti danteovski krug *Uronjena sfera Sunca*	44
Poglavlje 9.	Peti danteovski krug *Uronjena sfera Marsa*	50
Poglavlje 10.	Šesta uronjena sfera *Jupiterova sfera*	55
Poglavlje 11.	Sedma uronjena sfera *Saturnova sfera*	60
Poglavlje 12.	Osmi danteovski krug *Uranov krug*	70
Poglavlje 13.	Deveti danteovski krug *Neptunov krug*	77
Poglavlje 14.	Stalni pokret	85
Poglavlje 15.	Razgradnja ega	96
Poglavlje 16.	Vrag	104

Poglavlje 17. Zmaj tame 110

Poglavlje 18. Podzemne kripte 117

Poglavlje 19. Nebeski rat 125

Poglavlje 20. Zakon vječnog povratka 130

Poglavlje 21. Reinkarnacija 138

Poglavlje 22. Zakon ponavljanja 146

Poglavlje 23. Puž postojanja 151

Poglavlje 24. Posao 157

Poglavlje 25. Izravno iskustvo 163

****

POGLAVLJE 1.

PAKAO

P. – Pakao vatre i plamena o kojem govori katolička religija u današnje se vrijeme može prihvatiti samo kao religijsko praznovjerje, barem tako smatraju znanstvenici. Je li to istina, Učitelju?

O. – Časni gospodine, dopustite mi da vam kažem kako je svaka vrsta religijskog Pakla isključivo simbolična.

Nije suvišno na trenutak se sjetiti kineskog pakla sa svom žutom mukom, budističkog i muslimanskog pakla, ili paklenog otoka stanovnika «Zemlje Maralpleice», čija civilizacija sada leži skrivena u pijesku pustinje Gobi.

Nesumnjivo, te različite tradicionalne vrste Pakla naglašeno predstavljaju uronjena mineralna kraljevstva.

Zapamti, dragi prijatelju, da je Dante susreo svoj pakao usred živuće unutrašnjosti Zemlje. Bilo bi dobro pročitati Božanstvenu komediju.

P. – Učitelju, govorite o uronjenim mineralnim kraljevstvima. Međutim, silno bušenje i iskopavanje minerala iz Zemljine kore nije pokazalo da ispod površine postoji neki živi svijet, čak ni u prvom unutarnjem sloju planeta. Gdje se onda nalazi uronjeno mineralno kraljevstvo?

O. – Veliki prijatelju, moram reći da euklidijski trodimenzionalni svijet nije sve. Iznad tog trodimenzionalnog svijeta (dužine, visine i širine) očito postoje razne superiorne dimenzije. Očito, u skladu sa zakonom kontrasta, ispod fizičkog svijeta postoje različite uronjene mineralne infra-dimenzije. Nesumnjivo, ranije spomenuti stupnjevi danteovskog pakla odgovaraju tim infra-dimenzijama.

P. – Ispričavam se zbog upornosti Učitelju, ali ni u jednoj knjizi koju sam zbog svog nemira proučio nema teksta ili zapisa koji spominje infra-dimenzije ili način na koji iste možemo otkriti. Čemu onda razgovor o tim predjelima koje niti jedno ljudsko biće, koliko ja znam, nije vidjelo niti dotaknulo?

O. – Časni gospodine, vaše je pitanje vrlo zanimljivo, no dobro je pojasniti da Univerzalni kršćanski gnostički pokret ima sustave, metode izravnog eksperimentiranja pomoću kojih možemo potvrditi stvarnost infra-dimenzija prirode i Svemira.

Možemo i moramo locirati devet danteovskih krugova točno ispod Zemljine kore, u unutrašnjosti planetarnog organizma na kojem živimo. Spomenutih devet razina očito inteligentno odgovara istom broju prirodnih infra-dimenzija. Jasno je i očito da su devet rajeva Danteove Božanstvene komedije devet viših dimenzija, blisko povezanih s devet inferiornih.

Svatko tko je proučio Božanstvenu komediju s ezoteričnog stajališta, ne može zanemariti stvarnost paklenih svjetova.

P. - Učitelju, koja je glavna razlika između katoličkog pakla i onog koji spominje gnostički pokret?

O. – Dobri prijatelju, razlika između simboličnog pakla ove ili one religije je poput razlike koja postoji između zastava dvaju naroda. Svaka zemlja predstavlja svoje postojanje barjakom, a svaka religija simbolizira pakleni svijet nekom paklenom vrstom alegorije.

No, kršćanski, kineski ili budistički pakao, u dubini nisu ništa više od različitih emblema što izražavaju grubu stvarnost atomskog pakla prirode i Svemira.

P. – Zašto ljudi doživljavaju noćne more? Što im se događa? Posjećuju li te infra-dimenzionalne svjetove?

O. – S velikim ću užitkom odgovoriti na ovo zanimljivo pitanje. Dame i gospodo, želim da razumijete što su zapravo noćne more. Okultna anatomija uči nas da se u nižem abdomenu nalazi sedam paklenih vrata, sedam neljudskih čakri ili negativnih vrtloga mračnih sila.

Može se dogoditi da se, kada netko pojede pretežak obrok, te čakre aktiviraju uslijed želučanog poremećaja. Tada se otvaraju paklena vrata, kao što jasno naučava Muhamedova religija, a pojedinac naredne noći ulazi u paklene svjetove.

Isto je moguće i astralnim putovanjem osobnosti. Egu nije teško ući u Plutonovo prebivalište. Čudovišta noćnih mora zaista postoje; potječu iz davnih vremena i pakleni su svjetovi njihovo uobičajeno prebivalište.

P. – Časni Učitelju, znači li to da u pakao ne ulaze samo oni koji su umrli i nisu uspjeli spasiti svoje duše?

O. – Očito je i potpuno jasno da i živi ulaze u paklene svjetove, što dokazuju noćne more. Sasvim sigurno, infra-svjesni čovjek paklene je prirode. Mogli bismo reći, s potpunom jasnoćom, da se svi pakleni užasi nalaze u atomskom paklu čovjeka. Drugim riječima, naglašavamo sljedeće: pakleni bezdani nikako nisu odvojeni od naše podsvijesti i infra-svijesti.

Sada će ovdje nazočni razumjeti zašto je bilo kome, u bilo kojem trenutku, tako lako posjetiti devet danteovskih krugova.

P. – Dragi Učitelju, zaista ne razumijem zašto ste nam prvo rekli da se pakleni svjetovi nalaze u infra-dimenzijama Zemlje, a sada izjavljujete da su u nama. Možete li to malo pojasniti?

O. – Vaše je pitanje divno. Tko želi otkriti zakone prirode, mora ih pronaći u sebi. Onaj koji tamo ne može naći ono što traži, nikada isto ne pronalazi u vanjskom svijetu.

Drevni su rekli: «Čovječe, spoznaj sebe i poznavat ćeš Svemir i bogove.» Sve što postoji u prirodi i Svemiru nalazi se i u nama. Dakle, devet danteovskih krugova nalazi se u nama, ovdje i sada.

P. – Učitelju, imao sam noćne more u kojima sam vidio svijet tame i brojna čudovišta. Jesam li tada ušao u infra-dimenzionalne svjetove?

O. – Vaše je pitanje poprilično važno. Potrebno je da svi razumiju kako su te infra-dimenzije duboko uronjene u našu prirodu. Očito je da, ponavljam, u snu otvaramo atomske bezdane u nižem abdomenu. Tada se spuštamo u uronjene svjetove.

Malo je ljudi koji nisu za života posjetili Plutonovo kraljevstvo. No dobro je, dame i gospodo, proučiti ovu temu. Razmislimo o sirovoj prirodnoj stvarnosti infra-dimenzionalnih svjetova planeta na kojem živimo. Pomislimo malo na razine koje se međusobno prožimaju bez miješanja, na gusto naseljene predjele, itd., itd.

Nikako ne bismo trebali doslovno shvaćati religijsku alegoriju. Moramo tražiti oživljujući i životni duh. Razni religijski bezdani grubo prikazuju prirodne stvarnosti. Moramo razlikovati simbole i same kozmičke fenomene.

P. – Učitelju, htio bih da još malo objasnite te paklene svjetove, jer u mojim noćnim morama nije bilo svjetla ni lijepih lica. Zašto?

O. – Na ovo pitanje odgovaram s velikim užitkom. Paklena je tama druga vrsta svjetla, jednaka infracrvenoj svijetlosti.

Stanovnici takvih podzemnih predjela zapažaju razne varijacije boja solarnog spektra. Prijatelji, želim da razumijete kako ultraljubičaste boje postoje i u infracrvenoj verziji. Postoji ultraljubičasta žuta boja, to je dobro poznato, no ona postoji i u infracrvenom spektru, u drugom obliku. To vrijedi i za sve druge boje. Zato ponovno naglašavam sljedeće: «Tama je drugi oblik svjetla.»

Nesumnjivo, stanovnici uronjenog mineralnog kraljevstva izrazito su udaljeni od «Svetog Apsolutnog Sunca», zbog čega su zastrašujuće zli i strašno ružni.

P. – Učitelju, mogu razumjeti da svakakva čudovišta žive u uronjenim svjetovima Zemlje, no kako je moguće da postoje i u meni jer ja sam malen u usporedbi s planetom. Kako je onda moguće postojanje paklenih svjetova u mojoj unutrašnjosti?

O. – Prijatelju, dopusti da ti kažem kako je svaka molekula škroba, željeza, bakra, itd., minijatura Sunčevog sustava.

Marconijev sljedbenik zamislio je Sunčev sustav upravo kao veliku kozmičku molekulu. Oni koji nisu otkrili pokrete planeta oko Sunca u jednostavnoj molekuli zapravo su daleko od razumijevanja astronomije. Ništa u Svemiru nije izolirano. Nema posljedice bez uzroka i uzroka bez posljedice. Na isti način, u svakome od nas, postoje sile i atomi koji su usklađeni s nebeskim ili paklenim sferama.

Već sam vrlo jasno rekao da ovaj trodimenzionalni svijet u kojem živimo nije sve, jer iznad postoje superiorne, a ispod inferiorne dimenzije.

Nesumnjivo, sve su te dimenzije, nebeske ili paklene, povezane s raznim područjima naše psihe, te ih nećemo nikako otkriti ako ih ne upoznamo u sebi.

P. – Učitelju, služite se frazom «atomski Bezdan». Zašto atomski?

O. – Ovo je pitanje izvanredno i rado ću na njega odgovoriti. Prvo znajte da je atom jedinstvo tvari, energije i svijesti.

Razmislimo na trenutak o atomskim inteligencijama. Očito postoje lunarne, solarne i zle, koje su strašno perverzne.

Atomima tajnog neprijatelja upravlja određeni zli atom koji se nalazi točno u kosti repića. On izaziva bolesti i razne manifestacije perverznosti u nama.

Proširimo tu informaciju i razmislimo malo o svim zlim atomima planeta Zemlje. Očito oni teži i vražji nastanjuju Plutonovo prebivalište, dakle, infra-dimenzije svijeta u kojem živimo.

Sada razumijete zašto govorimo o atomskom bezdanu, paklu, itd.

P. – Vjerujem da, kada govorimo o atomima, većina nas zamišlja nešto izrazito maleno. Zato ne možemo razumjeti vaše izjave i osjećamo zbunjenost. Kako mogu sve zvijezde i planeti Svemira tvoriti jedan maleni atom? O čemu se radi Učitelju?

O. – Časni gospodine i prijatelju, nikada mi nije palo na pamet da svedem cijeli Svemir na jedan atom. Svjetovi, zvijezde, mjeseci, itd. sastavljeni su od atoma, a to je nešto drugo, zar ne? Ako sam u bilo kojem dijelu svog izlaganja usporedio Sunčev sustav s golemom molekulom, učinio sam to na temelju zakona filozofske analogije, ali nisam pokušavao svesti cijeli sustav na jednostavan atom.

POGLAVLJE 2.

TRI ASPEKTA UNUTRAŠNJOSTI ZEMLJE

P. – Učitelju, na osnovi onoga što ste ranije objasnili, bismo li trebali razumjeti da u unutrašnjosti našeg planeta postoje samo infra-dimenzije, dok se supra-dimenzije koje odgovaraju rajevima nalaze iznad Zemljine površine?

O. – Časni gospodine, vaše je pitanje zaista zanimljivo i odmah ću na njega odgovoriti.

Dobro je razumjeti da unutrašnjost ovog planetarnog organizma na kojem živimo sadrži tri jasno definirana aspekta:

- prvi, fizičko mineralno područje
- drugi, supra-dimenzionalna regija
- treći, infra-dimenzionalno područje

P. – U hipotetskom prihvaćanju da tri aspekta o kojima ste govorili postoje unutar planeta, bismo li trebali zaključiti da devet nebeskih sfera postoji zajedno s bezdanima koji odgovaraju infra-dimenzijama? Je li točno da se inferiorne dimenzije nalaze u istom predjelu gdje i one više?

O. – Cijenjeni gospodine, bitno je potpuno razumjeti da je sve u prirodi i Svemiru zbroj dimenzija koje se međusobno prožimaju. Postoji hermetička izreka koja glasi: «Kako gore, tako i dolje.»

Očito je da u unutrašnjosti našeg planetarnog organizma, devet rajeva ima svoje veze prema zakonu usklađenosti i analogije.

Tih je devet viših dimenzija, unutar planetarnog organizma na kojem živimo, inteligentno usklađeno s devet dubokih zona planeta Zemlje. No, još nisam detaljno objasnio ovu temu. Prava je činjenica da tih devet razina svoj atomski centar gravitacije ima točno u centru planeta Zemlje.

Drugim riječima, dame i gospodo, ono što želimo svima reći jest da devet rajskih razina gravitira iz središnjeg Zemljinog atoma, protežući se preko granica cjelovitog Sunčevog sustava.

Isto vrijedi za svaki planet Ors sunčevog sustava.

P. - Vaša mi se priča, Časni Učitelju, čini zaista predivnom i savršeno ispunjava praznine u mom razumijevanju, no moram reći da je, u skladu s načelima logike, vaše objašnjenje nemoguće jasno dokazati. Zato se pitam kako je moguće provjeriti istinitost vaših tvrdnji.

O. – Cijenjeni gospodine, vaše je pitanje uznemirujuće. Nesumnjivo je da službena logika izaziva pogreške. Pomoću nje nije moguće iskusiti ono što je stvarno. Potrebna nam je superiorna logika, koja na sreću postoji. Oupensky je već napisao «Tertium Organum», treće mjerilo misli. Jasno je da osjećaj jedinstva postoji u mističnom iskustvu mnogih transcendentalnih osoba. Takvi su pojedinci razvojem određenih spoznajnih sposobnosti izravno, osobnim iskustvom, potvrdili stvarnost paklenih svjetova u unutrašnjosti planeta na kojem živimo.

Zanimljivo je što su informacije koje su nam pružali ti adepti toliko slične, bez obzira na to što dolaze iz različitih dijelova svijeta.

P. – Učitelju, želite li reći da je samo određeni i maleni broj sretnih adepata imao te spoznajne moći i potvrdio inferiorne i superiorne dimenzije planeta i Svemira, te one koje se nalaze u čovjeku?

O. – Na polju izravnog iskustva i u sferi metafizičkih aktivnosti postoje razni pojedinci s posebnim sposobnostima koje su razvijene u većoj ili manjoj mjeri.

Očito je da postoje učenici i Učitelji. Prijašnji nam mogu prenijeti više-manje nepotpune informacije. Potonji, adepti ili Učitelji, imaju daleko naprednije sposobnosti, što im omogućuje da dubinski istražuju, zbog čega mogu govoriti jasnije, preciznije i detaljnije.

P. – Učitelju, rekli ste da vlastitim iskustvom dokažemo ono o čemu govore adepti ili prosvijetljeni. Zar je moguće da mi, neznalice, provjerimo osobnim istraživanjem stvarnost paklenih svjetova? Nismo li ograničeni samo na noćne more izazvane probavnim smetnjama?

O. – Cijenjeni gospodine, izravno je iskustvo na polju metafizike očito dostupno pojedincima koji su razvili uspavane sposobnosti ljudskog bića. No, želim vrlo jasno reći da svatko može površno iskusiti grubu stvarnost atomskih bezdana uslijed groznih noćnih mora.

Nesumnjivo, ne bih htio reći da ranije spomenute noćne more dopuštaju potpunu potvrdu grube stvarnosti prirodnih infra-dimenzija.

Onaj koji stvarno želi proživjeti ono što leži ispod trodimenzionalnog Euklidijskog svijeta, mora razviti određene sposobnosti i vrlo posebne moći.

P. – Mogu li svi razviti te sposobnosti?

O. – Časni gospodine, želim vas obavijestiti da Međunarodni gnostički pokret posjeduje metode i sustave pomoću kojih svako ljudsko biće može razviti te posebne sposobnosti na svjestan i pozitivan način.

P. – Učitelju, možete li nam reći kako moramo shvatiti demone koji žive u paklu nemilosrdne vatre i snažnog smrada sumpora, gdje bića koja su potratila ovaj život trpe svoju kaznu?

O. – Odgovorit ću na pitanje ovog gospodina. Nesumnjivo, postoje različita područja u uronjenim predjelima mineralnog kraljevstva, ispod kore planeta Zemlje. Prisjetimo se na trenutak vatrene zone, jasno je dokazuju vulkanske erupcije. Spomenimo vodenu zonu, nitko ne može poreći da u unutrašnjosti Zemlje postoji voda. Pomislimo malo na element zraka jer, iako se čini nevjerojatnim, u našem planetu postoje i zračne struje, posebna područja. Čak je bilo jasno rečeno da u unutrašnjosti ovog svijeta postoje u potpunosti prazne regije. Nikako ne možemo poreći stvarnost stijena, pijeska, kamenja, metala, itd.

Dok razmišljamo o konceptu demona, pomislimo malo i na izgubljene duše, a to je zaista vrlo zanimljiva tema.

Mnogi stanovnici unutarnjih svjetova prebivaju u području vatre, puno ih živi u područjima zraka, dok drugi nastanjuju vodenu regiju i mineralne zone.

Očito je da su stanovnici Zemljine unutrašnjosti povezani sa sumporom, jer je isti sastavni dio vulkana. No, jasno je da samo stanovnici vatre mogu biti na taj način povezani sa sumporom. Zato želim, cijenjeni gospodine, časna publiko, poštovane dame i gospodo, da razumijete pakao na sirov, prirodan način, bez ikakvih obmana.

P. – Učitelju, možete li mi reći zašto se pakleni svjetovi u nama nalaze baš u području nižeg abdomena, gdje je locirano i srebrno uže? Želite li reći da je ono u stalnom dodiru s našim unutarnjim bezdanima?

O. – Časni gospodine, želim vam odgovoriti sa savršenom jasnoćom. Puno je toga rečeno o srebrnom užetu. Očito je svaka duša povezana s fizičkim tijelom pomoću te magnetske niti. Već je objašnjeno da je jedan njen kraj vezan za srce, a drugi za mozak.

Mnogi autori naglašavaju ideju prema kojoj je sedam niti, koje su dio istog srebrnog užeta, povezano sa sedam određenih centara ljudskog organizma.

U svakom slučaju, ta nit života, uže o kojem govorimo, nikako nije povezana s čakrama nižeg abdomena. Zanimljivo je znati da tijekom sati sna bit, duša, napušta fizičko tijelo kako bi putovala raznim dijelovima Zemlje i svemirskog prostranstva. Tada se magnetska nit našeg postojanja opušta i produžuje u beskonačnost, te nas kasnije povlači u fizičko tijelo kako bismo se mogli probuditi.

P. – Učitelju, možete li proširiti svoje objašnjenje sedam čakri nižeg abdomena? U ranijem ste predavanju i u svojim knjigama izjavili da su čakre raspoređene diljem organizma.

O. – Časni gospodine, čuo sam vaše pitanje, te ću na njega odgovoriti brzo i s velikim užitkom. Vidim da ne razlikujete sedam čakri nižeg abdomena i sedam crkvi Otkrivenja koje se nalaze u kralježnici.

Nesumnjivo, ni u jednom dijelu ovog izlaganja, koje se u ovim trenucima održava u Meksiku, nisam govorio o magnetskim centrima ili vrtlozima moći koji se nalaze u Brahminom štapu, odnosno kralježnici.

Samo sam citirao, spomenuo, sedam paklenih vrata o kojima govori Muhamedova religija. To je sedam određenih centara ili čakri koje se nalaze u nižem abdomenu i povezane su s paklenim svjetovima, to je sve. Razumijete li o čemu govorim?

P. – Zbog svega što je prije izjavljeno, možemo li zaključiti, Časni Učitelju, da fizički aspekt Zemljine jezgre pripada trodimenzionalnom svijetu, dok se više i niže dimenzije nalaze u tim podzemnim predjelima planeta, koji su izvan dosega sposobnosti zapažanja intelektualne životinje?

O. – Časni gospodine, želim obavijestiti vas i publiku općenito da naših pet osjetila percipira samo trodimenzionalne aspekte našeg postojanja i nedostaje im sposobnost shvaćanja supra ili infra-dimenzionalnih dijelova planeta Zemlje i svemirskog prostranstva.

Očito je da podzemne regije našeg svijeta sadržavaju tri temeljna aspekta, ali obična osjetila mogu samo površno pojmiti fizički ili trodimenzionalni dio.

Ako nam je želja poznavati superiorne i inferiorne dimenzije Zemljine unutrašnjosti, moramo razviti druge sposobnosti percipiranja, koje su uspavane u suvremenom čovjeku.

P. – Dragi Učitelju, nastanjuju li živa bića i unutarnje svjetove?

O. – Dragi prijatelji, nesumnjivo je da su tri unutarnje zone našeg svijeta nastanjene. Ako u infra-dimenzijama žive izgubljene duše, u supra-dimenzijama prebivaju mnoge Deve, elementali višeg reda, bogovi, Učitelji, itd., Bića koja intenzivno rade s inteligentnim silama velike prirode. Mogli bismo opširno razgovarati o stanovništvu centralnih supra-dimenzionalnih ili infra-dimenzionalnih unutarnjih zona našeg svijeta, ali ostavit ćemo tu temu za drugo predavanje, jer sada vas moram pozdraviti i zaželjeti vam ugodnu večer.

POGLAVLJE 3.

SEDAM SVEMIRA

Pa prijatelji, ponovno smo se okupili kako bismo proučili zraku Stvaranja.

Hitno je, bitno i neodgodivo, jasno i precizno znati mjesto koje zauzimamo u živoj zraci Stvaranja.

Prije svega vas, cijenjena gospodo i časne dame, gorljivo preklinjem da pratite moje predavanje s beskrajnim strpljenjem.

Želim da znate kako postoji sedam svemira: prvi je Protokozmos; drugi Ayokosmos; treći Makrokozmos, četvrti Deuterokozmos; peti Mezokozmos; šesti Mikrokozmos, a zadnji je Tritokozmos.

1. Nesumnjivo, prvog tvori više duhovnih, transcendentalnih i božanskih zvijezda.

Puno je toga izjavljeno o svetom Apsolutnom Suncu i očito je da svakim sunčevim sustavom vlada jedno takvo duhovno sunce.

To znači da naša skupina svjetova posjeduje svoje sveto Apsolutno Sunce, baš kao i svi drugi sunčevi sustavi nepromjenjive vječnosti.

2. Drugi red svjetova tvore milijuni zvijezda i planeta što putuju svemirskim prostorom.

3. Treću grupu svjetova tvori naša galaksija, ovaj veliki Mliječni Put, kojoj je glavno kozmičko središte zvijezda Sirius.

4. Četvrti red predstavlja naš Ors sunčev sustav.

5. Peti red je planet Zemlja.

6. Šesti red je mikrokozmos čovjeka.

7. Sedmi red obuhvaća paklene svjetove.

Proširit ćemo ovo objašnjenje. Želim da vi, dame i gospodo, jasno razumijete što je zapravo prvi red svjetova. To su nevjerojatne, sjajne, duhovne zvijezde s beskrajnim divotama, to su blještave sfere koje astronomi nikada ne bi mogli zapaziti pomoću svojih teleskopa.

Sada se sjetite bilijuna i trilijuna svjetova i zvijezda koje nastanjuju beskonačni prostor.

Zatim se prisjetite galaksija, svaka od njih zasebno sigurno tvori jedan makrokozmos, a naš Mliječni Put nije iznimka.

Što ćemo reći o deuterokozmosu? Nesumnjivo, svaki je sunčev sustav, bez obzira kojoj galaksiji pripadao, očito deuterokozmos, neovisno o svom sastavu.

Zemlje su u prostoru bezbrojne kao zrnca pijeska u dubokom oceanu. Nesumnjivo, bilo koji od tih planeta, neovisno o njegovom centru gravitacije, sam je po sebi mezokozmos.

Puno je toga rečeno o ljudskom mikrokozmosu, mi naglašavamo tu transcendentalnu ideju prema kojoj je svaki od nas autentični i istinski mikrokozmos. No, nismo jedini stanovnici beskonačnosti, jasno je da postoji mnogo nastanjenih svjetova. Svaki stanovnik svemirskih prostranstava autentični je mikrokozmos.

Napokon, dobro je znati da u svakom planetu postoji uronjeno mineralno kraljevstvo sa svojim atomskim bezdanima. Potonji se uvijek nalaze u unutrašnjosti bilo koje planetarne mase i u infra-dimenzijama prirode, ispod trodimenzionalne zone Euklida.

Sada razumijete, dame i gospodo, da je prvi red svjetova u potpunosti drukčiji od drugog i da svi svemiri međusobno nisu ravnopravni, jer svaki je od njih radikalno različit od ostalih.

Prvi red svjetova beskonačno je božanstven, neopisiv, u njemu nema mehaničkih načela i pod vlašću je jedinstvenog zakona.

Drugim redom, nesumnjivo, upravljaju tri primarne sile koje reguliraju i usmjeravaju cijelu kozmičku tvorevinu.

Trećim redom svjetova, našom galaksijom, bilo kojom galaksijom svetog prostora, nesumnjivo upravlja šest zakona.

Četvrti red svjetova, naš Sunčev sustav, ili bilo koji drugi sustav beskrajnog prostora pod vlašću je dvanaest zakona.

Petim redom, našom Zemljom ili bilo kojim planetom koji je njoj sličan i putuje oko bilo koje zvijezde, apsolutno upravlja 24 zakona.

Šestim kozmičkim redom, svakim ljudskim organizmom, definitivno vlada 48 zakona; to možemo definitivno dokazati ljudskim zametkom koji se sastoji, kao što je poznato, od četrdeset i osam kromosoma.

Napokon, sedmi je red svjetova pod vlašću devedeset i šest zakona.

Želim da znate da se, na precizan način, broj zakona u paklenim predjelima skandalozno uvećava.

Očito je da je prvi danteovski krug uvijek pod kontrolom devedeset i šest zakona, no, u drugome je količina udvostručena, što znači da tim dijelom paklenih regija vlada 192 zakona. U trećem je krugu broj zakona utrostručen, u četvrtom učetverostručen. Na taj se način količina od 96 zakona može pomnožiti na sljedeći način: 96 x 2, 96 x 3, 96 x 4, 96 x 5, 96 x 6, 96 x 7, 96 x 8, 96 x 9. Dakle, u devetom krugu pakla vlada 864 zakona.

Ako duboko razmislite o prvom svemiru, shvatit ćete da u njemu postoji potpuna sloboda, najveća sreća, jer na sve utječe jedinstven zakon.

U drugom svemiru sreća je još uvijek potpuna jer vladaju tri primarna zakona svega što postoji.

No, u trećem je svemiru već uveden mehanički element, jer tri božanska prvobitna zakona, dijeleći se sami po sebi, postaju šest zakona. Očito je da tako već postoji kozmički automatizam. Više ne djeluje jedinstveno trojstvo sila, jer su one dijeljenjem stvorile mehanički dio svake galaksije.

Razmislite malo o sunčevim sustavima, jer jasno je da se u njima dogodila još jedna podjela, šest je zakona postalo dvanaest; to povećava mehanizaciju, automatizam, složenosti, itd.

Usredotočimo se sada na bilo koji planet beskonačnog, posebno na naš zemaljski svijet. Očito, još je više heterogen i kompliciran jer se dvanaest zakona sustava udvostručilo.

Razmislimo sada iskreno o mikrokozmosu čovjeka, promotrimo zametak i pronaći ćemo četrdeset i osam kromosoma, živi dokaz istog broja zakona koji utječu na naše tijelo kao cjelinu.

Očito je da se tih četrdeset i osam zakona udvostručuje i tvori devedeset i šest zakona prvog danteovskog kruga.

Zato želim, dame i gospodo, da razumijete mjesto koje zauzimamo u zraci Stvaranja.

Netko je rekao da naziv «inferno» (pakao, op. prev.) dolazi od riječi «infernus» što na latinskom znači «inferiorno područje». Na taj je način isti autor naglasio ideju prema kojoj je pozicija koje zauzimamo u trodimenzionalnoj zoni Euklida pakao zato što je ista, prema njegovom mišljenju, najniže mjesto u Svemiru.

Nažalost, osoba koja je iznijela takvu neobičnu izjavi nije zaista poznavala zraku Stvaranja. Da je taj autor raspolagao s više informacija, da je proučio sedam svemira, točno bi shvatio da inferiorno mjesto nije fizički svijet gdje se mi nalazimo, već sedmi svemir, koji se nalazi unutar planeta Zemlje, u prirodnim infra-dimenzijama ispod trodimenzionalne zone Euklida.

P. – Časni Učitelju, nakon što sam pažljivo i strpljivo poslušao znanstveno izlaganje o zraci Stvaranja, primjećujem da kada spominjete prvi red, Protokozmos, govorite da pokret, život, odgovara prvom zakonu, pod čijim utjecajem vlada apsolutna sloboda. Rečeno nam je, prema izjavi velikog Kabira Isusa, «Otkrijte istinu i ona će vas osloboditi». Prema zakonu analogija i usporedbi, bismo li trebali razumjeti da se mi koji imamo i pomičemo svoje Biće u šestom redu svjetova, mikrokozmosu, moramo boriti kako bismo iskusili istinu, dakle bili potpuno slobodni?

O. – S velikim ću užitkom odgovoriti na pitanje ovog gospodina. Časne dame i gospodo, neophodno je razumjeti da, što je veći broj zakona, to je veći stupanj mehanizacije i boli; što je broj zakona manji, manje je patnje.

Nesumnjivo, u svetom Apsolutnom Suncu, u centralnom duhovnom Suncu ovog sustava u kojem živimo, u kojem se krećemo i imamo svoje biće, nema nikakvog automatizma. Dakle, očito je da tamo vlada najpotpunije blaženstvo.

Očito, moramo se neumorno boriti kako bismo se oslobodili od 48, 24, 12, 6 i 3 zakona, čime se vraćamo u sveto Apsolutno Sunce našeg sustava.

P. – Učitelju, po vašem prijašnjem objašnjenju zaključujemo da u svjetovima s više zakona postoji više automatskih sila, dakle, riječ je o razinama veće gustoće. Znači li to da infra-dimenzionalni svjetovi ili bezdani izazivaju veću patnju i da se zbog toga isti nazivaju područjima kazni?

O. – Ovo je pitanje vrlo zanimljivo i sigurno ću na njega odgovoriti što prije i s velikim užitkom.

Časni gospodine, želim da vi i svi ovdje prisutni razumijete da je snaga boli i vladavina mehaničkih sila veća u područjima pod utjecajem većeg broja zakona.

Devedeset i šest zakona prve paklene zone izazivaju strašno bolna iskustva, no uvećavanjem broja zakona u svakoj sljedećoj infra-dimenzionalnoj zoni, raste i snaga mehaničkih sila, tvari i tuge.

P. – Časni Učitelju, primijetili smo da ste prije govorili o devet koncentričnih krugova u infra-dimenzionalnom predjelu koji su povezani s istim brojem supra-dimenzija. No, kada ste nam objašnjavali zraku Stvaranja, spomenuli ste i opisali samo sedam svemira. Niste li pogriješili?

O. – Časni gospodine, neophodno je da jasno razlikujete sedam svemira, devet rajeva i devet danteovskih krugova prirodnih infra-dimenzija.

Očito, devet rajeva povezano je, kao što smo već spomenuli, s uronjenim predjelima pod Zemljinom korom. Henok je, u stanju ekstaze, vidio tu istinu u planini zvanoj Moria, te je ispod iste kasnije sagradio podzemni hram od devet unutarnjih razina kako bi prikazao transcendentalnu stvarnost svoje vizije.

Nesumnjivo, devet je rajeva potpuno usredotočeno u sferama Mjeseca, Merkura, Venere, Sunca, Marsa, Jupitera, Saturna, Urana i Neptuna. Jasno je da svi ti rajevi pripadaju deuterokozmosu.

Je li vam sada jasno da sedam svemira nije isto što i devet rajeva?

P. – Učitelju, s obzirom da se količine zakona i automatskih sila povećavaju od prvog svemira do paklenih regija, mislimo da se udaljavanjem od tri primarna zakona isto tako odmičemo od izravne volje Oca, snažnije utvrđujući svoju prokletu sudbinu. Je li to istina?

O. – Poštovana gospodo i časne dame, želim da precizno i jasno znate kako iznad reda svjetova što tvore naš Sunčev sustav, veličanstveno sjaji sveto Apsolutno Sunce.

Nesumnjivo je, da u centralnom duhovnom Suncu, kojim vlada jedinstveni zakon, postoji nepromjenjiva sreća vječnog živućeg Boga. Nažalost, odmicanjem od svetog Sunca, prodiremo u sve složenije svjetove, gdje počinje vlast automatskih sila i boli.

Nesumnjivo, u svemiru tri zakona sreća je neusporediva, jer je materijalizam manji. U tom području svaki atom posjeduje u svojoj unutarnjoj prirodi samo tri čestice Apsolutnog.

Koliko je različit treći svemir? U njemu se moć tvari povećava jer svaki atom posjeduje u svojoj unutrašnjosti šest čestica Apsolutnog. Razmotrimo četvrti svemir. Tamo pronalazimo još gušću tvar zbog konkretne činjenice da svaki atom u sebi sadrži dvanaest čestica Apsolutnog.

Ako pažljivo proučimo planet Zemlju, vidjet ćemo da svaki njen atom u svojoj unutrašnjoj prirodi sadrži dvadeset i četiri čestice Apsolutnog.

Proučimo li detaljno i pažljivo svaki atom ljudskog organizma u njemu ćemo vidjeti, božanskom vidovitošću, četrdeset i osam čestica Apsolutnog.

Uđemo li u kraljevstvo najokrutnije tvari, paklene svjetove ispod kore planeta na kojem živimo, otkrit ćemo da se u prvoj infra-dimenzionalnoj zoni gustoća zastrašujuće povećala jer svaki neljudski atom sadrži u svojoj unutarnjoj prirodi devedeset i šest čestica Apsolutnog.

U drugoj paklenoj zoni svaki atom ima 192 čestice Apsolutnog, u trećoj 384, itd., itd., itd. Na taj se način zastrašujuće povećava snaga tvari.

Kada smo uronjeni u zakone, svaki put sve složenije, postajemo odvojeni, na progresivan način, od volje Apsolutnog, zbog čega padamo u mehaničke složenosti ove velike prirode.

Ako želimo osvojiti slobodu moramo se izvući iz velike količine mehaniziranosti i golemog broja zakona, tako se možemo vratiti Ocu.

P. – Dragi Učitelju, ako božanska Volja nema utjecaja u mikrokozmosu čovjeka, zašto se kaže da ni jedan list ne pada sa stabla bez volje Oca.

O. – Časni gospodine, u svetom solarnom Apsolutnom, kao što smo spomenuli, vlada samo jedinstveni zakon. U svemiru tri zakona volja Oca još uvijek djeluje jer svime upravljaju te tri temeljne sile. No, u svijetu šest zakona, bez sumnje postoje mehaničke sile koja ga u određenoj mjeri čine nezavisnim od volje Apsolutnog. Sada na isti način pokušajte shvatiti svjetove od 12, 24, 48 i 96 zakona.

Očito je da se u tim redovima svjetova mehaničke sile povećavaju neovisno od svetog solarnog Apsolutnog. To jasno daje prostora tvrdnji prema kojoj Otac postaje isključen iz svega, no, dobro je znati da je sve mehaničke sile prethodno izračunalo sveto Apsolutno Sunce, jer različiti redovi zakona i automatski procesi ne bi mogli postojati bez Očevog dopuštenja.

Ovaj je Svemir cjelina unutar inteligencije svetog solarnog Apsolutnog i svi se fenomeni kristaliziraju na progresivan način, malo po malo. Razumijete li?

P. – Časni Učitelju, možete li nam reći zašto povezujete broj sedam i zakone stvaranja, ljudski organizam, te svjetove? Je li riječ o tradiciji ili stvarnom pravilu?

O. – Postavljeno pitanje zaslužuje odgovor. Želim da svi vi, dame i gospodo, razumijete s potpunom jasnoćom što su zakoni trojstva i sedmice.

Hitno je da znate kako je tvorac Svemira, to jest, kako su tvorci ovog svemira gdje živimo, u kojem se krećemo i imamo svoje biće, svaki pod vodstvom svoje osobne kozmičke božanske majke Kundalini, radili u zori postanka, stvarajući zakone trojstva i sedmice. Na taj je način svugdje bilo puno života, samo je tako mogao nastati naš svijet.

Zato nije čudno što se svi prirodni kozmički procesi odvijaju u skladu sa zakonima trojstva i sedmice. Nikako nam ne bi trebalo biti neobično što su ta pravila povezana sa svim beskrajno malenim i beskrajno velikim oblicima, u Mikrokozmosu kao i u Makrokozmosu, u svemu što jest, što je bilo i što će biti.

Pomislimo malo na sedam čakri kralježnice, sedam temeljnih svjetova našeg sustava, sedam krugova o kojima govori stara i moderna teozofija, sedam ljudskih rasa, itd., itd., itd.

Svi ti golemi sedmerostruki procesi, sve sedmerostruke manifestacije života, uvijek u svojoj osnovi imaju tri primarne sile: pozitivnu, negativnu i neutralnu. Razumijete li sada?

P. – Učitelju, kada govorite o stvaranju svjetova, bića, galaksija, itd., koristite se izrazima poput «jasno je», «nesumnjivo je», «očito je», «prirodno je»… Na čemu temeljite svoje spoznaje da možete govoriti s takvim samopouzdanjem?

O. – Vidim da je netko u publici postavio zanimljivo pitanje i sa zadovoljstvom na njega odgovaram.

Dame i gospodo, želim da na konkretan, jasan i definitivan način znate da postoje dvije vrste razuma. Prvog ćemo nazvati subjektivnim, a drugog objektivnim.

Nesumnjivo, prvi svoje temelje ima u vanjskim osjetilnim zapažanjima. Drugi je drukčiji i djeluje samo u skladu s unutarnjim iskustvima svijesti.

Očito je da iza izraza koje je nabrojao gospodin stoje različite funkcije moje svijesti. Koristim takve riječi kao određena vozila za moj koncept sadržaja o kojem govorim.

Drugim riječima, zaista moram naglasiti sljedeće: nikada ne koristim ranije spomenute izraze ako prije nisam, pomoću svojih transcendentalnih spoznajnih moći, potvrdio stvarnost svega o čemu namjeravam govoriti. Volim se služiti preciznim terminima kako bi moje poruke bile što jasnije, to je sve.

P. – Učitelju, u svom ste prethodnom izlaganju spomenuli zoru stvaranja. Možete li objasniti u kojem se razdoblju ona dogodila i čija je zasluga?

O. – Časni gospodine, vrijeme u vječnosti ne postoji. Želim da svi prisutni na večerašnjem sastanku savršeno razumiju da vrijeme nema nikakvu pravu dubinu, nikakvo autentično podrijetlo.

Zaista, u ime istine, moram vam reći da je ono nešto čisto subjektivne prirode, nema konkretnu, točnu i objektivnu stvarnost.

Ono što stvarno postoji niz je fenomena: Sunce izlazi, a mi zaključujemo «Sada je šest sati ujutro». Kada ono zalazi, uzvikujemo: «Sada je šest sati popodne», jer prošlo je dvanaest sati. No, u kojem je dijelu Svemira na snazi to vrijeme ili ti sati? Možemo li ih nekako uzeti i ispitati laboratorijskom opremom? Koje je boje vrijeme? Od čega je napravljeno? Razmislimo malo, dame i gospodo, učinimo to sada. Um izmišlja vrijeme jer zapravo postoji samo, u objektivnom smislu, niz prirodnih fenomena. Na nesreću, pogriješili smo dodijelivši vrijeme svakom kozmičkom pokretu.

Između zore i sutona stavljamo svoje voljene sate, izmišljamo ih i zapisujemo kao pokrete zvijezda, no oni su samo mentalna maštarija. Kozmički se fenomeni izmjenjuju unutar vječnog trenutka velikog života. U svetom Apsolutnom Suncu naš Svemir postoji kao cjelovita, jedinstvena, potpuna cjelina. U njemu se odvijaju kozmičke promjene unutar vječnog trenutka, u trenu bez granica.

Očito je i jasno da nam, uslijed kristalizacije fenomena ovog našeg svemirskog prostranstva, na pamet, nažalost, pada i koncept vremena. Ova se subjektivna ideja uvijek postavlja između jednog i drugog fenomena.

Zaista je solarni Logos, demiurg-arhitekt Svemira, pravi autor svega što je stvoreno. No, ne možemo odrediti datum njegovog djela, njegovog kozmičkog postanka, jer vrijeme je iluzija uma i nadilazi sve što pripada jednostavnom intelektualizmu. Paklene infra-dimenzionalne dubine postoje čitavu vječnost. Prisjetimo se Danteovih riječi koje su ostale zapisane u njegovoj Božanstvenoj komediji:

«Kroz nas se ide u grad sviju muka,
kroz nas se ide gdje se vječno plače,
kroz nas se ide do propala puka.
Pravda nam tvorca višnjega potače;
Božanska svemoć, mudrost što sve znade,
i prva ljubav graditi nas zače.
Što god stvorenja prije nas imade
vječno je, pa smo i mi vječna vijeka;
tko uđe nek se kani svake nade.»

P. – Časni Učitelju, koliko ja znam, Učitelj G. postavlja svijet od 96 zakona u Mjesec. No, vi tvrdite na se nalazi ispod kore planetarnog organizma na kojem živimo. Možete li objasniti zašto se koncepti razlikuju?

O. – Časni gospodine, žurno odgovaram na Vaše pitanje.

Zaista, Učitelj G. misli da zraka Stvaranja završava u Mjesecu, a ja naglašeno izjavljujem da se njen kraj nalazi u uronjenim svjetovima, u paklu.

Mjesec je nešto drukčije, cijenjena gospodo, pripada prošlom danu stvaranja, on je mrtav svijet, poput trupla.

Putovanja astronauta na naš satelit jasno su i definitivno pokazala nepobitnu činjenicu da je Mjesec mrtav planet. Ne znam zašto je Učitelj G. pogriješio u svojim proračunima. Svaki mjesec u beskrajnom svemirskom prostoru uvijek je truplo. Nažalost, Učitelj G. čvrsto vjeruje da je u našem sustavu Mjesec novi svijet, da je izronio iz kaosa da se i tek rađa.

U prošlom kozmičkom danu, na Mjesecu je postojao bogat život, bio je poput naše divne Zemlje. No, umro je i u budućnosti će u potpunosti nestati, to je sve.

P. – Dragi Učitelju, prema Učitelju G. naš je satelit, Mjesec, nastao uslijed odvajanja zemaljske tvari zbog goleme magnetske privlačne sile zakona gravitacije. Prema njemu je na taj način nastao novi svijet u koji izgubljene duše sigurno ulaze kako bi patile u tim infra-dimenzionalnim predjelima. Želite li reći, Učitelju Samael, da je Učitelj G. došao do takvih zaključaka zbog svojih slabih spoznajnih sposobnosti?

O. – Slušam pitanje ovog gospodina na koje ću s užitkom odgovoriti. Nikako ne želim podcjenjivati posebne sposobnosti Učitelja G., on je očito postigao divan zadatak i njegov je rad bio prekrasan. Međutim, čovjek ima pravo na greške. Moguće je da su njegove izjave o Seleni temeljene na nekoj legendi, alegoriji, itd., itd., itd.

U svakom slučaju, naglašeno potvrđujemo da imamo dokaze o onome što smo sami mogli izravno istražiti, bez ocrnjivanja rada bilo kojeg drugog Učitelja.

Nastanak Mjeseca zbog sudara Zemlje i drugog planeta, njegovo izranjanje iz Tihog oceana, kao što drugi poštovani Učitelj opisuje, koncepti su koje poštujemo. No, takve ideje nismo praktično potvrdili.

Zaključno potvrđujem i naglašavam da se ograničavam na izlaganje isključivo temeljeno na podacima koje sam mogao potvrditi, vidjeti, čuti i dotaknuti pomoću svog objektivnog razuma.

Nikada nam nije bilo poznato da je, igdje u Svemiru, neki mjesec postao planet pogodan za život. Svaki probuđeni Inicirani zna izravnim iskustvom da svjetovi, baš kao i ljudi, biljke i životinje, nastaju, rastu, stare i umiru.

Naš planet Zemlja neće biti iznimka i možete biti sigurni, dame i gospodo, da će se nakon sedme ljudske rase pretvoriti u novi mjesec.

Zato budimo točni. Moje istrage sadržavaju matematičku preciznost i apsolutno točno izražavanje. Imamo metode, sustave i procedure pomoću kojih možemo i moramo doći u dodir s paklenim svjetovima. Tako ćemo spoznati stvarnost Danteove Božanstvene komedije, u kojoj se pakao nalazi ispod Zemljine kore.

POGLAVLJE 4.

MONADI I BITI

Dragi prijatelji, ponovno smo se ovdje okupili kako bismo pažljivo raspravili različite uzroke koji vode intelektualne humanoide niz silazni, involutivni put paklenih područja.

Nesumnjivo, milijuni involucijskih stvorova u ovom trenutku prelaze rijeku i ulaze u Avern.

Valovi humanoida, nakon završetka svog ciklusa postojanja u trodimenzionalnom svijetu Euklida, prestaju preuzimati ljudska tijela kako bi u potpunosti uronili u mineralno kraljevstvo. Zaista, zlo ovog svijeta, bez obzira na njegovu čudovišnu snagu, ima ograničenje, krajnju granicu.

Što bi se dogodilo sa svime što je stvoreno da ne postoji nesavladiva zapreka koja sprječava pretjerani rast zla?

Očito, potonje bi se razvilo u beskonačnost, sve do stvaranja svoje apsolutne vlasti u svim sferama.

Sada možemo, s potpunom jasnoćom, podcrtati golemu stvarnost 108 postojanja koja su dodijeljena svim živim Bitima, svim božanskim psihičkim načelima.

Ta nas brojka podsjeća na 108 kuglica Budine ogrlice i isti broj krugova hindustanskog Brahmana oko svete krave. Nesumnjivo je da on nakon završetka posljednjeg obilaska oko cijenjene životinje, završi svoje dnevne ceremonije i umoči kravlji rep u čašu vode koju kasnije popije.

Sada možemo nastaviti. Očito je da Božanska Majka Kundalini, vatrena zmija naših magičnih moći, pokušava postići naše unutarnje ostvarenje tijekom 108 postojanja koja su dodijeljena svakome od nas. Očito, unutar svakog niza života imamo bezbrojne prilike za svoje samoostvarenje. Dobro je iskoristiti ih no, nažalost, neprestano ponavljamo svoje greške, zbog čega je neuspjeh uobičajeni rezultat.

Jasno je i očito da ne žele sva ljudska bića hodati stazom kojoj je cilj potpuno oslobođenje.

Određeni glasnici koji su stigli iz viših dimenzija, proroci, avatari, veliki apostoli, uvijek su željeli usmjeravati s potpunom preciznošću prema stjenovitom putu koji vodi do autentične i cjelovite sreće.

Nažalost, ljudi ne žele znati ništa o božanskoj mudrosti. Zatvorili su Učitelje, ubili avatare, okupali su se u krvi pravednih i smrtno mrze sve što ima božanski predznak.

No, poput Pilata, svi peru svoje ruke, vjeruju da su sveci i pretpostavljaju da stupaju stazom savršenstva.

Ne možemo poreći uvjerljivu i konačnu činjenicu postojanja milijuna iskreno zbunjenih ludi koji vrlo zaista pretpostavljaju da su prepuni vrlina i misle sve najbolje o sebi.

U Paklu postoje živući pustinjaci svih vrsta, neshvaćeni mistici, vrhunski lažni svećenici mnogih kultova, pokajnici svih vrsta. Oni bi prihvatili sve osim strašne istine, svoje izgubljenosti i staze zla kojom kroče.

S pravom je Veliki Kabir Isus rekao: «Od tisuću onih koji me traže, jedan me pronađe; od tisuću onih koji me pronađu, jedan me slijedi; od tisuću onih koji me slijede, jedan je moj.»

U Bhagavat Giti piše sljedeće: «Od tisuću ljudi, možda će jedan pokušati postići savršenstvo; od tisuću koji pokušaju, možda će jedan to i postići, a od savršenih će me možda jedan savršeno poznavati.»

Isus, Veliki Kabir, naglašava težinu ulaska u Kraljevstvo: «Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Zaključavate kraljevstvo nebesko pred ljudima; sami ne ulazite, a ne date ući ni onima koji bi htjeli. Čuvajte se pismoznanaca, koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama; proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštrija osuda!»

Što se tiče mnogih lažnih proroka što putuju naokolo osnivajući različite sekte koje nikada ne pokazuju put do konačnog oslobođenja, Veliki je Kabir Isus rekao: «Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Obilazite morem i kopnom da pridobijete jednog sljedbenika. A kad ga pridobijete, promećete ga u sina paklenoga dvaput goreg od sebe!»

Opasno je što, vrli prijatelji, plemenita braćo, poštovane dame, oni izgubljeni i iskreno zbunjeni uvijek misle da im dobro ide.

Kako možemo pomoći ljudima da shvate svoje stvarno stanje?

Kako ih možemo natjerati da razumiju kako je staza koja vodi do pakla popločana dobrim namjerama? Kako biste mogli dokazati tim ljudima uspavane svijesti da će ih sekta kojoj pripadaju, ili mračna škola u kojoj djeluju, odvesti ravno u Bezdan i Drugu Smrt?

Nesumnjivo je da nitko ne misli najgore o svojoj sekti, svi su uvjereni u riječi svojih slijepih vodiča.

Zaista i u ime istine, moramo zaista iskreno reći da je samo buđenjem svijesti moguće vidjeti usku i tešku stazu koja vodi do svjetla.

Kako oni koji spavaju mogu vidjeti stazu? Možda um može otkriti istinu?

Pisano je zlatnim riječima, u velikoj knjizi univerzalnog života, da um ne može spoznati ono što nikada nije poznavao.

Vjerujete li možda, da je um nekada poznavao ono što je stvarno, istinu?

Očito je da se um kreće od poznatog do poznatog, pomiče se unutar opakog kruga, zbog čega je istina u svakom trenutku nepoznata.

Preklinjem vas, draga braćo, plemeniti prijatelji, časne dame, razmislite malo. Um može prihvatiti ili odbaciti ono u što želi vjerovati ili sumnjati, no nikada ne bi mogao poznavati stvarno.

Pažljivo se sjetite onoga što se događa u različitim krajevima svijeta. Očito je da svete knjige posvuda cirkuliraju i služe kao temelj mnogih religioznih kultova. No, tko razumije koncepte sadržane u tim tekstovima? Tko posjeduje punu svijest o onome što je pisano u svakom stihu? Mnoštvo se samo ograničava na vjerovanje i poricanje, to je sve.

Kao dokaz onoga o čemu govorim dovoljan je broj sekti koje su nastale na temelju divnih stihova četiriju kršćanskih Evanđelja.

Kada bi sljedbenici imali punu svijest o kršćanskom Evanđelju koje je propovijedao veliki Kabir Isus, očito je da ne bi postojalo toliko sekti. Zaista, postojala bi samo jedna kršćanska religija univerzalnog kozmičkog tipa. No, vjernici se međusobno ne mogu složiti jer njihove svijesti spavaju. Ne znaju ništa, nisu potvrdili ništa, nikada nisu osobno razgovarali s anđelom, nikada nisu svjesno ušli u nebeske predjele. Oni hodaju jer drugi hodaju, jedu jer drugi jedu, kažu što drugi kažu, itd. Na taj način jurišaju od kolijevke do groba s povezom preko očiju.

Nažalost, vrijeme prolazi zastrašujuće brzo. Nakon završetka niza ljudskih postojanja sljedbenici, uvjereni da putuju pravom stazom, napokon ulaze u strašno boravište Plutona gdje se čuje samo plač i škrgutanje zuba.

Spuštanje valova ljudi u unutrašnjost ovog planetarnog organizma odvija se prolaskom životinjskim i ljudskim stanjima, sve do konačnog ulaska u mineralno kraljevstvo, u jezgri planeta Zemlje.

Želim da znate, želim da razumijete, da je to isti centar u kojem milijuni humanoida prolaze Drugu Smrt, o kojoj govori Apokalipsa svetog Ivana.

Očito je da je uništenje sebe, uklanjanje ega, razgradnja mana u uronjenim predjelima Averna u potpunosti neophodan proces uništenja zla koje nosimo u sebi.

Očito, samo smrću ega oslobođenje Biti postaje moguće, tada se ona ponovno pojavljuje, izlazi na planetarnu površinu, pod svjetlo Sunca, kako bi ponovno počela svoj novi evolutivni proces, unutar bolnog kola Samsare.

Ponovno se uspinjanje uvijek odvija prolaskom kroz mineralna, biljna i životinjska stanja, sve do ponovnog osvajanja davno izgubljenog ljudskog obličja.

Jasno je da povratkom u ljudsko stanje dobivamo novih 108 postojanja. Ako ih pravilno ne iskoristimo, ponovno ćemo biti potjerani niz put Averna. U svakom slučaju, draga braćo, plemenite dame, dobro je da znate kako sve te biti, sve te duše, uvijek imaju 3,000 ciklusa kozmičke manifestacije.

Oni koji u potpunosti zakažu, koji ne znaju iskoristiti bezbrojne prilike koje im pruža taj golemi broj života, zauvijek su isključeni iz Majstorstva. U potonjem slučaju vrhunski Monad skuplja svoju bit, tu besmrtnu iskru koju svi u sebi nosimo, upijajući je zajedno sa svim svojim psihičkim dijelovima. Zatim, kao cjelina, zauvijek uranja u univerzalni duh života.

Na taj su način Monadi bez Majstorstva, oni koji ga nisu postigli ili ga nisu željeli, potpuno isključeni iz svih hijerarhijskih ljestvica.

Moram pojasniti, Majstorstvo ne žele sve besmrtne iskre, svi vrhunski Monadi.

Kada Monad, božanska iskra, zaista želi postići vrhunsko stanje «Učitelja/Majstora-Monada» nesumnjivo radi na svojoj Biti, svojoj duši, budeći u njoj beskrajnu želju za transcendentalnom duhovnošću.

P. – Dragi Učitelju, na temelju svega što ste upravo rekli čini mi se, ako ne griješim, da je riječ o selidbi duša o kojoj je govorio Gospodin Krišna i o Pitagorinoj Metampsihozi. Imam li pravo?

O. – Čuo sam riječi ovog gospodina i brzo ću odgovoriti na njegovo pitanje.

Prijatelji, dame, ono o čemu ja govorim zaista je zabilježeno u Indiji, kao dio divne doktrine koju je predstavljao stari hindustanski avatar zvan Krišna, te u Grčkoj, u Pitagorinoj doktrini.

Očito, te su dvije doktrine identičnog sadržaja i dubine no ljudi, nažalost, izvrću učenja i na kraju neopravdano odbacuju ista.

P. – Svijetli Učitelju, ne razumijem zašto istaknute osobe, dobro poznati Učitelji poput H. P. Blavatsky, Charlesa Leadbeatera i Annie Bessant, osnivača Teozofskog društva koji su imali sposobnosti klarivojancije, klariaudijencije i druge moći, nikada nisu obraćali pažnju na činjenice o kojima je govorio veliki Kabir Isus, Pitagora, pa i vi. Naprotiv, u svojim su dugim raspravama, koje su vrlo poznate u svijetu pseudo-ezoterije, naglašavali da čovjek neizbježno putuje uzdižućim putem evolucije, sve do postizanja savršenstva i jedinstva s Ocem. Možete li nam objasniti takav apsurd?

O. – Gospodin je postavio vrlo zanimljivo pitanje i ja ću na njega nesumnjivo odgovoriti na najbolji način.

Zaista, zakoni evolucije i involucije na skladan i koordiniran način djeluju u čitavoj prirodi.

Nesumnjivo je da za svaki uspon postoji spust i za svako uzdignuće postoji spuštanje. Bilo bi apsurdno pretpostaviti da je zakon evolucije izuzet iz tog pravila.

Dva ranije spomenuta velika zakona tvore mehaničke osi cijele prirode. Kada bi bilo koji od njih prestao postojati, makar samo na trenutak, svi bi prirodni mehanizmi zapravo ostali paralizirani. Evolucija postoji u svakom zrnu koje klija, raste i razvija se, baš kao što involucija postoji u svakoj biljci koja vene i nestaje.

Evolutivni i involutivni procesi u potpunosti su organizirani u svemu što postoji.

Nažalost, oni koji su zatvoreni u dogmi evolucije nisu sposobni razumjeti beskrajan destruktivan i dekadentan proces svega što jest, što je bilo i što će biti.

Ni evolucija ni devolucija nikada nas neće odvesti do unutarnjeg samo-ostvarenja Bića.

Ako se zaista želimo osloboditi, ako ozbiljno žudimo za autentičnom srećom, moramo hitno i neodgodivo krenuti stazom revolucije svijesti.

Nije nerazumno naglasiti transcendentalnu ideju nemogućnosti postizanja Velike Stvarnosti, dok ostajemo dijelom neprestanih pokreta Kola Samsare.

Od kakve je koristi, dame i gospodo, neprestano se vraćati u ovu dolinu suza, stalno prolaziti procese evolucije i involucije, iznova posjećujući paklene svjetove?

Naša je dužnost probuditi svijest kako bismo mogli vidjeti stazu koja će nas s apsolutnom preciznošću odvesti do našeg završnog oslobođenja.

Nesumnjivo, mnoge su inteligencije okultnog znanja, na kraju prošlog stoljeća i početku ovog, prenijele čovječanstvu osnovna i temeljna učenja.

Jasno je da su ti ljudi namjeravali javno podučavati samo prvo slovo tajne doktrine. Nisu posvetili puno vremena analiziranju evolutivnih i involutivnih zakona.

R. Steiner je 1912. rekao da su oni, inicirani tog vremena, prenijeli samo nepotpuna, osnovna učenja i da će kasnije čovječanstvo primiti superiornu ezoteričnu doktrinu transcendentalnog reda.

Mi sada prenosimo to superiorno znanje.

Dakle, nužno je ne osuđivati ili kritizirati one koji su u prošlosti na neki način radili za čovječanstvo. Učinili su što su mogli. Sada mi moramo rasvijetliti i pojasniti.

P. – Učitelju, rekli ste da nisu svi Monadi zainteresirani za svoje samo-ostvarenje, iako svi potječu iz istog Apsolutnog. Mislio sam da je dužnost svih njih potraga za ostvarenjem. Možete li objasniti?

O. – Slušam riječi ove mlade osobe, na koje ću odgovoriti s velikim užitkom.

Prije svega, prijatelji, želim da razumijete da Božansko, Bog, univerzalni Duh života, nije diktatorska sila.

Kada bi ono što je stvarno, istina, ono što ne pripada vremenu, imalo diktatorsku narav, kakva bi nas sudbina čekala?

Prijatelji, Bog u sebi poštuje svoju slobodu, time želim reći da u grudima božanskog nema diktature. Sve djevičanske iskre, svi Monadi, imaju potpunu slobodu prihvaćanja ili odbacivanja Majstorstva. Razumijete li?

P. – Na osnovi ovoga što ste nam upravo objasnili, možemo li reći da je Monad kriv za propast biti i njene paklene muke?

O. – U publici primjećujem damu koja je iskreno postavila pitanje i drago mi je što ću pružiti odgovor. Dame i gospodo, kada božanski Monad želi Majstorstvo, očito je da će ga i postići neprestanim unutarnjim djelovanjem na Bit, obraćajući joj se iz njenih najvećih dubina.

U potpunosti je jasno da Monad koji ne želi Majstorstvo, u svojoj utjelovljenoj biti nikada neće probuditi nikakve unutarnje težnje. Očito, u tom slučaju svijest, lišena duhovnih žudnji, zapečaćena unutar ega, ugušena u unutarnjim stanjima, ulazi u paklene svjetove. Dakle, odgovaram naglašavajući sljedeće: «Da, Monad je odgovoran za propast biti.»

Kada bi Monad djelovao na svijest, nesumnjivo je da potonja nikada ne bi postala propali slučaj i tako uronila u pakao.

P. – Učitelju, užasava me pomisao da bi moja Bit morala proći patnju 108 života pomnoženu s tri tisuće okretaja kola Samsare. Dakle, morala bi proživjeti tristo dvadeset i četiri tisuće ljudskih života kako bi se vratila u Apsolutno kao neuspjeli Monad, bez samo-ostvarenja. U tim okolnostima, vjerojatno vrijedi uložiti što više truda i žrtvi za moje prosvjetljenje, jer patnja koju bi na taj način prošao blijedi u usporedbi sa silama prirode koje će me slomiti odaberem li put propasti. Imam li pravo?

O. – Časni gospodine, dragi prijatelju, dopustite mi da naglasim kako svaka božanska iskra, svaki Monad, bira svoj put.

Nesumnjivo je da u beskrajnom Svemiru postoje trilijuni Monada koji posjeduju potpunu nevinost, koji nadilaze dobro i zlo.

Mnogi su od njih pokušali postići Majstorstvo, no nisu uspjeli. Još ih više nikada nije željelo Majstorstvo. Zato sada, uronjeni u grudi univerzalnog duha života, uživaju autentičnu božansku sreću, jer su božanske iskre. Nažalost, ne posjeduju Majstorstvo.

Jasno je da gospodin koji je postavio ovo pitanje osjeća golemi nemir, to je zato što ga njegov unutarnji Monad neprestano potiče i nastoji utjecati na njega. Njegova je dužnost uporno koračati stazom oštrog ruba, sve do postizanja unutarnjeg samo-ostvarenja Bića.

P. – Učitelju, je li to razlog zbog kojeg mnogi ljudi kojima objašnjavamo gnostička učenja, čak i kada savršeno razumiju o čemu govorimo, nikada ne odluče slijediti stazu revolucije svijesti? Zar ih njihovi Monadi ne potiču na unutarnje putovanje samo-ostvarenja?

O. – Odgovorit ću na pitanje koje je postavio ovaj mladić. Moramo duboko razmisliti, kako bismo mogli sagledati problem s više gledišta. Mnogi Monadi vole ići polako, riskirajući neuspjeh svojih Biti u svakom ciklusu ljudskih postojanja. Drugi neredovito djeluju na svoje svijesti, tu i tamo. Napokon, postoje i Monadi koji nikada ne utječu na svoje duše.

Dakle, zbog toga ne prihvaćaju svi ova učenja. No, dobro je znati da ako netko u sadašnjem životu ne prihvati Evanđelje novog doba Vodenjaka, može isto prigrliti u kasnijem postojanju, pod uvjetom da još nije proživljeno svih 108 života.

P. – Učitelju, pripadaju li Monadi koje ne zanima Majstorstvo samo ovom planetu, ili ih ima i na drugim svjetovima?

O. – Mladi prijatelju, zapamti zakon filozofskih analogija, zakon poklapanja i numerologije: «Kako gore, tako i dolje.»

Zemlja nije jedini nastanjeni planet ovog zvjezdanog prostranstva, mnoštvo nastanjenih svjetova golema je stvarnost. Zato treba razumjeti da Monadi drugih planeta isto tako uživaju potpunu slobodu prihvaćanja ili odbacivanja Majstorstva.

Osobnost, Bit, nešto je drukčije. Želim na naglašen način reći sljedeće: «Nisu sve ljudske osobnosti, što postoje na drugim nastanjenim planetima beskrajnog prostora, pale tako nisko kao mi, stanovnici Zemlje.»

Prijatelji, u različitim sferama beskonačnog postoje divna planetarna čovječanstva koja žive prema velikim kozmičkim zakonima; no, ponavljam, ne žele svi Monadi Majstorstvo.

Pakleni predjeli postoje u svim planetima, u svim galaksijama, no nisu sve planetarne infra-dimenzije nastanjene.

Na primjer, Sunce je divna zvijezda koja svojom svjetlošću obasjava sve planete Ors sunčevog sustava. Očito, u tom sjajnom Suncu nije moguće pronaći kozmičke neuspjehe. Tamo nema stanovnika koji slijedi involuciju. Bića koja tamo žive u potpunosti su božanski, solarni ljudi. Nemojte zaboraviti da svako kozmičko jedinstvo koje živi, neizbježno u svojim prirodnim infra-dimenzijama posjeduje uronjeno mineralno kraljevstvo.

Postoje svjetovi u kojima su infra-dimenzije gusto naseljene, među njima je i naš planet Zemlja, što označava propast mnogih Monada.

No, moramo produbiti ovo pitanje i razumjeti s punom jasnoćom da spuštanje neke Biti u zastrašujuće Plutonovo prebivalište ne znači definitivan neuspjeh.

Očito je da završni neuspjeh prolaze samo one svijesti, oni Monadi, koji nisu postigli unutarnje samo-ostvarenje tijekom 3.000 ciklusa postojanja, tj. tri tisuće okretaja Kola Samsare. Nakon završetka zadnjeg okretaja, kao što smo toliko puta rekli, vrata ostaju zatvorena.

POGLAVLJE 5.

PRVI PAKLENI KRUG
Krug Mjeseca

Prijatelji, danas smo se ponovno okupili kako bismo proučili prvi danteovski krug paklenih svjetova.

Nesumnjivo, ta je prva uronjena regija Limb, pakao klasika koji spominje Vergilije, mantuanski pjesnik.

Vrlo nam je jasno rečeno da takvu mineralnu zonu živo predstavljaju sve pećine ovog svijeta koje, astralnim ujedinjenjem, tvore prvo uronjeno područje.

Dante, stari Firentinac, kaže da je u tom predjelu vidio sve nevine koji su umrli bez prethodnog primanja krsnih voda. Sve je to potrebno razumjeti na isključivo simboličan način.

Ako pažljivo proučimo Ramajanu, svetu hinduističku knjigu, moći ćemo s mističnim iznenađenjem posvjedočiti definitivnu i uvjerljivu činjenicu o korijenima sakramenta krštenja, koji prethode kršćanskoj eri.

U Ramajani možemo proučiti neobičan slučaj Rame kojeg je zasigurno krstio njegov guru.

Nesumnjivo, u prastarim vremenima nitko nije primio krsne vode bez prethodnog upućivanja u tajne seksa. Sakrament krštenja pakt je seksualne magije.

Nevjerojatno je da su učenici odmah pri ulasku u škole tajni bili upućivani u sakrament krštenja.

Potrebno je, hitno, preobraziti čiste vode života u alkemijsko vino svjetla. Samo je tako moguće postići unutarnje samo-ostvarenje Bića.

U Limbu klasika pronalazimo mnoge sjajne ljude koji su umrli bez primitka krsnih voda.

Oni su bili iskreni, zbunjeni ljudi, ispunjeni divnim namjerama. Ipak, bili su u krivu. Vjerovali su da je oslobođenje moguće bez seksualne magije.

Dakle, u prvoj sublunarnoj regiji ispod kore ovog planeta na kojem živimo, prebivaju hladni mrtvaci.

Zaista je tužno i bolno razmišljati o tolikim milijunima preminulih koji, uspavane svijesti, lutaju predjelima mrtvih.

Pogledajte ih, oni su poput hladnih, duboko uspavanih sjena, fantoma noći!

Sjene mrtvih kreću se diljem prvog danteovskog kruga. Bave se istim aktivnostima kojima su bili posvećeni u prethodnom životu. Sanjaju o jučerašnjim sjećanjima, u potpunosti žive u prošlosti.

P. – Učitelju, rekli ste da u prvom sublunarnom predjelu, Limbu, prebivaju duše onih koji nisu bili kršteni (razumije se da je krštenje pakt seksualne magije). Dakle, ulaze li u takvu regiju, smjesta poslije smrti, svi oni koji nisu prakticirali seksualnu magiju?

O. – Dragi prijatelju, tvoje je pitanje vrlo zanimljivo i žurno ću na njega odgovoriti. Želim da razumijete da je prva uronjena regija poput paklenog predvorja. Očito je da se tamo nalaze sjene naših voljenih i milijuni drugih ljudskih bića koja nikada nisu preobražavala svoje seksualne vode u vino alkemijskog svjetla.

Malo je Biti, malo duša, koje zaista nakon smrti uživaju odmor u višim svjetovima.

Nesumnjivo, većina se ljudskih bića smjesta vraća u novi ljudski organizam nakon određenog vremena provedenog u Limbu. Nakon tog razdoblja svijesti se ponovno utjelovljuju.

No, zbog teškog stanja u kojem trenutno živimo, bezbrojne preminule osobe u potpunosti uranjaju u paklene svjetove, prolazeći tamnim sferama Mjeseca, Merkura, Venere, Sunca, Marsa, Jupitera, Saturna, Urana i Neptuna.

Od svih tih regija, zadnja je definitivna. U njoj izgubljeni prolaze završnu razgradnju, Drugu Smrt, koja je zaista neophodna. Zahvaljujući tom strašnom razaranju, Bit, duša, postaje oslobođena od predjela Tartara, vraćajući se na planetarnu površinu, započinjući novu evoluciju koja neizbježno mora početi u mineralnom kraljevstvu.

P. – Učitelju, kako razumjeti vjerovanje Katoličke crkve koja kaže da nevina djeca odlaze u Limbo?

O. – Časni prijatelji, tu temu nevine djece moramo razumjeti u simboličnom i alegoričnom smislu.

Nemojte tumačiti riječ «nevin» u njenom izvornom i čistom značenju, nego kao oznaku radikalnog neznanja.

Zaista, svi koji ne poznaju tajne seksa prave su neznalice, čak i ako isti smatraju da su veliki mudraci i posjeduju neizmjernu učenost.

Zapamtite da postoje mnoge naučene neznalice koje ne samo da ne znaju, već ne znaju da ne znaju.

P. – Učitelju, želite li reći da onaj koji nije stvorio solarna tijela zapravo nije kršten?

O. – Vrli mladiću, drago mi je da si postavio to pitanje jer mi daje priliku za predivno objašnjenje. Sveto Pismo jasno govori o vjenčanom odijelu duše, To Soma Heliakonu, zlatnim tijelima solarnog čovjeka, živućem simbolu super-senzibilnih tijela koja svako ljudsko biće mora stvoriti.

U našim prošlim knjigama, jasno smo govorili o radu stvaranja tijela postojanja Bića, zbog čega mislim da će nas gnostički učenici razumjeti.

Nesumnjivo, intelektualna životinja pogrešno nazvana čovjekom, nema takvih vozila, pa ih mora stvoriti radom u vatrenoj kovačnici Vulkana (seksu). Sjećam se mog prijatelja koji je umro prije nekoliko godina. Bio je vjerni gnostik, ali nije stvorio svoja tijela postojanja Bića. To sam mogao potvrditi u predjelu mrtvih, Limbu.

Sreo sam ga dok sam bio izvan tijela. Bio je golem i njegovo je spektralno lice jasno pokazivalo da je postao stanovnik groblja. Zajedno smo obilazili različita mjesta, različite gradske ulice, nesumnjivo locirane ispod trodimenzionalnog svijeta Euklida, u Limbu.

Rekao sam mu: «Mrtav si», a on je odgovorio: «Što? Nemoguće! Živ sam.»

Kada smo prolazili kraj velike kuće, rekao sam mu da uđe jer sam htio da se vidi u zrcalu. Prihvatio je moj prijedlog i zapazio sam da je bio vrlo iznenađen.

Rekao sam mu: «Pokušaj lebdjeti, skoči i shvatit ćeš da si mrtav. Fantom je poslušno pokušao letjeti, no srušio se naglavačke umjesto da se vinuo poput ptice. U isto je vrijeme preuzimao oblike različitih životinja. Govorio sam mu: «Sada si konj, pas, mačka, tigar», svaki put kada bi promijenio izgled.

Zaista, tog je fantoma tvorilo jedinstvo svadljivih ega koja su se međusobno prodirala i miješala, istovremeno zadržavajući svoju individualnost. Moja su nastojanja bila uzaludna. Mrtvac me nije razumio, pretvorio se u stanovnika zemlje smrti. Od njega je ostao samo zbroj osobnih psiholoških demona.

Iako je poznavao gnozu, nije stvorio svoje astralno tijelo. Ispred mene je bila skupina fantoma koja je tvorila fasadu osobnosti. Bilo je očito da moj prijatelj nije primio sakrament krštenja. Dakle, nije pretvarao čiste vode života u alkemijsko vino svjetla.

P. – Učitelju, znači li to da će oni koji nastanjuju područja smrti, Limbo, uvijek imati priliku povratka u novu maternicu?

O. – Časni prijatelju, nemoj zaboraviti da bog Merkur svojim štapom uvijek iznosi uronjene duše iz pakla, sa svrhom njihovog ponovnog utjelovljenja u novim organizmima. Samo je tako moguće istinsko krštenje. Razumijete li?

P. – Dragi Učitelju, mislim da Bit i ega preminulog ulaze u Limbo koji ne spada u predjele patnje. Imam li pravo?

O. – Časni gospodine, s obzirom da govorite o svijestima i manama, dobro je smjesta staviti karte na stol, objasniti koncepte i definirati dogmatske predodžbe. Mnogi misle da je ego, Ja, nešto vrlo individualno. To pogrešno pretpostavljaju brojni autori moderne psihologije.

Mi, gnostici, idemo puno dublje, volimo ići dublje, istražiti te tajne, dubinski proučiti i razumjeti, itd.

«Ja» nema nikakvu individualnost, ono je zbroj različitih psiholoških atributa koji predstavljaju naše psihološke mane. Riječ je o svežnju grešaka, strasti, mržnji, strahova, osveta, ljubomora, bijesa, požuda, ogorčenja, vezanosti, pohlepa, itd., itd.

Ti različiti atributi posjeduju razne životinjske oblike u visoko osjetljivim predjelima prirode.

Kada ta hrpa svadljivih, glasnih ega umre, različite vrste psihičkih atributa nastavljaju svoje postojanje i poslije fizičke smrti.

U takvim je negativnim vrijednostima zapečaćena naša svijest, psihički materijal.

Tada je očito da se anemična tvar, uronjena u egu, utapa unutar pakla, Limba, kako bi se kasnije vratila u novo fizičko tijelo.

P. – Učitelju, je li Limbo nastavak života za običnu i uspavanu osobu?

O. – Mladi prijatelju, mislim da tvoje pitanje nije točno. Pitanja moraju biti preciznija. Da pojasnim, nema sutrašnjice za osobnost preminulog. Svaka je osobnost kćer svog vremena. Rađa se u vremenu i u njemu umire.

Poslije fizičke smrti živi ego, suma različitih psihičkih, brutalnih i životinjskih atributa. Kada sam razmišljao o prijatelju spomenutom u ranijoj priči, mogao sam bolno razumjeti da je njegova osobnost razgrađena. Pred mojim je očima bio samo zbroj grotesknih, životinjskih oblika koji su se ujedinjavali kako bi stvorili lažnu pojavu zagrobne, hladne i spektralne osobnosti.

Što se dogodilo s mojim prijateljem? Gdje je bio? Nije stvorio svoje astralno tijelo, pa je očito da više ne postoji. Da je moj prijatelj stvorio astralno vozilo pomoću seksualne pretvorbe, da je zaista koristio seksualnu magiju, jasno bi stvorio svoje suptilno tijelo i nastavio postojati sa svojom astralnom osobnošću u visoko osjetljivim prostorima prirode. Nažalost, situacija nije bila takva.

Dakle, pravo krštenje podrazumijeva prakticiranje seksualne magije. Svatko tko nije tako postupao zapravo nije primio sakramentalne vode, čime postaje stanovnikom Limba.

P. – Učitelju, je li moguće da groteskna ega koja su prije bila dio vašeg prijatelja, u budućnosti postanu vaši neprijatelji?

O. – Mladi prijatelju, moraš hitno razumjeti da ego tvore brojne mane, neke bi od njih mogle biti naši prijatelji, druge neprijatelji. Bez sumnje, neka ega onog fantoma o kojem sam govorio i dalje su moji prijatelji, no očito je da druga mogu biti neprijatelji ili jednostavni groteskni fantomi. U svakom slučaju, ego se vraća iz područja Limba kako bi ponovio, u ovom fizičkom svijetu, sve bolne drame prošlih postojanja.

Kao što sam prije rekao, osobnost nestaje, nikada se ne vraća, to je nešto što morate jasno razumjeti. Naučite razlikovati ego i osobnost. Shvaćate li?

P. – Učitelju, imam li pravo kada kažem da pravi sakrament krštenja mogu primiti samo oni koji su inicirani na «Stazi oštrog ruba»?

O. – Časni gospodine, sakrament krštenja je, kao što sam ranije objasnio, pakt seksualne magije. Nažalost, ljudi prolaze ceremoniju, ritual, no nikada ne ispune pakt i zato odlaze u Limbo. Kada bi ljudi ispunili taj religiozni pakt krenuli bi na stazu «oštrog ruba», na put o kojem je govorio Krist kada je izjavio: «O kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u Život i malo ih je koji ga nalaze!» Neophodno je znati da je tajni put koji vodi duše do konačnog oslobođenja u potpunosti seksualan.

P. – Učitelju, jesu li onda mrtvi koji su zaradili pravo praznika oni koji su počeli raditi sa seksualnom magijom?

O. – Gospođo, pozivam vas da razumijete kako ego nikada ne ulazi u nebeske predjele. Za psihološke mane postoji samo bezdan i Druga Smrt. Je li vam jasno?

No, objasnimo malo bolje ovu temu. Kada ego nije previše snažan, kada su psihološki atributi vrlo slabi, čista svijest, duša, postaje oslobođena na neko vrijeme, posjećuje nebeske predjele i uživa u odmoru prije povratka u ovu dolinu suza.

Nažalost, u današnjim vremenima, životinjski ego postaje previše snažan u mnogim osobama. Zato ljudske duše više nemaju blaženstvo takvih praznika.

Zaista, danas je vrlo rijetko vidjeti dušu koja uspije prodrijeti u Devachan, što je naziv kojim su teozofi označili kauzalni svijet.

Želim da svi razumiju konkretnu činjenicu: te duše, koje su danas vrlo rijetke i mogu uživati u određenom odmoru na putu od smrti do ponovnog rođenja, upravo su one koje smo za života zvali dobrim ljudima. Zbog njihovih postupaka i nastojanja Veliki Zakon nagrađuje ih nakon smrti. Razumijete li?

P. – Učitelju, moraju li te duše koje pobjegnu od ega i uživaju u odmoru biti ponovno zatočene u egu kada se vrate u novu maternicu?

O. – Prijatelji, ego je moguće uništiti ili razgraditi na dva načina. Prvo: svjesnim radom sada i ovdje. Drugo: u paklenim svjetovima, procesima paklene involucije, proživljavanjem grozne patnje.

Nesumnjivo, nebeski odmor ne uništava ego. Nakon završetka svog predaha bit ili duša mora se vratiti u ovu dolinu suza, postajući zatvorena u manama.

P. – Učitelju, kada se bit nakon takvog praznika vrati u novu maternicu, zatvorena u manama, nema li veću želju za postizanjem svog unutarnjeg ostvarenja?

O. – Časna damo, vaše je pitanje divno. Želim vam reći da nas posjet višim svjetovima tješi i pomaže nam. Kada se Bit vrati s praznika u višim svjetovima kozmičke svijesti, jača je i njen je entuzijazam snažniji. Tada se neprestano bori kako bi postigla svoje potpuno oslobođenje.

No, sva su nastojanja bezvrijedna ako pakt seksualne magije, sadržan u sakramentu krštenja, ostaje neispunjen.

P. – Učitelju, možete li nam reći kakve su regije prvog danteovskog kruga? Kako tamo ljudi žive i što rade?

O. – Odmah ću odgovoriti gospodinu koji je postavio ovo pitanje. Prvi je danteovski sublunarni krug kojeg, u svom unutarnjem aspektu, predstavljaju sve pećine Zemlje, vrlo zanimljiv.

Tamo možemo pronaći uronjene kopije naših gradova, ulica, sela, područja i regija. Zato nije iznenađujuće što, u tom predjelu, ljudi žive živote vrlo slične našima. Nikako nas ne bi trebalo iznenaditi što mrtvi posjećuju kuće u kojima su živjeli ili lutaju mjestima koja su prije poznavali, baveći se istim poslovima koje su i prije radili.

Sjećam se bijednog slučaja jadnog nosača teških paketa. Njegov je ego nakon smrti lutao, noseći na svojim leđima teret, svežanj ili paket. Kada sam mu htio razjasniti njegovu situaciju, da više ne mora nositi te teške terete jer je mrtav, odgovorio mi je pogledom mjesečara. Njegova je svijest spavala, nije me mogao razumjeti.

Mrtvi i dalje prodaju u svojim trgovinama, kupuju robu, voze automobile, itd., itd., itd. Svaki od njih bavi se istim dužnostima koje su imali za života. Iznenađujući je vidjeti kafiće pune bestjelesnih pijanaca, kuće u kojima prostitutke bludniče i poslije svoje smrti, itd., itd., itd.

P. – Učitelju, što moraju proći stanovnici Limba kako bi se vratili u ovaj trodimenzionalni svijet?

O. – Oni koji nastanjuju Limbo moraju ponoviti svoje zadnje proživljeno postojanje, moraju ga polako ponoviti.

Nakon završetka retrospektivnog procesa, svi se postupci iz našeg prošlog života svode na matematiku, tada nas suci Karme vraćaju u ovu dolinu suza kako bismo ispravili svoje greške i tražili stazu koja vodi do konačnog oslobođenja. To je sve.

POGLAVLJE 6.

DRUGI PAKLENI KRUG
Krug Merkura

Prijatelji, sada ćemo pažljivo proučiti drugi danteovski krug. Želim jasno spomenuti negativni aspekt ili, bolje rečeno, uronjeni aspekt planeta Merkura.

Nećemo govoriti o raju Merkura. Ponavljam, potrebno je istražiti sve što se odnosi samo na antitezu tog svijetlog područja.

Kada u svom astralnom tijelu uđemo u Zemljinu unutrašnjost, možemo savršeno i izravno potvrditi Merkurov pakao.

Prodiranjem u tu uronjenu regiju osjećamo, u dubini svoje duše, neprekidno izlijevanje negativnih strasnih sila koje stalno protječu tom podzemnom zonom. Nije suvišno reći da tamo osjećamo uragane Merkurovih vjetrova, određene fatalne zračne elemente.

U toj podzemnoj zoni žive preljubnici, oni koji uživaju u izvlačenju svete energije iz svojih tijela.

Ti nesretni stvorovi podzemnog svijeta tonu u porok. Očajnički se kreću diljem uronjenih predjela.

Iznenađujuće je vidjeti te izgubljene duše, njihove stalne odnose u atomskim bezdanima prirode.

Ta ega stalno bogohule, iz sve snage mrzeći sve što ima veze s krepošću.

Tamo možemo vidjeti caricu Semiramidu, ona je bila strašna preljubnica koja je u svojoj zemlji stvorila zakone pogodne životinjskim strastima.

U tom prebivalištu Plutona isto tako možemo sresti kraljicu Didonu koja se ubila zbog strasti, nakon što je zaklela vjernost pepelu svoje velike ljubavi. Također pronalazimo Pariza koji je oteo predivnu Helenu iz stare Troje, kao i Ahileja, žestokog ratnika koji je uništio brojne gradove. Tartar prokletstva, bezdan pokvarenosti, strava i užas! U drugom danteovskom krugu možemo pronaći posrnule boddhisattve, one koji su ubili boga Merkura, proklete duše koje su svoje pravo prvorođenca prodale za zdjelu leće.

Osjećamo strašnu bol u dubini svoje svijesti kada, u bezdanu Merkura, otkrivamo pale anđele, koje su isticali stari religijski teolozi.

Tamo, u crnim vjetrovima uronjenog predjela, dolaze i odlaze oni koji su žezlo moći zamijenili Honfalijinim vretenom.

To je područje u kojem ne postoji ljudski razum, to je svijet brutalnih instinkta u kojem se požuda miješa s porivom nasilja.

Tu pronalazimo tajne Minosa ili Minasa, strašne dubine gdje žive crni tantristi koji su razvili odvratni Kundartiguador organ (uzrok tolikog zla). Oh! Da je bar slavni arhanđeo Sakaki zajedno sa svojim svetim odborom predvidio, s matematičkom preciznošću, fatalne rezultate tog sotonskog repa, tog organa odvratnosti kojeg je jedno vrijeme čovječanstvo smjelo razviti zbog definitivnog planetarnog cilja. Tada bi sudbina ovog jadnog, žalosnog čovječanstva bila sasvim drukčija.

Očito, svako je ljudsko biće stvor koji prima različite kozmičke sile, kako bi iste bile preobražene i kasnije prenesene u unutarnje slojeve Zemlje.

Na kontinentu Lemurije, prije 18 milijuna godina, tlo se stalno treslo i vulkani su izbacivali vatru i lavu. Određeni su sveti pojedinci, predvođeni arhanđelom Sakakijem, dopustili razvoj odvratnog Kundartiguador organa. Strašno negativna luciferska sila bila je projicirana iz kosti repića, prema atomskim bezdanima čovjeka.

Nije suvišno sjetiti se da je takav negativni *Fohat* bio prekriven fizičkim repom kojeg danas vidimo kod majmuna. Tada su stanovnici Zemlje na svojim tijelima nosili takav dodatak, projekciju svoje kralježnice.

Sile koje su u tom razdoblju tekle ljudskim organizmom, doživjele su određene prilagodbe koje su omogućile stabilizaciju Zemljine kore.

Puno su kasnije u povijesti stoljeća drugi sveti pojedinci proglasili odvratan Kundartiguador organ (sotonski rep) nepotrebnim, pa je isti bio uklonjen s ljudskog tijela.

Nažalost, odurne su posljedice tog organa, vještičjeg Sabata, ostale prisutne u pet cilindara ljudskog organskog stroja, u intelektualnom, emocionalnom, motornom, instinktivnom i seksualnom centru.

U uronjenoj sferi Merkura prebivaju milijuni ljudskih stvorova s potpuno razvijenim, odvratnim Kundartiguador organom.

Time ne želim reći da je majmunski fizički rep zaista razvijen u anatomiji trostruko centriranog, tj. tromoždanog dvonošca. Zaista, materijalno je ostala samo koštana krnja odvratnog repa, jednostavan zametak u strukturi ljudske anatomije. No, psihički se aspekt tog organa nalazi u metafizičkom dijelu milijuna racionalnih humanoida.

Možemo to jasno potvrditi kada, u astralnom tijelu, uđemo u uronjena područja Merkura, ispod kore planeta Zemlje.

P. – Dragi Učitelju, htio bih znati jesu li ljudi i podaci koje ste spomenuli u svom predavanju dio mitologije ili stvarnost. Iako i Dante na sličan način nabraja osobe, njegovo djelo smatramo samo literarnim remekdjelom velike vrijednosti.

O. – Plemenita gospodo, časne dame, dopustite da svečano potvrdim kako je Danteova Božanstvena komedija inicijacijski ezoterični tekst koji je vrlo malo ljudskih bića shvatilo.

Stanovnici uronjene sfere Merkura, mitološki likovi spomenuti u tekstu, simbolično predstavljaju živuće životinjske strasti tog predjela.

Nagli Ahilej sa svojom strašnom seksualnom raskalašenošću, preljubna Helena i uvijek pohotni Pariz likovi su koji jasno predstavljaju stanovnike tog zlokobnog Merkurovog predjela.

Zapravo, htio bih reći da jedna od tih osoba, Helena, koju je oteo Pariz, prouzročivši time veliku štetu, ima druga pozitivna i divan značenja o kojima sada ne želim raspravljati.

Usredotočimo se zato na njen pakleni aspekt, antitezu sjaja, zlokobnu fazu Merkura. Dame i gospodo, prisjetimo se da svaki simbol možemo protumačiti na sedam različitih načina, ali večeras se usredotočujemo samo na ovaj jedan određeni bezdan Merkura, koji se nalazi ispod kore planeta na kojem živimo.

P. – Učitelju, možete li mi reći je li krug Merkura još gušći i ima li u njemu više patnje u odnosu na prvi?

O. – Prijatelju, sjeti se onoga što smo objasnili u jednom od prethodnih predavanja, kada smo proučavali zraku Stvaranja.

Jasno je da veći broj zakona uzrokuje veću mehaniziranost i patnju. Uronjenom sferom Mjeseca vlada isključivo 96 zakona. No, kobni aspekt Merkura tvori 192 zakona. Zato je u njemu automatska sila još veća, a patnja puno intenzivnija. No, i atomi te sablasne sfere Merkura puno su teži; svaki sadrži 192 čestice Apsolutnog.

Dakle, mračna regija Merkura još je gušća od Mjesečeve.

P. – Učitelju, imaju li duše u uronjenom predjelu Merkura bilo kakvu priliku za povratak?

O. – Glasovita damo, časna gospodo, nemojte zaboraviti da uz Pravdu uvijek postoji Milost.

U tim tamnim bezdanima prebivaju neki Učitelju Bijele Lože. To su veliki Inicirani, božanska bića koja su se odrekla svih vrsta sreće kako bi pomogla izgubljenima.

Ti sveci, nesumnjivo, uvijek pomažu svakoj duši koja za vrijeme boravka u prebivalištu Plutona osjeti kajanje.

Bez sumnje, ta bića upućuju, savjetuju i pokazuju put do staze svjetla, onima koji se zaista odreknu svojih perverzija.

Ponekad, iako rijetko, ona izvuku pokajničku dušu iz bezdana prokletstva.

Kada se to dogodi, oni koji su bili osuđeni na propast vraćaju se i utjelovljuju u novim organizmima.

P. – Učitelju, zašto naglašavate da je prva uronjena lunarna regija prebivalište mrtvih, dok isto ne tvrdite za drugu, Merkurovu zonu?

O. – Pa gospodine, slušajte me, pažljivo proučite Danteovu Božanstvenu Komediju; sami tražite, naučite se svjesno kretati u astralnom tijelu, eksperimentirajte i osobno otkrijte.

Očito je kršćanski Limb samo predvorje pakla, iako je riječ o prvom danteovskom krugu.

Svaki inicirani zna da u tom predjelu prebivaju milijuni ljudskih bića nakon fizičke smrti.

Susret s Minosom, demonom koji svojim repom označava tko mora ići u koji krug, može se dogoditi samo u pokopanoj sferi Merkura. Nije riječ o mom hiru. Ponavljam, oni koji žele izravno istražiti, sami za sebe, potvrdit će ono o čemu govorim.

P. Učitelju, ne razumijem što govorite. U uronjenoj sferi Merkura prebivaju požudna ega koja tvore podsvijest, ali istovremeno se te iste mane nalaze i u prvom krugu. Kako to?

O. – Pa gospodine, nesumnjivo, skoro su svi tricentralni ili tri-moždani dvonošci pogrešno nazvani ljudima duboko u sebi, više ili manje, bludnici. No, Veliki Zakon, kao što sam već rekao, dodjeljuje svakoj duši 108 postojanja u svakom ciklusu kozmičke manifestacije.

Očito je da nitko ne može završiti u Bezdanu propasti bez prethodnog proživljavanja svog ciklusa života.

Mrtvi obično žive u Limbu, kojeg predstavljaju sve pećine planeta Zemlje. Samo bludnici koji su proživjeli sve živote konačno ulaze u negativnu uronjenu regiju Merkura.

No, preklinjem vas da me razumijete. Ponekad na Zemlji postoje prava ljudska čudovišta koja se nikako i nikada neće pokajati. To su potpuno izgubljeni slučajevi i nesumnjivo propadaju u paklene svjetove i prije završetka ciklusa od 108 postojanja.

P. Učitelju, znamo da se u sferi Merkura nalaze bludnici, znači li to da različita ega uranjaju u različite paklene krugove, prema naravi psihičkih atributa?

O. – Mladiću, jasno je da je ego zbroj različitih psihičkih atributa koji predstavljaju naše greške. Neke od njih odgovaraju određenom danteovskom krugu, druge su vezane za dublje paklene predjele. No, ukupan zbroj negativnih vrijednosti zajedno kreće u involuciju unutar mineralnog kraljevstva, putujući prema planetarnom središtu gravitacije.

Svijesti osuđenih moraju proživjeti svoje psihološke mane u svakom danteovskom krugu, u svakoj infra-dimenziji prirode, ispod trodimenzionalnog predjela Euklida.

Večeras govorimo isključivo o drugom krugu. Kasnije ćemo, nakon potpunog proučavanja devet danteovskih krugova, pažljivo istražiti Zakon neprekidnog kretanja. Tada ćete svi vi, dame i gospodo, moći bolje shvatiti temu o kojoj je ovaj mladić postavio pitanje.

P. Učitelju, želite li reći da je u tom krugu, kojim dominira požuda, blud postao odvratan i bolan zato što njime vlada veći broj automatskih sila?

O. – Pa prijatelju, slušaj me, u tom se crnom i fatalnom zraku požuda obično miješa s nasiljem, zbog čega je sve instinktivno i brutalno. Razumiješ li?

P. – Učitelju, može li nekako osoba poput mene, koja slijedi apsolutnu seksualnu apstinenciju, izbjeći uranjanje u drugi danteovski krug?

O. – Prijatelji i braćo, neophodno je, hitno i neodgodivo znati da požuda postoji u 49 predjela podsvijesti. Mnogi su sveci postigli vrhunsku krepost samo na intelektualnoj razini, da bi istu izgubili kada su bili podvrgnuti ispitima u svojim najvećim podsvjesnim dubinama.

Moguće je da netko postigne čistoću u 48 predjela podsvijesti i doživi neuspjeh u posljednjem. Mnogi su bili uvjereni u svoju krepost i sada nastanjuju drugi danteovski krug.

Na tisuće je religioznih ljudi, svećenika svih vjera, koji su bili uvjereni u svoju apsolutnu krepost, no ipak prebivaju u drugom danteovskom krugu.

Dakle, nitko ne bi smio biti uvjeren u svoju čistoću: «Neka onaj koji je siguran pogleda iza sebe i ne posrne.»

P. Učitelju, spominjete 49 predjela podsvijesti i, iskreno, ovo je prvi put da čujem za taj broj. U svim knjigama o psihologiji, parapsihologiji i psihoanalizi u kojima se naveliko spominju i razglabaju procesi svijesti, podsvijesti i infra-svijesti, nisam našao taj podatak. Zašto?

O. Časna gospodo i dame, vrijedi prisjetiti se sedmerostrukog ustroja autentičnog čovjeka.

S obzirom da tri-moždani ili tricentralni dvonožac pogrešno nazvan čovjekom još nije probudio svijest ili stvorio tijela postojanja Bića, on zapravo posjeduje samo podsvjesna i subjektivna stanja.

Sedmerostruko načelo pomnožite sa samim sobom i dobit ćete tih 49 podsvjesnih regija svakog humanoida.

Očito, buđenjem svijesti, ti podsvjesni predjeli postaju svijest i samo tada ćemo imati svjesnu i istinsku objektivnost.

Moramo pretvoriti podsvijest u svijest, a to je moguće samo razgradnjom psiholoških atributa koji tvore ega.

Zapamtite da je u njima zatvorena svijest. Ako ih uništimo, ona se budi.

Požuda, blud u tom Merkurovom krugu uronjenom ispod zemaljske kore, zaista je temelj, osnova, egzistencijskog ega.

P. Učitelju, u nekim ste knjigama napisali da je za buđenje svijesti potrebno intelektualno secirati ego ili određenu psihološku manu koju želimo ukloniti. Nadalje, napisali ste da je to potrebno učiniti u svih 49 slojeva podsvijesti, No, ako nismo probudili svijest, kako možemo prodrijeti u ta područja pomoću intelekta? Možete li objasniti?

O. – Prijatelji, nemoguće je potpuno razgraditi ego odjednom i istovremeno, u svim predjelima podsvijesti.

Pozivam vas da jasno i savršeno razmislite i istražite problem.

Kada želimo razgraditi bilo koju psihološku manu, poput požude, moramo je prije svega shvatiti.

No, potpuno razumijevanje ega ne može biti postignuto u svih 49 regija istovremeno. Želim reći da moramo korak po korak napredovati na putu shvaćanja.

Potrebno je početi postupno, razumijevanjem i eliminacijom atributa neke mane u svakom podsvjesnom predjelu. Riječ je o metodičnom, dubokom i urednom razvoju svijesti.

Svijest se postupno budi, tada razumijevanje postaje sve jasnije, sve do postizanja najveće razine. Tako je mana u potpunosti uklonjena.

POGLAVLJE 7.

TREĆI DANTEOVSKI KRUG

Inferiorni krug Venere

Prijatelji koji ste me večeras došli čuti, razgovarat ćemo o bezdanima Venere, koji se nalaze, kao što vam je već poznato, u infra-dimenzijama prirode, ispod Zemljine kore.

Bez sumnje, ta regija koja u svojoj unutrašnjosti sadrži 288 čestica Apsolutnog, puno je gušće mjesto od prve dvije zone o kojima smo ranije govorili.

Očito, ti su atomi puno teži, zbog čega je materijalizam puno veći.

Zbog 288 vladajućih zakona, ova je zona izrazito složena, teška i bolna.

Proučimo pažljivo kafiće, bordele, noćne klubove i druga slična mjesta koja se nalaze u našem trodimenzionalnom svijetu Euklida.

Nesumnjivo, u ovoj uronjenoj sferi Venere, možemo pronaći vitalnu sjenu, mračni aspekt velikih orgija i bakanalija.

Oni koji su uvijek živjeli tumarajući od orgije do orgije, od kafića do kafića, uronjeni u blato velikih banketa i pijanstva, dobro znaju kako se osjećaju nakon pijančevanja. Tada se mnogi ponovno žele utopiti u vinu, pokušavajući izliječiti strašno stanje u kojem su se našli nakon razuzdane noći, i dalje nastavljaju putem poroka, sve dok ne izazovu potpunu katastrofu u svojim organizmima.

Dubljim objašnjavanjem ove teme, mogu sa sigurnošću potvrditi da nakon užitka dolazi bol.

Sada sami možete razumjeti kakav život ili postojanje imaju te izgubljene duše u uronjenom predjelu Venere.

Nije čudo što je Dante u uronjenom bezdanu trećeg paklenog kruga vidio neprekidnu kišu, strašnu hladnoću, blato, tamne vode, gnjilež, itd. No, u tim predjelima mrtvi užasnuto slušaju zastrašujući lavež Kerbera, paklenog psa. To je simbolična životinja koja, sa svoje tri okrutne čeljusti, predstavlja lucifersku, nasilnu, seksualnu životinjsku strast, bez ikakve kontrole.

Tamo se nalaze rezultati užitaka starog Rima i njegovih vladara. U tom bezdanu možemo vidjeti Petronija kojeg su voljele sve žene, koji je bio okrunjen ružama i lovorovim vijencima, koji je umro usred bučne zabave.

Tamo prebiva i božica Lezbos sa svojim lezbijkama; pjesnikinja Sappho koja je pjevala svim degeneriranim osobama tog vremena. Tamo se nalazi i slomljena Neronova lira i ponosni gospodari velikih gozbi.

Groteskno prebivalište Heliogabalusa, slavnih proždrljivaca koji su sjali poput kraljevskih i slavnih pauna u prastarom metežu.

Što se dogodilo s njihovim čašama najboljeg vina? Što se dogodilo s gospodskim mačevima, njihovim ljubavnim obećanjima, poljupcima njihovih dama, slatkim riječima, klicanjem gostiju, laskanjem, uzdizanjem, raskošnom odjećom, parfemima, oholim balovima, mekim sagovima, sjajnim zrcalima, veličanstvenim pjesmama, prokletim purpurom, predivnom svilom?

Sada postoji samo kuga zakopanih svjetova, gdje je Danteu izrečeno proročanstvo o padu jače stranke predivne Firence, o pobjedi poniženih koji su kasnije ponovno bili pobijeđeni, kojima su tiranski zagospodarili nekadašnji silnici. Odvratna zona gorčine gdje je taj pjesnik, Vergilijev učenik, na neobičan način pitao za Farinatu i Teghija, takve časne ljude, za Jakova Rusticuccija, Ariga i Moscu, sve one koji su se posvetili dobru i sada prebivaju u najdubljim predjelima paklenih svjetova.

Mnogi su iskreni i zbunjeni ljudi koji zastrašujuće propadaju i tim bezdanima, ljudi koji su svojim lirama zabavljali velike gospodare u raskošnim dvoranama; lijepe dame koje su recitirale poeziju; nesretni alkoholičari iz gradskih predgrađa, itd. Sada svi oni žive u bezdanima trećeg danteovskog kruga.

P. – Dragi Učitelju, rekli ste da u trećem danteovskom krugu Venere prebivaju mnogi iskreni i zbunjeni ljudi, dakle duše koje su činile dobra djela i bez obzira na to pate u paklu. Zanima me je li njihova iskrenost bila olakotna okolnost koja ih je mogla spasiti od mračne kazne?

O. – Prijatelju, možemo biti jako dobri u svom životu, budi siguran da će dobri postupci biti uzvraćeni još i većom mjerom, božanska volja nikada ne zadržava ništa, uvijek isplaćuje svakoga prema djelima.

Preklinjem vas da obratite pozornost i pažljivo pratite slijed ovog objašnjenja, slušajte me. Svi oni koji su iscrpili ciklus 108 postojanja i nisu postigli unutarnje samo-ostvarenje Bića, uranjaju u involuciju unutar paklenih svjetova.

No, jasno je da nam prije ulaska u prebivalište Plutona plaćaju za sva dobra djela.

Sada, dame i gospodo, možemo razumjeti zašto perverznjaci u svom sadašnjem životu žive ugodnim životom, dok neki sveci ili pojedinci koji prolaze samo-ostvarenje jedva imaju kruha, krova nad glavom ili odjeće.

Nesumnjivo je da, nakon isplaćivanja dobrih djela, oni koji nisu postigli prosvjetljenje uranjaju u podzemni Bezdan.

Isto tako postoje pobožni ljudi s tajnim, nepriznatim zločinima. Sve dobro što su učinili uvijek je bilo dobro otplaćeno prema Zakonu Karme, no zlo ih ipak na kraju odvodi u bezdan propasti.

Prijatelju, molim te da shvatiš taj Zakon Odmazde, zajedno s ostatkom ovdje prisutnih. Molim vas, pokušajte razumjeti.

P. – Časni Učitelju, htio bih da objasnite zašto bludnici nastanjuju područje Merkura od kojeg je gušća Venerina sfera, u kojoj prebivaju pijanci i proždrljivci.

O. – Dame i gospodo, molim vas da me razumijete. Naglašeno nam je da je istočni grijeh blud i da je isti osnova svih involutivnih valova paklenih svjetova.

Ne želim reći da samo pijanci i proždrljivci žive u trećem paklenom krugu. Očito je da su izgubljeni u potpunosti neizlječivi bludnici. Sada možete razumjeti zašto je u ranije opisanim mračnim predjelima Dante susreo Kerbera, živući simbol seksualne moći.

To jasno znači da se stanovnici uronjenih svjetova nikada neće osloboditi od požude, te da će strašno patiti.

No, moramo biti jasni, kao što je bio jasan Vergilijev učenik. Određene mane koje imamo u sebi, ističu se u svakom od devet krugova ili infra-dimenzija prirode.

P. – Učitelju, kada smo proučavali karte egipatskog Tarota, naučili smo da pas predstavlja Duha Svetoga, jer nas vodi iz pakla kada se počnemo boriti za svoje samo-ostvarenje. No, pas Kerber kojeg spominje Dante, kao što ste i sami izjavili, simbolizira požudu. Možete li pojasniti?

O. – Gospodo, dopustite da vas obavijestim kako je pas Merkura isključivo simboličan, jer jasno predstavlja seksualnu moć.

Heraklo ga je izveo iz pakla kako bi mu bio vodič. Taj zadatak ponavljamo i mi, postizanjem kreposti. Tada, tijekom rada u Kiklopovoj kovačnici, prakticiranjem seksualne magije, preobražavanjem svojih kreativnih energija, napredujemo na «Stazi oštrog ruba», koja vodi do konačnog oslobođenja.

O! Jao onome koji napusti svog psa! Taj skreće sa staze i pada u bezdan propasti.

Nažalost, intelektualna životinja pogrešno nazvana čovjekom nije postigla krepost. To znači da ta ista zvijer nije iz paklenih dimenzija izvela svog Kerbera.

Sada ćete razumjeti zašto mrtvi pate u bezdanima Plutona kada čuju lavež Kerbera, psa s tri gladne čeljusti.

Očito je da ti izgubljeni trpe neutaživu žeđ za požudom u dubinama strašnog pakla.

P. – Učitelju, možete li nam reći kakve su bakanalije i orgije u trećem danteovskom krugu, tj. u uronjenom predjelu Venere?

O. – Dame i gospodo, ovo me pitanje podsjeća na moju mladost.

Tada sam i ja sudjelovao u velikim gozbama, pijanke i orgije sjajile su se u galami i zabavi koja je ostavljala samo gorčinu i kajanje savjesti. Jedne sam noći, nakon jedne od tih zabava, bio odveden u treći danteovski krug, potpuno svjestan i odjeven u svoje astralno tijelo. Sjeo sam za čelo fatalnog stola, pridruživši se demonskoj zabavi.

To je bila gruba stvarnost strašnog materijalizma. Kada se sjetim tog iskustva, podrhtavaju najdublji dijelovi moje duše.

Stol je bio pun boca alkoholnih pića i prljave hrane, posebno namijenjene proždrljivcima.
Na središtu je stola bio veliki pladanj na kojem se isticala svinjska glava.

Užasnut sablasnom i uznemirujućom gozbom, bolno sam promatrao to poprište orgije.

Odjednom se sve promijenilo. Moje me moje božansko Pravo Biće, Unutarnji, anđeo Ivanove Apokalipse koji drži ključ Bezdana u svojim rukama, snažno povuklo i izvelo iz te sobe, na nekakav magičan i meni nepoznat način. Tada me bacio na bijelu pogrebnu plahtu koja je ležala na tom blatnom podu. Bičevao me dugačkim lancem, istovremeno govoreći: «Ti si moja *boddhisattwa*, moja ljudska duša i želim da isporučiš poruku novog doba Vodenjaka čovječanstvu. Hoćeš li mi služiti ili ne?» Tada sam ja, s kajanjem u srcu, odgovorio: «Da Gospode, služit ću Ti, kajem se, oprosti mi.»

Tako sam zamrzio alkohol, gozbe, proždrljivost, pijanstvo, itd. Jedino što od svega toga ostaje su suze, koje simbolizira kiša što pada u tom strašnom paklenom predjelu. To su strašne vode gorčine i zastrašujuće blato bijede.

POGLAVLJE 8.

ČETVRTI DANTEOVSKI KRUG
Uronjena sfera Sunca

Časni prijatelji, večeras ćemo svjesno proučiti četvrti danteovski krug, koji se nalazi u prirodnim infra-dimenzijama, ispod trodimenzionalnog predjela Euklida.

Mi, koji smo proživjeli različite transcendentalne ezoterične procese u višim dimenzijama, možemo izravno i osobno potvrditi sirovu stvarnost uronjenog solarnog mineralnog kraljevstva.

Nesumnjivo, u solarnim bezdanima sjajne zvijezde, koja daje život čitavom Ors sustavu, nećemo vidjeti groteskne danteovske događaje koje je moguće pronaći u zemaljskom paklu.

Očito je da, u uronjenom solarnom mineralnom kraljevstvu, postoji najsavršenija mineralna čistoća.

Nesumnjivo, u sjajnoj zvijezdi, koja je samo srce ovog velikog sustava u kojem živimo, krećemo se i imamo svoje Biće, blaženo prebivaju isključivo solarne duše.

Upravo zato što tamo postoje mnogi sveti i vječni pojedinci, nije moguće ni zamisliti potpune i konačne neuspjehe, kakvi postoje na našem zemaljskom svijetu.

Nepostojanje mračnih stanovnika prirodnih infra-dimenzije solarnog svijeta konkretna je činjenica.

Infra-dimenzije našeg planeta Zemlje nešto su sasvim drugo. Postojanje involutivnih stanja u četvrtom krugu ispod Zemljine geološke kore, jasno je, očito i dokazivo svakom ezoteričnom istraživaču.

S obzirom da je Sunce izvor svog života, kao i divan posrednik koji održava sve oblike života u skladu sa Zajedničkim-kozmičkim-Trogo-Auto-egokratičnim zakonom, fatalnu je i negativnu protutežu svega toga moguće pronaći u solarnom, suprotnom aspektu četvrte uronjene zemaljske zone.

U tom mračnom predjelu, u tim atomskim bezdanima prirode, možemo pronaći dva određena tipa involutivnih ljudi. Naglašeno spominjem rasipne i pohlepne pojedince.

To su dvije vrste ljudi koje je nemoguće pomiriti, neprestano se međusobno napadaju.

Dubinskom analizom, moramo svečano izjaviti da je rasipništvo apsurdno kao i pohlepa.

Unutar «Zajedničkog-kozmičkog-Trogo-Auto-egokratičnog» procesa, uvijek moramo ostati vjerni vagi. Jasno je da kršenje Zakona ravnoteže donosi bolne karmičke posljedice.

U svakodnevnom životu možemo svjesno potvrditi katastrofalne posljedice koje su izazvane kršenjem Zakona vage.

Iako rasipkuće ili rasipnici duboko u sebi osjećaju veliku velikodušnost, nesumnjivo krše Zakon kada razbacuje svoj novac.

Pohlepna osoba koja ne dopušta protok novca, sebičnjak koji zadržava više od uobičajenog, jasno šteti zajednici; otima kruh mnogima, osiromašujući svoje susjede. Zbog toga krši Zakon ravnoteže, Zakon vage.

Iako može izgledati da rasipnik svojim intenzivnim puštanjem novca u daljnji protok čini dobro, logično je da izaziva neravnotežu; ne samo u sebi, već i u općenitom kretanju valuta. To, nakon nekog vremena, izaziva golemu ekonomsku štetu u raznim zemljama.

Rasipkuće i pohlepni postaju prosjaci, to je dokazano.

Neophodno je i hitno surađivati s vječnim «Zajedničkim-kozmičkim-Trogo-Auto-egokratičnim» zakonom. Ne smijemo ometati financijsku ravnotežu, jer tako štetimo sebi i drugima.

S obzirom da mnogi nisu svjesni vječnog Zajedničkog-kozmičkog-Trogo-Auto-egokratičnog zakona, dobro je pojasniti da se taj zakon pojavljuje u recipročnom prehranjivanju svih organizama.

Ako pažljivo proučimo unutrašnjost Zemlje, pronaći ćemo bakar u gravitacijskom centru svih evolutivnih i involutivnih procesa prirode.

Ako na tom materijalu upotrijebimo najmanju pozitivnu silu, objektivnom ćemo vidovitošću uočiti divan evolutivni razvoj. Ako primijenimo negativnu silu, možemo izravno potvrditi niske, degenerativne impulse u svim atomima ranije spomenutog metala. Međutim, upotrebljavanjem neutralne sile uzrokujemo procese atomske stabilizacije.

Ezoteričnom je istražitelju vrlo zanimljivo razmišljati o metalnim radijacijama bakra u živućim dubinama našeg planetarnog organizma.

Osjećamo divljenje kada vidimo koliko zračenja te tvari potiču druge metale, koji za nagradu uzvraćaju hranjivim impulsima.

Dakle, postoji razmjena zračenja među različitim metalima koji se nalaze u unutrašnjosti Zemlje. Tako se odvija recipročno prehranjivanje metala, a još je nevjerojatnija radijacija metala u unutrašnjosti Zemlje, kao i u uronjenim mineralnim kraljevstvima drugih svjetova Sunčevog sustava. To je cjelovita manifestacija Zajedničkog-kozmičkog-trogo-auto-egokratičnog zakona. Taj veliki zakon dopušta suživot svjetova. Ta recipročna prehrana planeta, ta razmjena planetarnih tvari, omogućava uravnoteženje planeta oko njihovih gravitacijskih središta.

Drugim riječima, rekli bismo sljedeće; postoji recipročna prehrana u kraljevstvima biljaka, minerala, svih organizama i svih vrsta, itd.

Ljudski ekonomski procesi, gibanje valuta, financijski dugovi i krediti, razmjena robe i novca, pojedinačne financije svake osobe, prihodi i troškovi, itd., sve je to isto tako pod utjecajem velikog i vječnog Zajedničkog–kozmičkog–trogo–auto–egokratičnog zakona. Ponavljam, jasno je i očito da, u našem Sunčevom sustavu, dužnost nadzornika te vrhovne kozmičke zakonitosti zapravo obavlja sjajna zvijezda koja nas obasjava.

Funkcioniranje tog zakona ne bi bilo moguće kada bismo nesmetano kršili ravnotežu.

Sada možemo jasno objasniti temeljni razlog zbog kojeg rasipni i škrti mijenjaju vagu isplata i izazivaju katastrofalne posljedice u ljudskoj i kozmičkoj ravnoteži.

Oni koji na bilo koji način krše zakon, moraju dobiti što zaslužuju. Dakle, nije iznenađujuće susresti rasipne i škrte u solarnoj antitezi, u četvrtom danteovskom krugu.

P. – Dragi Učitelju, iznijeli ste transcendentalno viđenje četvrtog danteovskog kruga, obavještavajući nas da u istom prebivaju rasipni i škrti. Možete li nam reći kakve patnje tamo moraju proživjeti?

O. – Prijatelju, tvoje je pitanje vrlo zanimljivo i brzo ću na njega odgovoriti. S obzirom da u uronjenim svjetovima vidimo samo rezultate, pozivam vas na razmišljanje. Zapitajte se što je škrtost, u kojim aspektima je život škrca sličan prosjakovom; što je život škrte osobe, kakve su bolesti, patnje i način smrti takvog pojedinca.

Pođimo do druge ekstremnosti. Razmislimo malo o pojedincu koji je potratio cijelo svoje bogatstvo. U kakvoj je situaciji? Kakva je budućnost njegove djece, njegove obitelji općenito?

Mnogo je samoubojstava u kockarnicama Monte Carla. Brojni su kockari ostali u bijedi, izgubili svoje milijune i preko noći počinili samoubojstvo. Što možemo reći o te dvije vrste ljudi? Prijatelji, u paklenim svjetovima postoje samo rezultati, a oni su katastrofalni, strašni i zastrašujući. U Avernu, očajni rasipnici i škrci bogohule, međusobno se proklinju i bore, uranjajući u strašan očaj.

P. – Učitelju, ne razumijem zašto se rasipni i škrti nalaze u sferi gušćoj od one namijenjene bludnicima kada su potonji najveći grešnici. Ne bi li za grijeh protiv Duha Svetoga trebala biti određena najveća kazna?

O. – Dame i gospodo, želim ponovno naglasiti ono što sam već rekao u prethodnom predavanju. Izvorni je grijeh požuda, ona je temelj svim degenerirajućim procesima koji djeluju unutar devet danteovskih krugova, u dubinama našeg svijeta. No, jasno je da se u zbroju svih involutivnih procesa, u svakoj od devet infra-dimenzija prirode, posebno ističu određene mane koje su pojedinačno povezane s raznim danteovskim krugovima.

Prijatelji, dame i mladi ljudi, dobro je znati da se u četvrtom krugu ističu rasipnici i škrci. To je sve.

P. – Učitelju, smatram da je rasipništvo i škrtost blisko povezano s izgladnjivanjem naroda i pojedinaca. S druge strane, veliki vječni Zajednički-kozmički-trogo-auto-egokratski zakon vlada ravnotežom. Razumijem kako nas sukob te dvije strane može

dovesti do problema hrane, kao i do patnje koju mnogi prolaze u četvrtom danteovskom krugu, zbog neravnoteže u osobnoj prehrani. Možete li komentirati?

O. – Časni gospodine, u našem prethodnom predavanju govorili smo o trećem krugu. Tada smo se usredotočili na slučajeve proždrljivaca. Nesumnjivo, isti krše veliki Zajednički-kozmički-trogo-auto-egokratski zakon u sebi i sami po sebi, unošenjem pretjerane količine hrane i pića u svoj organizam. Jasno je da svako kršenje Zakona vage izaziva neravnotežu, što kao posljedicu donosi bol.

P. – Učitelju, jesu li ljudi koji ulaze u četvrti krug samo oni koji su prošli svoj ciklus od 108 ljudskih postojanja?

O. – Poštovana damo, dopustite da vam precizno i jasno kažem da su svi oni koji ulaze u uronjenu involuciju unutar paklenih svjetova, uključujući i stanovnike četvrtog danteovskog kruga, iscrpili svoj ciklus 108 ljudskih postojanja.

No, kao što sam rekao u ranijem predavanju, postoje neke iznimke. Želio sam točno spomenuti one potpuno iskvarene ljude koji, zbog svoje pretjerane zloće, ulaze u uronjenu paklenu involuciju i prije završetka ciklusa ljudskih postojanja.

P. – Prema onome što ste objasnili, zaključio sam da se u četvrtom, solarnom, danteovskom krugu nalaze svi oni koji izazivaju neravnotežu vage univerzalne ekonomije (svjetskih financija). Imam li pravo?

O. – Gospodine, prijatelju, vaša je pretpostavka ispravna. Zaista ne možemo kršiti zakon svjetske ekonomske ravnoteže i proći nekažnjeno, bez da dobijemo ono što smo zaslužili. Zakon je zakon i kršenje bilo kojeg zakona donosi bol.

P. – Dragi Učitelju, kada ste u raspravi o neravnoteži vage spomenuli proždrljivce, možemo li analogijom reći isto o onima koji se svjesno ili (najviše) zbog neznanja neprikladno hrane. Možemo li reći da će pripadnici ortodoksne «religije» kuhinje, vegetarijanci, nastanjivati krug o kojem sada razgovaramo?

O. – Časni gospodine, s vašim dopuštenjem želim reći da svi imaju pravo za sebe odabrati najprikladniji način prehrane. No, postoje nepodnošljivi vegetarijanci koji su od kuhinje i hrane napravili religiju. Isto tako, na licu Zemlje postoje krvoženi mesojedi, praktički kanibali, koji su svojom nerazumnošću uništili svoje organizme.

U životu postoje svakakvi ljudi, svi griješe i izazivaju neravnotežu. Svi krše Zakon vage, a rezultati tih prijestupa nisu ugodni.

No, vrijedi ponoviti da svi mogu jesti što god žele. Međutim, pri tome je potrebno na umu imati Zakon. Ako uništimo svoja tijela, moramo podnijeti posljedice.

Treba reći da u Bezdanu žive mnogi vegetarijanci. No, nitko od njih ne ispašta zato što se konzumiranje povrća smatra zločinom, već zbog brojnih drugih razloga i uzroka.

Što se prehrane tiče, pojedinac bira najprikladnije za sebe. Ponavljam, pri tome je važno ne kršiti Zakon.

P. – Učitelju, možete li nam reći postoji li procedura ili sustav kojim možemo održavati savršenu ravnotežu vage?

O. – Časna damo, dobro je razumjeti da, kao što piše u Svetom Pismu, vaš unutarnji Monad, vaša besmrtna iskra, vaš tajni Otac, ima dužnost vječnog upravitelja Zajedničkog-kozmičkog-trogo-auto-egokratskog procesa. On ima moć darivanja, kao i moć oduzimanja. Ako živimo u skladu sa zakonom, ako živimo u suglasju s Vječnim, ako naučimo poštovati svog tajnog Oca, na Nebu kao i na Zemlji, nikada nam neće nedostajati kruh naš svagdašnji. Sjetite se veličanstvenog Oče naša, meditirajte o toj molitvi, slušajte.

P. – Učitelju, kako možemo živjeti prema volji Oca ako spavamo, ako ga ne možemo vidjeti ili čuti?

O. – Dame, gospodo i prijatelji, Zakon je zapisan. Sjetite se Mojsijevog Dekaloga. Nemojte kršiti pisane zapovjedi, živite prema njima, poštujte ih.

Kada bi svaka ovdje prisutna osoba, svaki pojedinac dobre volje, živio u skladu sa Zakonom i prorocima, poštovao bi volju Oca na Nebu kao i na Zemlji.

Doći će dan kada će putnik prave staze probuditi svijest. Tada će moći vidjeti Oca i primiti Njegove zapovjedi na izravan način, imat će priliku svjesno slijediti Njegovu volju.

Prvo moramo poštovati pisani zakon, tada ćemo poznavati zapovjedi Blaženog.

P. – Učitelju, što nam možete reći o materijalizmu i zakonima koji vladaju četvrtim danteovskim solarnim krugom?

O. – Poštovani gospodine, prijatelji, dobro me slušajte. Četvrti danteovski krug sastoji se od velikog broja atoma, gušćih od onih koji daju oblik i strukturu trima prethodnim krugovima.

Očito je da svaki atom četvrtog mračnog kruga nosi u svojoj unutrašnjosti 384 čestice Apsolutnog. Ta određena vrsta atoma daje četvrtoj uronjenoj regiji zastrašujuće gust i materijalan aspekt, koji je uvelike teži i bolniji od onih koji vladaju u ranije objašnjavanim paklenim predjelima.

No, ne bi vas trebalo iznenaditi kada u tim regijama naiđete na trgovine svih vrsta, robu, automobile, svakakve predmete koji su, na kraju krajeva, samo gusti mentalni oblici čiju su kristalizaciju izazvali umovi preminulih.

Još se uvijek sjećam vrlo zanimljivog slučaja. Jedne noći, u svom astralnom tijelu, nalazio sam se u tim mračnim paklenim predjelima, ispred pulta luksuzne trgovine (najobičniji mentalni oblik čiji je autor bio uronjeni trgovac). Morao sam pozvati Baela, strašnog čarobnjaka tame. Isti je nosio tuniku koja je bila crvena poput krvi, kao i orijentalni turban na glavi. Bael mi se približio u kolicima na dva kotača, u vozilu koje su gurali njegovi sljedbenici. To se lijevo biće, pali anđeo, genijalac svoda minulih vremena, bacilo na mene ljutito me gledajući, te je počelo gristi moju desnu ruku. Jasno je da sam ga protjerao, i napokon se taj fantom izgubio u tami strašnog prebivališta Plutona.

O, prijatelji! Nevjerojatno je vidjeti toliko izrabljivača tijela i duša u tim predjelima. Tamo prebivaju igrači lutrije i kockari, mnogi pripadnici svećenstva, mistici koji neutaživo žude za tuđim dobrima.

Zaista osjećamo iznenađenost kada vidimo toliko visokih crkvenih dostojanstvenika i pustinjaka, pokajnika i sluga koji su voljeli čovječanstvo, bez obzira na svoju škrtost.

P. – Učitelju, možete li nam reći nalaze li se u četvrtom krugu Učitelji Bijele Lože koji upućuju sve koji tamo žive, potičući ih da shvate svoju stvarnu situaciju?

O. – Tamo možete sresti Hijerarhe Svjetla, Nirmanakaye sućuti, blistave Kabire, sinove Plamena, mnoge koji su se odrekli sreće kako bi živjeli u dubini Bezdana i pomogli onima koji su u potpunosti izgubljeni.

Nažalost, stanovnici pakla mrze sinove Svjetla, smatraju da su perverzni, zovu ih «bijelim demonima». Proklinju ih i nikada neće prihvatiti svoje stvarno stanje.

Oni koji su u potpunosti izgubljeni uvijek vjeruju da putuju stazom dobrote, istine i pravde.

P. – Učitelju, možete li nam reći postoje li u četvrtom danteovskom krugu elementi zraka, vatre, vode, zemlje?

O. – Časna damo, vrlo škrti ljudi su oni koji postaju pojačano metalizirani. Pozivam vas da razumijete temeljno metalnu i iznimno gustu mineraliziranost četvrtog kruga.

Očito je da stvorovi koji žive u vodi, ribe, ne vide element u kojem se nalaze. Tako i mi koji živimo u elementu zraka isti ne primjećujemo. Na taj način oni koji žive u mineralnom elementu vide mentalne oblike, slike trgovina, kafića, banaka, itd., no ne vide element u kojem žive, jer za njih je on proziran poput zraka.

Što možemo reći o elementu vode? Kroz njega se očito kristalizira vječni Zajednički-kozmički-trogo-auto-egokratski zakon, tvoreći recipročnu prehranu svih mogućih stvorova. Kada Zemlja ne bi imala vode, kada bi se mora isušila i rijeke nestale, svi bi stvorovi na čitavom planetu izumrli. Ta je konkretna i konačna činjenica dokazala da je voda posrednik kroz kojeg se vječni Zajednički-kozmički-trogo-auto-egokratski zakon kristalizira. U četvrtom danteovskom krugu vode su crne i glavni je element, ponavljam, mineral.

Ne krše li škrti ili rasipni zakon? Ne mijenjaju li i oni ravnotežu ekonomske vage čovječanstva? Ne mijenjaju li *modus operandi* vječnog Zajedničkog-kozmičkog-trogo-auto-egokratskog zakona? Razmislite o tome, dame i gospodo.

POGLAVLJE 9.

PETI DANTEOVSKI KRUG
Uronjena sfera Marsa

Prijatelji, dame i gospodo, malo ćemo razgovarati o petoj prirodnoj infra-dimenziji, koja se nalazi ispod kore našeg zemaljskog svijeta.

Prije svega, dobro je pojasniti da ne spominjemo uronjeno mineralno kraljevstvo samog planeta Marsa.

Govorimo isključivo o infra-dimenzionalnom dijelu, koji se nalazi ispod površine Zemlje, i ispunjen je marsovskim vibracijama.

Isto tako ne spominjem raj Marsa niti samo planetarno tijelo. Ovo što ću sada reći odnosi se isključivo na petu infra-dimenziju planeta Zemlje, to je sve.

Htio sam to pojasniti tako da izbjegnemo nesporazume, jer um, kao što već znamo, može postati žrtvom brojnih suptilnih obmana.

U petom su danteovskom krugu, nesumnjivo, istaknuti ironični, bijesni, oholi, arogantni i ponosni ljudi

U bezdanima samog planeta Marsa, kao što smo objasnili u mojoj knjizi «Tri planine», ezoterični istraživač može pronaći strašne vještičje Sabate, zastrašujuće ništarije, mračne harpije, čarobnice, i slične stvorove kojima možete nadjenuti razna imena.

No, u petom danteovskom krugu, ispod zemaljske površine, u tom predjelu marsovske vrste, zaista ne pronalazimo sljedbenike Selene i njihove prljave trutove koji su izazivali strah u Trojancima s obala otoka Egejskog mora.

U tom je paklenom području Dante Alighieri, stari firentinski Vergilijev učenik, vidio samo mutne vode i prljavo blato, kao i mnoge arogantne ljude koji se, ovdje na površini Zemlje, svečano sjaje u bogatim palačama i predivnim kućerinama.

Unutar petog danteovskog kruga bolno je to što izgubljeni moraju susresti svoje vražje tisućljetne tvorevine.

Nesumnjivo, svijest se, zapečaćena u psihičkim atributima što tvore ega, mora suočiti sa sobom, sa svim svojim dijelovima.

U tim sam uronjenim predjelima vidio puno blata, stajaćih voda i najveće boli.

S užasom se sjećam određenog očajnog stvora, koji je uronio u to blato gorčine, svim silama nastojeći pobjeći od mračnih pogleda nekih zastrašujućih čudovišta, dijelova koji su, u dubini njegove psihe, bili ega koja su predstavljala nasilje. Ti su monstrumi nekada bili dio njega.

Bježati od sebe? Ja bježi od drugog Ja? To je zastrašujuće, užasno!

Svijest pred sobom, oči u oči s makijavelističkom mukom koju je nemoguće opisati riječima.

Ta Ja, dijelovi tog živućeg stvora, koji je želio pobjeći od sebe samog, nisu imala oči sprijeda kao većina smrtnika; jedno je oko bilo na lijevoj, a drugo na desnoj strani lica, kao kod ptica.

To su bili psihički atributi nasilja. Nosili su simbolične puške i željeli su napasti stvorenje koje se pokušavalo sakriti. No, i stvor i njegovi napadači bili su psihički atributi, sastavljeni od istog ega; to je zapravo bilo u potpunosti pluralizirano Ja.

Valjati se u tolikom blatu, bježati od sebe, bojati se sebe, ego koji je suočen s egom, dijelovi Sebe koji se sukobljavaju s drugim dijelovima Sebe. To je zaista užas užasa. To je neopisiva, zastrašujuća strava, koju je nemoguće opisati riječima.

Na taj način svijest preminulog shvaća svoje vlastito zlo, svoje osobne grozote, svoje neobično nasilje i bijes, u petoj infra-dimenziji planeta Zemlje.

P. – Dragi Učitelju, primijetio sam da, kada spominjete peti danteovski krug planeta Marsa, govorite o vještičjim Sabatima i bijesnim grčevima. No, kada ste objašnjavali četvrti danteovski krug rekli ste nam da na Suncu nema ega, iako je Mars, što se inicijacijskog redoslijeda tiče, napredniji. Razumijete li moje pitanje? Možete li nam objasniti o čemu je riječ?

O. – Časni prijatelju, rekao sam da u marsovskom uronjenom mineralnom kraljevstvu, dakle u bezdanima planeta Marsa, ezoterični istražitelj zaista može susresti harpije i njihove zastrašujuće vještičje Sabate. Nisam govorio o raju Marsa, niti planetarnoj površini istog.

Također sam izjavio da u uronjenom mineralnom kraljevstvu Sunca koje nas osvjetljava i daje nam život nema nikakve prljavštine. Infra-dimenzije ranije spomenutog planetarnog tijela samo su njegov prirodan dodatak. Tamo je nemoguće susresti sljedbenike Selene i zastrašujuće besposličare, kao ni učenike Simona Magusa. Bilo bi apsurdno samo na trenutak pretpostaviti da u dubinama sjajnog Sunca mogu živjeti adepti zla i čarobnjaci Pitona. Očito je da bi solarne vibracije smjesta uništile i pobile bilo koje nečisto stvorenje.

Ponavljam ono što sam prije rekao: na Suncu mogu živjeti samo sjajne solarne duše, nepogrješiva bića, koja nadilaze dobro i zlo.

P. – Rekli ste da se u petoj infra-dimenziji ovog planetarnog organizma neke mane sukobljavaju s drugim manama i da se svijest bori s tim raznim psihičkim atributima zbog njihovog bijesa. Znači li to da je svijest treća strana u sukobu i da pripada dijelovima sebe?

O. – Časni gospodine, vaše je pitanje važno i na njega ću odgovoriti s velikim užitkom.

Prije svega je hitno razumjeti da ego, Ja, Sebe, nije nešto individualno.

Zaista, ego je skupina psihičkih atributa, koje isto tako možemo nazvati mnogostrukim manama.

Dakle, naš je ego skupina malih svadljivih i vrištećih mana koje nosimo u sebi.

Ako ih nazovemo demonima, nećemo počiniti neku specifičnu, konačnu grešku.

Pažljivom analizom problema, možemo logično zaključiti da takvi demoni jasno predstavljaju naše psihološke mane.

Pozivam vas, dame i gospodo, da razumijete kako svaki od tih vražjih ega u svojoj unutrašnjosti nosi određeni, točno definirani postotak naše osobne svijesti.

U petoj prirodnoj infra-dimenziji planeta Zemlje, svijest je suočena sa sobom, spoznaje sebe, promatra sebe kroz nekoliko pari očiju, iz različitih gledišta, prema svakoj mani u kojoj je zarobljena.

Nesumnjivo, svijest pokušava pobjeći od sebe, od svojih reprezentativnih mana, od svojih vražjih tvorevina.

Preminuloj osobi uopće nije ugodno nastojati bježati od sebe, osjećati stravu pri susretu sa sobom, pokušati se sakriti od tih strašnih pogleda koje joj upućuju drugi dijelovi nje same.

Želim nekako pomoći onima koji me slušaju, korištenjem vrlo točne poredbe.

Ovdje u Meksiku, na ulazu u dvorac Chapultepec, postoji dvorana zrcala. Posjetitelji mogu vidjeti svoje u potpunosti različite odraze u svakom od mnogobrojnih kristala.

Neka zrcala iskrivljuju naš stas, zbog čega izgledamo kao divovi, dok nam neka druga daju beznačajan izgled patuljka. Postoje i ogledala koja nas čine zastrašujuće debelima, izduženima, vitkima, strašnima… Neki iskrivljeni odraz može pretjerano izdužiti naše udove, itd.

Zamislite na trenutak da je svaki od tih odraza jedan ego, živo utjelovljenje naših grešaka.

Što bi se dogodilo sa svim stvorovima mnogostrukih zrcala, s dijelovima Ja, ega kojeg nosimo u nama, kada bi isti pokušavali pobjeći jedni od drugih?

Mi smo stvoreni od višestrukih ega. Svaki se naš dio boji onog drugog, jedan je užas prestravljen drugim. Ta je muka najgora, to je bol pakla. Dakle, takvo je mučenje u petom danteovskom krugu.

Dame i gospodo, ego koji nosimo u sebi zaista je sastavljen od više tisuća demona koji predstavljaju naše psihološke mane.

Jasno je da, ovdje u fizičkom svijetu, organskim strojem vladaju rojevi vragova među kojima nema sklada.

Svi se bore za prevlast, svi žele upravljati glavnim centrima organskog stroja. Kada jedan od njih zadrži vlast na trenutak, osjeća se poput gospodara, šefa, jedinstvenog pojedinca. No, vodstvo kasnije preuzima neka druga mana koja svojim dolaskom izbacuje prethodnu.

Sada ćete, dame i gospodo, razumjeti zašto su ljudska bića puna unutarnjih proturječja.

Kada bismo vidjeli odraz svog cijelog tijela, kada bismo tako upoznali svoju objektivnu stvarnost, bili bismo užasnuti.

Potonje je činjenica u petoj prirodnoj infra-dimenziji planeta Zemlje. No, u spomenutom mračnom predjelu, užas je još grublji, još stvarniji, tako je ekstreman da svaki dio psihe neprestano bježi, prestravljen, pokušavajući se sakriti od drugih dijelova.

Svijest podijeljena u mnogo dijelova - to je užas Averna, to je tajna, strahota tame Minosa. Jao! Jao! Jao!

P. Iako je očito da je peta prirodna infra-dimenzija našeg planeta Zemlje puno gušća i više materijalna od prijašnjih, biste li mogli objasniti koji su karakteristični elementi te gustoće?

O. – Gospodine, prijatelji, peti je danteovski krug zaista gušći od prethodna četiri, i to zbog atomskog sastava.

Dobro je znati da svaki atom pete uronjene regije, nosi u svojoj unutrašnjosti 480 čestica Svetog Apsolutnog Sunca.

Zato je očito da je peta uronjena puno grublja od prethodnih, zbog čega je i patnja veća.

Milijuni osuđenih prebivaju u tom predjelu Zemlje, ljudi koji se međusobno vrijeđaju, bogohulni koji proklinju vječnog živućeg Boga, pojedinci puni mržnje i osvete, oni koji su arogantni, bijesni, nagli i zli.

Svi ti ljudi vjeruju da im ide jako dobro, nitko ni na trenutak ne sumnja da su sami na stazama tame i greške, da propadaju na zastrašujući način. Svi misle da su puni vrlina. Neki vjeruju da su žrtve nepravde. Općenito govoreći, svi se oni hvale svojom pravednošću.

P. – Imam pitanje o devet djela koja moramo napraviti na drugoj planini uskrsnuća. Možete li nam reći koja je razlika između rada u petoj infra-dimenziji planeta Marsa i petom danteovskom krugu našeg planeta Zemlje?

O. – Prijatelji, pozivam vas da razumijete rad razgradnje ega. Kada uz pomoć meditacije uronimo u svoje atomske bezdane, kako bismo shvatili te i te psihološke mane, nesumnjivo dolazimo u dodir s određenom infra-dimenzijom.

S obzirom da je peta uronjena regija temeljno područje bijesa, očito je da kada pokušavamo u potpunosti shvatiti različite procese bijesa, živciranja, nasilja, ponosa, itd., stupamo u vezu s tim područjem.

Hitno je jasno razlikovati neljudske elemente koji su povezani s devet danteovskih krugova planeta Zemlje, ispod površine ovog žalosnog svijeta, te infra-svjesne faktore naše psihe koji su bliski bezdanima Mjeseca, Merkura, Venere, Sunca, Marsa, Jupitera, Saturna, Urana i Neptuna.

Dobro me slušajte, dame i gospodo, tako da ne bude zbrke. Morate razlikovati rajske i paklene dimenzije. Raj svakoga od spomenutih planeta u potpunosti je različit od njihovih bezdana.

Pokušajte shvatiti da se svaki planetarni pakao nalazi unutar uronjenog mineralnog kraljevstva istog planeta.

Raj je drukčiji, to je mjesto svjetla, sklada i sreće.

Ne bismo mogli ući u bilo koju od tih viših dimenzija bez prethodnog rada u odgovarajućem paklu.

Razmotrite problematiku s ovog gledišta. Jasno je da nikada ne bismo mogli ući u raj Marsa, bez prethodnog rada u marsovskom paklu, unutar živućih dubina njegovog uronjenog mineralnog kraljevstva.

U paklu Marsa, u njegovim prirodnim infra-dimenzijama, moramo ukloniti određena čarobnjačka infra-svjesna i infra-ljudska psihološka stanja.

Takav je rade moguć samo onim svetim bićima poznatima kao Moći i onima koji se pripremaju za stanje Vrlina u raju Marsa.

No, bilo kakav rad u dubinama bilo kojeg svijeta Sunčevog sustava, ima neku psihičku vezu s odgovarajućim paklenim predjelom planeta Zemlje.

Nemojte zaboraviti, dame i gospodo, zakon podudaranja, analogija i numerologije.

U ovom slučaju, hitno je znati da, dok u paklu planeta Marsa moramo ukloniti infra-svjesna čarobnjačka psihička stanja, u petom odgovarajućem dijelu planeta Zemlje ograničavamo se samo na eliminaciju procesa bijesa, ponosa, itd.

POGLAVLJE 10.

ŠESTA URONJENA SFERA

Jupiterova sfera

Dragi prijatelji, s potpunom ćemo jasnoćom proučiti šesti danteovski krug, krug Jupitera, uronjen ispod površine planeta Zemlje.

Nesumnjivo, ta je infra-dimenzionalna regija gušća od prijašnjih pet, zbog njenog atomskog sastava.

Dobro je znati da svaki atom šestog danteovskog kruga nosi, u svojoj unutrašnjosti, 576 atoma Svetog Apsolutnog Sunca.

Nesumnjivo, ta je vrsta iznimno teškog atoma causa causorum golemog materijalizma.

Ljudi koji žive uronjeni u toj paklenoj regiji očito su pod utjecajem 576 zakona, što čini njihovo postojanje teškim i složenim.

Vrijeme postaje zastrašujuće sporo u tom predjelu, čini se kao da svaka minuta traje stoljećima. Zbog toga je život dosadan i nepodnošljiv.

Ako pažljivo proučimo vibracije Jupitera u njihovom transcendentalnom planetarnom aspektu, otkrit ćemo da ta tajanstvena sila daje žezlo (moć) kraljevima i mitru visokim vjerskim dužnosnicima.

Dakle, planet Jupiter je čudesan, mističan i veličanstven putnik beskrajnog prostora.

Njegova je antiteza, u uronjenim infra-dimenzijama, ispod geološke kore našeg svijeta, zapravo pretvorena u prebivalište materijalističkih ateista, neprijatelja Vječnog.

U tom području žive i bogohulni, oni koji mrze sve što bi moglo imati božanski predznak, kao i heretici, koji podržavaju dogmu razdvojenosti.

Bolno je promatrati, poput Dantea, toliko skeptičnih biskupa i ateista u grobu njihovih osobnih strasti, mržnji i ograničenja.

Kada pomislimo na velike stvaratelje zakona, vrhunske gospodare, vladare društvenih struktura, očito je da pronalazimo tirane i despote koji posvuda izazivaju bol i sukobe.

Rezultat takvih apsurdnih procedura, točno pripada šestom danteovskom krugu.

Dakle, ezoteričnom istraživaču nije iznenađujuće pronaći sve vođe koji su zloupotrebljavali svoju moć, jer isti sada žive u tom tamnom prebivalištu Plutona. Jasno je da takvi pojedinci neizrecivo trpe.

Jupiter je, kao očinski prijatelj, uvijek velikodušan. On ima svoju pogubnu antitezu u onim zlim roditeljima koji, iako su bogati, odbijaju svojoj djeci pružiti kruh, odjeću i krov nad glavom.

Nesumnjivo, u šestoj paklenoj pogubnoj regiji te grešne sjene pronalaze svoje boravište.

Svijest istraživača duboko je dirnuta kada razmišlja o okrutnim roditeljima koji se nalaze u tom mračnom uronjenom prebivalištu. No, najzanimljivije je što su isti u ovom svijetu, pod svjetlom Sunca, vjerovali da su puni vrlina, pravedni i dobri. Neki su od njih bili čak i duboko religiozni.

U tom mračnom prebivalištu isto tako možemo susresti roditelje koji su željeli unutarnje samo-ostvarenje Bića, usprkos svojoj okrutnosti. Njihovi su ih suvremenici smatrali uzornim osobama. Čini se da je njihovo ponašanje bilo dobro u javnosti, dok je u njihovim domovima vladao plač i tjeskoba.

Izvanredno pobožni ljudi lažne nježnosti i komičnih poza, nepodnošljivi vegetarijanci, oni koji stvaraju religiju od hrane i kuhinje.

Želim ih nazvati licemjerima, farizejima, bijelim grobovima, koristiti isti ton kojim se služio veliki Kabir Isus. No, tako ne bi postupili i njihovi sljedbenici koji su vidjeli svoje idole u njihovim predivnim pseudo-ezoteričnim ili pseudo-okultističkim dvoranama.

Isto tako nije čudno u šestoj uronjenoj infra-dimenzionalnoj regiji pronaći vrlo poštene i iskrene roditelje, koji su strašno pogriješili. Ono što su trebali učiniti, nisu napravili, a zdušno su se posvetili onome što im nije trebalo biti ni na kraj pameti. Neki su bili ekstremni fanatici u društvu čiji su bili dio, te su pomoću šiba i bičeva djecu učili religiji, kao da je nešto takvo moguće naučiti silom. Bili su strašni ljudi i zamračivali su svoje domove, zagorčavajući živote svojih potomaka.

Jupiter, velikodušan kao uvijek, altruističan i otvorenih ruku, mora imati svoj kontrast ispod površine zemlje, u šestoj uronjenoj infra-dimenziji.

Što je antiteza velikodušnosti? Sebičnost, lihvarstvo, spekulacije – to je očito.

Nije čudno u ovoj infra-ljudskoj regiji pronaći one koji su monopolizirali sva dobra Zemlje za sebe, kao što je, uz pomoć svojih sljedbenika, činio Sangabril.

Dakle, sve religijske antiteze, cijeli kontrasti Jupitera, neizbježno se nalaze unutar šestog paklenog kruga, ispod površine Zemlje.

P. – Dragi Učitelju, primijetio sam da ste spomenuli da je vrijeme izrazito sporo, da su minute poput stoljeća zbog velike gustoće uronjene regije Jupitera. Je li vrijeme sporo zbog patnje, ili je patnja duga zbog vremena?

O. – Istaknuti gospodine, dopustite mi da vas obavijestim kako vrijeme ima subjektivnu vrijednost, zaista nema nikakve veze s objektivnom stvarnošću.

Nesumnjivo, vrijeme u svakoj infra-svjesnoj zoni, drugim riječima, u tom neljudskom dijelu što postoji u svakome od nas, mora postati puno sporije unutar dubina takve gustoće.

Na temelju onoga što smo ranije rekli, dolazimo do logičnog zaključka da je vrijeme uronjena podsvjesna tvorevina. Drugim riječima, na jednostavnoj intelektualnoj razini, vrijeme nije tako sporo u usporedbi s drugim podsvjesnim dubinama. Dakle, što je više podsvijesti u predjelu Svemira u kojem živimo, to će vrijeme biti sporije, više će upravljati stvarnošću.

Ovdje u fizičkom svijetu u kojem živimo, na površini Zemlje i ispod Sunca, postoje minute koje naizgled traju stoljećima i stoljeća koja prolaze brzinom minute. Sve ovisi o stanju naše svijesti.

Jasno je da u stanju pune sreće dvanaest sati prođe za tren. Očito, kada proživljavamo sekundu najveće boli, imamo osjećaj da ista traje čitavo stoljeće.

Pomislimo malo na bezdan, na uronjenu paklenu regiju, na grad Dite, taj prokleti grad na dnu mračnog Tartara. Tamo se izgubljenim dušama čini da je svaki trenutak pretvoren u stoljeća odvratne gorčine.

Sad vjerujem da će gospodin koji je postavio pitanje razumjeti moj odgovor.

P. – Imate pravo Učitelju, no s obzirom da imenujete stanja svijesti podsvjesnima, nesvjesnima i infra-svjesnima, želite li reći da govorite o stanjima svijesti i tijekom raspravljanja infra-dimenzija?

O. – Infra-dimenzije prirode i Svemira ne postoje samo u planetu Zemlji, nego i u svakoj kozmičkoj jedinici beskonačnog prostora, poput sunaca, mjeseca, planeta, galaksija, zvijezda, anti-zvijezda, anti-galaksija, anti-materije, itd.

Te prirodne infra-dimenzije zato nisu isključivo podsvjesni ili infra-svjesni proizvodi intelektualnih humanoida. One su rezultat matematičkih zakona koji svoje podrijetlo imaju u Zraci egzistencijalnog stvaranja.

P. – Učitelju, kada govorimo o samoj svijesti, smatrate li da je ista izvan vremena?

O. – Gospodine, prijatelji, želim naglasiti da je na Svetom Apsolutnom Suncu vrijeme 49 puta brže od onog na Zemlji.

Mudrom analizom tog postulata kažemo da je vrijeme, s obzirom da je najobičnija subjektivna tvorevina intelektualnog humanoida, ovdje očito četrdeset i devet puta sporije od onog na Svetom Apsolutnom Suncu.

Ako sada upotrijebimo induktivni proces kojeg je naučavao Aristotel, zaključit ćemo da, ako je vrijeme 49 puta brže na Svetom Apsolutnom Suncu u odnosu na intelektualnu razinu humanoida, ono očito u Svetom Suncu ni ne postoji. Tamo je sve vječan trenutak, vječna sadašnjost.

Zatim, proučavanjem onoga što zovemo svijest, njenim temeljitim istraživanjem, otkrivamo rajsko izvorno Biće, djevičansko, slobodno od bilo kakvih podsvjesnih procesa, izvan vremena.

To znači da sama svijest nije proizvod vremena.

P. – Učitelju, ispričavam se zbog svoje upornosti, no prema mom razumijevanju buđenjem svijesti nestaju infra-svjesna i podsvjesna stanja, upravo zato što se pretvaraju u svijest. Jesam li u krivu?

O. – Gospodine, vaše se pitanje čini vrlo zanimljivim. Očito je da uronjena stanja Plutona (zovimo ih infra-svjesnima, nesvjesnima, podsvjesnima) radikalno nestaju kada se svijest budi.

U šestoj uronjenoj dimenziji vrijeme je previše sporo, zbog jasne i određene činjenice postojanja podsvjesnih, nesvjesnih i infra-svjesnih stanja. No, u Nirvani vrijeme ne postoji zbog uvjerljive i konačne činjenica nepostojanja ega, podsvijesti, niti bilo kojeg drugog spomenutog paklenog stanja.

P. – Prema ovom obrazloženju, koje me iskreno iznenađuje, jer nikada prije nisam povezao vrijeme s podsvjesnim stanjima, zaključujem da su infra-svijest i podsvijest o kojima toliko govore psiholozi zapravo negativna i sotonska stanja, zapreke ljudskom samo-ostvarenju. Učitelju, imam li pravo?

O. – Svečano nam je rečeno da je potrebno pretvoriti podsvijest u svijest. U te transformacije uključujemo i infra-svjesna te nesvjesna stanja.

Probuditi svijest je nešto radikalno, a samo tako možemo vidjeti stazu koja nas vodi do završnog oslobođenja.

Očito je da koncept vremena, koji čini život tako gorkim u šestoj uronjenoj dimenziji i u različitim danteovskim krugovima cijelog pakla, u potpunosti nestaje uslijed buđenja svijesti.

P. – Rekli ste nam da je šesta uronjena regija Jupitera antiteza istoimenog planeta koji se okreće oko Sunca. Primijetio sam da u objašnjenjima drugih danteovskih krugova niste spominjali da su isti suprotnost odgovarajućih planeta. Molim vas, možete li objasniti?

O. – Dame i gospodo, očito je da su svi pakleni krugovi uvijek suprotni aspekti sfera Mjeseca, Merkura, Venere, Sunca, Marsa, Jupitera, Saturna, Urana i Neptuna. Mislim da smo o tome već razgovarali, štoviše, spomenuli smo postojeću vezu tih svjetova i devet uronjenih zona ispod kore planeta Zemlje. Traženjem povezanosti svega toga, i sami ćete vidjeti da svaka osoba pod Suncem projicira svoju sjenu svugdje; pronaći ćete neke sličnosti svakog planeta Sunčevog sustava i njihovih odgovarajućih sjena ili mračnih predjela, u dubinama planetarnog tijela na kojem živimo. Razumijete li?

P. – Učitelju možete li nam reći je li uronjena zona planeta Jupitera nastanjena?

O. – Draga damo, s vašim dopuštenjem htio bih vam reći da, u prirodnim infra-dimenzijama uronjenog mineralnog kraljevstva planeta Jupitera, postoje užasno perverzni demoni, degenerativna stvorenja, pojedinci koji se približavaju Drugoj Smrti. (Pojašnjavam, ne govorim o raju Jupitera, isključivo spominjem uronjeno mineralno kraljevstvo tog planeta).

P. – Možemo li zaključiti da, čak i u paklu Jupitera, postoje strašno zla, propala bića. Jesu li ti bezdani suprotnost šestog danteovskog kruga planeta Zemlje?

O. – Prijatelji, opako je povezano s mračnim, nema suprotnosti pakla Jupitera i šestog danteovskog kruga uronjenog ispod geološke kore našeg planeta Zemlje.

Antitezu moramo potražiti isključivo u odnosu sjajnih i mračnih aspekata Jupitera.

Nesumnjivo, sjaj tog planeta ima svoju suprotnost, svoje sjene, ne samo u dubinama tog sjajnog planetarnog planeta, već i ispod kore našeg žalosnog svijeta.

P. – Učitelju, možete li nam reći koji su materijali ili elementi što tvore mračnu šestu uronjenu dimenziju našeg planetarnog organizma?

O. – Prijatelji, već smo tijekom prošlog sastanka rekli da stanovnici određenog prirodnog elementa nikada ne percipiraju isti.

Ribe nikada ne vide vodu, mi kao stanovnici ovog trodimenzionalnog svijeta Euklida nikada ne vidimo zrak koji udišemo, jednostavno ga ne možemo vidjeti. Daždevnjaci ne zamjećuju vatru. Na isti način oni koji prebivaju unutar kamenih, stjenovitih elemenata, iste nikada ne primjećuju, vide samo predmete, osobe, događaje, itd.

Očito, okamenjena je gustoća šestog prebivališta Plutona nepopustljiva i strašno gusta. Sada nam je jasno zašto je Dante vidio tolike osuđenike u njihovim grobovima.

Ne govori o grobovima u doslovnom smislu riječi, samo želi istaknuti grobna, uska i ograničena stanja podsvijesti i infra-svijesti.

To su bolni uvjeti života u šestom paklenom predjelu.

POGLAVLJE 11.

SEDMA URONJENA SFERA
Saturnova sfera

Prijatelji, koji ste ovdje ponovno nazočni, moramo temeljito razgovarati o uronjenoj sferi Saturna.

Sigurno je da ne govorimo o vječnim osudama ili beskrajnim kaznama.

Očito, vječna osuda sama po sebi ne postoji i svaka kazna, koliko god bila teška, mora imati granicu, nakon koje vlada sreća.

Dakle, u tom se smislu naša razmišljanja radikalno razlikuju od stavova koje zastupa ortodoksno svećenstvo.

Nesumnjivo, involutivni procesi života, ostvareni u dubinama Zemlje, u uronjenoj infra-dimenziji ispod geološke kore našeg svijeta, završavaju Drugom Smrću. Nakon toga oslobođena svijest, ponovnim osvajanjem izvorne čistoće psihičkog materijala, mora neizbježno započeti novi evolutivni proces.

Očito, naš je stav potpuna suprotnost dogmi vječne osude.

Naš način razumijevanja iskupljenja grijeha sljedeća je tema. Nikada ne bismo mogli zamisliti da pokajnički dug, bez obzira na njegovu težinu, može biti beskonačan.

Jasno je da božanska pravda nikada ne bi zakazala. Svako zlodjelo, koliko god ono bilo ozbiljno, ima točnu pokajničku matematičku vrijednost. Nije moguće platiti više od onoga što dugujemo, jer Božansko bi suvišnim naplaćivanjem dugova bilo nepravedno.

Dragi prijatelji, današnji sam razgovor započeo na ovaj uvodni način kako biste, prije nego što počnemo s proučavanjem uronjene sfere Saturna, razumjeli naše ezoterično, okultističko gledište, radikalno suprotstavljeno svim vrstama dogmatizama sekti. Sada ćemo nastaviti s objašnjavanjem uronjenih sfera.

Na prošlom smo sastanku pažljivo proučili šesti danteovski krug, pa je sada dobro da hrabro uronimo u sedmu sferu Saturna.

Ako pažljivo pročitamo Danteovu Božansku komediju, otkrit ćemo da je ta regija pretvorena u ocean vatre i krvi.

Dopustite mi da slobodno izjavim kako je takav opis u potpunosti alegoričan i simboličan. Označava konkretnu i konačnu činjenicu da u predjelu Saturna prevladava određen oblik nekakve boje, crvene poput krvi, koja karakterizira nasilne životinjske strasti.

Dale, takva vrsta crvene, strasne boje uronjene regije Saturna, ne bi mogla postojati u našem trodimenzionalnom svijetu Euklida.

Ta boja ima svoju suprotnost u ultraljubičastom razmjeru, iznad trodimenzionalne zone.

Zanimljivo je znati da svatko tko uđe u sedmi danteovski krug nosi u svojoj sjajnoj auri odvratnu crvenu boju, koja povećava sličnost takvog osuđenika s okruženjem te uronjene sfere našeg planeta Zemlje.

U sedmom danteovskom krugu borave oni koji su bili nasilni prema prirodi, umjetnosti, to su lažljivci, bogohulni nasilnici, oni su nasilni i prema sebi, prema svojim i tuđim dobrima.

U svom astralnom tijelu, istražujući na svjestan način tu uronjenu regiju, mogao sam vidjeti vladajuće nasilje u tom strašnom predjelu gorčine.

Još se uvijek sjećam dvojice vrlo istaknutih demona kojima sam prišao na diplomatski način, kako ih ne bih povrijedio i izazivao nepotrebne psihološke reakcije. Oni su se odrekli kozmičkog Krista, uporno su ga odbacivali, osjećajući perverzno zadovoljstvo svojim sotonskim stanjem.

Nasilje je vladalo posvuda u uronjenom, krvavom okolišu. Tamo bismo mogli vidjeti nepotrebno uništenje, strašna razaranja predmeta, osoba, svega.

Osjećao sam kao da utjecaj Saturna, sa svojom potpuno centrifugalnom silom, namjerava razgraditi sve u tom području, pretvoriti u kozmičku prašinu ljude, pokućstvo, vrata, itd.

Bio sam zadivljen kada sam tamo susreo vrlo poštovanu osobu, čije oči još uvijek uživaju u blagoj dnevnoj svjetlosti.

Govorim o slavnom doktoru, pravom samaritancu koji je, u svom životu, želio samo s ljubavlju iscijeliti bolesne, bez ikakvog iskorištavanja.

Ovo što govorim možda izaziva iznenađenost. Mnogi bi mogli prigovarati, pitati se kako je moguće da netko može biti tako dobar i svejedno završiti u tom zlom predjelu. Čak bi moglo biti i rasprava o životu i smrti. Taj dobar čovjek očito još uvijek živi, njegovo tijelo još uvijek diše u svjetlosti Sunca. Zašto onda prebiva u sedmom danteovskom krugu?

Potrebno je odgovoriti na takve enigme, pojasniti, precizno ispitati i istražiti.

Ako pomislimo na mnoštvo ega, nije čudno što neki od tih psihičkih atributa koji se odnosi na zločin prema prirodi, živi u odgovarajućoj uronjenoj regiji, čak i ako osobnost još uvijek postoji na licu Zemlje.

Očito, ako taj doktor ne razgradi mnogostruki ego, morat će se zajedno s involutivnim valom spustiti u dubine svijeta, te će biti posebno istaknut u sedmom danteovskom krugu.

Puno je vrlina u zlim ljudima i puno zla u dobrim ljudima. Nesumnjivo je da, nakon zaključivanja ciklusa od 108 postojanja koji je dodijeljen svakoj duši na Zemljinoj površini, slijedi spuštanje s involutivnim valom, unatoč predivnim vrlinama.

Dobro se sada sjetiti Brunetta Latinija, plemenitog gospodina koji je, s toliko ljubavi, podučavao o stazi firentinskog Dantea, koja vodi do ljudske besmrtnosti. Taj je pojedinac plemenito stvorenje koje je sada uronjeno u Bezdan zbog zločina, zbog počinjenog nasilja prema prirodi.

P. – Učitelju, možete li nam objasniti kako činimo zločin nasilja protiv prirode?

O. – Na pitanje koje je postavila ova dama odgovorit ću s velikim užitkom.

Nasilje protiv prirode postoji kada prisiljavamo seksualne organe. Do takvog zločina dolazi kada muž prisiljava svoju ženu na spolni odnos unatoč tome što ona nema volje. Takav prekršaj postoji i u suprotnoj situaciji, kada žena prisiljava muža.

Zločin nasilja prema prirodi čini i onaj muškarac koji samoga sebe prisiljava na seksualnu aktivnost iako njegovi organi nisu u prigodnom stanju. Isto vrijedi i za ženu koja kreće u spolni odnos unatoč nespremnosti organizma.

Takav zločin čine silovatelji, kao i oni koji nastoje posjedovati drugu osobu protiv njene volje.

S obzirom da se i u ritmu stihova krije zločin, nije čudno što se nasiljem protiv prirode smatra i prisilna erekcija falusa, izvedena unatoč tome što je isti nespreman za spolni čin.

U zločin nasilja protiv prirode spadaju i slučajevi kada se, s isprikom prakticiranja alkemije, čak i zbog najboljih težnji za samo-ostvarenjem, muškarac prisiljava kako bi ostvario spajanje ili prisiljava svoju ženu na isto, izvan točnog ljubavnog trenutka ili dobrih skladnih uvjeta potrebnih za spolni odnos.

Nasilje je protiv prirode u postupcima onih dama koje, osjećajući potrebu za unutarnjim samo-ostvarenjem, prisiljavaju svoju osobnu prirodu, okrutno se primoravajući na spolni čin bez potrebnih uvjeta za njega.

Nasilje protiv prirode vrše i oni koji se samozadovoljavaju kao i oni koji imaju spolne odnose s partnericom koja je u menstruacijskom razdoblju.

Dolazi do nasilja protiv prirode i kada se parovi seksualno sjedinjuju iako je žena trudna.

Nasilno je protiv prirode koristiti Vajroli Mudru nekoliko puta danju ili noću, kada su seksualni organi u nepovoljnom ili neskladnom stanju.

Nasilje protiv prirode je i dva puta uzastopno koristiti seksualnu magiju, kršeći zakon kreativnog magnetskog predaha.

P. – Učitelju, je li zločin nasilja protiv prirode kada partner koji nema potrebnu potenciju koristi seksualnu magiju?

O. – S velikim ću užitkom odgovoriti na pitanje koje je postavio gospodin. Prirodno je da atrofira organ koji se ne koristi. Ako se muškarac suzdržava na radikalan i apsolutni način, jasno je da će mu to škoditi, jer će postati impotentan.

Kada bi takav muškarac želio iscjeljenje takve zloćudne bolesti, mogao bi ga i postići korištenjem seksualne magije, povezivanjem falusa i uterusa bez gubljenja sperme.

Jasno je da će u početku takvo sjedinjenje biti gotovo nemoguće, upravo zbog nedostatka falusne erekcije.

No, upornost i približavanje falusa i uterusa uz međusobno razmjenjivanje milovanja, nije nasilje protiv prirode, već erotična medicinska terapija, koja za cilj ima upravo prve seksualne veze.

Jasno je da, ako se par povuče prije orgazma, radi izbjegavanja ejakulacije, sjemenu tvar upija organizam, izvanredno učvršćujući seksualni sustav. Iscjeljenje je točan rezultat tih procesa.

Ponavljam, u tome nema zločina protiv prirode.

P. – Učitelju, kada govorite o zločinu prirode, imate li na umu samo ljudski organizam?

O. – Časni prijatelju, želim da na jasan i konačan način znaš da, kada govorimo o nasilju protiv prirode, naglašeno mislimo na svaku vrstu seksualnog nasilja u kojem sudjeluju seksualni organi ljudskih bića.

Ne želim reći da nema drugih vrsta nasilja protiv prirode. Kada bi netko, na primjer, prisilio niže prirodne stvorove na umjetno parenje, kršeći slobodnu volju, došlo bi do jasnog protuprirodnog nasilja. Kada netko umjetno oplođuje životinje, kao što je danas uobičajeno, prisutno je nasilje protiv prirode.

Istim se zločinom smatra onečišćivanje povrća i voća slavnim cjepivima, koja su izmislili lupeži ovog mračnog doba Kali-Yuge.

Kada kastriramo sebe ili životinje, nasilni smo prema prirodi.

Dakle, bezbrojni su prijestupi koji spadaju u kategoriju zločina protiv prirode.

O, prijatelji, dame i gospodo, moji slušatelji, ljudi koji će primiti ovu Božićnu poruku 1973-1974! Zapamtite da se u mirisu hramova krije i zločin. On leži i među predivnim slikama. Skriven je i u divnim harmonijama kojima nas glazbenik očarava, ovdje na planetu Zemlji. Njegovo je skrovište i parfem krasne molitve u brojnim hramovima.

Zločin se odijeva poput sveca, mučenika, apostola te se, iako se čini nevjerojatnim, prerušava u svećeničke navike i vodi svečanosti s oltara.

Dame i gospodo, sjetite se Guida Guerre kojeg spominje Dante, unuka skromnog Gualdrate, plemenitog gospodina koji je tijekom svog života učinio puno svojim talentom i mačem. Sjetite se i Teghhijaia Aldobrandija, čiji je glas trebao biti cijenjen diljem svijeta. To su plemenita gospoda koja sada žive u sedmom paklenom krugu zbog počinjenog zločina, zbog nasilja protiv prirode.

P. – Učitelju, ako razgradimo ego nasilja protiv prirode kao i gotovo sve mane koje drže našu svijest zarobljenom, možemo li ipak pasti u neki danteovski krug?

O. – Istaknuta damo, vaše je pitanje zaista pravodobno. Netko bi mogao iz svoje psihe ukloniti one infra-ljudske atribute koji su povezani sa zločinom nasilja protiv prirode, te bez obzira na to pasti u neki danteovski krug. Sve dok životinjski ego postoji u nama, očito je da smo kandidati za Bezdan i Drugu Smrt.

P. – Učitelju, ako smo došli do posljednjeg od 108 postojanja koji su dodijeljeni svakome biću i radimo na Stazi oštrog ruba, hoćemo li dobiti još jednu priliku kako bismo završili svoj rad?

O. – Plemenita damo, vaše mi se pitanje sviđa. Morate najjasnije shvatiti da zakonima prirode ne vladaju tirani, već savršena i pravedna bića.

Ako je netko na kraju svog ciklusa 108 života i krene Stazom oštrice mača, te je nakon fizičke smrti na pravom putu, možete biti sigurni da će primiti pomoć, da će mu biti dodijeljeni novi životi, kako bi postigao svoje unutarnje samo-ostvarenje. No, ako skrene s tajne staze, ako odustane, ako ne razgradi ego i vrati se svojim zločinima, pad u Bezdan propasti bit će neizbježan.

P. – Na temelju onoga što se rekli tijekom ovog sastanka, zaključio sam da smo, kada se spustimo u atomski Bezdan prirode, zapravo stanovnici svih danteovskih krugova našeg planetarnog organizma. Imam li pravo Učitelju?

O. – Želim reći gospodinu koji je postavio ovo pitanje da je zaista u pravu. Kada netko uđe u uronjenu involuciju prirode, isti se polako spušta, od kruga do kruga, posebno se manifestirajući u zoni kojom vlada njegov najgori zločin.

P. – Učitelju, što nam možete reći o homoseksualcima i lezbijkama? Čine li nasilje protiv prirode?

O. – Časni gospodine, vaše mi je pitanje zanimljivo.

Hitno je razumjeti da homoseksualci i lezbijke neizbježno postaju uronjeni u sedmi danteovski krug ili krug Saturna, upravo zbog svog zločina, svog nasilja prema prirodi.

Želim da razumijete da su takvi degenerativni ljudi, neprijatelji Trećeg Logosa, zaista izguljeni slučajevi, sjeme koje ne klija.

P. – Učitelju, postaju li lezbijke i homoseksualci takvi zbog karmičkog zakona ili je to stvar fetusa i njegovih nasljednih karakteristika? Koji je od navedenih faktora odlučujući?

O. – Čuo sam pitanje koje je postavio međunarodni gnostički misionar, gospodin Efrain Villegas Quintero, ovdje u patrijarhalnom stožeru Gnostičkog pokreta, u Meksiku. Dame i gospodo, dobro je znati da oni humanoidi koji su se u prošlim životima nasilno bacili na put seksualne degeneracije, očito degeneriraju iz postojanja u postojanje, postavši na kraju homoseksualci i lezbijke, što prethodi ulasku u paklene svjetove.

Lezbijstvo i homoseksualnost rezultati su degeneracije u prošlim životima, s kobnim karmičkim posljedicama…to je sve.

P. – Učitelju, kada bi lezbijke i homoseksualci na trenutak znali svoju karmičku kaznu koja ih čeka zbog degeneriranosti, te zamolili zakon za pomoć, što bi se dogodilo? Je li moguće da prime pomoć kako bi se vratili u normalno stanje ili nemaju dovoljno snage kako bi zatražili takvo nešto?

O. – Dame i gospodo, treba se pokorno moliti, kao što kaže izreka. Božanska milost stoji uz pravdu, no «djela govore glasnije od riječi.»

Kada bi se bilo koji infra-seksualni pojedinac zaista pokajao, morao bi to pokazati jasnim i konačnim činjenicama. Trebao bi se što prije oženiti s osobom suprotnog spola, zaista krenuti putem autentične i zakonite seksualne regeneracije.

Dobro je ako takvi delikventi plaču, mole se, preklinju, no svoje kajanje moraju dokazati činjenicama. Samo je na taj način spasenje takvih pojedinaca moguće.

No, homoseksualcima i lezbijkama je vrlo teško smoći hrabrosti i prave želje za uzdignućem.

Nesumnjivo, oni su u potpunosti degenerirani ljudi. Neka područja njihovih mozgova više ne funkcioniraju. To je pokvareno sjeme u kojem je gotovo nemoguće pronaći bilo kakvu želju za regeneracijom.

Neki od tih pojedinaca pretvorili su svoj zločin u prerušeni misticizam, odjeven u svetost. Potonji produkti ljudske pokvarenosti još su gori i opasniji.

Ne smijemo imati iluzorne stavove o takvim ljudima. Oni su izgubljeni slučajevi, pobačaji prirode, potpune propalice.

P. – Učitelju, prema onome što ste rekli, svi koji odbace suprotan spol nemaju više mogućnosti za ostvarenje. Postoje li neka vrata koja su im otvorena?

O. – Dragi prijatelju, infra-seksualnost u Kabali simboliziraju Adamove žene, Lilith i Nahema. Lilith sama po sebi, jasno predstavlja najveću seksualnu degeneraciju.

U sferi Lilith pronaći ćemo pustinjake, samostanske redovnike i časne sestre, sve pojedince koji smrtno mrze seks.

U ranije spomenutoj sferi pronalazimo i sve one žene koje se služe kontracepcijom, kao i one koje ubijaju svoju novorođenčad, to su prave hijene perverznosti.

Još jedan aspekt sfere Lilith odgovara homoseksualcima i lezbijkama.

Nesumnjivo i jedni i drugi, oni koji nasilno odbacuju seks i oni koji ga zlostavljaju propadajući time u homoseksualizam i lezbijstvo, izgubljeni su slučajevi, strašno tamna stvorenja. Za takve su ljude sva vrata zatvorena, osim pokajanja.

Sfera Naheme predstavlja druga vrsta zločina protiv prirode, njoj pripadaju neutaživi, odvratni bludnici, itd., ljudi koje možemo podijeliti u playboye, Casanove i, najgore od svih, vragove.

Dame i gospodo, nastavimo s razgovorima o nasilju protiv Boga. Sada vas želim podsjetiti na Kapaneja, starca iz Krete, jednog od sedam kraljeva koji su opsjedali Tebu. On sada živi u uronjenoj zoni Saturna, ispod geološke kore naše Zemlje.

Dante iz Firence, Vergilijev učenik, veliki pjesnik, spominje taj strašni slučaj koji se odnosi na određenu temu u njegovoj Božanstvenoj komediji.

Ta je siva sjena viknula: «Ja sam i mrtav kakav živ sam bio! Da Zeus izmori kovača Vulkana, od koga uze ljutu strijelu svoju kojom me gnjevan ubi zadnjeg dana, da sve kovače izmori u znoju u crnom vignju Etne, i da stane da viče kao kod Flegre u boju: ″Pomozide mi, o dobri Vulkane!″ i iz sve svoje snage da me bije, još ne bi našo osvete valjane!» Arogancija i ponos nasilnika protiv Boga najgora su muka u sedmoj uronjenoj infra-dimenziji.

Nasilje protiv Boga postoji kada ne poštujemo više naredbe, kada si pokušavamo oduzeti život, kada ljuto proklinjemo.

Mnoge su suptilne manifestacije nasilja protiv Boga, nesumnjivo je da ono postoji u osobi koja pretpostavlja da može postojati bez božanske milosti, i u onome koji se u svojoj duši buni protiv svega što ima božanski predznak. Nasilni su protiv Boga i oni uobraženi pojedinci koji se skeptično i glupo smiješe, čim čuju za bilo što povezano s duhovnim aspektima života.

Intelektualne hulje isto su tako nasilne protiv božanskog, te sveznalice koje uskraćuju bilo kakvu duhovnu mogućnost čovjeku, koji vjeruju da su monopolizirali univerzalno znanje. Riječ je o ljudima koji su prepuni informacije, naučenim neznalicama koje ne samo da zanemaruju, već zanemaruju da zanemaruju. To su rušitelji ideala koji jasno pometu i uklone sva religiozna načela svojim analizama, ostavljajući svoje sljedbenike bez nove duhovne osnove.

P. – Časni Učitelju, u masonskom krugu kojem pripadam kažu da religija pomaže čovjeku da umre dobro, dok masonstvo pomaže da živi dobro. Dakle, vjerujem da većina masona koje poznajem ne shvaća što je religija, smatrajući je potpuno negativnom. S obzirom da govorimo o nasilju protiv Boga, možete li nam objasniti pravi koncept značenja religije?

O. – Dobri prijatelju, kao i svi ostali ovdje prisutni, slušajte me. Termin religija potječe od latinske riječi «religare», što znači «povezati», nanovo ujediniti ljudsku dušu i Boga.

Masonstvo zapravo nije religija. Riječ je o bratstvu univerzalnog tipa. No, bilo bi dobro kada bi takvo vrijedno udruženje proučavalo znanost religije.

Nikako ne želimo nekome predložiti da se poveže s ovom ili onom sektom. Svatko može činiti što želi. Samo savjetujemo proučavanje znanosti religije.

Naime, upravo je to gnosticizam u svom najčišćem obliku, znanje božanske vrste, analitički i duboki ezoterizam, transcendentalni okultizam.

P. – Dopustite mi da budem uporan, dragi Učitelju, jer sam iz gnostičkih učenja saznao da je Svemir stvorilo sedam masonskih loža, što je nesumnjivo bilo izvorno masonstvo s Ocem. Zbog toga mislim da je masonstvo zajednički nazivnik svih religija i da zato svoje korijene ima u gnozi. Možete li pojasniti?

O. – Dragi gospodine, oni koji su proučavali masonstvo Ragona ili Leadbeatera duboko i točno znaju da ezoterično, okultno masonstvo nije postojalo samo na trjemovima jeruzalemskog hrama, već i u prastarom Egiptu, te na sada potonuloj Atlantidi. Nažalost, ta je časna institucija ušla u padajući involutivni krug doba Kali-Yuge, željeznog doba, u kojem sada živimo.

Ipak, jasno je da će u budućoj šestoj velikoj rasi postojati sjajna misija, upravo će se tada vratiti moćne ezoterične civilizacije prošlosti.

Ne osporavamo božansko podrijetlo te institucije. Već znamo da su kozmički stvoritelji proslavili svetu liturgiju u zori velikog dana, kada su oplodili kaotičnu tvar kako bi život mogao nastati.

Od stoljeća do stoljeća, kroz razne kozmičke periode, radionice su postajale gušće i gušće, sve dok nisu došle do sadašnjeg stanja.

Preporučamo masonskoj braći da pažljivo prouče ezoterizam Solomona i božansko znanje zemlje faraona.

Potrebno je i hitno da masonska braća izbjegavaju pad u skepticizam i pobunu protiv božanskog, jer to nije samo neprimjereno jednom ezoteričnom redu božanskog podrijetla, već je i teret koji će ih povući u sedmi danteovski krug, u mračnu regiju nasilja protiv Boga.

P. – Dragi Učitelju, iako svi znamo što je pronevjera, i uvijek istu povezujemo s ekonomskim problemima, postoji li neka druga vrsta prijevare koja se kažnjava u sedmom danteovskom krugu?

O. – Prijatelji, postoje mnoge vrste prijevare i dobro je sve to pojasniti. Dante simbolizira prijevaru zastrašujuće mračnom slikom. Opisuje čudovište tog zločina na sljedeći način: «Lice joj bješe poštenjaka, tako je spolja blaga koža njena, a zmijskog trupa bijaše i kraka. Rutavih bješe pandža do ramena, a leđa, prsa, boci su joj sjali od pločica i čvorastih znamena. Ni Tatari ni Turci nisu tkali s osnovom i potkom življe boje; prsti Arahne nisu vez taj znali.»

Dante kaže da je na kraju repa tog stvora, postojao zastrašujući žalac. Taj simbol izvrsno izražava zločin prijevare. Razmislimo malo o raznobojnim vrpcama kojima varalica okružuje svoju žrtvu; o časnom licu koje varalica koristi; o njegovom tijelu otrovne guje, o zastrašujućim pandžama i žalcu, alatima koji su ranjavali njegove žrtve.

Vrste prijevare tako su brojne da možemo osjećati samo zaprepaštenje. Varalice su oni koji tvore ezoterični krug i nakon nekog ga vremena napuste.

Prijevaru stvaraju i oni koji osnuju gnostičku grupu i onečiste je svojim zločinima, bilo prisiljavanjem tuđe žene na ljubav, ili njenim zavođenjem kako bi prakticirala seksualnu magiju, tajnim bludničenjem. Prijevara nastaje žudnjom za Izidom hrama, iskorištavanjem braće utočišta, obećavanjem onoga što je nemoguće ispuniti, propovijedanjem onoga što nije primijenjeno u vlastitom životu, postupanjem suprotno od onoga o čemu se govori, skandalima, konzumacijom alkohola pred začuđenim učenicima, itd.

Vara i muškarac koji obeća brak ženi, ali to obećanje ne ispunjava, kao i žena koja se obeća muškarcu, pa ga kasnije prevari s drugim čovjekom. Otac obitelji koji djetetu obećava taj i taj dar, takvu i takvu pomoć, ali ne ispunjava obećanja, isto je tako varalica, itd. Svi su ti oblici prijevare nasilje protiv umjetnosti, zato ih je Dante simbolizirao zastrašujućim čudovištem dobroćudnog lica.

Varalica je pojedinac koji posuđuje novac i ne vraća ga. Prijevara postoji i u lutriji i igrama na sreću, jer žrtve, uvjerene da mogu pobijediti, izgube svoj novac i osjećaju se prevarenima.

P. – Časni Učitelju, razumijemo da je sedmi danteovski krug gušći od prethodnih, pa bismo željeli znati materijalne komponente te infra-dimenzije.

O. – Prijatelji, sedma uronjena regija Saturna zadivljujuće je materijalne gustoće, jer svaki atom uronjene regije u svojoj unutrašnjosti sadržava 672 čestice Apsolutnog.

Ta je specifična vrsta atoma očito izrazito teška i zbog toga je sedma uronjena zona vrlo gruba i bolna.

S obzirom da isti broj zakona (672) vlada tom mračnom uronjenom regijom ispod geološke kore našeg svijeta, život tamo postaje nepodnošljiv, vrlo težak, strašno složen i iznimno nasilan.

P. – Učitelju, htio bih znati percipiraju li stanovnici ovog kruga element ili elemente u kojima žive, i vjeruju li da im ide dobro?

O. – Časni prijatelji, želim da znate da je ova podzemna regija našeg planeta Zemlje mješavina minerala i vatre.

No, tamo su plameni poznati samo po svojim učincima, po nasilju, instinktivnim, bezobraznim i brutalnim ispadima, itd.

Ponavljam ono što sam rekao na početku sastanka: ono što Dante simbolizira krvlju isključivo je crvena boja seksualnog nasilja u auri izgubljenih i u infra-ljudskoj atmosferi te zone.

Nesumnjivo, stanovnik tog predjela Saturna nikada ne bi pomislio nešto loše o sebi. Uvijek pretpostavlja da se nalazi na putu iskrenosti i pravde. Neki ljudi koji žive u sedmom krug znaju da su demoni, no tješe se time što misle da su sva ljudska bića poput njih.

No, oni koji ne zanemaruju da su demoni, nikada ne bi priznali svoje zlo. Jednostavno čvrsto vjeruju da su dobri, pravedni i pošteni ljudi.

Kada bi ih netko prekorio zbog njihovih zločina, kada bi ih netko upozorio, rekao im da se pokaju, osjećali bi se uvrijeđenima, oklevetanima i nasilno bi reagirali.

POGLAVLJE 12.

OSMI DANTEOVSKI KRUG

Krug Urana

Dragi prijatelji, okupili smo se večeras, 18. 11. 1972., desete godine Vodenjaka, kako bismo proučili osmi danteovski krug koji je uronjen ispod Zemljine kore, unutar infra-dimenzija prirode.

Na početku ovog sastanka moramo se prisjetiti onoga što smo u drugim knjigama napisali o crnom tantrizmu.

Očito je da postoje tri tipa tantrizma. Prvi je bijeli, drugi crni, a treći sivi.

Hindusi iskreno govore o vatrenoj zmiji naših čarobnih moći, toj solarnoj električnoj moći koja se uzdiže unutar kralježnice asketa.

Jasno je da se transcendentalni Fohat razvija isključivo putem bijelog tantrizma. Već smo u ranijim knjigama objasnili potreban ključ. Ipak, ponovit ćemo ga. «Povezivanja Lingama i Yoni (falus-uterus) bez ispuštanja svete sperme.»

Crni je tantrizam drukčiji, on se sastoji od povezivanja spolnih organa, magičnih rituala i ejakulacije. Rezultat takvih procedura je buđenje vatrene zmije na isključivo negativan način.

Očito je da se u crnom tantrizmu sveta vatra baca iz kosti repića u atomske bezdane čovjeka. Tada nastaje sotonski rep, odvratni Kundartiguador organ.

Sivi tantrizam ima neke druge ciljeve, riječ je o životinjskim užicima bez ikakvih transcendentalnih pobuda.

Sada ćemo jasno govoriti o odvratnom Kundartiguador organu.

Postoje dvije zmije. Prva je rezultat bijelog tantrizma, brončana zmija koja je u pustinji iscjeljivala Izraelce, ona se pobjedonosno uzdiže kroz kanal kralježnice. Druga je zmija iskušenja, koja je prebivala u Edenu, strašan Piton koji se vukao po blatu Zemlje i kojeg je razdraženi Apolon ranio svojim kopljima.

Prva, zmija bronce, uzdižuća vatra, ima moć buđenja čakri kralježnice. Otvara, recimo to tako, sedam crkava Ivanove apokalipse, pretvarajući nas u vrlo božanske bogove.

Druga otvara sedam čakri abdomena, sedam paklenih vrata, kao što kažu islamski vjernici.

Puno je rečeno o Kundalini, prstenastoj zmijastoj moći koja se divno razvija unutar tijela svakoga tko se služi bijelim tantrizmom. No, svečano potvrđujemo da nitko ne bi mogao uživati u moćima sjajne zmije bez da ih ista prethodno ne proguta.

Sada ćete razumjeti, prijatelji i braćo gnostičkog pokreta, zašto se indijski adepti nazivaju Nagama (zmijama).

Veliki prosvijetljeni pojedinci Babilona, Egipta, Grčke, Kaldeje, itd. nazivali su se zmijama.

U zmijastom je Meksiku, Quetzalcoatla, meksičkog Krista, progutala zmija, zbog čega je primio titulu pernate zmije.

Wotan je bila zmija jer ju je ista progutala.

Jasno je i očito da je pravi brak, cjelovito stapanje Božanske Majke s Duhom Svetim, to jest, vatrene zmije naših čarobnih moći sa Šivom, trećim Logosom, vrhovnim svećenikom, vrhovnim čarobnjakom, moguć samo kada nas je progutala zmija. Tada dolazi slavno uskrsnuće Tajnog Učitelja u nama, ovdje i sada.

Sada pozivam auditorij i cijeli gnostički pokret na duboko razmišljanje o antitezi. Zaista, strašni piton je negativna i fatalna suprotnost, sjena, radikalna antiteza zmije svjetla.

Nesumnjivo je da se u bezdanu istina prerušava u tamu.

U višim nas dimenzijama prirode i Svemira guta brončana zmija koja je u pustinji izliječila Izraelce. Očito je da u osmom krugu Bezdana osuđenike proždire edenska zmija iskušenja. Tada isti postaju otrovne, strašno mračne guje.

Želim da potpuno razumijete kako nas zmija uvijek mora progutati, bilo u svom sjajnom aspektu ili u osmom, mračnom paklenom krugu.

Jadna je fatalna večera strašne edenske zmije iskušenja, koja proždire izgubljene kako bi ih uništila, razgradila, pretvorila u svemirsku prašinu, kako bi oslobodila bit i vratila joj izvornu čistoću.

Samo se na taj način duša može osloboditi bolnog pakla.

Zanimljivo je znati da zmija uvijek razara ego, bilo na sjajnom putu, temeljenom na svjesnim djelima i svojevoljnoj patnji, ili na padajućem putu, u osmom nesretnom krugu.

Divno je znati da ego uvijek mora nestati, bez obzira na cijenu, u skladu ili protiv naše volje. Zmija nas uvijek mora neizbježno progutati, bez obzira jesmo li pobijedili ili propali.

Ta edenska zmija iskušenja, taj strašni piton, negativni je aspekt Božanske Majke. Nakon obavljenog rad u Bezdanu, vraća se u svoju pozitivnu polarizaciju, unutar svijetlih predjela.

Prijatelji, sada vidite koliko Božanska Majka voli svog sina. Oni koji su izgubljeni, koji se posvećuju crnom tantrizmu i razvoju nesretne zmije, neizbježno se osuđuju na Drugu Smrt.

Bonze i Dugpe crvenog turbana nikada neće pobjeći od Božanske Majke Kundalini, ona će ih neizbježno progutati, bez obzira na cijenu.

U osmom paklenom krugu sramotno prebivaju lažni alkemičari (crni tantristi), lažni kovači metala, oni koji su kristalizirali negativno. Da budemo još precizniji, to su oni koji su umjesto kristalizacije seksualnog vodika Te-12 u svojim višim egzistencijalnim tijelima Bića, odabrali negativno taloženje kako bi zaista bili pretvoreni u adepte mračne strane. Oni će neizbježno biti obrok strašne zmije nesreća.

Želim da svi znaju da postoje dva tipa alkemije, dva načina smrti ega i dvije vrste zmijskih banketa.

Možete krenuti stazom. Vi birate. Vama je predano znanje, zato ste pred filozofskom dilemom: «Biti ili ne biti».

Jadni vi, kandidati Druge Smrti. Vaše će muke biti zastrašujuće! Samo ćete tako moći umrijeti u mračnom paklu.

Kako bi se drukčije bit mogla osloboditi? Kako bi se mogla osloboditi i ponovno započeti novi evolutivni ciklus, koji jasno mora početi u tvrdoj stijeni?

U osmom paklenom krugu pronalazimo i krivotvoritelje novca, prevarante, oponašatelje, rodoskvrnitelje, sijače sukoba, iskvarene savjetnike, one koji ne ispunjavaju ono što obećaju, huškače skandala i tračeva, licemjere i lažljivce.

Ta je osma uronjena regija antiteza, suprotnost, negativna strana Urana.

Taj planet našeg Sunčevog sustava vrlo je zanimljiv. Rečeno nam je da su sjeverni i južni pol naizmjence usmjereni prema Suncu.

Kada je pozitivan pol tog planetarnog tijela okrenut prema kraljevskom Suncu, muške sile vladaju na Zemljinoj površini.

Usmjerenost negativnog Uranovog pola prema sjajnoj zvijezdi koja nas obasjava, potpomaže vladavini ženskih sila nad našim unesrećenim svijetom.

Potpuni ciklus Urana traje 84 godine, 42 godine muške prevlasti i 42 ženske.

Promotrimo pažljivo običaje, povijest ljudi i zapazit ćemo razdoblja intenzivne muške aktivnosti, poput gusarstva, kada su svi oceani bili puni gusara, kao i epohe poput sadašnjosti ili vremena Amazonki, kada su iste utemeljile lunarne kultove i vladale velikim dijelom Europe, potresajući svijet.

Nakon muškog ciklusa slijedi ženski i obrnuto. Periodi se smjenjuju prema Uranovim energijama koje stižu na Zemlju.

Vrijedi znati, za dobro Velikog Cilja, da Uran vlada seksualnim žlijezdama.

Moramo cjelovito razumjeti da taj planet isto tako vlada ženskim jajnicima.

On, kao regent novog doba Vodenjaka, donosi potpunu revoluciju našem nesretnom svijetu.

Zato nije čudno što su, u uronjenoj regiji Urana, ispod kore našeg planeta, seksualni aspekti onih u potpunosti izgubljenih definirani, te što edenska zmija iskušenja proždire posrnule kako bi započela golemi destruktivni proces, koji završava Drugom Smrću.

U našoj smo prethodnoj knjizi naslovljenoj «Tri planine», rekli da u uronjenom mineralnom kraljevstvu planeta Urana, Inicirani mora uništiti zlog razbojnika, Cacusa ili Gestasa, kao što piše u Evanđelju.

Agato ili Dimas, dobri razbojnik, unutarnja je moć koja, iz dubina našeg bića, krade seksualni vodik Te-12 za naše najdublje samo-ostvarenje.

Cacus, zao razbojnik, strašni Gestas, mračna je i opaka moć koja krade kreativnu energiju za tamu.

Dobro je znati da se odvratni Kundartiguador organ, rezultat Gestasove zloupotrebe seksualne energije, ne razvija samo u crnim alkemičarima ili mračnim tantristima, već i u onima koji su u potpunosti izgubljeni, čak i ako nisu imali neko znanje o magiji.

Razmatranjem suprotne sfere Urana, u paklenim dubinama planeta Zemlje, zakonom kontrasta, analogijom kontrasta i jednostavnim zakonom poklapanja, strašni zli razbojnik isto tako mora biti uništen.

Sada vam je, dame i gospodo, jasno kako su ta dva suprotna sjajna i mračna aspekta povezana i kako se razvijaju.

P. – Učitelju, je li edenska zmija iskušenja isto što i sveta zmija?

O. – Dragi prijatelju, tvoje mi se pitanje čini zanimljivim i odgovorit ću na njega.

Zaista, u paklu je istina prerušena u tamu. Čudno je znati da zmija može postati polarizirana na negativan ili pozitivan način.

To znači da je edenska zmija iskušenja, iako mračna suprotnost zmije svjetla, nesumnjivo negativna polarizacija brončane zmije koja je izliječila Izraelce u pustinji.

Zadivljujuće je znati da sjajna zmija postaje polarizirana na taj fatalni način i ta nas činjenica poziva na razumijevanje, jer to ona čini za dobro svog sina, kako bi u Bezdanu uništila infraljudske elemente koje nosimo u sebi i oslobodila nas od zastrašujućih pandži boli. To je ljubav naše Božanske Majke.

P. – Dragi Učitelju, s obzirom da je jasno da većina stanovnika ovog planeta ne prakticira ni bijeli ni crni tantrizam, već onaj sivi, koji je seksualna aktivnost uz ispuštanje sjemena i bez ikakvih transcendentalnih žudnji, zanima me zašto ta ista većina automatski ulazi u osmi danteovski krug, kao da su se koristili crnim tantrizmom?

O. – Časni gospodine, vaše je pitanje vrlo pametno i želim da razumijete moj odgovor. Dobro je znati da svaki sivi tantrizam neizbježno postaje crn.

Kada se netko spusti u pakao, budi se na negativan način.

To je fatalno buđenje rezultat razvoja odvratnog Kundartiguador organa.

Dakle, hitno je znati da je svaki bludnik, čak i onaj koji ne zna za crni tantrizam, zapravo crni tantrik i neizbježno postaje mračna osobnost, s potpuno razvijenom edenskom zmijom iskušenja.

P. – Učitelju, kada smo govorili o drugom infra-dimenzionalnom krugu, objasnili ste nam da tamo žive bludnici i ja bih, samo da nam koncept bude jasniji, htio znati razliku između bludnika koji žive u krugu Merkura i onih koji ulaze u osmi danteovski krug?

O. – Prijatelji, požuda je korijen ega, Ja, Sebe, Ida. Treba razumjeti da raskalašenost, bludničenje, nesumnjivo postoji u svakom od devet prirodnih infra-dimenzija ispod geološke kore našeg svijeta.

No, postoji razlika. U uronjenoj sferi Merkura, zastrašujuća Coatlicue ili Prozerpina, edenska zmija iskušenja, još ne proždire svoje sinove. Pojavljuje se samo u osmoj uronjenoj regiji, kako bi si priuštila zastrašujući obrok.

Sada možemo objasniti zašto je firentinski Dante u osmom krugu vidio milijune raskomadanih, krvavih ljudskih bića, koja su se ozljeđivala svojim noktima i zubima, ostajući bez glava, itd.

Očito, u toj uronjenoj regiji započinje proces okoštavanja, kristalizacije, mineralizacije i uništenja ega.

P. – Časni Učitelju, Vaša je priča o ljubavi Božanske Majke zaista zadivljujuća. Ona u jednom i drugom aspektu oslobađa svog sina, bit, čak i na putu najveće boli u unutrašnjosti Zemlje. Zašto mnogi mračni čarobnjaci s probuđenom sviješću, iako znaju kakva ih bol čeka, ustraju na crnom tantrizmu i Drugoj Smrti?

O. – Istaknuti gospodine, dobro je da svi ovdje prisutni znate da se neki bude za svjetlo, a drugi za tamu, kao što sam objasnio u svojim drugim knjigama.

No, postoji radikalna razlika između onih koji se bude pozitivno i onih koji to čine na negativan način.

Nesumnjivo, izgubljeni, oni koji su se probudili u zlu i za zlo, čak znajući da moraju involuirati unutar dubina svijeta, do Druge Smrti, kako bi postigli izvornu čistoću psihičkog materijala, ne osjećaju kajanje zbog odabira tog puta. Naime, oni su od svoje involucije i fatalnog Kola Samsare stvorili religiju, misticizam. Vrijedi obavijestiti ovaj auditorij da adepti Lijeve Ruke imaju hramove u uronjenim regijama, u njima slave negativne aspekte zmije. Ta infra-ljudska bića nikada ne zaboravljaju ono što ih čeka. Štoviše, žele ubrzati proces, osloboditi se i slobodno se vratiti pod Sunčevo svjetlo, kako bi započeli novu evoluciju koja svoj početak ima, kao što sam rekao, u tvrdoj stijeni. Nakon toga slijede biljna i životinjska stanja koja kulminiraju ponovnim preuzimanjem ljudskog obličja.

U razgovoru s Jahvom, moguće je posvjedočiti da izgubljeni preziru Solarni Logos, da su u potpunosti zaljubljeni u Kolo Samsare (u opake i smrtonosne cikluse).

P. – Časni Učitelju, ne razumijem kako je moguće da stanovnik uronjene infra-dimenzije osmog danteovskog kruga, čija je svijest zapečaćena u strašnom egu požude, probudi svijest ne samo na površan način. Zar za takav pothvat nije potrebno oslobođenje biti od ega?

O. – Časni gospodine, ponavljam ono što sam prije rekao, neki se bude za svjetlo, a drugi za tamu.

U ovom dijelu večerašnje konferencije citirat ćemo odlomak čiji je autor prorok Daniel. Pogledajmo u Bibliju (Daniel XII, 2-4): «Tada će se probuditi mnogi koji snivaju u prahu zemljinu; jedni za vječni život, drugi za sramotu, za vječnu gadost. Umnici će blistati kao sjajni nebeski svod, i koji su mnoge učili pravednosti, kao zvijezde navijeke, u svu vječnost. A ti, Daniele, drži u tajnosti ove riječi i zapečati ovu knjigu do vremena svršetka! Mnogi će tumarati, i bezakonja će rasti. »

S obzirom da smo već u vremenima kraja i s obzirom da je znanost šokantno porasla, dobro je ukloniti pečat s knjige i pojasniti proročanstvo.

Ponavljam, odvratni Kundartiguador organ ima moć buđenja Svijesti onih koji uđu u Bezdan, gdje se čuju samo jauci i škrgutanje zuba.

Svijest možemo probuditi na sjajan i pozitivan način, razgradnjom ega, ili u zlu i za zlo, razvojem odvratnog Kundartiguador organa.

Svatko može odabrati svoj put, Danielovo proročanstvo je objašnjeno.

P. – Časni Učitelju, poznajem mnoge duhovne vodiče koji potpuno iskreno žive bez seksualne aktivnosti, tj. u celibatu. Dakle, isti, prema mom razumijevanju, ne spadaju ni u jednu vrstu tantrizama koje ste spomenuli. Zar ti ljudi ne ulaze u Bezdan?

O. – Jadni vi, zakonoznanci i farizeji, licemjeri, bijeli grobovi, perverzni rode guja koji čisti vanjštinu čaše i zdjele, a unutrašnjost mu je puna grabeža i pakosti.

Ego «farizeja» nalazi se u svakome od nas. Te mane nastoje razvikati svoju svetost i mudrost, krepost i savršenost, no u dubini su strašni bludnici.

Farizejski ego blagoslivlja hranu kada sjeda za stol, ima pobožne sklonosti. Vara sebe vjerujući u svoju čistoću, no u dubini krije nečasne planove i zle ciljeve koje ego opravdava dobrim namjerama.

U osmom danteovskom krugu takve pobožnike smjesta proždire edenska zmija iskušenja.

P. – Učitelju, što nam možete reći o gustoći i elementima od kojih se sastoji ova infra-dimenzija?

O. – Dragi prijatelji, osmi danteovski krug vatrena je i kamena regija, tamo plamen istinski muči izgubljene.

Ta uronjena zona Urana, ispod geološke kore našeg planeta Zemlje, sadržava kristalizacije nepodnošljivog materijalizma.

Vrijedi sjetiti se, sa cjelovitom zadivljujućom jasnoćom, da u ovoj zoni svaki atom u svojoj unutrašnjosti nosi 768 čestica Svetog Apsolutnog Sunca.

Dakle, svaki je od tih atoma izrazito gust, zbog čega nije čudno da je u takvom predjelu materijalizam još gušći u usporedbi s prethodnih sedam krugova.

Isti broj zakona (768) upravlja svim aktivnostima osmog paklenog kruga, i zato je život u toj uronjenoj zoni pakla vrlo težak i složen. Posljedica toga je iznimno jačanje patnje u mračnoj zoni negativnog aspekta Urana, ispod površine Zemlje.

POGLAVLJE 13.

DEVETI DANTEOVSKI KRUG

Krug Neptuna

Dragi prijatelji, večeras smo se ponovno okupili. Želimo proučiti deveti danteovski krug, kako bismo napredovali u svojim istragama.

Ovim smo razgovorima raspravili sve paklene predjele, sve osim same jezgre Zemlje, u kojoj vlada strašna nepokretnost, jer ona je sami nukleus našeg planeta.

Govoreći o ovom dijelu, Dante u svojoj Božanstvenoj komediji na neobičan način spominje koplje Ahileja.

U našim smo prethodnim knjigama jasno govorili o ovom oružju Erosa.

Tada smo rekli da je takvo koplje falusne vrste, te da ga je moguće mudro iskoristiti za razgradnju mnogostrukog ega.

Na ovom sastanku isto tako želim spomenuti Sveti Gral, tu božansku kupu ili čudesni kalež, iz kojega je veliki Kabir Isus pio prilikom posljednje večere.

Jasno, takav je dragulj živući simbol uterusa ili božanske yoni vječnog ženskog.

S obzirom da smo počeli razrađivati temu devete sfere, ne bismo mogli zaboraviti spomenuti kalež i koplje velikih arhaičnih tajni.

Involuirajuća stvorenja u devetoj sferi prolaze proces razgradnje. Što se dogodilo s Nimrodom i njegovom kulom babilonskom? Kakva će biti budućnost modernih fanatika tog tornja? Uzalud će pokušavati napasti nebo svojim raketama, jer takva svemirska putovanja nisu dopuštena intelektualnim životinjama. Svetogrdno je pokušati ih izvesti, na njih pravo imaju samo autentični, zakoniti i pravi ljudi.

Nakon velike katastrofe koja dolazi, intelektualne hulje kule babilonske ući će u paklene svjetove, kako bi unutar Devete Sfere bile pretvorene u svemirski prah.

U toj uronjenoj zoni Neptuna, izdajice se pretvaraju u pepeo. Jadni Brut, Kasije i unutarnji Juda svake živuće osobe!

A što se dogodilo tebi, Alberigo od Mandrea, gospodaru Faenze, kako su ti pomogle dobre namjere, kada si ušao u red vesele braće?

Božanska i ljudska bića dobro znaju zločine koje si počinio. Nisi li ti ubio svoje rođake na zabavi?

Legenda stoljeća kaže da si ih, glumeći da se želiš pomiriti s njima, pozvao na zabavu i ubio ih tijekom tog slavnog banketa, upravo na njegovom kraju, kada su deserti bili posluženi.

Što je ostalo živjeti u tvom tijelu? Nije li to bio demon?

Jadne izdajice! Jadni ljudi koji čine takve zločine! Odmah im sude suci objektivne pravde i osuđuju na smrt. Kozmički krvnici izvršavaju kaznu i takve propalice smjesta napuštaju tijelo, prelazeći u deveti danteovski krug, čak i kada njihova fizička tijela ne umru. Pa, poznato je da neki demon tada zamijeni izdajicu, ostajući unutar tijela, tako da se ne mijenja karmički proces ljudi i rođaka, koji su na neki način vezani s takvim poremećenim osobnostima.

Iako se čini nevjerojatnim, u sadašnjosti se mnogi živi mrtvaci kreću gradskim ulicama, dok pravi vlasnici tih tijela žive u paklenim svjetovima.

P. – Časni Učitelju, ako se Bit, zapečaćena u mnogostrukom egu, seli u paklene svjetove, događa li se zamjena o kojoj govorite zato što druga bit ulazi u tijelo živućeg mrtvaca?

O. – Prijatelji, ponavljam: svaki demon može zamijeniti prethodnog vlasnika tijela. Može se dogoditi da će demon koji ostaje vlasnik tijela, gospodar tog napuštenog vozila, biti jedan manje štetni vrag koji je bio dio ega srušenog u Bezdan.

Dakle, suci nebeske pravde smrtnom kaznom kažnjavaju najviši oblik izdaje.

P. – Učitelju, što je najviši oblik izdaje?

O. – Prijatelji, mnogo je vrsta izdaje, no neke su tako teške da moraju biti kažnjene smrtnom kaznom.

U slučaju pozivanja osobe ili osoba na banket i njihovog ubojstva, zbog raznih razloga, riječ je o tako ozbiljnom zločinu da ga je nemoguće drukčije kazniti. U tom slučaju izdajica smjesta i trajno napušta svoje tijelo, koje ostaje u rukama nekog demona.

Očito, drugi ljudi nikako ne shvaćaju što se dogodilo s osobnosti izdajice, no suce nebeske pravde zanima samo izvršenje kazne, to je sve.

P. – Učitelju, nisam u potpunosti razumio to o svijesti. Pa, nije mi jasno kako taj demon koji zamjenjuje prijašnjeg vlasnika tijela, ima fizički život bez biti? Što o tome kaže Učitelj G.?

O. – Učitelj G. kaže da se ulicama kreću brojni ljudi koji posjeduju osobnost, ali nemaju svijesti, zbog čega su živi, unatoč tome što su uistinu mrtvi.

Prijatelji, sjećam se ovih stihova:

«Mrtvi nisu samo oni
koji uživaju mir hladnog groba
mrtvi su i oni mrtve duše,
koji još uvijek žive»

Demon koji zamjenjuje vlasnika tijela možda nema nekakvu svijest. Time je moje objašnjenje gotovo.

Postoje slučajevi onih bez srca koje spominje H. P. B. u svojoj Tajnoj doktrini. Nisam prvi ni posljednji koji spominje ovu tematiku, ali sam prvi koji je iscrpno objašnjava.

P. – Časni Učitelju, možete li objasniti što je kozmički krvnik kojeg ste spomenuli?

O. – U publici vidim međunarodnog gnostičkog misionara koji je postavio pitanje.

Suci objektivne pravde (treba ih razlikovati od subjektivne pravde svijeta u kojem živimo) u svojoj službi imaju kozmičke krvnike. Sada se sjećam dvojice takvih anđela koji su radili u starom faraonskom Egiptu i bili vrlo slavni.

Takva vrsta krvnika djeluje u skladu Velikim Zakonom i nadilazi dobro i zlo, jer ima moć nad životom i smrti.

S potpunom se jasnoćom sjećam nečega što mi se dogodilo u mom sadašnjem životu. Nakon što sam završio sve ezoterične inicijacijske procese, pred mene su postavljena brojna iskušenja, no jedno od njih nikako nisam mogao nadvladati. Problem je bio seksualne naravi.

Tada se, prije mnogo godina, uvijek događalo neizbježno. Zatajio bih u odlučnim trenucima, gutao sam jabuke u vrtu Hesperida.

U fizičkom sam svijetu održavao najsavršeniju krepost. Katastrofe su se događale izvan mog tijela, u višim svjetovima. Posrtao sam pred mnogim divnim damama.

Ponovno i ponovno sam padao u besramne procese Gundrigije, Kundrije, Salome, zavodljive Eve hebrejske mitologije.

Najgore je od svega bilo što se, iako sam pobjedonosno prošao sve prethodne inicijacijske ezoterične ispite, katastrofa ponavljala upravo na kraju inicijacijske planine.

Moja je situacija bila istinski žalosna, u svim tim erotičnim prizorima ispod stabla znanja dobra i zla, nisam imao kontrolu nad sobom. Demon je ulazio u moj um, preuzimajući kontrolu nad mojim osjetilima, upravljajući mojom voljom, na taj način uzrokujući neuspjeh.

Neizrecivo sam patio, Anfortasova je rana na mom boku krvarila i kajanje je bilo šokantno.

No dogodilo se da sam napokon, jednog dana, smrtno ranjen, duboko u svojoj duši preklinjao svoju božansku majku Kundalini, tražeći njenu pomoć. Dobio sam ono što sam tražio…

Jedne me noći, moja divna Majka izvela iz mog fizičkog tijela i povela me do sudaca karmičkog suda.

Mnogo je ljudi bilo u toj prostoriji, na licima im se vidio strah, a srca su im bila ispunjena tjeskobom.

Istupio sam u dvorani istinite pravde. Sudac je otvorio knjigu i čitao: zločini protiv Mjesečeve Božice, pustolovine Casanove, vrijeme srednjovjekovnih trubadura i putnika feudalnih gradova.

Tada je vrlo glasno izrekao smrtnu kaznu i naredio kozmičkom krvniku da smjesta izvrši istu.

Još se uvijek sjećam neizrecivog užasa tih trenutaka. Moje su se noge tresle u trenu kada je krvnik izvukao svoj vatreni mač, prijeteći ga usmjerivši na moju bespomoćnu malenkost.

Činilo mi se da su te sekunde bile cijela stoljeća mučenja. Sve moje žrtve za čovječanstvo, borbe za Gnostički pokret, knjige koje sam napisao, sve je to proletjelo mojim umom, te pomislih: je li to sudbina koja me čeka? Toliko sam patio za čovječanstvo! Zar mi bogovi tako plaćaju? Jao! Jao! Jao!

Odjednom sam osjetio da se nešto miče i divlje vrpolji unutar mene, dok je krvnik usmjeravao vršak svog mača prema meni.

Tada sam, s mističnom zadivljenošću, mogao vidjeti požudnog demona, zastrašujuće perverznog, koji je napustio moje tijelo kroz kralježnicu, uzevši obličje bijesnog konja…

Krvnik je tada usmjerio mač prema divljoj zvijeri i zamahnuo, prerezavši je na pola. Napokon je cijelo tijelo te gnusobe završilo ispod kore zemaljskog globusa, izgubivši se u mračnoj jezgri Bezdana…

Na taj sam način, dragi prijatelji, postao slobodan od tog požudnog ega, kojeg sam stvorio u Srednjem vijeku kada sam, kao pala Bodhisattva, jahao kraljevskog konja i putovao kamenim cestama od dvorca do dvorca, zemljama feudalaca.

No, tada sam se, oslobođen od te prirodne odvratnosti, osjećao sretnim, više nisam posrtao u seksualnim ispitima, vladao sam sobom i mogao sam nastaviti svoj put stazom oštrog ruba.

Dame i gospodo, to je velika usluga koju mi je učinio kozmički krvnik…

Nesumnjivo je da su ta bića daleko iznad dobra i zla, to su izrazito božanski pojedinci.

Nikako ne želim biti demagog ili se blijedo pretvarati da slavim neslavne krvnike subjektivne zemaljske pravde, koje je moguće prodati i kupiti.

Govorim o svetim pojedincima objektivne ili nebeske pravde, što je nešto u potpunosti drukčije…

P. – Učitelju, u početku svog zadivljujućeg objašnjenja bića koja ulaze u deveti danteovski krug, spominjali ste izvorne graditelje kule babilonske i znanstvenike koji lansiraju rakete u svemir. Možete li objasniti za što su ti znanstvenici krivi?

O. – Časni gospodine, s velikim ću užitkom odgovoriti na vaše pitanje. U starim je tekstovima drevne mudrosti zapisano da su titani uronjene Atlantide željeli napasti nebo i da su se sunovratili u Bezdan.

Dame i gospodo, znajte da znanstvenici 20. stoljeća nisu prvi koji su lansirali rakete u svemir, niti jedini Zemljani koji su uspjeli poslati astronaute na Mjesec.

Nimrod i njegovi sljedbenici, fanatici kule babilonske, stanovnici uronjene Atlantide, stvorili su bolje rakete koje su kao gorivo koristile nuklearnu energiju. Takvim su letjelicama ljudi putovali na Mjesec.

Znam to jer sam tome posvjedočio, mogu reći što se dogodilo jer sam živio na Atlantidi.

Još se uvijek sjećam zračne luke potonule Atlantide. Puno sam puta, iz obližnjeg restorana, Caravanciora ili Asane, vidio kako te rakete lansiraju uz oduševljene povike mnoštva… Što je ostalo do toga? Što se dogodilo titanima? Sada možemo pronaći samo prah u devetom danteovskom krugu…

Prijatelji, nemojte zaboraviti da je svemir beskrajno svet, zbog čega su međuzvjezdana putovanja pod vlašću vrlo strogih kozmičkih zakona.

Upravo je uobraženost glavni sastojak grešaka modernih lopuža kule babilonske… Te naučene neznalice, te sveznalice, polaze od krivog načela, vjeruju da su ljudi. Ne žele shvatiti da nisu postigli taj stupanj. Oni su samo racionalni, intelektualni humanoidi.

Kako bi netko postao čovjekom, potrebno je stvoriti astralno, mentalno i kauzalno tijelo za osobnu upotrebu.

Samo oni koji stvore takva tijela više osjetljivosti mogu zaista utjeloviti svoje pravo Biće, što će ih postaviti u kraljevstvo ljudi.

Dakle, bilo bi apsurdno da racionalne životinje bježe iz zoološkog vrta (planeta Zemlje) kako bi putovale beskrajnim prostorom.

Dobro je znati da će te sveznalice kule babilonske zgromiti strašna zraka kozmičke pravde, zbog nje će nestati u devetom danteovskom krugu.

Odjeven u Eidolon (astralno tijelo) provodio sam sate unutar jezgre Zemlje, u samom središtu stalne gravitacije, u nukleusu našeg svijeta.

Ta je regija zastrašujuće gusta, jer tamo svaki atom u svojoj unutrašnjosti nosi 864 čestice Svetog Apsolutnog Sunca.

Isti broj zakona (864) upravlja prokletim stvorovima koji žive u toj zoni i proživljavaju proces razgradnje.

Tamo sam vidio glavu sličnu ljudskoj, koja je bila postavljena na kamen. Polako se kretala, mehanički ponavljajući sve što sam govorio.

To je bio netko tko se u potpunosti okamenio i, nesumnjivo, prolazio proces rastavljanja i razgradnje kako bi napokon postao svemirska prašina.

Nastavljajući svoju šetnju dubinama svijeta, iznenada osjetih vražje biće na svojim ramenima. Naglo sam se trgnuo i stvor je pao na tlo ispred mene.

Kasnije, osamljeno šetajući mračnim paklom, u tim zastrašujućim ponorima gdje je vrijeme užasno dugo i dosadno, uđoh u prljavu sobu gdje se prostitutka valjala na krevetu, polako nestajući.

Ta je prijateljica noći gubila prste, ruke, noge, itd., neprestano se pareći sa svakom larvom koja joj se približila…

Napustio sam tu strašnu sobu, užasno pogođen… Tada se dogodilo nešto neobično. Mogao sam vidjeti dvije vještice, odjevene u crninu. Polako su lebdjele iznad tla, krećući se prema kuhinji.

Tamo harpije pripremaju svoje napitke, pripravke, čini koje su uzrokovale zlo drugim prokletnicima mračnog pakla.

Vrijeme je prolazilo i počeo me živcirati taj grubi materijalizam. Želio sam otići na površinu Zemlje, ponovno vidjeti meko dnevno svjetlo.

Moja se želja ostvarila, moje mi je Pravo Biće brzo pomoglo, ono me izvelo iz Bezdana kako bih opet mogao razmatrati predivne planine, duboka mora, svjetlost Sunca i sjajne zvijezde.

Prijatelji, sjetite se grada Dita, devetog paklenog kruga. Tamo oni koji su dugo propadali izdišu po posljednji put.

Lucifer-Prometej, suparnik, zao crv koji leži u srcu Zemlje, ima predivno lice, iako je sad lancima zavezan za smrtonosnu stijenu impotencije.

Nemojmo razmišljati o dogmatskom Luciferu, već o unutarnjem Luciferu svakoga od nas, o tom odrazu Logosa koji se nalazi u najvećim dubinama svake osobe.

Rečeno je da plače iz šest očiju i taj nas broj poziva na razmišljanje. 666 je broj Velike Bludnice, zbrajanjem tih znamenki dobivamo 18. Ponovnim zbrajanjem dobivamo 8+1=9, devetu sferu, deveti danteovski krug.

Lucifer je ta revolucionarna sila koju je moguće pronaći u dubinama našeg seksualnog sustava; njenim mudrim korištenjem možemo postati bogovi.

Oni koji ne znaju kako upravljati luciferskom silom – s kim da takve usporedim? Možda sa šegrtima električara ili nesvjesnima koji ne poznaju to zanimanje, jer oni zanemaruju opasnost, poigravajući se visokonaponskim električnim kabelima. Takvi će nesumnjivo biti zgromljeni i propasti u Bezdan.

Negativni aspekt Lucifera-Prometeja odvest će nas do neizbježne propasti, zato je rečeno da je on neprijatelj što prebiva u srcu svijeta.

Antiteza Lucifera, njegov superiorni aspekt, jest Solarni Logos, kozmički Krist.

Lucifer predstavlja ljestve za spuštanje u pakao, kao i za uzdizanje. Razumijevanje je neophodno. Zapamtite da je naš slogan thelema (volja).

Potrebno je razlikovati posrnuće i spuštanje. Moramo se spustiti u devetu sferu (seks) kako bismo stvorili viša tijela postojanja Bića i razgradili ego.

U devetom krugu postoji bunar Svemira, središte planetarne gravitacije.

Dobro je zapamtiti da u devetoj uronjenoj sferi, kreativni organi ljudske vrste imaju punu reprezentaciju.

Nitko se ne bi mogao uzdići bez prethodnog spuštanja. Svakom uzvisivanju prethodi strašno i zastrašujuće poniženje.

Neophodno je spustiti se u Devetu Sferu. Neki to čine svojevoljno i spontano, jer im je potrebno za osobno unutarnje samo-ostvarenje. Drugi, većina, mnoštvo, to čini na nesvjestan način, ulaskom u Bezdan propasti.

P. – Časni Učitelju, možete li objasniti zašto se seks naziva i devetom sferom? Ima li veze sa centrom Zemlje?

O. – Prijatelji, hitno je razumjeti da u višim dimenzijama prirode, uronjenima pod korom Zemlje, postoji, prema zakonu antiteze, deveti sjajni krug gdje Inicirani Univerzalnog bijelog bratstva mogu vidjeti određeni znak beskonačnosti; svetu osmicu, postavljenu horizontalno.

Oni koji su proučavali ezoteričnu kabalu dobro poznaju unutarnje značenje te magične brojke.

Viši ekstremitet tog znaka predstavlja mozak, niži seks, a centar je simbol atomske točke na osnovi koje gravitira devet uronjenih predjela.

Dakle, to je mozak, srce i seks planetarnog genija. Borba je strašna, mozak protiv seksa, seks protiv mozga.

Kada seks pobijedi mozak, isti ostaje izvan kontrole, zbog toga naglavce propadamo u Bezdan.

Kada su seks i mozak međusobno uravnoteženi, postižemo unutarnje samo-ostvarenje.

Svi su stvorovi koji postoje na Zemljinoj površini stvoreni prema svetom simbolu beskonačnosti. Sada možete razumjeti zašto seks odgovara devetoj sferi.

Dijete ostaje u majčinoj utrobi devet mjeseci; devet je vjekova čovječanstvo bilo unutar maternice velike Prirode, Ree, Kibele, itd.

Vjerujem da sam, ovim objašnjenjem, ozbiljno odgovorio na pitanje koje je postavio gospodin.

P. – Časni Učitelju, htio bih znati kako bit izlazi na površinu, kako se vraća pod Sunčevu svjetlost nakon potpune razgradnje ega unutar devetog kruga, u središtu našeg planeta?

O. – Vratimo se onda na paklene dimenzije ili infra-dimenzije prirode, nakon što smo govorili o znaku beskonačnosti i višim ravnima.

Nakon ispuštanja zadnjeg daha u području prijestolja grada Dita, Bit, psihički materijal, ono što od duše imamo, postaje slobodno, bez ega. Kao što smo rekli, mane su tada pretvorene u svemirski prah.

Oslobođena Bit preuzima oblik predivnog djeteta, obasjana je sjajnom ljepotom. To je svečani trenutak u kojem prirodna božanstva pregledavaju oslobođenu svijest.

Nakon potpune potvrde o nepostojanju nikakvih subjektivnih, infra-ljudskih elemenata, puštaju Bit na slobodu.

Tada duša može uživati u sreći slobode…

Sretni su trenuci kada duša preminulog prodire kroz određena svijetla atomska vrata, koja dopuštaju izlaz i povratak pod sunčevo svjetlo.

Tada taj slobodni stvor ponovno započinje novu evoluciju na kori našeg svijeta. Postaje gnom ili patuljak mineralnog kraljevstva. Svoje putovanje nastavlja uspinjanjem biljnim i životinjskim carstvima, a isto završava preuzimanjem stanja intelektualnog humanoida, koje je ranije izgubio.

POGLAVLJE 14.

STALNI POKRET

Časna publiko, istaknuta gospodo, malo ćemo govoriti o stalnom pokretu.

Povremeno se intelektualne hulje brinu o tome, uzrokujući predvidljivo uzrujavanje javnog mnijenja.

Uvijek je postojala namjera izmišljanja nekog mehanizma koji vječno radi, no to nije moguće zbog neizbježnog trošenja materijala.

Jasno je da, ako se dijelovi bilo kojeg stroja istroše, stalan pokret prestaje.

Neki su ljudi, pokušavajući otkriti zakon stalnog kretanja, završili u ludnici.

Možemo se samo smijati, promatrajući toliko smiješnih, neuspjelih strojeva.

Koliko su pametnih mehanizama izmislile hulje intelekta? No, problem je i dalje neriješen. .

Mi smo, iskreno govoreći, već otkrili zakon stalnog pokreta, i to u divnom cilindru arhanđela Haritona. Rečeno je da je glavni dio napravljen od jantara, osi od platine, dok su unutarnje stjenke izrađene od «antracita», «bakra», «bjelokosti» i vrlo snažnog veziva, otpornog na hladnoću, toplinu i vodu, uključujući radijacije kozmičkih koncentracija.

Kao što smo vidjeli i razumjeli, očito je da vanjske poluge i zupčanici moraju biti povremeno zamjenjivani jer ih, iako su napravljeni od snažnog metala, duže korištenje uništava.

Nesumnjivo je da govorimo o kolu Samsare, koje se vječno vrti.

Svi smo se mi, bez iznimke, puno puta okretali unutar tog velikog kotača, čije stalno kretanje osigurava isključivo beskrajna količina raspoloživih pojedinaca.

Pomislimo malo na osi velikog kola, koje su izrađene od platine. Isto bismo tako mogli naglasiti da su od srebra.

Svi znaju da su srebro i platina lunarnog tipa. Očito je da osi tog fatalnog kola ne bi mogle biti napravljene od neke druge vrste materijala.

Što se jantara tiče, očito je da je isti razrijeđen u svemu što postoji. Ne smijemo zaboraviti da ta tvar u potpunosti ujedinjuje tri univerzalne sile.

Nevjerojatno je što te tri primarne sile Stvaranja, iako djeluju neovisno, ostaju ujedinjene zbog te divne supstance, nazvane «jantar».

Svatko je od nas puno puta prošao, ne samo preko zupčanika, već i preko svakog njegovog zupca.

Dakle, želim naglasiti da smo svi proživjeli uzastopne vječnosti unutar kola arhanđela Haritona, tj. nevjerojatnog kola Samsare.

Raspoloživ materijal su ega, koja padaju niz tragično kolo i nestaju u Bezdanu.

Anubis se uvijek uzdiže, evoluirajući na desnoj strani; a Tifon pada, devoluirajući na lijevoj strani.

Na svim smo svojim sastancima iznova ponavljali da je svakome od nas dodijeljeno 108 postojanja. Jasno je da, nakon što potrošimo sve živote bez postizanja samo-ostvarenja, opadamo u skladu s kretanjem kola arhanđela Haritona, spuštajući se kroz uronjeno mineralno kraljevstvo.

Time želimo vrlo jasno reći: evolucija postoji do savršeno određene točke, nakon koje slijedi involucija.

Evolucijom se uzdižemo na desnoj strani kola, a involucijom se spuštamo na lijevoj strani.

Evolutivni uspon počinje, pravilno govoreći, u mineralnom kraljevstvu.

Svaki ezoterični istražitelj probuđene svijesti može potvrditi stvarnost evolutivnih stvorenja u višem mineralnom kraljevstvu (treba ga razlikovati od uronjenog inferiornog).

Puno sam puta, putujući u Eidolonu, izvan fizičkog tijela, otvorio stijene ili kamenje kako bih proučio mnoga stvorenja što žive u višem mineralnom kraljevstvu.

Mogu vam bez pretjerivanja reći da su takva bića iznad dobra i zla.

Jednom sam u rastvorenoj stijeni mogao razabrati brojne dame i gospodu. Ta bića nisu bila viša od 5 do 10 centimetara. Nema sumnje da se ti mali mineralni elementali vole prerušavati na naš, humanoidni način.

Putujući automobilom raznim meksičkim cestama, s mističnom sam zadivljenošću ugledao neke više elementale stijena, koji su me upozorili na razne opasnosti ili me savjetovali da budem oprezan na cestama.

Drugoj vrsti mineralnih elementala nesumnjivo pripadaju nešto naprednija bića koja preuzimaju oblike vrlo slične intelektualnim humanoidima, iako koriste odjeću iste boje kao i stijene u kojima žive.

Treći, još napredniji elementali, poznati su kao patuljci. Oni izgledaju protiv pravih bajkovitih stvorenja, s dugom bijelom bradom i sivom kosom.

Nema sumnje da potonje vrste elementala vrlo dobro poznaju alkemiju metala i surađuju u radu prirode.

Očito je da su oni naprednija stvorenja, koja se jasno spominju u brojnim okultnim tekstovima.

Prisjetimo se na trenutak elementala Franza Hartmana, koji je govorio o njima.

Nesumnjivo je da napredni mineralni elementali prelaze u biljno kraljevstvo.

Svaka je biljka tijelo biljnog elementala.

Svako stablo, svaka biljka, pa i ona koja se čini najbeznačajnijom, ima svoj određeni elemental.

Time ne želim reći da su elementali biljaka, stabala, cvijeća, itd. stalno unutar svojih nepokretnih tijela, jer to bi bilo nepravedno i apsurdno.

Biljni elementali imaju potpunu slobodu kretanja, neovisno o svom tijelu, iz kojeg izlaze i u koje se vraćaju po volji. Iznenađujuće je susresti ta bića u četvrtoj dimenziji, četvrtoj vertikali.

Uobičajena je podjela stvorova biljnog kraljevstva na obitelji, tj. rodove.

Jedan je rod naranča, drugi mente, treći bora, itd.

Svaki rod ima vlastiti hram u Edenu, u četvrtoj dimenziji.

Puno sam puta, odjeven u Eidolon, posjećivao te rajske hramove.

Kao primjer želim spomenuti utočište naranči.

U hramu tog roda vidio sam brojnu nevinu djecu, koja su bila vrlo zaposlena slušanjem učenja svoje Guru – Deve.

Ta je nastavnica, odjevena u neku vrstu vjenčanice, bila ljepotica, izrazito duhovna.

Na sličan sam način posjetio druge biljne hramove u obećanoj zemlji, gdje rijeke čistog života teku kao med i mlijeko.

Napredni elementali biljnog kraljevstva kasnije ulaze u različite odjele životinjskog carstva.

Oni, raspodijeljeni u višestruke rodove ili vrste, isto tako imaju svoje vodiče i hramove u zemaljskom raju četvrte koordinate koju okultisti nazivaju eteričnim svijetom.

Jednom sam, tijekom meditacije, jasno razumio inteligentno značenje ptičjeg jezika.

Jasno se sjećam određene ptice koja je, odmarajući se na vrhu stabla, razgovarala s drugom pticom. Prva je šutjela dok je nije prekinuo dolazak druge, koja se smjestila na stablu, opako dobacujući primjedbe onoj na vrhu.

Bio sam pozoran, meditativno prateći sve što se događalo. Jasno se sjećam ptičjih prigovora: «Prije nekoliko si mi dana povrijedila nogu i sad ti moram vratiti.»

Druga se ptica ispričavala govoreći: «Nisam kriva, pusti me na miru.» Nažalost, agresivno se stvorenje nije dalo urazumiti i snažno je kljucalo svoju žrtvu.

Drugom sam prilikom, isto tako u dubokoj unutarnjoj meditaciji, mogao čuti lajanje dvaju pasa iz susjedstva.

Prvi je drugome govorio sve što se događa u njegovoj kući. Rekao je: «Moj gospodar vrlo loše postupa sa mnom. U ovoj me kući stalno tuku i hrana je loša, svi me vrijeđaju i živim nesretnim životom.» Drugi mu je pas odgovorio: «Meni je puno bolje, hrane me i dobro postupaju sa mnom.»

Ljudi koji su prolazili čuli su samo lavež. Nisu razumjeli jezik tih životinja. No, za mene je on uvijek bio vrlo jasan.

Jednom me pas iz susjedstva upozorio na neuspjeh koji me čeka ako otputujem na sjever Meksika. Životinja je cvilila, govoreći mi: «Neuspjeh, neuspjeh, neuspjeh», no nisam je želio slušati.

Tih sam dana, stigavši u grad na samom rubu pustinje Sonora, rekao vozaču vozila u kojim smo putovali da moramo potražiti hotel, jer nisam htio nastaviti putovanje noću.

No, taj me dobar čovjek uspavane svijesti nije želio poslušati. Tada sam ga upozorio: «Vi ćete biti odgovorni za ono što će se dogoditi, upozorio sam Vas. Dobro me slušajte, upozorio sam Vas…»

Nekoliko se sati kasnije automobil prevrnuo u pustinji. Na sreću, nitko nije poginuo, ali bilo je ozlijeđenih. Tada sam podsjetio gospodina na počinjenu grešku. Nesumnjivo, priznao je svoju pogrešku i ispričao se, no bilo je prekasno, jer nesreća se već dogodila.

Nažalost, takvi su ljudi uspavane svijesti. Tako putuju svijetom od rođenja do smrti.

Ovo što govorim može vam se činiti čudnim, jer ne primjećujete ništa kada slušate ptičji pjev. Nikada nećete razumjeti taj jezik, kao ni pseći lavež.

Vi čujete samo zvukove prirode, lavež i zvižduke, pjev, itd., ništa drugo.

Isto se može dogoditi tim životinjama. Kada čuju ljudski govor mogu razaznati podizanje i spuštanje tona naših glasova, više ili manje pronicave i ozbiljne zvukove, brektanje, čavrljanje, rzanje, urlike i graktanje.

No, mi se međusobno razumijemo, imamo svoj zemaljski jezik.

Naprednija elementalna stvorenja ulaze u carstvo intelektualnih humanoida. Nema sumnje da su ti tri-moždani ili tricentralni dvonošci najopasniji…

Svi koji uđu u kraljevstvo intelektualnog homunkula uvijek dobivaju 108 postojanja, kao što smo već bezbroj puta ponovili. Ipak, onaj koji ne uspije, onaj koji ne postigne unutarnje samo-ostvarenje u ciklusu postojanja koji mu je dodijeljen, prestaje se vraćati ili utjelovljivati u humanoidne organizme i ruši se u involuciju unutar dubina Zemlje, u infra-dimenzijama prirode.

Našim smo ezoteričnim istragama s potpunom jasnoćom mogli dokazati narav involutivnih procesa.

Jasno je da se moramo vratiti istim putem i spustiti se stepeništem kojim smo se ranije uspeli.

Nakon ponavljanja svog prošlog humanoidnog iskustva u Avernu, moramo ponovno proći biljna i životinjska stanja, nakon čega slijedi potpuna fosilizacija i Druga Smrt.

Sjećam se zanimljivog slučaja. Jednom sam ovako upozorio damu u Bezdanu: «Morat ćeš se raspasti u devetoj sferi, na kraju involutivnog puta kojim putuješ, postat ćeš svemirska prašina. To je Druga Smrt». Ona je odgovorila, «Ne zanemarujem to, znamo o čemu se radi, upravo to i želimo».

Demon koji ju je pratio razbjesnio se i napao me svim svojim paklenim moćima, pa sam se morao obraniti vatrenim mačem.

Jahve je stvorio misticizam i religiju od Kola Samsare, izradio je sustav kojem njegovi sljedbenici ostaju vjerni.

U razgovoru s Jahvom, moguće je potvrditi da taj posrnuli anđeo ima sjajan intelekt, kojim može bilo koga u potpunosti zavesti.

Svaki razgovor s njim počinje govorom protiv kozmičkog Krista, jer taj je demon strašno perverzan i smrtno mrzi Solarni Logos.

Oni koji se žele ostvariti u sebi s namjerom izbjegavanja ulaska u paklene svjetove, moraju krenuti Stazom revolucije svijesti. To znači da je potrebno odvojiti se od Kola Samsare i u potpunosti se udaljiti od zakona evolucije i devolucije (involucije).

Sada ćete razumjeti zašto nam je kozmički Krist, tijekom svog boravka na Zemlji, govorio o uskim vratima i teškoj, tankoj stazi koja vodi do Svjetla.

Ego nikada nije besmrtan. Ima početak i kraj. Možemo ga razgraditi svojevoljno, a u suprotnom će ga u Avernu uništiti priroda.

Moramo odabrati. Pred nama je filozofska dilema: «Biti ili ne biti». Oni koji nas sada ne žele slušati, morat će kasnije trpjeti posljedice.

Svojevoljni procesi razgradnje ega, ovdje i sada, vrlo su zanimljivi.

U početku moramo ukloniti slabosti humanoida. Tada moramo nastaviti rastapati ili uništavati sve te životinjske ili zvjerske atribute koje nosimo u sebi. Kasnije je neophodno raditi sa sjekirom koja ima dvije oštrice i pripada starim tajnama. Na taj način možemo slomiti i u prah pretvoriti sva biljna sjećanja požude i morbidnosti prošlosti.

Na kraju je potreban rad s farmerskim alatima, kojima slamamo fosilna i mineralna stanja brojnih jučerašnjih dana, uspavana u velikim dubinama naše podsvijesti.

Time želim istaknuti ono što nam priroda mora učiniti u Bezdanu. Tome se možemo posvetiti svojevoljno, ako zaista želimo izbjeći paklenu gorčinu.

P. – Dragi Učitelju, kada postignemo unutarnje samo-ostvarenje i odvojenost od Kola Samsare, prestajemo li biti dio stalnog pokreta?

O. – Čuo sam pitanje. Odgovorit ću brzo i s velikim užitkom. Istaknuti gospodine, hitno je da razumijete što u svim svojim aspektima znači kretanje Kola Samsare.

Nesumnjivo, stalni pokret ne postoji samo u cilindru arhanđela Haritona, već i u bilo kojem kozmičkom cilindru.

Zapamtite da postoje kozmički dani i noći. Sve dotječe i protječe, dolazi i odlazi; uzdiže se i pada, raste i nestaje.

U svemu postoji ritam. Apstraktni apsolutni prostor električna je vibracija, što znači da je stalni pokret.

Iskreno, ne priznajem nepomičnost Apsolutnog, jer jednostavno postoji bezbroj vrsta beskonačnog pokreta.

P. – Časni Učitelju, pričali ste nam o tri vrste elementala i želim vas pitati postoje li u Kolu Samsare, u evoluciji kao i u involuciji, ili su ograničeni na evoluciju?

O. – Istaknuti brate, detaljno promatraj sve fenomene prirode i znat ćeš odgovor.

Mnogi misle da su majmuni, orangutani, gorile, itd., itd., evolutivne vrste. Neki čak misle da čovjek potječe od majmuna. No, takvi su koncepti zvučni neuspjesi, što nam može dokazati promatranje tih životinjskih vrsta. Postavite majmuna u laboratorij, pa gledajte što će se dogoditi.

Nesumnjivo, različite su majmunske vrste samo skupine involutivnih stvorova koje se spuštaju iz stanja intelektualnog humanoida.

Humanoid ne dolazi od majmuna; istina je suprotna. Majmuni su involutivni degenerirani humanoidi.

Sjetimo se svinja. U Mojsijevo su vrijeme Izraelci koji bi jeli meso te životinje bili obezglavljivani.

Jasno je da je ta vrsta elementala u očitom involutivnom procesu.

Možemo otkriti analogna stanja involucije u biljkama i životinjama.

Unutar planetarnog organizma na kojem živimo, bakar je, na primjer, određeno središte gravitacije svih evolutivnih i involutivnih sila.

Kada na tom metalu upotrijebimo negativnu univerzalnu silu, možemo vidjeti, sastavnom klarivojancijom, beskonačne degenerativne procese, vrlo slične onima koji djeluju na mnoštva što žive u dubinama Zemlje.

Kada na bakar utječemo neutralnom silom, evolutivni i involutivni procesi ostaju u stanju mirovanja.

Zakoni involucije i evolucije tvore mehaničku osovinu prirode, srebrnu osovinu kola Samsare.

Dvije ranije spomenute sile djeluju, na koordiniran i skladan način, u svemu što je stvoreno.

Očito, elementali mineralnih, biljnih i životinjskih kraljevstava involuiraju i evoluiraju po svojim prirodnim ljestvicama. Nikada ne bismo mogli ni zamisliti ludu ideju da elementali prirode, zbog neuspjeha u određenoj živoj vrsti, mogu uzrokovati okretanje kotača u suprotnom smjeru, vratiti se u Bezdan kroz ista vrata koja su im prije služila kao izlaz.

Dame i gospodo, želim da svi razumijete kako se u Tartaru ulazi na jedna vrata, a izlazi na druga.

To znači, između ostalog, da će se Anubis uspinjati evolucijom na desnoj strani, a Tifon spuštati devolucijom na lijevoj strani.

Čakra Samsare nikada se ne okreće unatrag, je li to jasno?

P. – Časni Učitelju, oni koji razumiju ove zakone imaju neka vjerovanja vezana za razne vrste životinja; htjeli bismo konkretna objašnjenja o gavranima, štakorima i drugim vrstama koje su više ili manje odbojne?

O. – S velikim ću užitkom odgovoriti na pitanje. Nema sumnje da postoje odvratni prirodni stvorovi, koji predstavljaju istaknutu involuciju.

Na primjer, stari su Egipćani prezirali štakore i očito je da su isti u stanju jasne degeneracije. Položaj gavrana je drukčiji, iako se te životinje hrane smrću. S obzirom da se iste razvijaju unutar zrake Saturna, posjeduju određene divne moći, koje su znak evolucije.

Uspio sam dokazati sposobnosti gavrana. Jednom sam bio u venezuelanskom gradiću, u kući u kojoj je ležalo ozbiljno bolesno djetešce. Zadivljeno sam promatrao jato gavrana koji su se tiho odmarali na krovu tog prebivališta.

Tada su mi oni jednostavni ljudi rekli: «Dijete će umrijeti.»

Kada sam ih pitao zašto to misle, odgovorili su mi pokazujući na crne ptice. Tako sam shvatio o čemu se radi.

Za bolest nije bilo lijeka i dijete je zaista umrlo. Najviše su me zadivile sposobnosti tih elementala. Znali su da će dijete umrijeti i, sjedeći na krovu kuće, čekali vrhunski trenutak svoje gozbe… Nesumnjivo je da sablasna večera nikada nije stigla, jer je dijete imalo kršćanski pokop. No, ptice su došle i zakon je bio ispunjen.

P. – Voljeni Učitelju, sudeći po aspektima koje ste iscrpno objasnili, sva su životinjska stvorenja poput mačaka, pasa, svinja, itd. prošla stupanj ljudskog oblika, te ih sada očekuje razgradnja. Je li moguće da su neki pripadnici tih istih životinjskih vrsta na evolucijskom putu?

O. – Istaknuti brate, dopusti da te obavijestim kako mnogi elementali prirode prolaze muke paklenih svjetova. Drugim riječima, pojašnjavam; nakon Druge Smrti svaka postaje elemental prirode i započinje svoje evolutivne procese u tvrdoj stijeni, nastavljajući ih u biljnim i životinjskim stanjima sve do postignuća ljudskog obličja. To sam već objasnio.

U međuvremenu, elementali određenih kraljevstava involuiraju i evoluiraju, no ne mogu se vratiti u Avern, jer nemaju ega. Samo humanoidi mogu ući u Pakao, jer u njima su razna psihička stanja. Sada je pitanje razjašnjeno i odgovoreno.

P. – Učitelju, na koji je način bit povezana s elementalima?

O. – Dobro je da časna publika u potpunosti razumije da nema razlike između biti i elementala.

Jasno, upravo je bit elemental, a elemental je bit.

Razgradnjom ega u paklenim svjetovima postajemo elementali prirode.

No, kada svoje mane uništimo ovdje i sada, pomoću svjesnog rada i svojevoljne patnje, ne postajemo elementali, nego Učitelji. To je vrlo važno.

P. – Učitelju, s obzirom da ste objasnili stanje elementala koji su iznad dobra i zla, dakle posjeduju nevinost, zanima me mogu li istu izgubiti?

O. – Istaknuti gospodine, časna publiko, molim vas da razumijete moje riječi.

Postoje dvije vrste nevinosti, ona koja pripada pobjedonosnima i ona koju postižu neuspjesi.

Duša, koja nakon Druge Smrti napusti Bezdan, postaje elemental prirode. Ona je očiti neuspjeh, neovisno o povratku njene nevinosti.

Duša koja razgradi ego na svojevoljan i svjestan način, ovdje i sada, pobjedonosno osvaja svoju nevinost i postaje Buddha.

Postoje elementali koji po prvi put dolaze na kolo arhanđela Haritona. Oni nikada nisu bili ljudi i željni su tog stanja.

Postoje elementali koji su već živjeli kao humanoidi, nakon čega su proživjeli i proces degeneracije.

Možete zapaziti dva ekstrema, dva aspekta istih elementala: prvi – elementali koji počinju; drugi – elementali koji ponavljaju osnovne procese.

P. – Dragi Učitelju, s obzirom da sada mogu slušati vaše znanje, htio bih znati je li postizanje samo-ostvarenja lakše elementalu koji po prvi put ulazi u ljudsku maternicu, s obzirom da je bez ega?

O. – Časna publiko, hitno je da znate kako bit, duša koja iz inferiornih kraljevstava dolazi u ljudsku maternicu, još nema potrebno i neophodno iskustvo za postizanje unutarnjeg samo-ostvarenja Bića.

Uobičajeno je da svaka bit koja po prvi put nastanjuje ljudski organizam puno griješi, stvara ego, dobiva karmu i kasnije neizrecivo pati.

Samo tako ta duša može postići samo-ostvarenje, ako to želi.

Ipak, ponavljam ono što sam rekao tijekom prošlih predavanja. Ne postižu sve duše Majstorstvo. Neka je unutarnja žudnja neophodna za osvajanje takvog stanja, a ona je moguće samo kada Monad, besmrtna iskra ili duh, zaista odluči raditi u svojoj ljudskoj duši.

Jasno je da Majstorstvo ne zanima sve Monade, duhove ili djevičanske iskre. S obzirom da smo to već objasnili na prošlim sastancima, nije više potrebno vraćati se na tu temu.

P. – Časni Učitelju, u svakom slučaju smatram da smo svjesnim uklanjanjem ega zapravo dio procesa evolucije jer smo istu oduvijek izjednačavali s usponom. Dakle, želim reći da ljudi koji kažu da postoji stalna evolucije do postignuća potpunog savršenstva nisu u krivu. Slažete li se s mojim konceptom?

O. – Ovo mi se pitanje sviđa. Očito je da ono ima u potpunosti nazadne osnove, no odmah ću na njega odgovoriti.

Zar zaista vjerujete da ego može evoluirati? Pretpostavljate li da razgradnja ega znači evoluciju? Svaki obrazovan, vidovit pojedinac može potvrditi involutivne procese ega, Sebe, Ja.

Kada kročimo Stazom oštrog ruba, zapanjujuće je vidjeti kako se ego degenerativno strmoglavljuje, spuštajući se niz životinjske, biljne i mineralne ljestvice.

Možda mislite da razgradnjom ega bit, zalijepljena za Kolo Samsare, započinje novi evolutivni uspon?

Smatrate li da Biće, duh, mora u zapečaćenom stanju neprestano živjeti unutar evolutivnih procesa prirode i Svemira?

Nikada nismo porekli zakone involucije i evolucije, samo ih pojašnjavamo.

Evolutivni i involutivni procesi točno pripadaju velikom Kolu Samsare. Takvi se zakoni ne mogu neprestano ponavljati u svijetu duha jer bi to, zapravo, stvorilo stalno ropstvo.

Prijatelji, zapamtite da se Isus, veliki Kabir, nikada nije želio zatvoriti u dogmi evolucije.

Veliki je svećenik govorio samo o putu revolucije svijesti, o uskoj i teškoj stazi što vodi do Svjetla, koju pronalaze samo rijetki.

Kada ćete razumjeti sve to gospodo? U kojem dobu? Kada ćete ući kroz uska vrata i stati na tijesan put? Zar želite nadmašiti Isusa, Krista?

Oni koji razgrade ego postižu korjenitu preobrazbu, to je potpuna revolucija.

P. – Učitelju, čini mi se da je nepravedno priznanje da, nakon postizanja ljudskog stanja i razvijanja intelekta do sadašnjeg visokog stupnja, koji nam dopušta da se divimo djelima i napredovanjima modernih ljudi znanosti, moramo ponovno postati konji, psi i svinje. Smatram da je to u potpunoj suprotnosti s ljubavi Velikog Arhitekta. Kako je moguće čak i površno pojavljivanje takvog koncepta u umu racionalnog i inteligentnog čovjeka? Iskreno, mislim da je to uvreda za znamenito dostojanstvo čovjeka koji je stvoren na sliku Božju.

O. – U publici vidim gospodina koji namjerava ispraviti učenja autora doktrine seobe duša; velikog avatara Krišnu, koji je živio tisuću godina prije Krista.

Veliki hinduistički avatar nikada nije rekao da bi se čakra Samsare mogla vrtjeti unatrag, ili da bi se kolo arhanđela Haritona moglo prestati okretati u određenom smjeru.

Dame i gospodo, kotač desete Arkane uvijek nastavlja svoj tok, nikada se ne vraća.

Svaki se automobil može kretati unatrag, no Kolo Samsare nema tu mogućnost.

Ponavljanje ciklusa prema Zakonu ponavljanja drukčije je i to smo dokazali danima i noćima Brahme, njihovim neprestanim ponavljanjem, tijekom godišnjih doba, raznih kozmoloških yuga koje se stalno iznova odvijaju, itd.

Ništa od toga, dragi prijatelji, ne predstavlja nazadan pokret. Sve se kreće prema kolu, sve je dio stalnog pokreta.

No, potrebno je razumjeti da se Zakon ponavljanja odvija u višim ili nižim spiralama. Spirala je zavoj života.

Ako smo iscrpili razne procese kao humanoidi, očito je da se moramo uspeti ili sići. Neki uzlaze, drugi padaju u uronjenu involuciju.

Oni koji razgrade ego napreduju. Oni koji u tome nisu uspjeli nazaduju.

Pobjednici postaju Buddhe, Učitelji, a neuspjeli postaju elementali prirode. Potonji se u to pretvaraju nakon Druge Smrti, koju je najavio naš Gospodin, Krist, kao i Ivan u svojoj Apokalipsi.

Nema povratka, samo kontinuitet ciklusa ili razdoblja kozmičke manifestacije.

Na prošlom smo sastanku rekli da je broj ciklusa ili perioda određen i da se ne može vratiti unatrag.

Kolo napreduje, nikada ne nazaduje. Počinje sa ciklusom broj jedan i završava s 3,000. ciklusom. Odbrojavanje perioda manifestacije nikada se ne vraća unatrag. Dakle, matematika jasno pokazuje da je doktrina seobe duša točna.

Bilo bi opasno, dame i gospodo, kada ego ne bi imao granicu. Tada bi mogao vječno i konstantno rasti, stalno se manifestirajući. Zamislite što bi to značilo: zlo uopće ne bi bilo ograničeno, pobjedonosno bi se širilo beskrajnim prostorom i svoju bi vlast imalo nad svih sedam svemira.

U tom slučaju, da, to bi bila nepravda. Časne dame i gospodo, možemo biti sretni što je Veliki Arhitekt Svemira, kojega je gospodin spomenuo u svom pitanju, obuzdao zlo.

POGLAVLJE 15.

RAZGRADNJA EGA

Istaknuta gospodo, cijenjene dame, okupili smo se danas, 9. studenog desete godine Vodenjaka (1972.), željni detaljnog proučavanja razgradnje mnogostrukog ega.

Neophodno je pažljivo analizirati tematiku ega.

Nekoliko pseudo-ezoteričnih i pseudo-okultističkih škola naglašava apsurdnu ideju dvostrukog ega. Prvog zovu «viši ego», drugog «niži ego».

Mi kažemo da su inferiorno i superiorno samo dijelovi iste stvari.

Puno je rečeno o alter-egu, on je čak bio slavljen, pretvoren u božanstvo i štovan.

U ime onoga što se zove istinom, neophodno je reći da su superiorna i inferiorna ega dva aspekta iste mane, zbog toga je slavljenje prvog i podcjenjivanje drugog svakako apsurdno.

Izravnim usredotočenjem na problem, promatranjem ega kakav on jest sam po sebi bez ikakvih vrsta posrednih podjela (viših i nižih), postaje jasno da stvaramo točnu razliku između ega i Bića.

Netko bi mogao reći da je takvo razlikovanja samo još jedan koncept koji je intelektualno oblikovan.

Oni koji nas slušaju, čak će tražiti izlaz iz ovoga, uvjeravajući se da koncept više ili manje nema važnost u odnosu na probleme visoke filozofije.

Bit će onih koji će čuti ove izjave i zaboraviti ih, kasnije obraćajući pažnju na nešto što smatraju važnijim.

Ljudi uspavane svijesti obično ne obraćaju pažnju na ovakve primjedbe, jer su umorni od tolikih teorija.

Ti pojedinci misle: «Ako jedna teorija više nema značenja, može li jedna biti manje važna?»

Moramo govoriti iskreno, temeljeno na činjenicama, izravnom iskustvu, ne samo na jednostavnim, subjektivnim mišljenjima.

Prijatelji, reći ću vam što znam, što sam vidio i čuo. Dobro je ako želite prihvatiti moje izjave, ali možete ih i odbaciti. Odluka je na vama.

Svako ljudsko biće može prihvatiti, odbaciti ili tumačiti učenja kako god želi.

Ja sam, na početku svoje sadašnje inkarnacije, kao mnogi od vas, pročitao nekoliko pseudo-ezoteričnih i pseudo-okultističkih knjiga.

Tražeći kao mnogi drugi, prošao sam više škola i naučio brojne teorije.

Jasno je da sam, nakon stalnog čitanja o tome, počeo vjerovati u postojanje dva ega, superiornog i inferiornog.

Moji razni mentori govorili su mi da inferiornim egom mora zagospodariti superiorni kako bih ja, jednog dana, mogao postati adeptom.

Na sreću, dogodilo se transcendentalno mistično iskustvo koje je intenzivno i duboko potreslo moju dušu.

Jedne noći, datum, dan ili sat nisu važni, dok sam bio izvan svog fizičkog tijela na jasan i svjestan način, posjetilo me moje Pravo Božansko Biće, Unutarnji.

Blaženi mi je, smiješeći se, rekao: «Moraš umrijeti». Njegove su me riječi zbunile i obeshrabrile.

Malo ustrašen, upitao sam svoje unutarnje Biće (Atmana): «Zašto moram umrijeti? Pusti da živim još malo, radim za čovječanstvo…» Još se uvijek sjećam trenutka kada je Blaženi sa smiješkom ponovio… «Moraš umrijeti».

Nakon toga mi je Obožavani u astralnom svjetlu pokazao ono što mora umrijeti u meni. Tada sam vidio mnogostruki ego, sastavljen od mnoštva mračnih bića, pravih četa perverznih pojedinaca, raznih psihičkih atributa, živućih demona što predstavljaju naše greške.

Tako sam, dragi prijatelji, saznao da ego nije nešto pojedinačno, već zbroj psihičkih atributa, sveukupnost mnoštva svadljivih i vrištećih mana.

Neka od tih bića predstavljaju bijes, druga pohlepu, požudu, zavist, ponos, lijenost, neumjerenost u jelu, u svim svojim bezbrojnim izvedenim oblicima.

Zaista, nisam vidio ništa vrijedno štovanja, nisam zapazio nikakvu božansku kvalitetu u egu.

Sada neće biti iznenađujuće ako se neki ovdje prisutni suprotstave mojim riječima govoreći: «Vi ste možda vidjeli svoj inferiorni ego, zbroj svojih psihičkih atributa o kojem govori orijentalni budizam. Vaš bi dojam bio u potpunosti drukčiji da ste vidjeli VIŠI ego u cijeloj njegovoj veličini.»

Prijatelji, dobro poznajem više načina razmišljanja prema kojima funkcionirate, kao i vaša izbjegavanja, razna opravdanja, reakcije, otpor, želja da uvijek budete istaknuti u nečemu što nosi predznak ega.

Jasno je da ego ne želi umrijeti, već namjerava nastaviti živjeti na vrlo suptilan način, a ne u gušćim i vulgarnim oblicima.

Nitko ne voli vidjeti kako voljeni ego tek tako postaje svemirska prašina, samo zato što je netko u nekoj predavaonici istaknuo potrebu razgradnje istog.

Čak je uobičajeno da ego ne želi umrijeti, i da zbog toga, ispunjen srećom, traži filozofije koje obećavaju maleni kutak Raja, mjesto na crkvenim oltarima ili neku drugu zaslugu poslije smrti.

Zaista nam je žao što moramo razočarati ljude, ali nemamo izbora. Moramo biti izravni i iskreni kada govorimo o ovako ozbiljnim problemima.

S obzirom da mi, gnostici, volimo govoriti o konkretnim, jasnim i točnim činjenicama, neće mi biti nezgodno ispričati još jedan neobičan događaj, sa svrhom dokazivanja nepostojanja VIŠEG ega.

Jednog dana, kada sam bio u dubokoj meditaciji prema svim pravilima Gnana joge, ušao sam u stanje poznato kao Nirvi-Kalpa-Shamadi. Tada sam ostavio sva viša tijela i ušao u svijet Solarnog Logosa, preobražen u zmaja mudrosti.

U tim sam logoičnim trenucima, iznad tijela i privrženosti uma, odlučio znati više o životu Velikog Kabira, Isusa. U tim sam trenucima postao on, Isus Nazarećanin, čineći čuda i divote diljem Svete Zemlje.

Sjećam se trenutka kada sam iskusio krštenje, kada mi je Ivan Krstitelj podario taj sakrament u rijeci Jordan. Glasnik je bio odjeven u predivnu tuniku. Kada sam mu se približio, izravno me pogledao i uzviknuo: «Isuse, skini se jer ću te ja krstiti».

Ušao sam u svetište i primio pomazanje svetim uljem i vodom. Tada sam osjetio preobrazbu.

Ono što je uslijedilo bilo je divno. Sjedio sam u prostoriji, promatrajući tri božanska Sunca; prvo je bilo plavo, simbolizirajući Oca; drugo žuto, predstavljajući Sina; treće crveno Duha Svetoga.

To su tri Logosa; Brahma, Višnu i Šiva. Kada sam napustio to stanje ekstaze i vratio se u svoje fizičko tijelo, moja je zbunjenost bila strašna. Bio sam Isus Nazarećanin? Ja, Krist? Bože i Djevice Marijo, pomozite mi! Bijedni grešnik, crv blata zemaljskog, koji nije vrijedan ni skinuti sandale Učitelju, tek tako pretvoren u Isusa Nazarećanina?

Zabrinut zbog toga, odlučio sam ponovno ući u meditaciju i ponoviti mistično iskustvo, ovaj put s drugim ciljem. Sada sam, umjesto istraživanja Isusovog života, odabrao Ivana Krstitelja i krštenje Nazarećanina.

Tada je došlo mistično unutarnje stanje, ostavio sam sva viša tijela i ponovno ostao u logoičnom stanju.

Usredotočio sam svoju pažnju na Ivana Krstitelja i postao sam on, vršeći djela glasnika, krstio sam Isusa, itd., itd., itd.

Kada je ekstaza nestala, kada sam se vratio u fizičko tijelo, razumio sam da u svijetu Logosa, svijetu Krista, ne postoji viši ili niži ego.

Hitno je da svi ovdje prisutni razumiju da smo u Kristu svi jedno i da je hereza odvojenosti najgora od svih.

Dragi prijatelji, sve na ovom svijetu nestaje, ideje, ljudi, stvari. Jedino što je stalno i trajno jest Biće i razlog za bivanje Bića je samo Biće.

Zato vas molim da razlikujete ego i Biće.

P. – Učitelju, od čega su napravljeni psihički atributi koji tvore ego?

O. – Dame i gospodo, neophodno je razumjeti što je um i njegove funkcije.

Intelektualna životinja, pogrešno nazvana čovjekom, još uvijek ne posjeduje individualan um. Ona ga nije stvorila niti proizvela.

Pravo mentalno tijelo može biti stvoreno samo pomoću seksualnih pretvorbi.

Želim da razumijete da se u svetoj spermi nalazi seksualni vodik TE-12.

Nesumnjivo, ezoteričar koji ne prolijeva sadržaj Hermesove posude (koji ne ejakulira) zapravo u svom organizmu pokreće divne pretvorbe libida, koje rezultiraju stvaranjem individualnog mentalnog tijela.

Manas, potrebna mentalna tvar, nalazi se u svima, no ne posjeduje svoju individualnost. Ima razne oblike, sastoji se od atributa koji u ezoteričnom Budizmu nikada nisu bili nepoznati.

Preklinjem dobru publiku da strpljivo prati moje objašnjenje.

Sva su ona višestruka, svadljiva i bučna ega koja tvore Ja, Sebe, manje ili više sastavljena od zgusnute mentalne tvari.

Sada možete shvatiti zašto svi stalno mijenjaju mišljenja. Neka svatko od vas zamisli da je zaposlenik agencije za prodaju nekretnina. Dolazi mušterija s kojom razgovaramo, uvjeravamo je da bi trebala kupiti predivnu kuću. Nakon što smo tog pojedinca nagovorili na kupnju, on osjeća veliko uzbuđenje i naglašava da će kupiti preporučenu nekretninu; zaista je oduševljen i čini se da ga ništa ne bi moglo nagovoriti da odustane.

Nažalost, nakon nekoliko se sati sve mijenja. Mišljenje mušterije nije isto. Drugi mentalni ego preuzima kontrolu nad njenim mozgom, uzbuđeno stanje koje je ranije željelo kupiti posjed zamijenjeno je drugim koje nema nikakve veze s poslom, niti onim uzbuđenim obećanjem. Tada se kuća od karata ruši a mi se, jadni zaposlenici, osjećamo prevareno.

Ego koji ženi obećava vječnu ljubav, zamjenjuje sljedeći dan neko drugo stanje koje nema ništa sa zakletvom. Zbog toga pojedinac odlazi, napuštajući jadnu razočaranu damu.

Mana koja zaklinje odanost Gnostičkom pokretu kasnije odlazi i na njenom mjestu ostaje drugi ego koji nema nikakve veze s tim. Zbog toga osoba napušta Gnozu, ostavljajući iza sebe zbunjenu i začuđenu braću utočišta.

Sada vidite, dragi prijatelji, kakvi su beskrajni oblici uma, kako upravljaju glavnim središtima mozga i kako se poigravaju s ljudskim strojem.

P. – Učitelju, na ovom planetu koji je naš dom naša ega čine naše živote podnošljivima, no lako je razumjeti da će, ako ih razgradimo i odvojimo se od naših želja, naše postojanje postati zastrašujuće dosadno, zar ne?

O. – Istaknute dame i gospodo, autentična sreća leži u korijenitoj ponovnoj procjeni Bića.

Nesumnjivo je da svaki put kada Biće prolazi unutarnje procjenjivanje, nastaje prava sreća.

Nažalost, u današnje vrijeme ljudi ne razlikuju užitke od sreće i uživaju u zvjerskom bludu, preljubu, alkoholu, drogi, novcu, kockanju, itd.

Granica užitka je bol i svaki oblik životinjskog užitka postat će gorčina.

Očito je da uklanjanje ega uzvisuje Biće, a to stvara sreću. Nažalost, svijest, zapečaćena u egu, ne razumije, ne shvaća potrebu unutarnjeg procjenjivanja i zato se drži zvjerskih užitaka, jer čvrsto vjeruje da su isti sreća.

Razgradite mnogostruki ego i iskusite blaženstvo uzvišenja Bića.

P. – Učitelju, na temelju svega što ste rekli, je li očito i neophodno stvoriti mentalno tijelo kako ne bismo imali mnogo umova?

O. – Čuo sam pitanje i odgovorit ću na njega.

Zaista, intelektualna životinja pogrešno nazvana čovjekom nema individualni um, kao što smo ranije rekli. Ona ih ima više, što je drukčije.

Ovo što sada govorim može uzrujati pseudo-ezoteričare i pseudo-okultiste koji su u potpunosti uvjereni u sve teorije koje su pročitali i prema kojima zaključuju da racionalni homunkul ima mentalno tijelo.

Dopustite nam slobodu neslaganja s takvim uvjerenjima. Kada bi intelektualna životinja imala individualan um, kada ne bi imala razne mentalne atribute koji je karakteriziraju, mogao bi postojati kontinuitet svrhe. Drugim riječima, svi bi ispunjavali svoja obećanja, nitko ne bi danas nešto potvrdio i sutra to isto opovrgnuo, kupac nekretnine bi se vratio sutradan, noseći novac i ispunjavajući svoje tvrdnje. Zemlja bi tada bila raj.

Hitno je stvoriti mentalno tijelo i razgraditi mnogostruki ego, ako nam je želja autentična ponovna procjena BIĆA. Samo nam tada takve svete evaluacije mogu pružiti pravu sreću.

P. – Časni Učitelju, je li moguće da ega ima osoba koja novčano pomaže lokalnoj crkvi, čita Bibliju, ispovijeda grijehe, daje donacije raznim institucijama, širi Evanđelje, ima samo jednu ženu i brojne druge vrline?

O. – Istaknute dame i gospodo, dopustite mi da vas obavijestim da se ego prerušava u sveca, mučenika, apostola, dobrog muža, dobru ženu, mistika, pokajnika, pustinjaka, milosrdnu i divnu osobu, itd.

U ritmu stiha krije se i zločin; on vreba i u mirisima hrama; u sjeni križa dolazi do preljuba i bluda. Najopakiji zločinci preuzimaju najpobožnije poze, vrhunske položaje, mučeničke pojave, itd.

Dobro je znati da mnogi čestiti ljudi imaju vrlo snažne psihičke atribute. Zapamtite da postoji puno vrlina u zlikovcima i puno opačine u poštenima.

U Bezdanu, u devet danteovskih krugova, živi mnogo mistika, pustinjaka, pokajnika koji su uvjereni da se nalaze na dobrom putu. Nemojte biti iznenađeni kada vam kažem da se u Avernu nalaze uzorni svećenici i pobožni ljudi koji ih slijede.

P. – Učitelju, kakve su duhovne vrijednosti nekog iskrenog tko ima dobre namjere, ali živi u zabludi?

O. – Dragi prijatelji, pitanje je zanimljivo i htio bih odgovoriti.

Zapamtite da je staza koja vodi do Bezdana popločana dobrim namjerama. Mnogi su pozvani, no rijetki su odabrani.

Zli ljudi svih vremena imali su dobre namjere: Hitler je bio ispunjen njima, pa je pregazio brojne zemlje. Zbog njega su milijuni umrli u plinskim komorama, ili tijekom prisilnog rada u koncentracijskim logorima, ili pred streljačkim vodovima u prljavim zatvorima.

Nesumnjivo, to je čudovište htjelo pobjedu velike Njemačke i nije štedjelo truda kako bi svoj san i ostvarilo.

Neron je zapalio Rim zbog svoje umjetnosti, s mističnim namjerama, htio je da njegova lira posvuda odzvanja. Bacao je kršćane lavovima jer je želio osloboditi svoje ljude od kršćanstva, koje je smatrao epidemijom, pošašću.

Krvnik koji se pokorava nepravednoj naredbi, ubija svoje bližnje ispunjen krasnim namjerama.

Milijuni su pali pod giljotinom tijekom velike revolucije u Francuskoj. U to su vrijeme krvnici radili nadahnuti divnim namjerama, željeli su da narod pobijedi.

Roberspiere je, pun veličanstvenih zamisli, mnoge nevine ljude odveo na stratište.

Ne smijemo zaboraviti što je bila Inkvizicija. Tada su inkvizitori, potaknuti divnim namjerama, mnoge nesretnike osudili na lomaču, na strašna mučilišta, osudili su ih na patničku smrt.

Dame i gospodo, želim da razumijete važnost dobrih djela, a ne dobrih namjera, koje mogu biti više ili manje pogrešne.

Gospodari Karme, koji rade u Sudu objektivne pravde, prosuđuju duše prema njihovim djelima, čvrstim, jasnim i konačnim činjenicama, a ne samo dobrim namjerama.

Rezultati govore za sebe. Dobre su zamisli beskorisne ako su činjenice katastrofalne.

P. – Učitelju. Kako se možemo osloboditi od psihičkih atributa što muče naš um?

O. – Časna publiko, hitno je i zanimljivo uništiti ego, svojevoljno i svjesno ga pretvoriti u pepeo, ako zaista želimo izbjeći pad u paklene svjetove.

Želim da znate da se u vezama s drugim ljudima, životu s našom obitelji ili kolegama, itd., skrivene mane spontano pojavljuju. Ako smo tada u stanju pripravnosti, očekujući novo, možemo ih vidjeti u njihovom pravom obliku.

Otkrivena mana mora biti razborito analizirana, nju je potrebno temeljito pregledati pomoću meditacije, sa svrhom cjelovitog shvaćanja iste.

Nije dovoljno razumjeti manu, moramo ići dublje, neophodno je istražiti sebe, pronaći unutarnje korijene ega kojeg proučavamo, sve dok ne otkrijemo njegovo duboko značenje.

Svaka nas iskra svijesti može smjesta prosvijetliti i u tisućinki sekunde možemo zaista shvatiti dubinsko značenje shvaćene mane.

Uklanjanje je drukčije. Neki mogu razumjeti psihološku manu i čak shvatiti njeno duboko značenje, te nastaviti živjeti s njom u raznim odjelima uma.

Od ove ili one greške nije se moguće osloboditi bez eliminacije.

Potonje je ključno, najvažnije i konačno, ako želimo umirati od trenutka do trenutka

No, umom ne možemo ukloniti greške. Razumom možemo označiti svoje različite psihološke mane, dajući im razna imena, možemo ih prebaciti s jedne razine podsvijesti na drugu, skriti ih od sebe, osuđivati ih ili opravdavati, itd., itd. Ipak, na taj ih način ne možemo promijeniti ili iskorijeniti.

Potrebna je moć koja nadilazi um, moramo tražiti transcendentalnu snagu ako zaista želimo ukloniti greške i umrijeti u sebi, ovdje i sada.

Na sreću, takva je moć uspavana u svim ljudskim stvorovima. Želim govoriti o Kundalini, vatrenoj zmiji naših magičnih moći.

Tijekom cjelovitog kemijskog čina možemo preklinjati svoju osobnu Božansku Majku da razgradi psihološku grešku koju nismo samo shvatili, jer moramo osjetiti i njeno duboko značenje.

Možete biti sigurni da će naša osobna kozmička Majka, držeći koplje Erosa, smrtno raniti psihički atribut, utjelovljenje greške koju je potrebno ukloniti.

Prirodno je da se uklanjanje tih atributa odvija progresivno, jer je za eliminaciju mnogih potreban rad u svih četrdeset i devet razina podsvijesti.

To znači da svaku psihološku manu predstavljaju tisuće psihičkih atributa koji nastaju i razvijaju se u 49 podsvjesnih stupnjeva uma.

Netko možda nije bludnik u intelektualnoj zoni, ali to jest u dubljim predjelima podsvijesti.

Mnogi su mistici, koji su posjedovali krepost intelektualne regije (kod nekih je ona bila prisutna u čak 20 ili 30 podsvjesnih razina, dubljih od intelektualne), doživjeli propast u četrdeset i devetom stupnju.

Dakle, mane su svestrane i sveci mogu biti zastrašujuće perverzni u dubljim razinama podsvijesti.

Inicirani se otkrivaju ezoteričnim iskušenjima.

Neuspjeh u testovima ukazuje na različita psihološka stanja u kojima se nalazimo.

P. – Časni Učitelju, biste li nam mogli reći kako oni koji nisu u braku mogu uspjeti u ovom radu?

O. – Istaknute dame i gospodo, Devi-Kundalini, naša osobna Božanska Majka, uvijek može koristiti sveto koplje Erosa.

No, oženjeni se ljudi razlikuju od samaca u odnosu na napredak. Kada se koplje koristi tijekom seksualnog transa, ima višu električnu moć.

Kada se njime ne služimo za vrijeme erotičnog zanosa, još uvijek ima divnu snagu, no ona je niže vrste.

Samci mogu napredovati, ali njihov će rad biti malo sporiji. No, ulaskom u brak njihov će rad biti jači, brži, moćniji u najpotpunijem smislu riječi.

Samci mogu napredovati do određene prirodne točke, granice koju je nemoguće prijeći bez seksualne magije.

POGLAVLJE 16.

VRAG

Pozdravljam vas, dragi prijatelji koji ste se okupili večeras, 10. studenog 1972.; desete godine Vodenjaka. Danas ćemo početi drugi dio naših razgovora.

Puno je toga rečeno i napisano o vragu, no rijetki su oni koji su to zaista objasnili.

Podrijetlo tog mita moramo potražiti u inicijacijskim kriptama prošlosti i u drevnim pećinama.

Razmislimo na trenutak što je Sunce. Nesumnjivo, Kralj Sunce nas prosvjetljuje i daje nam život, no isto je tako i suprotnost tami.

Svako podne, bez obzira koliko sunčano bilo, ima i svoje sjene ispod lisnatih stabala na samotnoj stazi, unutar planinskih špilja ili, jednostavno, iza svakog pokretnog ili nepokretnog tijela.

Svi posvuda projiciraju svoje sjene.

Svjetlo i sjene, u skladnoj suprotnosti, označavaju cjeloviti dualizam čija je divna sinteza mudrost.

Krenimo dalje, krenimo dublje u nepoznato našeg Bića.

Znamo da iznad tijela, osjećaja i uma postoji božanski unutarnji Logos. Nesumnjivo, to što je nepogrješivo, to što je stvarno, projicira svoj odraz, svoju sjenu, u nas, ovdje i sada.

Očito, takva je sjena, takav logoični odraz, psihološki trener, Lucifer, izazivač.

U psihološkoj dvorani ljudskog života uvijek je potreban trener, jer bez njega bi bilo nemoguće osvojiti moći, sposobnosti, izvanredne vrline, itd.

Kako bi u nama mogle nastati vrline bez postojanja iskušenja?

Borbom, kontrastom, iskušenjem i strogom ezoteričnom disciplinom, u nama može niknuti cvijeće vrlina.

Dakle, vrag nije mračna ličnost koju je stvorio dogmatizam mrtvih sekti, koje je prokleo markiz Merville.

Vrag nije ni famozno biće koje zaslužuje oprost, kao što je Giovani Papini napisao u svojoj slavnoj knjizi, «Vrag». Samilosni je pisac zbog tog djela bio ekskomuniciran. Svi i predobro znamo da je isti bio razmaženo dijete Vatikana. No, bio je diskvalificiran u vrijeme Pia XII.

Dame i gospodo; Sotona, Lucifer, Vrag, razlikuje se od svega ovoga. On je odraz našeg unutarnjeg Bića, u nama i u našoj svijesti, ovdje i sada.

Proučavajući stare mitologije davnih vremena, možemo jasno posvjedočiti da je takav sotonistički mit bio proširen u sve kutke svijeta zahvaljujući svećenicima heliocentrične religije, koja je ranije zasigurno bila univerzalna.

Zapamtimo da je postojalo vrijeme kada su, diljem planeta Zemlje, bili podizani hramovi Sunca i Zmaja.

Tada su postojali zmajevi kultovi i svećenici univerzalne religije koji su se nazivali «sinovi zmaja», ili jednostavno «zmajevi».

Sam simbol zmaja stvoren je prema golemim letećim gmazovima koji su postojali u vrijeme Atlantide i Lemurije.

Zanimljivo je da je takav simbol korišten kako bi personificirao sve sjene Sunca, sve odraze kraljevske zvijezde, uključujući i unutarnjeg osobnog Lucifera svakog ljudskog bića.

U faraonskom je Egiptu podnevno Sunce, Sveto Apsolutno Sunce, uvijek predstavljao Oziris, dok je njegovog Lucifera utjelovljivao Tifon.

U Ivanovoj Apokalipsi, sjajno Sunce Krista uvijek simbolizira Mihael, ratničko božanstvo, dok je njegova kozmička sjena crveni zmaj.

U srednjem je vijeku simbol Logosa bio sv. Juraj; a njegova je sjena bila zmaj.

Promotrimo što su BEL i zmaj, Sunce i njegova sjena, dan i noć.

Dakle, vrag nije lik koji su neke mrtve sekte posjele na sramotno prijestolje, kako bi terorizirao slabe.

S pravom je Goethe ustima svog Boga dodijelio određenu frazu, kojom se Gospod obratio Mefistofelesu: «Od sviju duhova što niječu, vragolan mi je muka najmanja».

Puno je rečeno o sotonskom mitu i neki čak pretpostavljaju da je u zapadni svijet stigao iz egipatskih predjela.

Nikako ne poričemo da je mnogo solarnih bogova, zajedno sa svojim odgovarajućim zmajevima, iz Hindustana došlo u zemlju faraona. Isto tako ne osporavamo da je alegorija o Ozirisu i Tifonu imala svoju verziju u staroj Europi. No, proučavamo dublje, imamo pravo misliti na Hiperborejce i njihove solarne kultove, zmajeve i paklene dimenzije.

Nije samo Indija u razdoblju prije Veda prenosila svoje solarne bogove i kultove u Egipat. Nesumnjivo, i uronjena je Atlantida ostavila drevne kultove, zajedno sa zmajevima i bezdanima, na obalama Nila.

Hitno je pobijediti i ubiti zmaja, ako želimo da nas proguta zmija, kada želimo postati zmije.

To znači uspješno prevladavanje svih iskušenja koja pred nas postavlja zmaj, završiti pobjedonosno, uklanjajući ego, razgrađujući sve psihičke atribute koji ga tvore, pretvoriti u svemirsku prašinu svaku uspomenu žudnje, itd.

Nesumnjivo, nakon što nas proguta zmija i sami postajemo zmije. Kasnije orao, treći Logos, visoki svećenik i čarobnjak, naše Pravo Biće, tajni Učitelj, guta zmiju. Tada postajemo pernate zmije, meksički Quetzalcoatli, Mahatme, i tako završavamo rad.

Postizanjem tih transcendentalnih visina Bića, u tim unutarnjim procjenama se odraz Logosa, njegova sjena u nama, vrag, vraća Logosu, miješajući se s Njim, stapajući se s Njim, jer u dubinama ON jest ON…

P. – Učitelju, ako moram zaboraviti čak i uspomene žudnje, kako ću se stimulirati za rad u vatrenoj kovačnici Vulkana?

O. – S velikim užitkom odgovaram na ovo pitanje.

Sveto Pismo naglašeno potvrđuje da je prvo životinjsko, zatim duhovno.

Nesumnjivo, kada započinjemo rad u Kiklopovoj kovačnici, želja (Uste na Sanskrtu) još je uvijek potrebna, jer duboka procjena Bića još nije postignuta.

Bilo bi nemoguće od početnika zahtijevati Maithunu, transcendentalnu seksologiju, Joga-seks ili Kundalini-jogu, uz takvo korjenito isključenje žudnje.

No, kasnije je, razgradnjom psihološkog ega, nesumnjivo da će «žudnja» biti nepotrebna. Razlog: ona ne može postojati ako je svaki podsvjesni životinjski faktor u potpunosti uklonjen.

Postizanjem tih transcendentalnih visina Bića, možemo raditi u devetoj sferi isključivo sa silom Erosa, služeći se snagom seksualnog Te-12 vodika, transcendentalnim elektricitetom spermatozoida.

Dakle, dragi prijatelji, u posljednjem stupnju žudnja nije potrebna za rad u vatrenoj kovačnici Vulkana.

P. – Dragi Učitelju, s obzirom da je Sotona odraz Boga zbog čega je u biti ljubav, nije li neprimjereno reći da je priroda ega sotonska?

O. – Istaknuta gospodo, dame, prijatelji, sjetite se da uvijek postoje dvije vrste tame. Prvu ćemo zvati tamom tišine i uzvišenom tajnom mudrih. Drugu ćemo označiti kao tamu neznanja i greške.

Očito, prva je vrsta supra-tama, druga je infra-tama.

To znači da se tama sastoji od dva pola, onaj negativni odcijepljen je od pozitivnog.

Jednostavnom logičnom dedukcijom, pozivam vas da shvatite kako se Prometej-Lucifer, prikovan za tvrdu stijenu, žrtvovao za nas, prepuštajući se velikoj patnji. Iako je vjeran vagi, davatelj svjetla, mjera i uteg, čuvar sedam kuća koje dopuštaju prolazak samo onima koji su pomazani mudrošću i onima koji nose Hermesovu svjetiljku, razdvojen je u fatalni aspekt egoističke višestrukosti, u te mračne psihičke atribute što tvore ego, koje je ispravno proučio tantrički budistički ezoterizam.

Nadam se da ste, uz pomoć ovog objašnjenja, razumjeli moje riječi.

P. – Učitelju, tehnika Maithuna-joge postoji od nezapamćenih vremena, jer su se u staroj Indiji cjelovite erotično stimulativne poze pokazivali javno kao, na primjer, u dvorištima hramova. Čini mi se da takvi položaji čine Maithunu još težom.

O. – S velikim ću užitkom odgovoriti na ovo pitanje.

Zaista, u hindustanskoj Kama-Kalpi postoji tantrička fotografija svete skulpture koja postoji u vrlo starom hramu…

Želim naglašeno spomenuti rad seksualne magije.

Ako pažljivo proučimo fotografiju koja se nalazi u ranije spomenutoj knjizi, vidjet ćemo ženu u Sidar-shani: njena je glava spuštena, noge podignute (ali ne u položaju lotusa, već su u potpunosti raširene), koljena savijena, tako da donji dio nogu ostaje u horizontalnom položaju. Glava je naslonjena na ruke i podlaktice. Ta je sveta asana poznata u svijetu Joge.

Najzanimljivije je sljedeće: čarobnjak, koji praktički sjedi između nogu žene, drži svoj spolni organ spojen s njenim i prakticira Maithunu.

Nesumnjivo, ta tantrička žena ne bi mogla ostati u tom položaju sa spuštenom glavom da joj još dvije žene ne pomažu, podupirući je na lijevoj i desnoj strani.

Dakle, jasno vidimo dvije djevojke koje pridržavaju tijelo yogini.

Te su pomoćnice polugole i osjećaju strašnu požudu, što se jasno vidi u njihovim očima.

Čarobnjak uživa milujući grudi jedne i druge, u međuvremenu održavajući seksualni kontakt sa ženskom yoni.

Nesumnjivo, ta je tantrička vježba, komplicirana i teška za sve četiri osobe, nepotrebna i Univerzalno Bijelo Bratstvo je u potpunosti odbacuje.

Dobro je podsjetiti publiku da te složene seksualne vježbe, koje ostvaruje više od dvoje ljudi, zaista pripadaju crnom tantrizmu, što možemo potvrditi kada proučavamo mračna učenja Dag-Dugpa klana, u crkvi svećenika crvene kapuljače, u predjelu Himalaja, orijentalnog Tibeta.

Očito je da adepti žute crkve, bijeli tantrici ili pravi Urdhvaret yogiji koriste Sahaju Maithunu samo prema odredbama Gnostičke crkve (seksualno jedinstvo muža i žene u zakonito ustanovljenom domu).

Dakle, seksualni čin ili Maithuna između više od dvoje ljudi, kao što je bilo ilustrirano u Kama-Kalpi, nesumnjivo pripada crnoj magiji.

Očito, lijevi je tantrizam drukčiji od bijelog, a ta ilustracija Kama-Kalpe sasvim je sigurno mračna i zlokobna. Nikada je ne bi mogla prihvatiti bijela tantrička inicijacija budističke žute crkve.

Nema sumnje da različite asane crnih tantrika, umjesto buđenja Kundalini svete Prane i njenog uzdizanja kroz kralježnički kanal, stimuliraju i razvijaju odvratni Kundartiguador organ, pretvarajući kandidata u mračnu osobnost, u crnog čarobnjaka najgore vrste.

Ne zanemarujemo Kama Sutru i Kama-Kalpu. Nažalost, prva je iskrivljena na sramotan način kako bi mogla cirkulirati zapadnim svijetom, dok je druga zaprljana crnim tantrama ili sadanama bonzi i dugpi.

Tražim da moje izjave budu potkrijepljene, jasno potvrđene, prethodnim proučavanjem budističkih kanona i tajnih okultnih knjiga u podzemnim kriptama središnje Azije.

S obzirom da sam adept, i u izravnom kontaktu s Učiteljima Bijele Lože, poput K.H., Morije, Hilariona, itd., jasno je da mogu sve ovo pojasniti na potpuno svjestan i točan način.

P. – Učitelju, kako možemo znati djeluje li u nama Lucifer ili razna ega?

O. – S velikim ću užitkom odgovoriti na ovo pitanje.

Već smo jasno govorili o luciferskoj supra-tami i infra-tami neznanja i greške. Lucifer, izazivač, veliki trener psihološke dvorane postojanja, radi iskušavajući nas. Ti su unutarnji dojmovi obično negativno ili fatalno polarizirani kroz egoističku aktivnost.

Nesumnjivo, samo mirnim razmišljanjem o sebi i dubokom unutarnjom meditacijom, možemo jasno razlikovati unutarnje izravne luciferske dojmove i životinjske egoističke dojmove.

Obično ljudi uspavane svijesti nisu spremni za takvo razlikovanje dojmova; potrebno je puno psihološkog treniranja.

P. – Učitelju, vrag se uvijek prikazuje s trozubom. Ima li taj simbol neko posebno značenje?

O. – Pitanje publike podsjeća me na osti uma koje koriste brahmani Hindustana i Pakistana. No, idemo dalje, usredotočimo se na tri primarne sile Svemira koje simbolizira takav predmet.

Jasno je da pobjeđivanjem zmaja možemo u sebi kristalizirati te tri sile. Tada, zapravo, postajemo pravi solarni bogovi.

Nije li zmaj odraz Sunca? Prema tome, shvatite što znači trozub.

P. – Dragi Učitelju, kada u devetoj sferi s Luciferom radimo na uklanjanju ega, činimo li to s pozitivnim i negativnim luciferskim silama?

O. – Istaknuta gospodo i dame, očito je da Lucifer predstavlja ljestve za spuštanje i uspinjanje, za rad i razgradnju ega u laboratoriju seksualne alkemije.

Neosporno je da samo luciferskom vatrom možemo u pepeo pretvoriti negativnu kristalizaciju naše psihe, infra-ljudske elemente, psihičke atribute, nesretne izvedene oblike Luciferove sile.

Prijatelji, na taj način transcendentalni fohat, seksualni elektricitet, divna moć Krista-Lucifera, iskupljuje, radi, razgrađuje beskorisno, kako bi oslobodila Bit, Svijest, Buddhatu.

POGLAVLJE 17.

ZMAJ TAME

Dragi prijatelji, nazočni ovdje i sada, poslije Božića 1972., govorit ćemo o zmaju tame.

Zapamtite da će ova učenja biti Božićna poruka 1973.-1974.

Nesumnjivo je da vrag u današnje vrijeme zabrinjava javno mnijenje, pa ga je potrebno pojasniti, naznačiti, precizno istaknuti grubi sotonistički realizam.

Iskreno, ne vjerujem u vraga dogmatskih religija i mislim da ni vi nećete prihvatiti taj fetiš svjetovnog svećenstva.

Očito, na Atlantidi je, prije drugog potopa, postojala vrsta letećeg gmaza neptunske vrste, koja je za vrijeme zemlje Mu bila prekrivena ljuskama.

Kaldejci su uvijek željeli simbolizirati tamu noći, odraz Logosa Svemira u svakome od nas, slavnim atlantiđanskim vodozemcem.

H.P.B. misli da je to stvorenje Makara, deseti znak zodijaka. No, mi ćemo dublje istražiti ovu temu, jer sam čvrsto uvjeren da je to tajanstveno stvorenje u potpunosti neptunske vrste.

U svakom slučaju, ljuskama prekrivenog letećeg gmaza Kaldeje kasnije su preuzeli Židovi, zatim pripadnici kršćanstva.

Najžalosnije je što je ta alegorija, simbol, pretvorena u zastrašujuću i strašnu figuru ortodoksnog vraga.

Dobro je sada se sjetiti gnostičke sekte Naassijanaca, jer njeni su članovi štovali zmiju. Adepti ovog reda simbolizirali su zmaja ili odraz Logosa pomoću sjajnog zviježđa od sedam zvijezda. Želim naglašeno i precizno spomenuti zviježđe zmaja.

Neki pretpostavljaju da je Ivan, prorok «Apokalipse», autor te alegorije. Takva je pretpostavka pogrešna jer je zmaj Neptunov, potječe iz magije Atlantide.

Sedam zvijezdi Zmajevog zviježđa ističu se u ruci Alfe i Omege, te vizije «Apokalipse» koja se ukazala Ivanu.

Dakle, zmaj, Lucifer, Prometej, Sotona ili vrag, u svom superiornom aspektu predstavlja upravo Logosa, onoga koji je «rođen sam po sebi», hinduističkog Aju. U svom inferiornom aspektu on je ezoterični zmaj, autentični i pravi vrag (koji se razlikuje od dogmatske i ortodoksne figure). Svaki je pravi Hijerarh, svaki pravi samo-ostvareni pojedinac, zmaj mudrosti.

Dakle, dragi prijatelji, želim da razumijete što je dogmatski fetiš ili fantastični ortodoksni vrag, a što je zaista odraz Logosa, sjena Boga u nama, pravi vrag, Lucifer ili sveti Prometej.

Mogu osjetiti otpor u vašoj podsvijesti, on je prouzrokovan vašim obrazovanjem i krivim idejama koje su vam usađene i još uvijek su temelj vaših razmišljanja o vragu.

Nikako nisam iznenađen tom predrasudom koja uvjetuje vaš intelekt. Naučeni ste vjerovati u strašnog vraga, koji sjedi na prijestolju sramote, sa čeličnom vilicom u svojoj desnoj ruci, vladajući cijelim svijetom. Sada kada sam vam rekao da je vrag dogmatskih sekti najobičnija fantazija koja ne postoji, kada sam vam objasnio da zaista postoji vrag dobrog zakona, sjena duhovnog Sunca u svakome od nas, sjena noći kao suprotnost dana, sjena stabala na svakoj strani ceste, itd., očito je da ste dirnuti i iznenađeni, no ne napuštate tu tipičnu sumnju lažnog vjerovanja koja je bila postavljana u vas od prvih godina vašeg djetinjstva.

Kako sjena vječnog živućeg Boga može biti loša? Molim vas, razmislite malo o tome… U britanskom muzeju postoji skulptura zmaja koja je, usput, vrlo zanimljiva…

U tom muzeju isto tako postoji drevna, vrlo stara slika stabla spoznaje dobra i zla, jabučnog stabla Edena…

Vrlo je zanimljivo u blizini tog stabla vidjeti Adama i Evu, muškarca i ženu koja pokušava dosegnuti jabuke kako bi ih pojela.

Iza debla se nazire zmija-zmaj, a visoko, u oblacima, možemo zamijetiti neka bića koja proklinju drvo, živuće simbole egzoteričara, svjetovnog svećenstva koje ne zna ništa o seksualnim tajnama.

Nema sumnje da su dva ljudska bića, muškarac i žena, ispred stabla spoznaje dobra i zla.

Zmaj-zmija je Inicijator i to mora biti duboko shvaćeno.

Sada ću iskreno objasniti, reći ću vam što je sve to, tako da možete razumjeti i nepokolebljivo hodati teškom i uskom stazom, koja vodi do završnog oslobođenja.

Nesumnjivo, zmija je seksualna vatra koja se mora uspeti kanalom kralježničke moždine, stupanj po stupanj, sve do mozga.

Prirodno je da taj vatreni element ima divne moći i svojim nas usponom korjenito preobražava.

Zmaj je zaista najveći psihološki trener koji postoji u svakome od nas.

Božanski Daimon, kojeg je toliko puta spominjao Sokrat, sjena je našeg individualnog duha, podvrgava nas iskušenju kako bi nas uvježbao, obrazovao. Samo je tako moguće klijanje vrlina u našoj psihi…

Sada pitam sebe i vas, gdje je zlo u Luciferu? Rezultati govore za sebe. Ako nema iskušenja, nema vrline. Što je veće iskušenje, to je veća vrlina. Važno je ne pasti u iskušenje i zato se moramo moliti svom Unutarnjem Ocu: «Ne uvedi nas u napast».

Sada, kada smo vidjeli dva aspekta koja se kriju iza stabla spoznaje dobra i zla, možemo logično zaključiti da zmaj i zmija, ili zmija-zmaj, zapravo predstavljaju velikog praktičnog Inicijatora.

Puno smo puta objasnili ključ i nećemo se umoriti ponavljajući ga: «Povezivanje falusa i uterusa, bez ejakulacije.» Samo se tako sveta vatra seksa počinje uspinjati kanalom leđne moždine, stupanj po stupanj, kralježak po kralježak, do konačnog korjenitog preobraženja.

Dužnost je zmaja da nas podvrgava iskušenju tijekom našeg rada, on nas mora ojačati, mora nas obrazovati u seksualnoj dvorani, moramo postati atlete seksualne magije.

Puno nas kasnije vatrena zmija naših čarobnih moći mora progutati. Tada, zapravo, postajemo zmije.

No, prije tog divnog događaja, prije te gozbe zmijske vatre, moramo poraziti zmaja. Dakle, moramo pobjedonosno nadići iskušenje.

Tada će se, na kraju, zmajski Lucifer, sjena Vječnog, unutarnji odraz našeg pravog božanskog Bića, vratiti Njemu, stopit će se s Njim, sjajit će u Njemu…

Kada se uspnemo na takve visine možemo uzvikivati s drevnim Iniciranima: «Ja sam zmaj, ja sam On, On, On…»

P. – Učitelju, iskušava li nas božanski Daimon samo u seksualnom radu ili i u razgradnji ega?

O. – Cijenjena damo, hitno je razumjeti da se korijen ega nalazi u seksualnom iskorištavanju, požudi, bludu, preljubu… Ako uklonimo korijene sa stabla, jasno je da će ono uvenuti. Nešto slično se događa egu… Nažalost, Lucifer nas mora obrazovati u seksu, mora nas podvrgnuti strogom treningu koji se sastoji od najvećih iskušenja. Jasno je da će se, ako u seksu budemo pobjedonosni, razgradnja ega neizbježno dogoditi.

Ne želim reći da rad na svim psihološkim manama sa svrhom pretvaranja istih u pepeo nije potreban. Jednostavno naglašavam seksualni segment, jer u bludu je izvorni grijeh.

P. – Časni Učitelju, čitao sam da je u nekim Evanđeljima veliki Kabir Isus rekao, «Vi ste sinovi Sotone, a ne Boga». Možete li objasniti?

O. – Očito je da smo sinovi zmaja, Sotone, vraga tame.

Ako netko želi postati sinom Božjim, mora pobijediti svog zmaja, izazivača, jer tako može postići svoj cilj, pobjedom postaje zmaj mudrosti.

No, veliki Kabir Isus nikada nije proklinjao svoju sjenu. Niti u jednom od četiri evanđelja ne piše da je Isus, podižući desnu ruku, prokleo vlastitu sjenku.

Kada je Isus u pustinji morao nadići Sotonina iskušenja, rekao mu je: «Sotono, Sotono, pisano je da nećeš iskušavati Gospodina, Boga svojega i da ćeš samo njemu služiti.»

Dakle, zaista je jasno da Sotona, Lucifer-Prometej, mora slušati Boga. Njegova je dužnost podvrgavati Iniciranog iskušenjima. Bilo bi apsurdno da sjena Vječnog izaziva Vječnog, da vrag iskušava Boga.

U riječima velikog Kabira Isusa jasno se može vidjeti da je Lucifer svećenik Najvišeg, čuvar sedam kuća, rob Božanskog.

Tko god proklinje sjenu živućeg Vječnog Boga, očito proklinje i samog Boga, jer su Bog i njegova sjena jedno. Jesam li bio jasan?

P. – Učitelju, je li moguće da vrag s rogovima, repom i ostima predstavlja psihičke atribute koji tvore ego?

O. – Časni gospodine, na prošlim sam sastancima već rekao da moramo jasno razlikovati božanskog Daimona i ego.

Nesumnjivo, ego je, sa svim svojim psihičkim atributima, iskvareno astralno svjetlo, zloban um, nema veze s Luciferom; jer njegova je suprotnost, kobna protuteža.

P. – Učitelju, razumijem kako su božanski Daimon i ego u potpunosti različiti, no s obzirom da potonjeg tvore crveni vragovi Seta, vjerujem da bi vrag kojeg poznajemo mogao simbolizirati ego. Slažete li se?

O. – Istaknuti gospodine, osnova vašeg pitanja je pogrešna. Dame i gospodo, riječ je o zabludi, predrasudi. Ne znam zašto je leteći gmaz drevne Atlantide postao takav prokleti fetiš.

Ne vjerujem da je ispravno koristiti tu grešku kao temelj za pitanje. Ne slažem se s idejom da jadan, nevini vodozemac mora prisilno predstavljati perverznost ega.

Slažem se da taj zmaj može predstavljati sjenu Vječnog. No, iskreno govoreći, protuslovno je dodjeljivati mu ulogu simboliziranja naših psiholoških mana.

Ego bismo isto mogli oslikati na neki drugi način. Prisjetimo se malo triju klasičnih furija, meduza, itd. Tim klasičnim likovima možemo simbolizirati ego i njegove psihičke atribute.

P. – Učitelju, Katolička crkva, na primjer, ne koristi lik zmaja, već vraga oslikava kao čovjeka s rogovima, repom i ostima. Što mi možete reći o tome?

O. – U publici vidim damu koja je postavila zanimljivo pitanje. Naravno, pružit ću jasan odgovor.

Dame i gospodo, vrag katoličke religije nije ništa više od izvedenog oblika istog životopisnog kaldejskog zmaja, koji je stvoren na temelju jadnog letećeg gmaza kontinenta Atlantide.

Želim da razumijete kako je ta nevina životinja kasnije bila oslikana kao zmaj, kako bi doživjela svoju konačnu transformaciju, postajući fetiš s potkovama, rogovima i crnim krilima koja su toliko plašila neznalice.

Potrebno je odbaciti neznanje, ispitati, istražiti, proučiti…

P. – Časni Učitelju, kada govorimo o stablu spoznaje dobra i zla, koje je pravo značenje te dvije strane, pozitivne i negativne?

O. – Ovo mi je pitanje vrlo zanimljivo i uživam odgovarajući na njega.

Prijatelji, znajte da je, u objektivnijem smislu riječi, dobro sve što svjesno činimo u skladu s Velikim Zakonom, a zlo su sva djela koja u nama izazivaju grižnju savjesti.

P. – Učitelju, postoje ljudi koji ne osjećaju grižnju savjesti zbog svojih zlodjela. Možete li nam reći zašto?

O. – Časna damo, vaše pitanje zaslužuje pomno istraživanje. Prvo moramo znati što je kajanje.

Ako se transcendentalni aspekti našeg Unutarnjeg Bića suoče s našim Logosom ili Svetim Apsolutnim Suncem, u sebi možemo osobno shvatiti psihološke greške inferiornih dijelova naše psihe. To u nama stvara grižnju savjesti.

Uobičajeno je odvijanje tog procesa u svim ljudskim bićima, iako ga se u potpunosti zanemaruje u fizičkom svijetu. Bez obzira na to, većina osjeća kajanje nakon lošeg postupka.

Sudbina nepopustljivog perverznjaka puno je drukčija. S obzirom da su se takvi pojedinci svojim zlodjelima previše udaljili od Svetog Apsolutnog Sunca, jasno je da se u njima procesi potrebni za kajanje ne odvijaju. Zbog toga je grižnja savjesti u takvim slučajevima nemoguća.

P. – Učitelju, objasnili ste nam da je zmaj tame, ukratko, veliki trener u dvorani života, kojeg moramo poraziti kako bismo stvorili vrline. No, s obzirom da pobjeđivanjem zmaja zapravo obezglavljujemo ego, u čemu ključnu ulogu ima rad s vatrenom zmijom naših čarobnih moći, našom Božanskom Majkom, ne mogu izbjeći povezivanje mračnog zmaja s Božanskom Majkom, Devi-Kundalini. Je li to neprimjereno?

O. – Čuo sam pitanje i odgovorit ću s velikim užitkom.

Dame i gospodo, želim vas ponovno podsjetiti na kaldejsku sliku u britanskom muzeju. Iza stabla spoznaje dobra i zla nalazi se zmaj-zmija, to jest, uspješan i praktičan inicijator.

Očito je da zmaj samo poštuje zmiju, to je nešto nesumnjivo.

Rečeno je da moramo poraziti ili ubiti zmaja, to je simbolična potvrda pobjede nad iskušenjem.

Našim obrazovanjem i obukom dragocjeni dragulji vrlina počinju sjajiti u našoj duši, ego nestaje, to je neopozivo i neosporno.

U svakom slučaju moramo poraziti zmaja kako bi nas progutala zmija. Blažen onaj kojeg proguta zmija.

P. – Učitelju, bi li unutarnji zmaj mogao, u drastičnom slučaju, izvesti čudo, učiniti nešto spektakularno kako bi ispravio nečije ponašanje?

O. – Prijatelji, sada se prisjećam vrlo zanimljivog događaja, kojeg nam je ispričao gnostički brat iz Kostarike.

Rekao je da se nešto izvanredno i neočekivano dogodilo u selu koje se nalazi u njegovoj zemlji.

To se dogodilo prostitutki koja je imala naviku neprestanog opijanja raznim vrstama alkoholnih pića. Tada bi govorila: «Svaki dan spavam s deset ili petnaest muškaraca, spavam sa svakim muškarcem koji naiđe, kada bi vrag naišao i s njim bih išla u krevet…» Jedne ju je noći posjetio mornar, bio je vrlo zgodan, pa ženi nije bilo nezgodno leći u krevet s njim… Kasnije je otišla do prozora, sjela i promatrala ulicu… Iznenada ju je mladić pozvao, govoreći: «Ne poznaješ me, pogledaj me, upoznaj me». Bijednica se, slušajući riječi mladića, vratila u sobu. Tada je, promatrajući njega, koji je bio njen instrument zadovoljstva, vidjela nešto zastrašujuće, strašno, mračno.

Zmaj je, prerušen onako kako ga prikazuje rimski katolicizam, promatrao prostitutku. Istovremeno je vrlo snažan smrad sumpora ispunio prostoriju…

Žena nije mogla izdržati i pala je u nesvijest, istovremeno ispustivši vrlo oštar vrisak.

Kada su susjedi čuli njene povike, došli su joj pomoći ali ih je snažan vonj sumpora držao podalje.

Nakon što je jadnica u bolnici ispričala što se dogodilo, umrla je trećeg dana. Vrag ju je odnio.

Pripovjedač je rekao da se smrad sumpora zadržao još neko vrijeme i ljudi su izbjegavali ulicu u kojoj se kuća nalazila.

Pažljivom analizom ove priče pronalazimo djelovanje moralnog sprečavanja zaraze, hitne metode koju je upotrijebio unutarnji Lucifer te prostitutke.

Nema sumnje da je njen unutarnji bog zapovjedio svojoj sjeni, svom Luciferu, svojem jedinstvenom unutarnjem zmaju, da se tako materijalizira pred nesretnicom, da pred njom postane vidljiv i opipljiv, da čak spava s njom…

Očito je da Božansko Unutarnje Sunce nije moglo ostvariti takav spolni odnos, niti takvu pojavu. No, s obzirom da je njegova sjena već negativno polarizirana u odnosu na pozitivno svjetlo, očito je upravo ona bila u poziciji da izvrši zadatak…

Kasniji su rezultati bili divni. Nesretnica je napustila svoje tijelo ispunjena užasom. Kada se vrati, kada se ponovno rodi u ovom svijetu, kada preuzme novo fizičko tijelo, povratak prostituciji bit će joj vrlo težak. Taj užas, taj psihički šok, ostao je u njenoj svijesti.

Gotovo je sigurno da će u svom budućem postojanju odlučiti slijediti pravi put, stazu kreposti.

Na taj način zmaj može drastično raditi i djelovati, kada god je to potrebno.

POGLAVLJE 18.

PODZEMNE KRIPTE

Drago mi je vidjeti skupinu odabranih gnostičkih posjetitelja, koji su stigli u Meksiko nakon prisustvovanja Međunarodnom gnostičkom kongresu u Republici El Salvador.

Nastavit ćemo s našim razgovorima i nadam se da će vam biti vrlo korisni. Nakon ovog uvoda, započinjemo s predavanjem.

U staroj Kaldeji i Egiptu postojale su divne katakombe, podzemne kripte u kojima su Tajne bile njegovane.

Dobro je sjetiti se kripti Tebe i Memfisa, nesumnjivo je da su prethodne bile još slavnije.

Na zapadnoj su strani Nila tada postojali dugi, duboki prolazi koji su se protezali do libijske pustinje.

U tim su kriptama bile čuvane tajne vezane za «Kuklos Anankes», neizbježni ciklus, krug potrebe.

Kako o tome govorimo, prisjećam se Hrama zmija u San Juanu, Teotihuacan.

Tamo ezoterični istraživač može vidjeti lik čegrtuše, detaljno urezane u kamen. Najviše iznenađuje to što se, u blizini te svete zmije aztečkih tajni, ističe puž, uklesan u živući kamen.

Razni puževi divno se sjaje na obje strane božanske guje.

Nema sumnje da je u tim podzemnim kriptama Kaldeje, Tebe i Memfisa zaista bila njegovana mudrost zmije.

Transcendentalno proučavanje neizbježnog ciklusa, kruga potrebe, koje se provodi tijekom kozmičkih manifestacija u obliku spirale ili puža, također je vrlo poznato.

Očito je da zmija predstavlja transcendentalnu seksualnu moć, divnu moć koja nam daje postojanje, silu od koje potječe cjelokupni život.

Svaki autentični ezoteričar vrlo dobro zna da zmijska seksualna moć cijelog Svemira, ima vlast nad svim Tattwama, dakle, nad svim elementima prirode.

Zmijska univerzalna moć započinje beskrajna stvaranja; Devi-Kundalini stvara mentalna, astralna, eterična i fizička tijela.

Dakle, ako je Maha-Kundalini ili, drugim riječima, kozmička Majka, majka priroda, stvorila Svemir ili preuzela oblik svijeta, očito je isto tako organizirala sve procese na osnovi spiralne crte koju tako živo predstavlja puž.

Svaki se unutarnji napredak, svaki unutarnji razvoj, temelji na spirali života.

Dakle, možemo na osobni način reći da je svatko od nas loš puž u grudima Oca.

Svakoj je duši dodijeljeno 108 postojanja kako bi mogla postići samo-ostvarenje. Ta se postojanja odvijaju u spiralama koje su ponekad više, a ponekad niže.

Krenimo dublje. Proučimo «Kuklos Anankes», neizbježni ciklus ili krug potrebe.

Vrlo je zanimljivo što je ta značajna tema bila proučavana samo unutar podzemnih kripti.

Ona je nesumnjivo ista doktrina seobe duša koju je kasnije u Indiji proučavao avatar Krišna.

Ipak, dobro je poznato da je egipatski «Kuklos Anankes» bio još precizniji. Tijekom ovih smo sastanaka puno govorili, puno objašnjavali o značenju spuštanja u paklene svjetove. Naglašeno smo rekli da, po završetku 108 života koji su dodijeljeni svakoj duši, bez postizanja samo-ostvarenja, ulazimo u bezdane.

Očito je da na zastrašujući način involuiramo u tim uronjenim regijama, sve do devetog kruga, koji se nalazi u srcu svijeta. Tamo izgubljeni prolaze konačnu razgradnju, postajući svemirska prašina.

Nakon Druge Smrti (o čemu smo već govorili tijekom naših prošlih sastanaka) duša ili neuspjele duše ponovno se pojavljuju, izlaze na svjetlo Sunca kako bi započele novo putovanje, novu evoluciju koja neizbježno počinje od najnižih stepenica, mineralnog kraljevstva.

Ono što je zanimljivo u egipatskom «Kuklosu Anankesu» upravo je određenost različitih analiza i sinteza. Jasno je da moramo uzeti u obzir zraku u kojoj se svaka bit razvija kada napušta bezdan, kao i njenu kasniju crtu razvitka.

Postoje različite biljne obitelji, životinjske vrste, razne vrste mineralnih elementala, itd., itd., itd.

Upravitelji prirode ne mogu slati sve Biti koje napuste Bezdan u isti mineralni element, bio on željezo, bakar, srebro, itd., u isključivo određen biljni rod ili životinjsku vrstu. Guru Deve moraju mudro rasporediti život, jer neke Biti mogu živjeti u željezu, druge u bakru, treće u srebru, itd., a ne mogu sve proći isto mineralno kraljevstvo.

Rodovi biljnih elementala jako su dobro organizirani u eteričnom svijetu i ne mogu svi elementali biti borovi ili mente. Svaki je rod drukčiji. Postoje Mjesečeve, Merkurove, Venerine, Sunčeve, Marsove, Jupiterove i Saturnove biljke.

Svaka će se Bit morati povezati s određenim biljnim odjelom, prema svojoj Zraci stvaranja. Zadatak brige o tome, poznavanje raspoređivanja svijesti, imaju upravitelji prirode

Životinjske su vrste različite i bilo bi apsurdno utjelovljivati neke Biti u životinjske organizme koji ne pripadaju njihovim zrakama stvaranja. Određene svijesti mogu evoluirati u kraljevstvu ptica, druge u četveronošcima, treće u ribama neizmjernog oceana. Upravitelji Života moraju znati kako mudro koristiti te elementalne struje, kako ne bi došlo do zbrke, anarhija, nepotrebnih uništenja.

Napokon, ulazak struje Života u kraljevstvo racionalnih humanoida vrlo je osjetljiv. Puno je mudrosti potrebno kako bi se izbjegla katastrofa.

Sada možete razumjeti što je doktrina seobe duša koju su duboko proučavali Egipćani.

Wotan isto tako govori o zmijskoj rupi u koju je ušao s užitkom.

Očita je veza zmijske rupe koju spominje Wotan, ovdje u Meksiku, te kripti Egipta i Kaldeje.

Ta zmijska rupa nije ništa više od podzemne pećine, kripte tajni, koju je uspješno posjetio veliki Inicirani.

Ne sumnjam da vrlo dobro znate što je zmija; već ste čuli to objašnjenje. Dakle, smatram da vam to nije ništa novo.

Hinduisti jasno govore o zmiji. Spominju je kao divnu električnu seksualnu moć, svetu vatru koja je skrivena u svakome od nas.

Nesumnjivo je da ta vatrena ili zmijasta moć izgleda upravo poput guje. Klairvojanti je mogu vidjeti u takvom obliku.

S gledišta okultne anatomije, mogli bismo vam naglašeno potvrditi da izgleda poput zmije, tri i pol puta zavijene unutar magnetskog centra repića, temelja kralježnice.

Ponekad se bojim da me niste razumjeli, no znam da ste pročitali moje knjige, pa vam večerašnje učenje nije strano.

Najprije moramo probuditi vatru i uzdignuti je kanalom moždine do mozga, samo se tako možemo korjenito preobraziti.

Kasnije nas mora progutati zmija, što je još veći zadatak. Samo se tako možemo pretvoriti u zmije. To je učenje Wotana. To je doktrina Maja i Azteka.

Nikada ne bismo mogli uživati u moćima zmije bez da nas ista prethodno proguta. Nažalost, ta je činjenica nešto što pseudo-ezoteričari i pseudo-okultisti zanemaruju.

No, potrebno je razumjeti da nas zmija ne može progutati ako prije toga ne porazimo zmaja.

U svojoj najnovijoj knjizi «Tri planine» pišem i o zmaju, no u tom sam djelu želio spomenuti odvratno čudovište koje sva ljudska bića nose u sebi, zajedno s tri izdajnika koja neizbježno moraju biti uništena u lunarnim bezdanima.

Sada govorim o drukčijem zmaju, govorim o odrazu Logosa u nama, ovdje i sada, autentičnom vragu, svetom zmaju Dragonijanaca koji nema ništa zlo ili perverzno, nema te negativne kvalitete koje mu ljudi obično pripisuju.

Taj crveni zmaj, ta sjena solarnog Logosa u nama, taj psihološki trener kojeg svatko od nas nosi u sebi, postavlja pred nas iskušenja kako bi nas obrazovao na stazi vrline.

Već smo rekli, i nikada nas neće umoriti ponavljanje toga dovoljno puta, da bez iskušenja nema vrline. Što su veća iskušenja, to će veće biti vrline, ako porazimo napast.

Iskušenje je vatra, pobjeda nad njim je svjetlo. Nemojmo prezirno promatrati Baphomet Tifona, vraga, jer svatko ga od nas nosi u sebi, on je sjena unutarnjeg Logosa.

Zapamtite, braćo, da je vrag svaki kontrast, vrag je sjena Sunca, sjena svakog stabla pod suncem Kralja Zvijezde, noć, itd. Gledajući iz drugog kuta, promatrajući drugi aspekt, mogli bismo reći da je vrag druga strana novčića. Za mračne, za ljude koji žive u Bezdanu, za demone, zlo predstavljaju anđeli, bogovi, svjetlo, dobrota i ljepota.

Ako oni koji žive u Svjetlu osjećaju strah kada ugledaju demone, jasno je da će i demoni biti uplašeni kada sretnu stanovnike Svjetla, kada vide anđele ili arhanđele.

Govorim o nečemu što znam, nečemu što sam mogao dokazati, izravno iskusiti.

Puno sam puta, ulazeći u paklene svjetove, vidio užasnute stanovnike tame. Čuo sam da je jedan od njih rekao: «Demon je došao, moramo se obraniti…» Zaista su osjećali strah, jer za njih sam ja bijeli demon, a za mene su oni crni demoni. Dakle, vrag je stvar kontrasta, suprotnosti, itd.

Dragonijanci su štovali zmaja, to jest, sjenu Logosa, sjenu duhovnog Sunca, njegov kozmički odraz u nama.

Nemojmo zaboraviti da se iza tog Sunca koje nas obasjava nalazi fenički Elon ili židovski Elion, središnja zvijezda ovog svemira u kojem živimo, krećemo se i imamo svoje biće.

Normalna je činjenica da Sveto Apsolutno Sunce ima svoj kontrast i suprotnost. U svakom slučaju, ta je sjena u nama Lucifer, veliki psihološki trener kojeg imamo za svoje dobro.

No, molim vas, braćo koja me ovdje slušate, shvatite što govorim. Nemojte se bojati, uzroci su otpora koji neki od vas osjećaju u ovim trenucima predrasude, strahovi, krive informacije nekih dogmatičnih svećenika. Svi smo mi od djetinjstva primali neko obrazovanje zbog kojeg su nam usađene negativne i štetne, pogrešne i apsurdne ideje.

Rečeno nam je da je Lucifer strašan demon koji vlada Zemljom, da će nas odvesti u ortodoksni pakao kako bi nas mučio vatrom u loncima za pirjanje.

Želim da znate, jednom zauvijek, da vrag ortodoksnih religija ne postoji; on je u svakome od nas.

U srednjem je vijeku postojala sekta Sotonijanaca. Postojala je i sekta Iškariota. Adepti tih udruženja bili su živi spaljivani na lomačama Inkvizicije.

Žalosno je što sekta Sotonijanaca sada ne može biti obnovljena, jer svi su njeni spisi uništeni.

Također je bolno što se Juda Iškariotski čak i danas zapravo smatra izdajničkim učenikom.

Ako mudro analiziramo što je Sotona, vrag, Lucifer, ako razumijemo da je on samo odraz Boga u nama, sjena Unutarnjeg Sunca unutar svakoga od nas, postavljena u dubine naše duše za naše dobro, zapravo ćemo biti pravedni prema gnostičkoj sekti.

Dame i gospodo, ortodoksni dogmatski Sotona svećeničkih sekti ne postoji, autentični Lucifer je u svakoj osobi i njegovo postojanje moramo shvatiti samo na taj način.

Juda Iškariotski još je jedan zanimljiv slučaj. Taj apostol zapravo nikada nije izdao Isusa Krista. Samo je odigrao ulogu u koju ga je uputio Učitelj Isus.

Kozmičku su dramu, život, pasiju i smrt našeg Gospodina Krista, prikazivali u drevnim vremenima svi veliki avatari.

Veliki je gospodar Atlantide, prije drugog potopa, u krvi i mesu prikazao istu dramu koju je proživio Isus Nazarećanin. Jednom je drugom prilikom katolički misionar, koji je došao u Kinu, pronašao istu kozmičku dramu među pripadnicima žute rase. «Vjerovao sam da smo mi, kršćani, jedini koji znamo za tu dramu», uskliknuo je misionar. Zbunjeno se držao svojih navika.

Ovu su dramu na Zemlju donijela bića poznata pod nazivom Elohim. Svako ljudsko biće koje traži unutarnje samo-ostvarenje bića morat će je proživjeti i odlučno postati njen glavni lik.

Dakle, svaki je od dvanaest apostola Isusa Nazarećanina imao svoju ulogu na pozornici. Juda nije htio onu koja mu je bila dodijeljena; tražio je Petrovu. Međutim, Isus je već čvrsto odlučio što će simbolizirati svaki od njegovih učenika.

Juda je morao napamet naučiti svoju ulogu, u tome mu je pomogao njegov Učitelj.

Dakle, Juda Iškariotski nikada nije izdao Učitelja. Evanđelje po Judi je razgradnja ega. Bez Jude, kozmička je drama nemoguća. Zato je taj apostol najuzvišeniji adept, najnapredniji učenik Isusa Krista.

Nesumnjivo, svaki od dvanaestorice ima svoje Evanđelje. Ne bismo mogli poreći Patra, Petra. On je Hijerarh seksa, u svojoj desnoj ruci drži ključeve Kraljevstva i veliki je Inicijator.

Što ćemo reći o Marku, koji s velikom ljubavlju njeguje tajne gnostičkog pomazanja? A Filip, veliki prosvijetljeni čije nas Evanđelje uči astralnim putovanjima i postavljanju fizičkog tijela u Jinas stanje? Što bismo rekli o Ivanu i njegovoj doktrini riječi? Kako bismo mogli zaboraviti Pavla i gnostičku filozofiju? Zaista bi nam trebalo puno vremena da ovdje ispričamo sve što ima veze s dvanaestoricom i kozmičkom dramom.

Došao je trenutak uklanjanja neznanja i starih vjerskih predrasuda iz naših umova, stiglo je vrijeme proučavanja Kristovog ezoterizma.

P. – Učitelju, čuo sam za demone koji plaše i muče ljude. Jesu li te priče istinite?

O. – Odgovorit ću na pitanje s velikim užitkom. Kada negiramo vraga dogmatskih i ortodoksnih pristaša, ne odbacujemo autentičnog Lucifera koji postoji u svakoj osobi, kao ni mračne demone Averna koji muče ljude.

No, moramo u potpunosti razlikovati sjenu Logosa u nama (Lucifer), i demone ili psihičke atribute ili pale anđele.

Posvuda postoje demoni, unutar i izvan nas; demoni su naši psihički atributi, kao i oni koji su dio našeg susjeda, no oni su isto tako i mračni pojedinci poput Baela, Molocha, Beliala i milijuna, bilijuna ili trilijuna drugih. Njihovo je postojanje neizbježno i moramo se boriti protiv njih.

P. - Dragi Učitelju, koji je najučinkovitiji način obrane od demona koji nas napadaju?

O. – Prijatelji, postoje brojni drevni zazivi kojima se moguće obraniti od napada mračnih. Prisjetimo se zaziva Sedmice, onog čiji je autor mudri Solomon, zaziva Četvorice, Pentragrama, itd., itd., itd.

Na poseban je način dobro znati da Pentagram, kada je njegov vrh okrenut prema gore, plaši stanovnike tmine.

P. – Učitelju, htio bih da mi kažete može li peti anđeo, koji dolazi u ratu kako bi dao unutarnju mudrost Bića, osloboditi i dati velika učenja o Judi Iškariotskom čovječanstvu?

O. – Časna gnostička damo, zahvaljujem Vam na pitanju. Prijatelji koji me večeras slušate, znajte da su u srednjem vijeku neki nazadni ljudi bili svjesni da Samael, moje Pravo Unutarnje Biće, Peti od Sedam, podučava okultno revolucionarno znanje. Takvi su pojedinci zato dali ime Samael sjeni Logosa, smatrajući me demonom zato što sam počinio zločin nadilaženja njihovog strašno uskog kalupa.

Sada je moja dužnost otkriti, jasno pokazati stazu, analizirati brojne koncepte i riječi, saznati njihovo pravo značenje.

Nisam jedini Inicirani koji poznaje tajne kozmičke drame, niti sam jedini koji ima čast znati Judinu ulogu, jer već nam je poznato da je postojala gnostička sekta Iškariota koja se specijalizirala upravo za Evanđelje čiji je autor veliki Učitelj Juda, odani učenik našeg Gospodina Krista.

Učene neznalice, intelektualne hulje, sljedbenici mnogih mrtvih sekti, pokretali su brojne napade protiv nas upravo zato što smo otkrili ove činjenice. No, ispunjavamo svoju dužnost i s velikim užitkom bacamo svjetlo u tamu, bez obzira na cijenu.

Ponavljam, odnos prema Judi nije bio pravedan, iako je bio najuzvišeniji od dvanaestorice.

Naime, čovječanstvo mrzi uklanjanje ega, a Judina je doktrina upravo protiv ega, protiv «Ja». Zato je vrlo prirodno da čak i učeni ljudi raznih pseudo-ezoteričnih i pseudo-okultističkih škola istu smrtno mrze.

U svakom slučaju, četiri Evanđelja ne možemo shvatiti doslovno, zapisana su u šifri. Pisali su ih Inicirani i zato su namijenjena Iniciranima.

P. – Č. U., ako je Juda Iškariotski bio najuzvišeniji učenik Velikog Kabira Isusa, tko je bio izdajica?

O. – Odgovorit ću na ovo pitanje. Pravi izdajice Krista su u svakome od vas. To ne znači da ste samo izdali Krista, već da ga izdajete svakodnevno, od trenutka do trenutka.

Masonska braća dobro znaju tko su izdajice Hiram Abifa: Juda je demon želje koji izdaje unutarnjeg Krista u svakoj sekundi; Pilat je demon uma koji se uvijek ispričava, opravdava, pere ruke, proglašavajući se nevinim, itd.; Kajfa, demon zle volje kojeg svatko nosi u sebi, onaj koji ne zna činiti Volju Oca, koji uvijek radi što mu drago, što želi, bez uzimanja zapovjedi Blaženog u obzir.

Tri izdajnika ubila su Hirama Abifa, Tajnog Učitelja.

Isus Veliki Kabir je, prije kristalizacije tri primarne sile Svemira, morao ukloniti unutarnjeg Judu, kao što i vi morate, svaki svog.

Razumijevanjem svega toga, razumijevanjem činjenice da je Iškariotski samo ispunio svoju dužnost, slušajući Učitelja i igrajući ulogu koju je morao napamet naučiti, moramo biti pravedni prema tom adeptu i pred svečanim sudom javne savjesti.

P. – Učitelju, od početaka kršćanstva sveta Biblija, poznata kao knjiga božanske istine, ne spominje apostole kao Vi, i ne objašnjava Lucifera kao sjenu Boga. Zašto moramo vjerovati vašim riječima, zanemarujući Evanđelja?

O. – S velikim ću užitkom odgovoriti na ovo pitanje. Istaknuti gospodine, četiri Evanđelja napisana su 400 godina poslije Krista. Nisu ih stvorili apostoli, već učenici apostola. Uz to, kao što sam već rekao, u tim je djelima korišteno izražavanje simbolima.

Zaista, to su četiri rasprave o alkemiji i kabali.

Pozornom analizom riječi Velikog Kabira Isusa možemo zapaziti kaldejske i egipatske parabole, pitagorejsku matematiku i budističku etiku.

Nesumnjivo, veliki Kabir Isus putovao je Indijom, Kaldejom, Perzijom, Grčkom, Egiptom, itd.

Samo oni koji su proučili gnosticizam, samo oni koji dobro poznaju filozofije Kainita, Sotonijanaca, Iškariota, Naassijanaca, Esena, itd., itd., itd., zaista znaju što su tajne Lucifera, uloga koju je Juda odigrao, kao i uloge svih dvanaest apostola Učitelja Isusa u kozmičkoj drami. Neće Biblija točno objasniti ulogu svakog učenika. Počnite duboko učiti ezoterizam i dvanaest znakova zodijaka. Tada se orijentirajte komparativnim proučavanjem religija i gnostičkih spisa.

Puno možete osjetiti proučavanjem Pistis Sofije. Žalosno je što tu knjigu možemo pronaći samo na engleskom jeziku. No, nadam se da će jednog dana biti prevedena na španjolski.

U svakom slučaju, ne bismo smjeli proučavati Bibliju, jer je pisana na simboličan način i samo je Inicirani mogu razumjeti.

Nisam jedini koji poznaje ove tajne, no prvi sam koji ih otkriva javnosti kako bi postale poznate za dobro čovječanstva.

P. – Učitelju, molim Vas da mi objasnite zašto je Petar tri puta zatajio Isusa?

O. – S velikim ću užitkom odgovoriti.

Rečeno je da je Petar zanijekao Krista tri puta i dobro je znati pravo značenje tog segmenta kozmičke drame. Očito je riječ o nečemu što je u potpunosti simbolično. Time se želi reći da Inicirani stalno iznova pada u iskušenje, bilo to u fizičkom ili nekom od unutarnjih svjetova. On plače, neizrecivo pati no, ako ostane uporan i odlučan, napokon uklanja ego, pretvarajući ga u svemirsku prašinu. Na taj način postaje Učitelj i postiže potpuno unutarnje samo-ostvarenje.

POGLAVLJE 19.

NEBESKI RAT

Dragi prijatelji, dame i gospodo. Večeras ćemo proučavati temu rata u nebesima.

Puno je rečeno o velikoj pobuni anđela protiv Vječnog. Potvrđeno je da je Mihael, sa svojom vojskom svjetla, morao voditi rat protiv zmaja i njegovih sljedbenika.

Sve je to, dragi prijatelji, u potpunosti simbolično; moramo znati kako to tumačiti, tako da ne griješimo.

Na prošlim smo sastancima dali poduža objašnjenja o vragu i zmaju, sada ćemo se još više udubiti u te teme.

Usput, želim svima koji su ovdje prisutni reći da smo vrag i ja sklopili okladu. To bi vas moglo malo iznenaditi.

Jednom smo, datum i sat nisu bitni, nas dvojica sjeli za stol, jedan nasuprot drugog. Tada sam čuo sljedeće izjave svog unutarnjeg Lucifera: «Porazit ću tvoju krepost i dokazat ću ti da ne možeš ništa protiv mene…»

«Želiš li se okladiti sa mnom? «Da,» odgovorio je Sotona, «spreman sam na okladu».

«Koliki će biti ulog?» «Toliki i gotovo.»

Napustio sam tog stvora, koji je samo odraz mog unutarnjeg Logosa, nakon što sam s njim postupao, iskreno govoreći, malo ružno.

U ime istine želim vam reći, dragi prijatelji, da do sada dobivam okladu, jer me vrag nije uspio poraziti iskušenjem, čak ni u najvećim borbama.

Dakle, rat je golem. Pobjeđujem zmaja i mogu reći da sam ga porazio.

Isto je to Luciferu učinio Mihael, to je borba svakog Iniciranog protiv njegovog osobnog zmaja.

Onako kako je Mihael pobijedio sve pobunjene anđele, svatko od nas mora poraziti i razgraditi sva svoja ega, vragove ili psihološke atribute koji personificiraju naše greške.

Promatrajući temu nebeskog rata iz drugog kuta, otkrivamo da ta priča predstavlja i borbu koja se vodila između prvih adepata arijevske rase i čarobnjaka Atlantide, demona oceana, itd.

Nesumnjivo, nakon potonuća tog starog kontinenta, crne čarobnjake drevnih predjela progutale su vode, no oni su ipak nastavili napadati adepte nove rase, kojoj mi neprekidno pripadamo.

Dakle, priča o nebeskom ratu ima razna značenja. Može simbolizirati astronomske, religiozne ili geološke događaje. Ona isto tako ima duboku kozmološku važnost.

U zemlji Veda puno je rečeno o sukobima Indre i Vitre.

Očito je da sjajnog boga Indru mudri nazivaju Vitrahan jer je ubio zmaja, na isti način kao što je Mihael porazio svog neprijatelja.

Jasno je da svakog Iniciranog koji ubije ili porazi zmaja proguta zmija zbog čega, zapravo, postaje zmijom, poput Wotana.

No, seksualna su iskušenja strašna, rijetki su oni koji ne padnu u napast.

Sotona, zmaj, Lucifer, kako god ga mi zvali, ulaže goleme nadljudske napore kako bi izazvao pad Iniciranog. Jasno je da većina posrne. Zato je vrlo teško pronaći samo-ostvarene ljude. Slabost većine nalazi se upravo tamo, u seksu, i čak kad se osjećaju vrlo snažnima, neuspjeh je konačan rezultat.

Rat u nebesima zbog toga je nešto strašno, nešto riječima neopisivo. Seksualna iskušenja nisu ništa uobičajeno. Je li možda lako poraziti zmaja? Najgore je što ljudi posjeduju živ ego, crveni demoni Seta nisu umrli i svijest svakoga od nas, zapečaćena u mračnim atributima, zaista funkcionira prema uvjetima u kojima se nalazi. Ona se čak i opravdava, pere svoje ruke poput Pilata, odgađa grešku govoreći: «Danas nisam mogao, no sutra, kasnije hoću», itd.

Na taj su način Mihaeli koji pobijede zmaja vrlo rijetki, treba ih tražiti Diogenovom svjetiljkom. Većina je previše slaba, previše lomljiva, previše je neznalica i apsurdnih pojedinaca.

U drevnim klasičnim tekstovima puno je rečeno o posrnulim anđelima. No, takve spise ne razumiju učene neznalice, niti intelektualne hulje.

Svaka Guru Deva koja padne u životinjsku generaciju postaje, zapravo, posrnuli anđeo, čak i demon.

Nesumnjivo je da, kada neki adept počini grešku prolijevanja sadržaja Hermesove čaše, svi neljudski elementi koje je ranije uklonio oživljavaju u njemu. Na taj način postaje još jedan demon.

Tako smo došli do korijena jedne od najviše raspravljanih, najviše proučavanih, ali rijetko shvaćenih tema.

Za shvaćanje ovog problema, potrebno je isti proživjeti, pretpostavke ili isprazan intelektualizam ne služe svrsi.

Sve sam to proživio, u dalekoj, drevnoj prošlosti, kada su brojne lemurijanske bodhisattwe počinile grešku pada u životinjsku generaciju. Mogu posvjedočiti svemu tome i objasniti to običnim riječima, onako kako se i dogodilo, bez pretpostavki ili izmišljanja utopija bilo kakve vrste.

Nije me briga vjeruju li mi ljudi ili ne, pričam o onome što sam doživio i to je sve. Što se ostalih tiče, svatko može paziti na svoj život; ja potvrđujem ono što sam doživio, što sam mogao vidjeti, čuti, dotaknuti i osjetiti.

Ova tema palih anđela u hinduističkom je podneblju prikazana religijskim borbama protiv Brahmana, bogova protiv demona, bogova protiv azura, kao što je slučaj u ratu Mahabharate.

Rat protiv zmaja možemo otkriti i u skandinavskoj epskoj književnosti, gdje su, između ostalog, opisane borbe protiv ledenih divova, sukob Azatora i Jotmusa.

Prijatelji, želim da razumijete potrebu borbe protiv zmaja. Želim da shvatite potrebu pobjede u tom sukobu, ako zaista želite postati zmije mudrosti i iznimno božanski bogovi.

Molim vas, tražim od vas da napustite stanje neznanja u kojem se nalazite. Preklinjem vas da proučite ove knjige i proživite ih. Zaista me boli što ste svi postali slabe i bijedne sjene.

P. – Učitelju, možete li nam objasniti oživljavaju li već razgrađena ega u osobi koja posrne tijekom rada u vatrenoj kovačnici Vulkana?

O. – Istaknuta gnostička sestro, nesumnjivo je da bilo kakvim seksualnim padom neki neljudski psihički elementi oživljavaju, upravo zbog te greške. Zato je naš Gospodin Krist rekao: «Učenik ne smije posrnuti, jer onaj koji posrne kasnije se mora puno boriti za povratak izgubljenog.»

P. – Učitelju, govorili ste o ratu u nebesima i iz učenja znamo da borbu protiv tajnog neprijatelja moramo proživjeti u Avernu, to jest, spuštanjem u bezdane. Možete li pojasniti?

O. – Prijatelji, alegorično je značenje svih religijskih spisa, bili oni kršćanski, budistički, islamski, itd., neosporno. Rajevi označavaju stanja svijesti. Nema sumnje da se naša različita stanja svijesti mijenjaju tijekom bitke. Borba protiv tajnog neprijatelja može nas odvesti do konačnog oslobođenja ili radikalnog neuspjeha.

Zasigurno bi bilo proturječno pomisliti, čak samo na trenutak, da u božanskim i nepogrešivim predjelima postoje strasna iskušenja. Dakle, moramo prevesti riječ «raj» kao oznaku za stanja svijesti, pri čemu je svijest funkcija Biti, itd.

P. – Učitelju, je li vrijednost Vaše oklade s osobnim unutarnjim Luciferom Vaša duša?

O. – Prijatelji, gnostička braćo, postoji rast i pad vrijednosti Bića. Postoji i kozmički kapital koji se sastoji od vrlina. Vrijednost naše oklade temelji se na određenom kozmičkom kapitalu, koji se broji i cijeni slično kao novac u fizičkom svijetu. Dakle, gubitkom oklade izgubio bih određenu količinu vrlina i određenu količinu unutrašnje vrijednosti. Vjerujem da sada razumijete o čemu se radi.

P. – Učitelju, rečeno nam je da radom u vatrenoj kovačnici Vulkana možemo razgraditi ego. Što nam možete reći o tome?

O. – Časna damo, tijekom prošlih smo sastanaka iscrpno govorili o modus operandi razgradnje sebe, ega.

Isto smo tako iscrpno objašnjavali tu temu u našoj knjizi «Tajna zlatnog cvata». U njoj smo izjavili da je potrebno raditi s kopljem Erosa tijekom kemijskog spoja ili metafizičke kopulacije.

Vjerujem da ova publika više ne zanemaruje naše ezoterične procedure. Najvažnije je znati kako se točno moliti tijekom Sahaje-Maithune.

U tim trenucima moramo preklinjati Božansku Majku, našu osobnu Kundalini (svatko ima svoju), da ukloni grešku koju moramo istrijebiti ili eliminirati iz dubina naše psihe.

Neosporno je da transcendentalni seksualni elektricitet može u pepeo pretvoriti svaku psihološku manu.

Nesumnjivo, naša božanska Majka Kundalini bi, vješto se služeći svetim kopljem, mogla uništiti bilo koji psihički atribut ili unutarnju manu.

No, prvo je potrebno, kao što smo rekli na prošlim sastancima, razumjeti manu koju želimo iskorijeniti iz naše prirode. Jasno, samo je pomoću tehnike meditacije moguće potpuno razumijevanje svake greške.

Shvaćanje i eliminacija osnova su za razgradnju sebe, ega.

P. – Učitelju, možete li nam reći razvija li se Kundartiguador organ prolijevanjem sadržaja Hermesove čaše?

O. – Časne dame i gospodo, hitno je razumjeti da se redovitim prolijevanjem Hermesove čaše razvija i odvratni Kundartiguador organ, slavni sotonski rep mračnih, negativni zlobni fohat, koji vodi ljudska bića niz padajući infra-ljudski put do Bezdana i Druge Smrti.

P. – Učitelju biste li nam mogli reći razvija li se Kundartiguador organ i kod onih koji ispravno rade u vatrenoj kovačnici Vulkana, ali ne razgrađuju mnogostruki ego?

O. – Časna damo, zahvaljujem na pitanju. Prijatelji, moramo razumjeti potrebu održavanja dobrog ponašanja kada radimo u Kiklopovoj kovačnici.

Onaj koji ne umire u sebi, koji ne razgrađuje ego, razvija odvratni Kundartiguador organ, čak i ako radi u vatrenoj kovačnici Vulkana (jogi-seksu).

Već smo u prethodnim poglavljima rekli da se odvratni organ svih fatalnosti razvija u bludnicima, onima koji izdaju svog Gurua, iskrenim ali zbunjenim ljudima, onima koji su naviknuti na opravdavanje zločina, gnjevnim i perverznim pojedincima, itd., i to unatoč njihovom radu s bijelim tantrizmom, čak i ako je isti beskrajno uspješan i ne prolijeva se niti jedna kap sadržaja Hermesove kupe.

Samo umiranjem u sebi, pravim radom u devetoj sferi i žrtvovanjem za naše bližnje, možemo razviti vatrenu zmiju naših čarobnih moći u unutarnjoj budućnosti.

Kasnije moramo u potpunosti poraziti zmaja, ako zaista želimo da nas proguta zmija, čime postajemo zmije.

P. – Učitelju, znači li to da je oružje koje je Mihael koristio u borbi protiv zmaja i pobunjenih anđela bilo Longibusovo koplje?

O. – Dragi prijatelji, Longibusovo je koplje isti šiljak svih magičnih paktova, kojim je sveti Juraj ranio svog zmaja.

Nema sumnje da je to sveto koplje, Ahilejevo koplje, divan emblem seksualne energije pomoću kojeg možemo u prah i pepeo korjenito pretvoriti, spaliti, uništiti sve različite dijelove sebe, psihološkog ega.

P. – Časni Učitelju, što predstavljaju pobunjeni anđeli?

O. – Prijatelji, rečeno je da se Mihael borio protiv zmaja i njegovih pobunjenih anđela, kao što se i mi moramo boriti protiv unutarnjeg Lucifera i psihičkih atributa. Riječ je o unutarnjim, tajnim, strašnim i bolnim borbama.

Dakle, svatko od nas mora postati Mihael, neprestano se boreći protiv zmaja i njegove kobne vojske.

POGLAVLJE 20.

ZAKON VJEČNOG POVRATKA

Dragi prijatelji, danas ćemo proučiti Zakon vječnog povratka svega što postoji.

U trenutku naše smrti anđeo smrti uvijek dolazi do našeg kreveta. Postoje čitave legije takvih bića, koje uvijek rade u suglasju s Velikim Zakonom.

Tri aspekta odlaze u grob: prvo – truplo; drugo – vitalno tijelo (koje ostavlja fizičko nakon njegovog zadnjeg izdisaja), ono pluta oko groba, sporo se raspadajući kao i fizičko tijelo; treće – bivša osobnost. Nesporno je da ona ponekad može pobjeći iz groba i posjećivati mjesta koja su joj poznata.

Nema sumnje da se bivša osobnost sporo razgrađuje, protokom vremena. Nema sutrašnjice za osobnost preminulog. Ona je, sama po sebi, pokvarljiva.

Ono što nastavlja svoj put, što ne odlazi u grob, jest ego, sebe, Ja.

Smrt je sama po sebi oduzimanje dijelova. Nakon završetka matematičke operacije, sve što ostaje su vrijednosti.

Očito je da se zbrojevi vrijednosti privlače i odbijaju prema univerzalnom zakonu magnetizma; plutajući u atmosferi svijeta.

Vječnost otvara svoje ralje kako bi progutala ego. Kasnije ga izbacuje, vraća u vrijeme.

Rečeno nam je da u samom trenutku smrti, u toj sekundi zadnjeg izdisaja, preminuli projicira elektro-psihički dizajn svoje osobnosti. On ostaje u višim regijama prirode kako bi se kasnije vratio i ispunio oplođeno jajašce. Na taj način, kada se vratimo, utjelovljujući se u novom fizičkom tijelu, imamo osobne karakteristike vrlo slične našem prethodnom životu.

Dakle, ono što ostane nakon smrti nije ništa predivno. Ono što nije uništeno zajedno s fizičkim tijelom nije ništa više od hrpe vragova, naših psiholoških ega, naših mana. Jedino pošteno, što ostaje na dnu svih tih ispraznih stvorenja koja tvore ego jest Bit, dio duše koji posjedujemo.

Povratkom u novo fizičko vozilo djeluje zakon Karme, jer ne postoji posljedica bez uzroka, niti uzroka bez posljedice.

Anđeli života imaju zadatak povezivanja srebrnog užeta i oplodnog spermatozoida. Nesumnjivo je da mnogi milijuni spermatozoida bježe tijekom vrhunca spolnog čina, no samo jedan ima dovoljnu snagu koja mu je potrebna za prodiranje u jajašce i začeće.

Ta je snaga vrlo posebne vrste, nije proizvod sreće ili slučajnosti. Nju potiče, iz unutarnje energetike spermatozoida, anđeo života koji u takvim trenucima povezuje bit koja se vraća.

Biolozi vrlo dobro znaju da muški i ženski spolni hormoni sadrže po 24 kromosoma, oni zbrajanjem daju konačni broj od 48 kromosoma, koji tvore oplođeno jaje.

Tih nas 48 kromosoma podsjeća na 48 zakona koji vladaju fizičkim tijelom.

Bit je, dakle, povezana s oplođenom stanicom pomoću srebrnog užeta. S obzirom da se ranije spomenuta stanica dijeli na dvije, zatim na četiri, pa na osam stanica, stupnjevito nastavljajući proces sazrijevanja fetusa, jasno je da se seksualna energija pretvara u osnovni uzročnik takvog staničnog razmnožavanja. To znači da se mitoza nikako ne bi mogla dogoditi bez nazočnosti kreativne energije.

Preminuli, koji se priprema na preuzimanje novog fizičkog tijela, još ne ulazi u fetus. On se utjelovljuje u trenutku rođenja stvora, u točnom momentu prvog udisaja.

Vrlo je zanimljivo što zadnjim izdisajem umirućeg nastupa napuštanje tijela, dok prvim udisajem ulazimo u novi organizam.

U potpunosti je apsurdno izjavljivati da je mjesto rođenja stvar osobnog izbora. Stvarnost je puno drukčija jer upravo su Učitelji Zakona, posrednici karme, oni koji za nas biraju točno mjesto, dom, obitelj, narod, itd., našeg ponovnog utjelovljenja, povratka.

Kada bi ego mogao birati mjesto i obitelj, i druge važne faktore za svoje novo postojanje, onda bi ambiciozni, oni puni ponosa, škrtosti, pohlepe, tražili domove milijunaša, bogate kućerine, krevete perja i ruža, cijeli bi svijet bio pun raskošnih ljudi, ne bi bilo siromaha, ne bi bilo boli ili gorčine, nitko ne bi plaćao karmu, svi bismo mogli činiti najgore zločine i nebeska nas pravda ne bi mogla dostići, itd.

Gruba je stvarnost činjenica da ego nema pravo biranja mjesta ili obitelji rođenja. Svatko od nas mora platiti što duguje. Pisano je da će onaj koji sije munje požeti oluje, zakon je zakon i izvršava se.

Vrlo je žalosno što brojni slavni i moderni duhovni pisci tvrde da svi imaju pravo biranja mjesta gdje bi se trebali roditi ili vratiti.

Ono što dolazi poslije fizičke smrti nešto je što mogu znati samo probuđeni ljudi, oni koji su već uklonili ego, koji su zaista svjesni sebe.

U svijetu postoje brojne teorije. Neke su duhovne, a neke materijalističke vrste. Razum intelektualnih humanoida može izmisliti sve; može lako stvarati duhovne, kao i materijalističke teorije.

Racionalni homunkul može, pomoću najvećih logičnih procesa, u svom kralježnjačkom mozgu stvoriti materijalističku ili spiritualnu teoriju. U jednoj je i drugoj vrsti, u tezi i antitezi, dubina logike vrijedna divljenja.

Nesumnjivo je da razum, sa svim svojim logičkim procesima, kao sposobnost istrage, ima početak i kraj. Previše je uzak i ograničen, kao što smo već rekli, otvoren je i služi svemu, tezi i antitezi.

Procesi logičnog mozganja sami po sebi nisu uvjerljivi, jer pomoću njih je moguće pomno objasniti svaku spiritualnu ili materijalističku tezu, s istom logičnom snagom koja je tako uvjerljiva svakom razumnom humanoidu.

Zato razumu nije moguće znati ništa o onome što bi moglo postojati u raju, i općenito ni o čemu što svoje postojanje nastavlja i nakon smrti.

Već je gospodin Kant, veliki njemački filozof, svojom Kritikom čistog razuma, pokazao da razum sam po sebi ne može poznavati ništa o Istini, o Stvarnosti, o Bogu, itd., itd., itd.

Dakle, ne razbacujemo se teorijama a priori. Ono što toliko naglašavam moguće je pročitati u spomenutom djelu ranije imenovanog filozofa. Očito je potrebno odbaciti razum kao element prigodne spoznaje i otkrivanja Stvarnog.

Ispunjavanjem procesa razumijevanja pitanjem praktične metafizike utemeljit ćemo, od ovog trenutka, čvrstu osnovu za dokazivanje onoga što je izvan vremena, onoga što je nemoguće uništiti smrću fizičkog tijela.

Govorim o onome što znam, onome što sam iskusio u odsustvu razuma. Neće biti pretjerano podsjetiti publiku da se mogu sjetiti svih svojih prošlih postojanja.

U drevnim vremenima, prije potonuća kontinenta Atlantide, ljudi su razvili sposobnost Bića poznatu pod imenom «instinktivne percepcije kozmičkih istina».

Nakon potonuća tog starog kontinenta, ta je dragocjena moć počela tonuti niz involutivni ciklus i u potpunosti je nestala.

Moguće je obnoviti tu sposobnost razgradnjom ega. Nakon postizanja tog cilja i sami možemo potvrditi, na svjestan način, Zakon vječnog povratka svega.

Nesumnjivo, ranije spomenuta moć Bića dopušta nam da iskusimo stvarnost, ono što živi dalje, poslije smrti, poslije fizičkog tijela, itd.

S obzirom da je ta sposobnost u meni već razvijena, mogu s potpunim autoritetom potvrditi ono što znam, što sam proživio, ono što nastupa poslije fizičkog kraja.

Govoreći iskreno, s rukom na srcu, mogu reći sljedeće: preminuli obično žive u Limbu, u predvorju pakla, u predjelu mrtvih, u inferiornom astralu kojeg dobro predstavljaju sve pećine i podzemni prolazi našeg svijeta, oni potpuno ujedinjeni tvore jedinstvenu cjelinu.

Žalosno je stanje u kojem se mrtvi nalaze. Izgledaju poput mjesečara, njihova svijest u potpunosti spava. Kreću se naokolo i vjeruju da su živi. Zanemaruju svoju smrt.

Nakon fizičke smrti, trgovci ostaju u svojim trgovinama, pijanci u kafićima, prostitutke u javnim kućama, itd., itd., itd.

Nemoguće je da ljudi te vrste, takvi nesvjesni mjesečari, imaju luksuz biranja mjesta na koje bi se trebali vratiti.

Za njih je najprirodniji povratak bez poznavanja sata i načina, u potpunom nedostatku svijesti.

Mnoge su sjene preminulih. Svaka je umrla osoba hrpa nesvjesnih sjena, larvi koje žive u prošlosti, koje nisu svjesne sadašnjosti, koje su zapečaćene u svojim dogmama, u ustajalim problemima jučerašnjice, u događajima minulih vremena, vezanostima, obiteljskim sentimentalnostima, egoističnim interesima, životinjskim strastima, porocima, itd.

Nakon rođenja Bit se izražava tijekom prve tri ili četiri godine života, tada je dijete predivno, uzvišeno, nevino, sretno. Nažalost, ego se pomalo počinje izražavati. Nakon djetetove sedme godine svi se psihički atributi počnu potpuno manifestirati, jer tada je stvaranje nove osobnosti završeno.

Neophodno je razumjeti da nova osobnost nastaje upravo tijekom prvih sedam godina ranog djetinjstva, a jača je vrijeme i iskustvo.

Osobnost je energetska, nije fizička kao što mnogi pretpostavljaju. Ona se nakon smrti polako razgrađuje na groblju, sve dok u potpunosti ne nestane.

Prije potpunog stvaranja nove osobnosti Bit može imati luksuz manifestiranja sve svoje ljepote, pa su u tom stanju mala djeca čak i istinski vidovita, osjetljiva, čista, itd., itd., itd.

Kako bismo svi bili sretni bez ega, kada bi se samo Bit manifestirala u nama. Neosporno je da ne bi bilo boli, Zemlja bi postala raj, Eden, nešto nepogrešivo i uzvišeno.

Povratak ega u ovaj svijet zaista je odvratan, strašan događaj.

Ego sam po sebi zrači mračnim vibracijama, koje nikako nisu ugodne.

Kažem da je svatko tko nije razgradio ego više ili manje crn, čak i ako takav pojedinac putuje stazom inicijacije, čak i kada smatra da je svet i ispunjen vrlinama.

Neprestani povratak svega je zakon života i možemo ga potvrditi od trenutka do trenutka. Zemlja se vraća na izvorišnu točku svake godine, tada slavimo Novu Godinu. Svi se planeti vraćaju na svoju prvotnu početnu točku; atomi unutar molekule čine isto, kao i dani, noći, četiri godišnja doba: proljeće, ljeto, jesen i zima; ciklusi, kalpe, yuge, Mahavantare, itd.

Iz toga slijedi da je Zakon vječnog povratka nešto nesumnjivo, neosporno i nepobitno.

P. – Učitelju, rekli ste nam da nema sutrašnjice za osobnost preminulog i da se eterično tijelo postupno raspada. Htio bih znati traje li osobnost dulje od fizičkog tijela u procesu razgradnje?

O. Ovo je pitanje zanimljivo i s užitkom ću odgovoriti.

Nesumnjivo je da bivša osobnost traje dulje od temeljne, vitalne pozadine.

Želim potvrditi da vitalno tijelo blijedi unutar groba u skladu s raspadanjem fizičkog.

Osobnost je drukčija, jer je s vremenom utemeljuju razna iskustva. Očito je da traje duže, čvršće je energetske razine, može potrajati i nekoliko godina.

Nije nikako pretjerano reći da odbačena osobnost može trajati čitava stoljeća. Zanimljivo je vidjeti nekoliko takvih osobnosti u međusobnom razgovoru.

Sada govorim o nečemu što vam je možda čudno. Pronašao sam deset osobnosti koje pripadaju istom vlasniku, dakle sreo sam se s rezultatima deset povrataka istog ega.

Vidio sam kako razmjenjuju svoja subjektivna mišljenja, svih deset se susrelo na istom mjestu zbog jednakog psihičkog afiniteta.

No, želim pojasniti, kako bih izbjegao zbrku. Rekao sam da se ne rađamo s osobnošću, moramo je stvoriti. To je moguće tijekom prvih sedam godina života. Isto sam tako rekao da u trenutku smrti osobnost odlazi na groblje i ponekad luta naokolo, ili se skriva unutar groba.

Pomislite na trenutak na ego koji bježi iz fizičkog tijela nakon svakog povratka. Jasno je da isti živi iza osobnosti.

Ako ujedinimo, na primjer deset života istog ega, imat ćemo 10 osobnosti koje se mogu sresti zbog afiniteta, kako bi razgovarale na groblju i razmjenjivale svoja subjektivna mišljenja.

Nesumnjivo je da te bivše osobnosti polako slabe, umiru na izvanredan način, kako bi na kraju korjenito iščezle.

No, sjećanja tih osobnosti ostaju u kauzalnom svijetu, u akašijskim zapisima prirode.

To me podsjeća na moje staro postojanje, kada sam živio kao vojna ličnost u Europi, za vrijeme renesanse. Jednom sam radio na polju prirodnih uzroka, kao kauzalni čovjek, i palo mi je na pamet da bih, iz tajnih spisa prirode tog predjela, mogao izvući sjećanja te bivše osobnosti. Rezultat je zaista bio nevjerojatan. Vidio sam vojnu ličnost, odjevenu u uniformu tog doba. Izvukao je svoj mač i nasilno me napao. Nije mi bilo teško protjerati ga i vratiti ga u zapise.

To znači da je u svijetu prirodnih uzroka svako sjećanje živo, ima stvarnost i to je nešto što može iznenaditi brojne učenike ezoteričnog i okultnog.

P. – Učitelju, kažete nam da se osobnost ne rađa s egom. Što je s rođenjem vitalnog tijela?

O. – Prijatelji, želim da razumijete da su vitalno tijelo, osnovu organskog života, dizajnirali posrednici života, u sukladnosti sa zakonom uzroka i posljedice.

Oni koji su u prošlim postojanjima nakupili vrlo velike zločine mogu biti rođeni s oštećenim vitalnim tijelom, što će služiti kao osnova za defektno fizičko tijelo.

Lažljivac se može roditi s izobličenim vitalnim tijelom, što rezultira utjelovljivanjem u čudovišno ili bolesno fizičko tijelo.

Opaki se mogu roditi s vitalnim tijelima koja su očito degenerirana, što će proizvesti degenerirana fizička tijela.

Na primjer: strasni seksualni ovisnik mogao bi se, nakon nekoliko potraćenih života, roditi s nepravilno polariziranim vitalnim tijelom. Tako se rađaju homoseksualci ili lezbijke.

Nema sumnje da su homoseksualci i lezbijke rezultat seksualne zloupotrebe u prošlim životima.

Alkoholičar se može roditi s nepravilnim, manjkavim vitalnim mozgom, a to je osnova za mane na fizičkom mozgu.

Ubojica, onaj koji neprestano ponavlja strašan zločin, kao konačan rezultat može biti rođen u invalidnom tijelu, osakaćen, paraliziran, slijep, deformiran, zastrašujućeg izgleda, jadan, kao idiot ili definitivni luđak.

Dobro je znati da ubojica predstavlja najgori stupanj ljudske korupcije i takvom pojedincu je nemoguć povratak u zdravo fizičko tijelo.

Pa, mogli bismo još malo govoriti o temi koju je ovo pitanje načelo.

P. – Učitelju, znači li to da uzrok urođenih fizičkih mana nije genetsko nasljedstvo?

O. – Istaknuta damo, vaše je pitanje vrlo važno i zaslužuje detaljno proučavanje. Očito je da su nasljedne mane stavljene u nadležnost Zakona karme; one su divna vozila procesuiranja karme.

Očito je da ono što je nasljedno ostaje zapisano u genima seksa. Kroz njih zakon djeluje sa svim staničnim mehanizmima.

Dobro je razumjeti da geni upravljaju čitavim ljudskim organizmom: možemo ih pronaći u kromosomima, kao i u oplođenoj stanici. Oni su osnova fizičkog oblika.

Kada su geni poremećeni, kada njihova prava prirodna formacija ne postoji, nesumnjivi je rezultat defektno tijelo. To je već dokazano.

P. – Učitelju, kako je moguće da bestjelesna ega, koja su u dubokom snu u predjelu mrtvih, vjerujući da su još uvijek živa, imaju sjećanja o događajima svog života, bez obzira što nemaju mentalno tijelo?

O. – Osnova pitanja je pogrešna. Pitanje je pogrešno postavljeno. Mnogostruki ego jest um. Već smo jasno govorili o njemu, rekli smo da intelektualna životinja pogrešno nazvana čovjekom nema um, nego umove.

Nesumnjivo je da različiti psihički atributi koji tvore ego nisu ništa više od različitih mentalnih atributa, grananja shvaćanja, itd.

Kada se cijela grupa umova ili svadljivih i vrištećih ega vraća, ne utjelovljuju se svi članovi skupine. Neki ulaze u uronjenu involuciju mineralnog kraljevstva ili prelaze u životinje, zadržavaju se na određenim mjestima, itd.

Nakon smrti, svaki od tih ega proživljava vlastite snove i želje, uvijek u prošlosti, nikada u sadašnjosti. Nemojte zaboraviti, dragi prijatelji, da je ego uspomena, da je ego vrijeme, on je knjiga sastavljena od brojnih svezaka.

P. – Učitelju, iz Vaših izjava proizlazi da smo mi samo legija ega. Moram zaključiti da nemamo stvarnosti, jer smo i sami mentalni oblici. Imam li pravo?

O. – Istaknuti prijatelju, dame i gospodo, morate razumjeti da intelektualna životinja pogrešno nazvana čovjekom nije samo-ostvareno biće, a to znači da je samo matematička točka u prostoru, služi kao vozilo određenog zbroja vrijednosti.

Biti čovjekom nešto je drukčije. Kako bismo bili ljudi moramo razgraditi ego i proizvesti viša tijela postojanja Bića. Nadam se da ste me razumjeli.

P. – Učitelju, zar želite reći da smo zapravo mentalni oblici, bez ikakve objektivne stvarnosti?

O. – Prijatelji, molim vas da me razumijete! Kada govorim o psihičkim atributima, spominjem mentalne oblike. Jasno je da su ti atributi zaista kristalizacije uma i nadam se da to razumijete. Mislim da nije potrebno nastaviti s objašnjavanjem toga, već je dovoljno jasno.

P. – Dakle, želite reći da griješe svi oni istaknuti predstavnici magičnih moći intelekta, koji ističu važnost posjedovanja pozitivnog uma?

O. – Prijatelji, u ovo vrijeme Kali-Yuge, željeznog doba, ljudi su se posvetili mentalizmu, takvih pojedinaca ima posvuda. U knjižarama je moguće pronaći tisuće knjiga koje divno govore o magarcu uma.

Ovo je zanimljivo, jer je Isus Veliki Kabir jahao na magarcu (umu), ulazeći u nebeski Jeruzalem na Cvjetnicu. Tako objašnjavaju Evanđelja, tako je rečeno, no ljudi razapinju Isusa Krista i štuju magarca. Čovječanstvo je takvo, braćo moja, to je epoha tame u kojoj živimo.

Što mentalisti žele razviti? Silu mentalnog ega? Bilo bi im bolje da je razgrade, pretvore u svemirski prah. Tako bi duh sjajio u svima.

Nažalost, ljudi današnjice ne žele ništa duhovno. Danas kleče i ljube magarčeva kopita, a umjesto pročišćavanja biraju jadnu degradaciju.

Kada bi ljudi znali da nemaju mentalno tijelo, nego samo zbroj odvratnih psihičkih atributa, strašnih mentalnih kristalizacija; kada bi umjesto jačanja tih zvjerskih mana odabrali njihovo uništenje, radili bi za svoje dobro i sreću.

No, razvijanjem sile zvijeri, mračne moći mentalnog ega, postaju još mračniji i sve više propadaju u Bezdan.

Kažem vam, prijatelji, kažem vam braćo gnostičkog pokreta, pretvorite u pepeo svoj mentalni ego, neprestano se borite kako biste se oslobodili od uma, jer tako ćete biti sretni.

P. – Zar ne mislite da će nam Bit bez ega dati, kao rezultat, izrazito dosadan život na ovom divnom planetu?

O. – Prijatelji, egu je dosadno kada nema ono što želi.

No, kada je ego zadovoljan?

Ego je želja, a želja, dugoročno gledano, postaje frustracija, umor, dosada. Tada život postaje nesretan.

S kojim pravom ego započinje razgovor protiv dosade kada i on sam, duboko u unutrašnjosti, postaje umor, gorčina, razočaranje, otrežnjenje, frustracija i dosada?

Ako ego ne zna što je obilje, kako može stvarati koncepte o tome?

Nesumnjivo je da smrću ega i njegovim pretvaranjem u pepeo u nama ostaje samo Bit, ljepota. Iz toga izranja sreća, ljubav i obilje.

Problem je u tome što zaljubljenici želje, oni koji žele strasno zadovoljstvo, površni ljudi, pogrešno razmišljaju, pretpostavljaju da će bez ega život biti strašno dosadan.

Kada ti ljudi ne bi imali ego, razmišljali bi na drukčiji način, bili bi sretni i uzvikivali bi: «Život ega strašno je dosadan.» Vjerujete li, prijatelji, da je divno neprestano se vraćati u ovu dolinu gorčine i trpjeti stalan plač i patnju?

Potrebno je ukloniti ego, osloboditi se od Kola Samsare.

POGLAVLJE 21.

REINKARNACIJA

Dragi prijatelji okupljeni ovdje, proučit ćemo Zakon reinkarnacije. Nadam se da će vam ove rasprave dobro doći.

Za sve je nas hitno razumjeti potpuno značenje ovog velikog zakona.

Riječ «reinkarnacija» zaista je vrlo zahtjevna: prisjetimo se deset reinkarnacija Višnua, Kozmičkog Krista.

Krišna, veliki hinduistički avatar, rodio se tisuću godina prije Isusa Krista. On nikada nije rekao da će sve intelektualne životinje koje nastanjuju lice Zemlje biti reinkarnirane. Naglašeno je potvrdio da pravo na reinkarnaciju imaju samo Buddhe, veliki bogovi, deve i božanski kraljevi.

Detaljnijim proučavanjem Zakona Reinkarnacije, možemo sa cjelovitom jasnoćom reći da je nemoguća reinkarnacija onih bez svete individualnosti.

Nesumnjivo je da se samo sveti pojedinci mogu reinkarnirati. Zato su, u tajnom Tibetu, ljudske reinkarnacije uvijek bile slavljene velikim religioznim gozbama.

U ime istine, želim jasno i jednostavno potvrditi da je reinkarnacija ili povratak duše nešto što je moguće samo kada posjedujemo zlatni embrio ili zlatni cvijet.

Pažljivom analizom ove teme razumijemo da embrio mora biti stvoren namjerno, na temelju svjesnog rada i svojevoljne patnje.

U najobičnijem retrospektivnom radu, otkrivamo podrijetlo svih onih infra-svjesnih elemenata u kojima je zapečaćen psihički materijal ili prvobitna tvar, pomoću koje možemo izraditi zlatni cvijet, zlatni embrio.

Već znamo da je, kao što smo objasnili na prošlim sastancima, intelektualni humanoid u svom organizmu razvio odvratni Kundartiguador organ (sotonski rep).

Kada je čovječanstvo izgubilo taj organ, u pet cilindara organskog stroja (umu, emociji, pokretu, instinktu i seksu) ostale su njegove loše posljedice.

Nesumnjivo, ti su mračni rezultati stvorili neku vrstu druge, subjektivne i neljudske prirode koju sve racionalne životinje nose u sebi. Nesumnjivo je da se u toj drugoj prirodi zapečaćena nalazi Bit, prvobitna tvar iz koje moramo izraditi zlatni embrio.

Neophodno je razgraditi subjektivne i infra-ljudske atribute, ako ozbiljno želimo stvoriti zlatni cvijet.

U drugim je vremenima, kada mračni rezultati odvratnog Kundartiguador organa nisu bili tako specifično razvijeni, bilo moguće uputiti molbu unutarnjem faktoru, izvoru vjere, nade i ljubavi, koji bi motivirao silu ili sile, tako su početni subjektivni elementi bili razgrađivani.

Na nesreću, takav je osnovni faktor prošao različite degenerativne procese, zbog pretjeranog razvoja loših posljedica odvratnog Kundartiguador organa.

Zaista je bolna takva korjenita degeneracija faktora unutarnjih nagona vjere, nade i ljubavi.

Zato se sada moramo okrenuti jedinom elementu koji još nije izgubljen.

Naglašeno spominjem Bit, psihički materijal koji je zaista temelj, osnova naše psihičke organizacije.

Hitno je i neophodno osloboditi Bit, ako ozbiljno želimo izraditi zlatni cvijet, zlatni embrio.

Nažalost, prvotna tvar, taj psihički materijal, ne sudjeluje u svakodnevnim aktivnostima našeg pogrešno nazvanog stanja budnosti.

Nažalost, taj je faktor, na kojem se temelje svi psihički procesi, zapečaćen unutar podsvjesnih zona.

Pomoći mu da se oslobodi i izađe iz najobičnijih subjektivnih stanja, kako bi se manifestirao na samo-svjestan i objektivan način u našim aktivnostima svakodnevnog života, neophodno je, hitno i potrebno.

Dakle, svijest je zapečaćena u egu sa svim njegovim psihičkim atributima, u toj neljudskoj dvostrukoj prirodi, tom infra-ljudskom dodatku.

Ako želimo imati svetu individualnost, moramo se okrenuti skalpelu kritike sebe, kako bismo izvršili analizu svih tih lažnih vrijednosti koje tvore sebe, Ja.

Puno je toga izrečeno o kreativnom shvaćanju. Neophodno je na cjelovit način poznavati sve psihološke mane koje posjedujemo.

Intelektualno shvaćanje nije dovoljno. Nepobitna je potreba procesuiranja svake psihološke mane u 49 podsvjesnih, infra-svjesnih i nesvjesnih razina.

Shvaćanje na toj i toj razini nije dovoljno. Hitno je duboko razumjeti naše mane. Potrebno ih je dubinski izbušiti, ako ih zaista želimo istrijebiti i pobiti.

No, kreativno shvaćanje, čak i kada je hitno i vrlo potrebno, nije sve.

Mi, gnostici, moramo ići puno dublje, želimo shvatiti, upiti duboko značenje onoga što smo već cjelovito shvatili.

Nije moguće stvoriti te unutarnje impulse, koji će izazvati korjenite promjene u našoj psihi, ako nismo razumjeli duboko značenje neke psihološke mane.

Očito je da smo spremni za unutarnju promjenu kada smo razumjeli ovu ili onu grešku u našoj psihi. Poslije dolazi eliminacija i tada se okrećemo višim silama.

Netko može shvatiti manu bijesa i čak shvatiti njeno duboko značenje, ali je bez obzira na to i dalje posjeduje.

Uklanjanje je drukčije, jer um može izazvati različite načine djelovanja. Može etiketirati mane, premjestiti ih iz jednog odjela shvaćanja u drugi, no ne može ih temeljno promijeniti.

Ako želimo istrijebiti mane, potrebna nam je moć viša od uma. Na sreću, takva moć postoji; želim spomenuti zmijsku vatru, tu svetu vatru koja se obično razvija u tijelu asketa.

Ako je ta vatrena moć u prošlosti mogla podijeliti božanske hermafrodite na dva spola, logično je da isto tako može iz naše psihe iščupati neljudske elemente, koji kao dodaci tvore mračnu, strašnu i perverznu drugu prirodu.

Već smo u našoj knjizi «Tajna zlatnog cvata» napisali da od prvog postotka oslobođene Biti nastaje sjemeni biser.

U toj smo knjizi potvrdili da pretvaranjem nečijih različitih subjektivnih elemenata u svemirsku prašinu, nastaje sjemeni biser koji zatim postaje zlatni embrio, zlatni cvijet; to je tajna zlatnog cvata.

Dovoljno sam objašnjavao modus operandi, na ovim sastancima i u svojim prošlim knjigama…

Rekao sam da moramo naučiti usmjeravati zmijsku vatru ili Kundalini zraku protiv nekih neljudskih atributa, kako bismo ih pretvorili u prah, sa svrhom oslobađanja Biti.

Objasnio sam da upravo u vatrenoj kovačnici Vulkana možemo raditi s Ahilejevim kopljem.

Samo pomoću tog svetog šiljka, divnog emblema transcendentalnog seksualnog elektriciteta, možemo razgraditi psihološke mane.

Svatko tko ima zlatni embrio, tko ga je stvorio svojevoljnim radom i svjesnom smrću, ima pravo reinkarnacije.

Očito je da nam zlatni cvijet daje svetu individualnost; očito je da zlatni embrio u nama utemeljuje potpunu ravnotežu onoga što je duhovno i onoga što je materijalno.

Oni koji još uvijek nemaju embrio vraćaju se, utjelovljuju se u nove organizme, ali to nije reinkarnacija. Razlikujte reinkarnaciju i povratak. Rijetki su oni koji se reinkarniraju, postoje milijuni onih koji se vraćaju.

P. – Učitelju, biste li nam mogli reći kada se u čovječanstvu razvio Kundartiguador organ i koja je bila njegova svrha?

O. – S velikim ću užitkom odgovoriti na pitanje našeg tajnika.

Tijekom epohe kontinenta Mu, za vrijeme Lemurije koja se, kao što smo već rekli, nalazila na području Tihog oceana, bilo je potrebno razviti ovaj organ kako bi se stabilizirala Zemljina geološka kora. S obzirom da ljudski stroj automatski pretvara kozmičke energije kako bi ih kasnije mogao prenijeti u unutarnje slojeve ovog planetarnog organizma, bilo kakva promjena u njemu stvara određene rezultate u unutrašnjosti našeg planeta Zemlje.

Tada su, u tom dobu, prije približno 18 milijuna godina, Kozmostvoritelji dali unutarnjem Luciferu svakoga od nas potpunu slobodu, kako bi se rep majmuna, odvratni Kundartiguador organ, mogao razviti u svakom ljudskom organizmu.

Nesumnjivo, zbog te procedure Kozmostvoritelja energetska se pretvorba unutar ljudskog organizma izmijenila, izazivajući divne rezultate za geološku koru (ona se stabilizirala), ali i mračne posljedice za čovječanstvo.

Kasnije su bogovi iz organizama uklonili opasni dodatak, no nisu mogli ukloniti njegove posljedice jer su one, kao što smo rekli, postale drugom neljudskom i perverznom prirodom unutar svakoga od nas.

P. – Učitelju, bismo li trebali kriviti Kozmostvoritelje za neljudske posljedice, koje pripadnici današnjeg čovječanstva nose u svojim organizmima?

O. – Ovo je pitanje zanimljivo. Bogovi koji su sudjelovali u tim događanjima počinili su neke greške u svojim izračunima, zbog čega su krivi za rezultate. Znajte da i bogovi čine greške.

Jasno je da će u budućem kozmičkom danu ta neopisiva bića morati platiti svoju odgovarajuću kozmičku karmu.

P. – Kada ste objašnjavali Bit kao jedino što tvori našu psihičku organizaciju, rekli ste da još uvijek nije izgubljena. Znači li to da postoji opasnost njenog gubitka?

O. – S velikim ću užitkom odgovoriti na ovo pitanje. Uz veliko poštovanje, želim reći publici da je pitanje netočno postavljeno. Nisam rekao da je Bit naša psihička organizacija, samo sam htio potvrditi da je ona njen osnovni faktor, što je nešto drukčije.

Bit nije moguće izgubiti. Zato sam potvrdio da je ona jedini faktor koji, na sreću, nije izgubljen.

Čak i kada Bit, zapečaćena u egu, mora ući u involucijske procese unutar paklenih svjetova, očito je da nikada neće nestati. Naime, nakon razgradnje ega ponovno će biti slobodna i spremna, kao što smo već bezbroj puta ponovili, za nove evolucijske procese.

P. – Časni Učitelju, tražite ne samo razumijevanje već i otkrivanje dubokog značenja naših psiholoških mana. Jasno mi je da shvaćanjem identificiramo te mane, a otkrivanjem dubokog shvaćanja proučavamo štetu koju nam one mogu nanijeti, kao zapreke samo-ostvarenju. Imam li pravo?

O. – Vrijedi odgovoriti na ovo pitanje. Shvaćanje nije identifikacija; netko bi mogao identificirati psihološku manu bez njenog shvaćanja. Razlikujmo shvaćanje i identifikaciju.

Shvaćanje je vrlo elastično. Njegovi se stupnjevi razlikuju; danas nešto možemo razumjeti na jedan relativan i opširan način, a sutra to isto možemo razumjeti bolje.

Shvaćanje dubokog značenja neke mane moguće je samo svim dijelovima našeg cjelovitog Bića.

Ako su neki dijelovi našeg Bića shvatili duboko značenje, ali neki drugi nisu, cjelovito i duboko razumijevanje nije postignuto.

Ne smijemo stvarati pretpostavke o onome što je duboko značenje, specifičan «okus», jer njega je moguće iskusiti samo izravno, u preciznom trenutku, u odgovarajućem trenu. Zato nikako ne bismo smjeli stvarati predrasude o onome što bi moglo biti duboko značenje naših psiholoških grešaka.

P. Hvala Vam na objašnjenju Učitelju. Otkrili ste nam da je shvaćanje zapravo samo funkcija uma, dok je upijanje dubokog značenja funkcija svijesti. Imam li pravo?

O. – Prijatelji, um sa svim svojim funkcionalnostima ženske je naravi, prijemljiv, nemoguće ga je preobratiti na pozitivan pol.

S obzirom da je um po prirodi običan pasivni instrument, ne može sam po sebi zauzeti ulogu alata shvaćanja.

Razlikujte shvaćanje i instrument koji koristimo za manifestaciju u svijetu.

Očito je da razumijevanje pripada Biti, unutarnjim funkcijama svijesti, nemoguće ga je pripisati nekom drugom faktoru.

Duboko značenje neke psihološke mane razlikuje se od razumijevanja zato što pripada različitim percepcijama ili izravnim iskustvima koja proživljavaju razni dijelovi Bića.

P. – Učitelju, može li osoba koja se reinkarnira odabrati mjesto i obitelj gdje će živjeti i hoće li se vratiti s probuđenom sviješću?

O. – S velikim ću užitkom odgovoriti na ovo novo pitanje. Dopustite mi da obavijestim sve nazočne da onaj tko ima zlatni embrio zapravo posjeduje probuđenu svijest. U tom slučaju ima pravo na odabir znaka zodijaka u kojem se želi ponovno utjeloviti, reinkarnirati. No, ne može promijeniti svoju karmu.

Mogao bi birati između različitih vrsta rođenja, obitelji, zemalja, gradova, itd., ali uvijek u ograničenju svojih karmičkih dugova.

To znači da bi mogao odlučiti platiti određene dugove prema svom odabiru, no njih nikako ne bi mogao izbjeći, bez obzira na njihovu narav. Ima pravo odabira redoslijeda plaćanja dugovanja, to je sve.

P. – Učitelju, gubi li posrnula boddhisattwa svoj zlatni embrio?

O. – Ovo je pitanje zaista originalno, pa je zgodno odgovoriti.

Potrebno je razumjeti da je zlatni embrio neuništiv, besmrtan, vječan.

Dakle, posrnula boddhisattwa može biti uništena u devetoj sferi, može proći procese razaranja viših tijela postojanja Bića i unatoč tim procesima zadržati svoj zlatni embrio. Nakon korjenitog razaranja ili konačnog uništenja, ponovno će se pojaviti, vratit će se na Zemljinu površinu, pod Sunčevu svjetlost, započinjući svoju novu evoluciju.

P. – Učitelju, je li svijest posrnule boddhisattwe uspavana?

O. – Istaknuti prijatelji, jasno je da, kada boddhisattwa padne, u njoj oživljavaju sve loše posljedice odvratnog Kundartiguador organa. Zbog toga svijest nepobitno postaje zapečaćena u infra-ljudskim faktorima. Rezultat toga je gubljenje određenog postotka lucidnosti Biti, no ne dolazi do radikalne nesvjesnosti.

P. – Učitelju, osjeća li čovjek koji je postigao svetu individualnost snagu žudnje?

O. – Prijatelji, ako je netko razgradio ego, ako ga je uklonio, nemoguće je poreći njegovu individualnost, ali žudnje su nešto dublje.

Svatko ovdje prisutan bi mogao korjenito ukloniti ego i zbog toga postići svetu individualnost. No, unatoč tome, žudnja može živjeti i dalje.

To se zaista čini paradoksalnim, protuslovnim i čak apsurdnim, no moramo još malo analizirati.

Prijatelji, vrijeme uzima puno toga. Nakon uništavanja loših posljedica odvratnog Kundartiguador organa, još uvijek ostaju Teleoghinoor vrpce. One se u potpunosti mogu sačuvati unutar svjetova više osjetljivosti tijekom svih zemaljskih razdoblja. Moguće ih je ukloniti samo ako ih svjesno i osobno razgradimo, pretvorimo u svemirsku prašinu.

Očito je da takve vrpce, poput živućih filmova, zaista sadržavaju sve prizore žudnje, sva požudna djela svih naših prošlih života. Ako ih temeljito ne iskorijenimo, nikada nećemo postići sto posto udjela objektivne svijesti, jer jedan je njen dio zatvoren u tim vrpcama.

Očito je razgradnja tih faktora rad višeg reda kojeg je moguće izvršiti samo pomoću sjekire s dvije oštrice, koja je u drevnim vremenima postojala u središtu svetog labirinta. To je simbol koji su rijetki shvatili i o kojem su napisane neke pseudo-ezoterične i pseudo-okultističke knjige, većinom pogrešne.

U svakom slučaju, transcendentalni seksualni elektricitet isto tako mora u prah pretvoriti te vrpce.

Sada shvaćate, moji dragi prijatelji, kako je teško dati svijesti potpunu objektivnost i lucidnost.

Žalosno je što Bit ostaje zapečaćena unutar raznih subjektivnih i infra-svjesnih elemenata.

Nažalost, većina vjeruje da je ovo buđenje svijesti lagano. Stalno mi pišu žalopojke jer još ne mogu putovati u astralnom tijelu, protestiraju zato što nakon nekoliko mjeseci nemaju moći, tražeći istog trenutka kapacitet svjesnog življenja izvan fizičkog tijela, itd. Uobičajeno je da oni koji krenu u naša učenja žele moći i ako smjesta ne postanu svemogući pojedinci, traže subjektivne putove spiritualizma ili se povezuju s različitim školama subjektivne duhovnosti kako bi u trenu primili željene sposobnosti.

Potpuna objektivnost podrazumijeva korjenito razaranje svega što je neljudsko u nama, uništenje podsvjesnih atoma, apsolutnu smrt infra-svjesne dvostruke prirode, radikalno pretvaranje u prah svih uspomena žudnje.

Dakle, dragi prijatelji, svatko bi mogao postići svetu individualnost bez potpunog oslobođenja od procesa žudnje. Uništenje Teleoghinoor vrpca i nekih drugih načela koja ću spomenuti kasnije, znači istrijebiti iz naše psihe čak i najgore, najniže želje.

P. – Učitelju, vrijedi li koristiti pravo na reinkarnaciju, kada ga zaradimo?

O. – Časne dame i gospodo, sve su želje dopuštene reinkarnirajućim dušama. No, bolje je uzviknuti poput Isusa: «Oče, otkloni ovaj kalež od mene. Ali ne moja volja, nego neka tvoja bude!»

U ovim trenucima našeg razgovora, u ovoj prostoriji unutar moje kuće, koja je i vaša, prisjećam se nečega vrlo zanimljivog. Jedne me noći telepatski pozvala skupina Učitelja Velike Časne Bijele Lože.

Napustio sam svoje fizičko tijelo i svi su se dijelovi mog Unutarnjeg Bića spojili i odjenuli u tijela postojanja Bića, jer morali su se odazvati pozivu.

Leteći prostorom, mekano sam se spustio na terasu velike zgrade. Adepti Okultnog Bratstva dočekali su me uzvicima veselja, govoreći, «Arhanđeo Samael je stigao». Nakon zagrljaja i pozdrava, postavljeno mi je sljedeće pitanje: «Ti nam, kao avatar novog doba Vodenjaka, moraš reći svoje mišljenje o prepuštanju svemirskih brodova zemaljskom čovječanstvu. Tvoj nas odgovor jako zanima.»

Na svojim sam koljenima, prostornim osjetilom vidio kako bi zemaljski stanovnici mogli koristiti te brodove u budućnosti.

Oko Dhagme dopustilo mi je da vidim unutrašnjost tih brodova bliske budućnosti. Ugledao sam trgovce, prostitutke, diktatore, itd. Svi su putovali prema drugim planetima Sunčevog sustava, noseći razdor u druge kutke Svemira, itd., itd., itd.

Tada sam na svojim ramenima osjetio teret odgovornosti. Zamolio sam svog Oca u tajnosti, «Oče, otkloni ovaj kalež od mene. Ali ne moja volja, nego neka tvoja bude!»

Te su riječi vibrirale u devet rajeva, od sfere do sfere, od svijeta do svijeta.

Godine su prošle i sve je bilo riješeno. Moj je Otac koji je u tajnosti dao prigodan odgovor. Odabrano je ljudsko osoblje, dakle samo su vrlo odabrane skupine čovječanstva primile takvu tehnologiju. Želim reći našim prijateljima da određene izolirane ljudske skupine već sada imaju takva prostorna vozila.

U nepristupačnim predjelima Himalaja, do kojih komunistički napadači nikada nisu mogli doći, postoji zajednica lama koja je primila određen broj tih svemirskih brodova, pomoću kojih putuju Svemirom do drugih svjetova.

Oni koji su imali sreću primiti takve dragocjene darove sveti su pojedinci, s razvijenim zlatnim embrijem, bića koja se reinkarniraju.

Dakle, dragi prijatelji, uvijek moramo izvršavati Volju Oca, nikada svoju. Oni koji imaju pravo reinkarnacije, mogu u skladu sa Zakonom Karme odabrati životne uvjete koje žele, no ne mogu izbjegavati svoja karmička ograničenja. Bolje je da naš Otac koji je u tajnosti za nas donese najprikladniju odluku.

P. – Učitelju, rečeno nam je da i bogovi griješe. Tko onda ne griješi?

O. – Prijatelji, ovo se pitanje čini vrlo važnim i prikladno ćemo odgovoriti.

Samo Otac u tajnosti ne griješi. On je neopisiv, sveznajući i svemogući.

Zato je potrebno činiti Volju Oca, na nebu i Zemlji.

Kada zaboravljamo Oca koji je u tajnosti, počinjemo griješiti. Bolje je zamoliti i ostaviti sve u Njegovim rukama.

P. – Učitelju, kakva je razlika između zlatnog embrija i svijesti?

O. – Prijatelji, ne postoji nikakva razlika između svijesti i zlatnog embrija, jer upravo je on Bit koja je organizirana, objektivna svijest, korjenito oslobođena svih podsvjesnih procesa.

P. – Učitelju, Učiteljica H.P.B. kaže da je jedini način izbjegavanja patnje prestanak reinkarnacije. Što nam možete reći o tome?

O. – Znajte da je apsolutnu sreću moguće postići samo kada imamo Boga u sebi. Možemo živjeti u Nirvani, svijetu sreće, no ako nemamo Boga u sebi, nećemo biti sretni.

Čak i ako živimo u prljavoj tamnici, u najvećim nesrećama, čak i ako prebivamo u Bezdanu, Bog u nama daje nam beskrajnu sreću, bez obzira na okolnosti.

Dobro je znati, dragi prijatelji, da tamo, u paklenim svjetovima, žive neki Učitelji samilosti koji rade za definitivno izgubljene pomažući im, Učitelji koji imaju Boga u sebi, zbog čega su ispunjeni srećom.

POGLAVLJE 22.

ZAKON PONAVLJANJA

Dragi prijatelji, večerašnji ćemo sastanak posvetiti Zakonu ponavljanja.

Kada se ego vrati i ponovno utjelovi, sve se događa kao što se prije dogodilo, s dobrim ili lošim posljedicama.

Nesumnjivo je da postoje različiti oblici velikog Zakona ponavljanja, proučit ćemo ih na ovom sastanku.

Različite scene naših prijašnjih života ponavljaju se u nižim ili višim spiralama.

Spirala je zavoj života i uvijek ju je simbolizirao puž. Mi smo loši puževi u grudima Oca.

Očito je da se razvijamo, evoluiramo i involuiramo u spiralnoj liniji postojanja.

Imamo dokaz o drugom obliku ponavljanja iz povijesti Zemlje i njenih rasa.

Prva podrasa današnje arijevske rase razvila se na visoravni središnje Azije i izgradila je moćnu ezoteričnu civilizaciju. Druga je podrasa cvjetala u južnoj Aziji, u epohi prije Veda, kada je bila poznata moć hindustanskih rišija, kao i divota drevnog kineskog carstva, itd. Treća se podrasa divno razvila u Egiptu, Perziji, Kaldeji, itd. Četvrta se sjajila unutar grčkih i rimskih civilizacija. Peta se savršeno manifestirala usponom Njemačke, Engleske i drugih zemalja. Šesta je rezultat miješanja Španjolaca i južnoameričkih domorodaca. Sedmu savršeno definiramo kao rezultat mješavine više rasa, kao što je slučaj sa Sjedinjenim Američkim Državama.

Dakle, sedam grana arijevskog trupa već postoje i to je u potpunosti dokazano.

Naša proučavanja u kauzalnom svijetu dopustila su nam da točno potvrdimo konkretne činjenice, koje su zadivljujuće za trenutno čovječanstvo.

S obzirom da je svaka velika rasa koja je postojala uvijek nestajala uslijed velike kataklizme, možemo logično zaključiti da će naša arijevska rasa morati ubrzo završiti svoje postojanje još jednom golemom katastrofom.

Govorimo o Zakonu ponavljanja u superiornom obliku – bit ću još precizniji kako biste bolje razumjeli.

Nakon velike nadolazeće katastrofe, Zemlju će naseliti odabrani ljudi.

U ovim vam trenucima moram naglašeno reći da buduću rasu, koja će nastanjivati Zemlju, sada namjerno stvaraju braća Okultnog Bratstva.

«Modus operandi» ovog novog nastanka vrlo je poseban.

Znajte da nas svemirski putnici s drugih planeta stalno posjećuju i sa sobom uzimaju odabrano sjeme humanoida.

Prije nekog su vremena neke brazilske novine objavile vrlo zanimljivu vijest. Određeni je brazilski seljak orao zemlju, kada su se iznenada pojavili neki izvanzemaljci, koji su ga odveli u unutrašnjost svemirskog broda, prizemljenog u šumi.

Izvanredni su znanstvenici, naša braća iz svemira, proveli pažljiva ispitivanja i čak izvadili malo krvi kako bi je analizirali. Nakon toga su odveli seljaka u posebnu sobu. On se zadivljen i zbunjen odmarao na krevetu, čekajući što će se dogoditi.

Tada se dogodilo nešto neobično. Čudna je žena duge zlatne kose i žute kože, slična Kineskinji, ali bez obrva, legla kraj njega i zavela ga. Seljaka su kasnije izveli iz broda, koji je odletio u beskrajni prostor.

Mnogi su se slučajevi, slični ranije opisanom, dogodili diljem svijeta.

Štoviše, stalno se govori o tajanstvenim nestancima, o zračnim ili morskim posadama koje su zauvijek i bez objašnjenja nestale.

Sve nas to poziva na razmišljanje, moramo razumjeti da starija braća čovječanstva uzimaju sjeme kako bi ga križali sa stanovnicima drugih planeta.

Na taj način sveti bogovi već stvaraju buduću veliku rasu; šestu korijensku rasu, koja će nastanjivati Zemlju nakon velike, nadolazeće katastrofe.

Oni će biti novi ljudi, mješavina Zemljana i izvanzemaljaca, sjajno čovječanstvo. Eto ih, istaknuta braćo, ljudi koji će tvoriti budući Jeruzalem, opisan u Apokalipsi svetog Ivana.

U prvoj podrasi buduće velike korijenske rase, prema Zakonu ponavljanja, moćne kulture prve arijevske podrase izronit će iz kaosa, ali u superiornoj spirali. U budućoj drugoj podrasi vratit će se civilizacije koje su cvjetale na prostorima tisućljetne Indije prije pojave Veda, te u Kini. U trećoj podrasi pojavit će se novi Egipat, nove piramide, novi Nil; egipatska će civilizacija uskrsnuti. Tada će se reinkarnirati drevni egipatski faraoni i tisuće duša te slavne kulture vratit će se kako bi oživile hijerarijske tajne sunčane zemlje Kem. Isto će tako opet sjati misterije Kaldeje, Asirije, Babilona, Perzije, itd., no u višoj razini velike životne spirale.

U četvrtoj podrasi Zemlje sutrašnjice, tajne Grčke i Rima će izroniti s prednošću više spirale postojanja. U petoj podrasi, ponovno će se pojaviti neke opasne mehanizacije, kao i civilizacije Engleza, Nijemaca, itd. Oni će ponovno oživjeti, ali uz veću duhovnost, jer će biti pozicionirani u višem nivou spirale. U predzadnjoj podrasi velike korijenske rase sutrašnjice vidjet ćemo nešto poput Latino-Amerikanaca današnjice, ali s uzvišenijim aspektom, većom vrijednošću i duhovnošću. Zadnja podrasa te buduće korijenske rase, iako će biti vrlo tehnološka, neće tonuti u takav grubi materijalizam ove crne epohe Kali-Yuge.

Na taj način, prijatelji, djeluje Zakon ponavljanja, krećući se spiralom postojanja.

Pomislimo sada na Zakon ponavljanja svjetova zvjezdanog prostora nepromjenjive vječnosti.

Sve što se dogodilo na starom Mjesecu, na tom satelitu koji noću baca svjetlo na Zemljinu površinu, događa se i na našem planetu.

Drugim riječima, potvrđujem sljedeće: povijest Zemlje i njenih rasa od zore života ponavljanje je povijesti Selenita (Mjeseca), tog satelita koji je nekada bio nastanjen, kada je bio živ, prepun života.

Sada vidite, dame i gospodo, kako Zakon ponavljanja djeluje u svim kutovima beskrajnog prostora.

Proučimo sada modus operandi ovog velikog Zakona u intelektualnoj životinji pogrešno nazvanoj čovjekom.

Utjelovljivanjem, povratkom, detaljno ponavljamo sve događaje svog prošlog postojanja, kao i svih naših prošlih života.

Postoje ljudi stroge repeticije, konkretni slučajevi kada se ego vraća tijekom mnogih stoljeća u isti narod, grad i obitelj.

Postoje oni koji mogu predvidjeti, s potpunom jasnoćom, što će se dogoditi u njihovoj budućnosti, upravo zbog stalnog ponavljanje istog. Ima ljudi koji mogu predvidjeti, na primjer, «Oženit ću se u dobi od 30 godina, oženit ću ženu te i te boje, te visine, imat ću toliko djece, moj će otac umrijeti u toj dobi, moja majka u toj, moj će posao propasti ili rasti, itd.» Naravno, sva se predviđanja ostvaruju sa zadivljujućom točnošću.

Postoje oni koji znaju svoju ulogu nakon što su je ponovili toliko puta, ne zanemaruju je, to je sve.

Sada bismo trebali spomenuti čudesnu djecu koja toliko zadivljuju ljude ovog razdoblja. Obično su to ega koja napamet znaju svoje poslove. Zato ih od prvih dana svog novog djetinjstva savršeno obavljaju.

Zakon ponavljanja je čudesan. Obični ljudi uvijek ponavljaju svoje drame, oni su klauni koji ponavljaju iste majmunarije u svakom uzastopnom životu, perverzni se stalno vraćaju kako bi neprestano ponavljali iste tragedije.

Svi događaji, karakteristični u ponavljanim životima, uvijek su nerazdvojni od dobrih ili loših posljedica, prema Zakonu uzroka i posljedice.

Ubojica se vraća kako bi se našao u zastrašujućoj prilici da ubije, no na kraju će on biti ubijen; lopov će dobiti istu priliku za krađu, ali će ga uloviti na djelu i strpati u zatvor. Bandit će osjećati isti poriv da trči, da koristi svoje noge kako bi počinio zločine, no neće imati nogu, rodit će se osakaćen ili će ih izgubiti u nekoj tragediji.

Slijepac od rođenja željet će ugledati životne događaje, faktore koji su ga možda naveli na okrutnost, no neće moći vidjeti. Žena će voljeti svog muža iz prethodnog života, kojeg je možda napustila kad je bio bolestan i otišla s drugim. Sada će se drama ponoviti, no situacija će biti obrnuta. Njen će muž otići s drugom ženom, ostavljajući je samu. Pljačkaš će se vratiti i željeti bijeg, no vrištat će uslijed mentalnih pomutnji, odjeven u novo tijelo, možda ženske prirode, bit će izrazito neuravnotežen, neće moći pobjeći od sebe. Na kraju će poludjeti, ostati mentalno bolestan, itd. Prijatelji, na taj način neprestano djeluje Zakon ponavljanja.

P. – Učitelju, jesu li neke zemlje dugo zaražene nasiljem upravo zbog Zakona ponavljanja?

O. – Očito je da nasilje mnoštva takve zemlje predstavlja ponavljanje sličnog ponašanja koje se dogodilo u kaotičnoj prošlosti. Razmislite o građanskim ratovima koji su se dogodili u prošlim vremenima, prije današnjeg nasilja; sjetite se sukoba između političkih stranaka ljevice i desnice, koji se danas ponavljaju kao rezultati prošlosti. Eto Zakona ponavljanja.

P. – Učitelju, ako je pojedinac bio kulturan, ako se ponašao kao dobar građanin, ispunjavajući svoje dužnosti, kako će Zakon ponavljanja djelovati na njega u sljedećem postojanju?

O. – Prijatelji, nemojte mi reći da je takva osoba puna vrlina, bunar svetosti. Iako je bio divan građanin, griješio je kao i svaki drugi čovjek, imao je svoje drame, itd. Jasno je da u svemu tome postoji temelj za ponavljanje u sljedećem životu, uključujući posljedice. To je Zakon ponavljanja.

P. – Časni Učitelju, zbunjuje nas pokušaj usporedbe Zakona Karme i Zakona ponavljanja, jer mislim da bez karme ne može postojati ni Zakon ponavljanja. Možete li objasniti?

O. – Prijatelji, ne može biti zbunjenosti u svezi Zakona Ponavljanja i Karme, jer i jedan i drugi su isti, samo imaju različite nazive. Nesumnjivo je da karma djeluje na čvrstim temeljima. Nije ništa više od posljedica uzroka koje sijemo. Dakle, ista se činjenica mora ponoviti, uz dobre ili loše rezultate.

P. – Učitelju, postoje oni koji naizgled nikome nisu učinili ništa nažao, no ipak trpe ekonomske poteškoće. Ima li to veze sa Zakonom ponavljanja?

O. – Istaknuti prijatelji, dame i gospodo, Otac u tajnosti može biti blizu nas ili se može udaljiti. Kada je sin loš, Otac odlazi. Tada sin pada u sramotu, nema novca, nalazi se u iznimno teškim situacijama, ne može si objasniti razloge svog jada. Jasno je da ti ljudi vjeruju da nisu nikome učinili ništa nažao. Kada bi se mogli sjetiti svojih prošlih života, sami bi mogli iskusiti konkretnu činjenicu koračanja krivim putem. Možda su bili alkoholičari, preljubnici, puni požude, itd.

Otac koji je u tajnosti, naš pravi božanski duh, može dati ili uzeti. Dobro zna što zaslužujemo. Ako nemamo novca, to je zato što nam ga on ne želi dati; kažnjava nas za naše dobro.

«Blažen je onaj kojeg Bog kažnjava». Otac koji voli svog sina, uvijek ga kažnjava za njegovo dobro.

U tom slučaju, žrtve patnji ponovit će iste scene prošlosti, uz posljedice: siromaštvo, bol, itd.

P. – Učitelju, prestaje li djelovanje Zakona ponavljanja sa 108. životom?

O. – Prijatelji, kada ciklus ljudskih postojanja dodijeljenih svakoj duši prođe, Zakon ponavljanja prestaje u paklenom Bezdanu, ponavljanjem humanoidnih scena, životinjskih, biljnih i mineralnih stanja.

Prije postizanja humanoidnog stanja prolazimo mineralna, biljna i životinjska kraljevstva. No, ulaskom u Bezdan, nakon kraja ciklusa ljudskih postojanja, životinjska, biljna i mineralna stanja iznova se ponavljaju. Na taj način djeluje Zakon ponavljanja.

P. – Učitelju, onaj koji se oslobodi od Kola Samsare, nije više pod utjecajem Zakona ponavljanja, zar ne?

O. – S velikim ću užitkom odgovoriti dami koja je postavila ovo pitanje. Želim da znate, dame i gospodo, da Zakon ponavljanja, u svom višem obliku odgovara Zakonu Katancije, superiorne karme.

Sveti bogovi moraju ponavljati kozmičke scene drevnih Mahanvantara svakim novim danom koji počinje, uključujući i posljedice.

Zapamtite da i bogovi griješe. Oni sveti pojedinci, koji su u prošlom zemaljskom razdoblju dali čovječanstvu odvratni Kundartiguador organ, platit će za svoje pogreške u budućoj Mahanvantari, ponavljajući slične drame.

Naša je sadašnja Zemlja, zajedno s čovječanstvom koje je nastanjuje, rezultat kozmičke karme i neprestano ponavlja povijesna razdoblja drevnog Mjeseca, uključujući i kozmičke rezultate.

Svaki bi veliki Inicirani mogao sam provjeriti konkretnu, jasnu i definitivnu činjenicu okrutnosti i bezdušnosti drevnih stanovnika Selene.

Pred sobom imamo rezultate, mračne stranice crne povijesti našeg zemaljskog, žalosnog svijeta.

P. – Učitelju, tko je slobodan od Zakona ponavljanja?

O. – Pogledajte Zakon ponavljanja u superiornim i inferiornim aspektima velikog života. Možemo svečano potvrditi da su bića koja se oslobode od Zakona ponavljanja ona koja su postigla kristalizaciju triju primarnih sila Svemira u svojoj unutarnjoj prirodi.

Sveto Apsolutno Sunce želi kristalizirati te tri osnovne sile u svakome od nas. Surađujmo s njim i njegovim svetim planovima, jer tako ćemo zauvijek biti slobodni od Zakona ponavljanja.

POGLAVLJE 23.

PUŽ POSTOJANJA

Dragi prijatelji, danas ćemo opširno razgovarati o spirali života.

Puno je toga rečeno o doktrini seobe duša, koju je objasnio Gospod Krišna u svetoj zemlji Veda, oko tisuću godina prije Krista.

Već smo na prošlim sastancima objasnili sve te procese Kola Samsare.

Rečeno nam je s cjelovitom jasnoćom i dovoljno smo puta to ponovili: svaka duša ima 108 života za unutarnje samo-ostvarenje.

Nesumnjivo je da se oni koji ne uspiju za vrijeme svog ciklusa manifestacija, oni koji ne postignu svoje samo-ostvarenje u dodijeljenom broju postojanja, spuštaju u uronjeno mineralno kraljevstvo, u grčki Tartar, rimski Avern.

Očito, involucija unutar Zemljine jezgre vrlo je bolna.

Ponoviti životinjske, biljne i mineralne procese na iskreno degeneriran način, zasigurno nije nešto ugodno.

Na prošlim smo sastancima isto tako potvrdili da se, nakon Druge Smrti, Bit, ono što imamo od duše, ponovno uspinje iz mineralnog kraljevstva do intelektualne životinje pogrešno nazvane čovjekom, prolazeći biljne i životinjske stupnjeve.

No, u Zakonu seobe duša postoji nešto što još nismo spomenuli. Opisali smo Zakon vječnog povratka, kao i drugi poznat kao Ponavljanje, no moramo pojasniti da se ta dva ranije spomenuta pravila razvijaju uz spiralu života.

To znači da se svaki ciklus manifestacije procesuira u svaki put višim spiralama unutar velike spirale Svemira.

Sve ovo zvuči malo apstraktno, mislim da je potrebno još malo pojasniti, tako da svi možete duboko razumjeti ova učenja.

Kada Bit pobjegne poslije Druge Smrti, kada se vrati pod svjetlo Sunca, očito preobražena u patuljka, morat će započeti novi evolucijski proces, no u višoj oktavi. To znači da će se taj mineralni stvor nesumnjivo naći u mineralnom kraljevstvu, sa stanjem svijesti superiornijim od onog koje je imao kada je u prošlom ciklusu manifestacije započeo sličnu evoluciju.

Nadalje, ne smijete zaboraviti da svaki ciklus manifestacije uključuje evoluciju unutar mineralnih, biljnih, životinjskih i ljudskih kraljevstava (u posljednjem nam je dodijeljeno 108 života). Ako proučimo puža vidjet ćemo zavoj preko zavoja, nešto vrlo slično spiralnim ljestvama. Očito je da se svaki ciklus manifestacija razvija u svaki put višem «zavoju» spirale.

Sada ćete si objasniti zašto postoji toliko različitosti između mineralnih, biljnih i životinjskih elementala, kao i različiti stupnjevi inteligencije u humanoidnom kraljevstvu.

Nesumnjivo, vrlo je velika razlika između mineralnih elementala koji po prvi put počinju takve procese i onih koji su ih ponavljali mnogo puta.

Isto možemo reći za biljne i životinjske vrste, kao i za humanoide.

S obzirom da postoji 3,000 ciklusa manifestacije, posljednji je zaista dio vrlo visoke oktave.

Biti koje ne postignu Majstorstvo unutar 3,000 okretaja kola, apsorbiraju se u svoje djevičanske iskre i zauvijek uranjaju u grudi univerzalnog duha života.

Očito je i jasno da, tijekom ciklusa kozmičke manifestacije, moramo proći sva praktična iskustva života.

Nesumnjivo je da Bit, koja je proživjela 3,000 ciklusa manifestacije, isto tako 3,000 puta iskusila užase Bezdana. Zbog toga je poboljšana i svjesna sebe.

Dakle, takve Biti zapravo imaju puno pravo na božansku sreću. Nažalost, neće uživati u Majstorstvu, nisu ga postigle i zato ga nemaju.

Na jednom od prošlih sastanaka rekli smo da ne žele svi božanski Monadi ili djevičanske iskre Majstorstvo.

Ne pate djevičanske iskre ili Monadi, već Biti koje potječu od tih iskri, ona je djelić duše koji posjedujemo.

Bolove koje Bit prolazi sasvim su sigurno nadoknađeni, jer u zamjenu za toliku patnju ona dobiva svijest o sebi i neograničenu sreću.

Majstorstvo je drukčije. Nitko ne bi mogao postati Adept bez tri faktora revolucije svijesti, koje je jasno objasnio naš Gospodin, Krist: «Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom.»

Odricanje samoga sebe simbolizira razgradnju ega. Uzeti križ svoj znači raditi s joga-seksom, s Maithunom, sa seksualnom magijom. Slijediti Krista je žrtva za čovječanstvo, žrtvovanje svog života kako bi drugi mogli živjeti.

Djevičanske iskre koje nisu postigle Majstorstvo za vrijeme 3,000 ciklusa manifestacija promatraju Učitelje, bogove, kao mravi humanoide.

Aztečka tradicija kaže da su se u zori života bogovi sastali u Teotihuacanu, kako bi stvorili Sunce. Zapalili su veliku vatru i pozvali boga puža da se baci u vatru. On je to pokušao učiniti tri puta, ali je osjećao veliki strah.

Svete pjesme svečano potvrđuju da se bog Purulento, ispunjen velikom hrabrošću, bacio u vatru. Kada je to vidio bog puž, odvažio se i skočio za njim. Zatim su svi drugi bogovi zašutjeli, čekajući što će se sljedeće dogoditi.

Legende kažu da se unutar žive vatre bog Purulento preobrazio u Sunce, koje nas obasjava tijekom dana.

Nakon nekoliko trenutaka i bog puž je izašao iz plamena, kao Mjesec, koji noću na nas baca svjetlost.

Dragi prijatelji, time se želi reći da, ako želimo postati bogovi, Učitelji, moramo slijediti Purulentov primjer, spaliti ego pomoću seksualne vatre. Samo pomoću vatre umire Purulento, sebe, Ja…

Samo tako možemo postati vrlo božanski, solarni bogovi.

Nažalost, nisu sve djevičanske iskre zainteresirane za Majstorstvo. Većina, milijuni stvorova što žive na površini Zemlje, bira puževu stazu, lunarni put.

P. – Časni Učitelju, na početku ste sastanka rekli da spuštanjem Biti u paklene svjetove ona ponavlja životinjska, biljna i mineralna stanja. Možete li, molim Vas, objasniti što ste mislili pod «ponavlja»?

O. – S velikim ću užitkom odgovoriti na pitanje. Želim da vi, dragi prijatelji, razumijete što znači životinjsko, biljno i mineralno pakleno ponavljanje.

Involucijsko spuštanje u jezgru zakopanog svijeta u potpunosti se razlikuje od evolutivnog uspona na površini Zemlje.

Životinjska je rekapitulacija u Bezdanu degenerativna, involutivna i bolna.

Biljna je rekapitulacije u Zemljinoj jezgri strašna. Oni koji prolaze takve procese izgledaju poput sjena koje se kreću tu i tamo, u neizrecivoj patnji. Involutivni mineral, koji padajući ponavlja procese, unutar planeta na kojem živimo, trpi bolove puno gore od smrti. Stvorovi postaju fosilizirani, mineralizirani i polako se razgrađuju u mukama koje je nemoguće opisati riječima.

Nakon Druge Smrti, nevina i sretna Bit bježi, ponovno dolazeći pod svjetlost Sunca, kako bi ponovila slične procese u evolutivnom, uzdižućem obliku.

Dragi prijatelji, sada vidite razliku između evolutivnih i involutivnih ponavljanja.

U svakom slučaju, svi su ti evolutivni i involutivni procesi isključivo lunarni i jasno djeluju u univerzalnom pužu.

P. – Učitelju, objasnili ste da se svakim ciklusom postojanja elementala u evolutivnom procesu, svijest postupno budi, jer svaki put prelazi u višu oktavu. Je li takvo buđenje svijesti rezultat prisilne patnje ili uzdižućih procesa?

O. – Dragi prijatelji, dobro je razumjeti da svijest pati i u evolutivnim i u prisilnim procesima; ona se postupno budi zbog tolikog truda i žrtava.

Svijesti milijuna humanoida duboko su uspavane, no ulaskom u bezdan nakon 108 postojanja svakog ciklusa manifestacije, neizbježno se bude u zlu i za zlo.

Zanimljivo je što se, u tom slučaju, bude bez obzira na sve, čak i samo zbog opravdavanja svojih grešaka u paklenim svjetovima.

Svaki prosvijetljeni vidovnjak moći će sam iskusiti činjenicu buđenja nevinih elementala tijekom evolutivnog pozitivnog procesa.

Postoje dvije vrste probuđene svijesti; prva je ona koja pripada nevinim stvorenjima prirode, a druga degenerativnim humanoidima Bezdana.

Ipak, postoji i treća vrsta probuđenih pojedinaca. Govorim o Učiteljima, bogovima, no sada ih nećemo proučavati.

Nesumnjivo je da u okretajima Kola Samsare postoje probuđene nevine svijesti, kao i involutivni pakleni stvorovi probuđeni u zlu i za zlo.

P. – Učitelju, zbunili ste me kada ste govorili o uzvišenijim oktavama više spirale, jer sam naviknuo misliti na oktave u smislu glazbenih nota, koje su povezane s preobrazbom zmijaste vatre. Molim Vas, možete li objasniti?

O. – Nesumnjivo je da se oktave puža, u postupnom obliku, glazbeno procesuiraju notama do, re, mi, fa, so, la, ti. Ako pažljivo proučimo spiralne ljestve, uočit ćemo «zavoje», koji su svaki put viši od prethodnih. Ta formacija, ta razdioba zakrivljenih linija u svakom spiralnom obliku, dovoljno nam dobro dokazuje da između jedne i druge oktave postoje glazbene stanke.

Svakoj od tih stanki odgovara pakleno spuštanje. Tri tisuće okretaja kola neprestano odzvanjaju kao jedinstvena cjelina unutar ritmova Mahavana i Chotavana, koji čvrsto održavaju Svemir na njegovom putu.

P. – Učitelju, ako je Bit dobra, zašto mora doći u ovaj svijet i patiti?

O. – Dragi prijatelji, Bit je sama po sebi iznad dobra i zla. Ona je u potpunosti nevina, čista i neiskvarena.

Ona pati kada ostaje zarobljena unutar ega, no njegovom razgradnjom patnja prestaje.

Zaista, Biti planeta Zemlje ostaju zatvorene unutar sebe, i to zbog pogrešaka nekih bogova. Na prošlim smo sastancima rekli da su određeni sveti pojedinci dali čovječanstvu odvratni Kundartiguador organ, kako bi stabilizirali geološku koru našeg svijeta.

Kada je organ nestao, posljedice su ostale u svakoj osobi i one su se kristalizirale, postajući ego, neka vrsta druge prirode u kojoj je, nažalost, Bit ostala zapečaćena.

Kada ta druga priroda ne bi postojala Bit bi bila slobodna i sretna. Nažalost, ona ipak postoji kao rezultat odvratnog Kundartiguador organa.

P. – Učitelju, rečeno je da smo sinovi Boga, a Bog je savršen. Zašto onda šalje svoje sinove u patnju?

O. – Odgovaram na ovo pitanje. Dame i gospodo, sada morate znati da smo mi sinovi vraga.

Ne želim vas strašiti. Već znamo da je Sotona ili Lucifer – Prometej samo sjena našeg unutarnjeg božanstva, projicirana u nama za naše dobro.

Lucifer je očito veliki trener kojeg nosimo u sebi. Dakle, seksualni je nagon, u svojim korijenima, luciferske prirode.

Vrag, kao što smo objasnili na prošlim sastancima, nije ona famozna ličnost koju nam pokazuju neke dogmatske sekte, već osobni instruktor u svakome od nas.

Dakle, luciferska sila vodi humanoide do pobjede ili poraza, regeneracije ili degeneracije.

S tog stajališta, možemo potvrditi da smo sinovi vraga i to je rekao naš Gospodin Krist: «Vama je otac đavao», rekao je Učitelj, «i hoće vam se vršiti prohtjeve oca svoga.» Potrebno je postati sinovima Božjim, a to je moguće samo pomoću tri faktora revolucije svijesti, kao što smo rekli na ovom sastanku.

Sin Božji je onaj koji postigne uskrsnuće. Razmislite onda o tim riječima i nemojte pretpostavljati da ste kreposni sveci, jer svi ste sinovi vraga.

Prijatelji, Bog nas nikada ne tjera u patnju. Mi smo stvorili bol svojim greškama, tijekom uzastopnih rođenja.

P. – Učitelju, ako smo sinovi vraga, tko ima više moći nad nama, vrag ili Bog?

O. – S velikim ću zadovoljstvom odgovoriti na ovo pitanje. Rekli smo da je zmaj sjena unutarnjeg Boga unutar svakoga od nas. Svatko je od nas očito sin te sjene, tog zmaja i zato u sadašnjem stanju u kojem se nalazimo zmaj ima apsolutnu kontrolu nad nama. Dakle, promatrajući s relativnog i opširnog gledišta, vrag ima veću moć nad nama od Boga. To ne znači da je vrag moćniji od Boga.

Kada djevičanska iskra uskrsne u nama postat ćemo sinovi Božji, sve će biti drukčije; tada ćemo poraziti zmaja.

P. – Učitelju, što nam možete reći o boddhisatwama i posrnulim Učiteljima? Kakve oni veze imaju sa spiralom života?

O. – Istaknuti prijatelji, postoji vrhovni trenutak za sve milijune Biti što nastanjuju Zemljinu površinu.

Želim naglašeno spomenuti trenutak kada odlučimo krenuti solarnim putem po prvi put, a on se, usput, zaista razlikuje od lunarne staze.

Točan trenutak, kritični sat dolazi za milijune ili trilijune djevičanskih iskri, kada iste moraju odabrati između solarnog puta i lunarnog puža.

Kocka je bačena kada netko odabere Stazu oštrog ruba, od tog trenutka nema alternative.

Oni koji postignu Majstorstvo i kasnije se žele vratiti na lunarni put, moraju provesti zastrašujuće vječnosti u paklenim svjetovima, sve dok ne postignu, nakon bilijun ili trilijun godina, razgradnju viših tijela postojanja Bića i razaranje životinjskog ega.

To znači da stupanj svijesti određuje količinu odgovornosti, onaj koji se izbori za mudrost dobiva i bol.

Nesumnjivo je da pale boddhisattwe, crni anđeli, mračni arhanđeli, drugim riječima anđeoska ili božanska stvorenja uronjena u Bezdan, zbog zločina povratka na lunarni put nakon odabiranja solarnog, moraju patiti milijun puta više od običnih ljudi.

Nakon razgradnje vozila i ega, evolutivno putovanje iz mineralnog kraljevstva ponovno će započeti, no ovaj put sa zlatnim embrijem, dakle većom sviješću u usporedbi s drugim elementalima prirode. Kao i obično, evolucija kulminira humanoidnim stanjem.

Nakon povratka u ljudski organizam ta će se Bića, s obzirom da imaju zlatni embrio, vratiti na solarnu stazu i ponovno stvoriti svoja solarna tijela postojanja, kako bi vratila anđeoska ili arhanđeoska stanja koja su davno izgubila.

Različita je sreća djevičanskih iskri koje nikada nisu odabrale solarni put, one postaju jednostavni elementali prirode, uranjaju sa svojom Biti u univerzalni ocean života, slobodan u svom pokretu.

Govorimo o bićima kojima je bio draži život elementala, njima Majstorstvo nije bilo cilj. Takve su djevičanske iskre uvijek uživale u grudima velike prirode i sada joj se vraćaju zauvijek, kao iskre božanskog.

POGLAVLJE 24.

POSAO

Prijatelji koji ste se večeras ovdje okupili, ozbiljno ćemo proučiti pitanje «posla».

Dopustite mi da vam pojasnim, neću govoriti o svjetovnom poslu, naglašeno ću spomenuti karmičke pregovore.

Prije svega, potrebno je razumjeti sanskrtsku riječ «KARMA».

Vrijedi ustvrditi da ta riječ sama po sebi znači «Zakon djela i posljedice». Očito je da nema uzroka bez posljedice ni posljedice bez uzroka.

Svaki postupak u našem životu, dobar ili loš, ima svoje posljedice.

Danas sam razmišljao o nesreći ovog svijeta; kako bi sretni intelektualni humanoidi bili da nemaju ego, sebe, Ja.

Nesumnjivo je da ego čini brojne greške, koje kao rezultat donose bol.

Kada bi tim racionalnim humanoidima ego bio uskraćen, bili bi jednostavno predivni, nevini, čisti, i beskrajno sretni prirodni elementali.

Zamislite na trenutak, dragi prijatelji, Zemlju poput ove, koju nastanjuju milijuni nevinih humanoida bez ega, kojom vladaju božanski kraljevi, bogovi, božanski svećenici, Deve, itd., itd., itd.

Očito je da bi takav svijet bio raj, planet božanskog blaženstva.

Nitko ne može silom biti natjeran da postane čovjekom. Svi bi ti milijuni humanoida, čak i da nisu ljudi u najpotpunijem smislu riječi, mogli biti iznimno sretni, da se ta druga mračna i strašna perverzna priroda nije pojavila.

Nažalost, kao što sam objašnjavao tijekom ovih sastanaka, zbog pogreške nekih svetih pojedinaca, u svakoj se osobi pojavilo nešto abnormalno, određeni neljudski elementi u kojima je svijest ostala zatvorena.

Jasno je da su se ti neljudski elementi pojavili kao rezultat zlih posljedica odvratnog Kundartiguador organa. Na taj je način, dragi prijatelji, planetarno čovječanstvo propalo, postajući zastrašujuće zlobno.

Bilo bi bolje da ti sveti pojedinci nisu dali odvratni organ svih sramota jadnim tri-moždanim ili tro-centralnim dvonošcima.

Pomislimo na trenutak na ljudska mnoštva koja nastanjuju površinu Zemlje. Neizrecivo trpe, žrtve su svojih grešaka. Bez ega nitko ne bi griješio niti trpio posljedice.

Već sam vam rekao da nisu sve djevičanske iskre zainteresirane za Majstorstvo, no to nije zapreka za njihovu autentičnu sreću.

U beskrajnom prostoru postoje brojna boravišta sreće za humanoidne elementale koje ne zanima Majstorstvo.

Nesumnjivo je da 3,000 ciklusa ili vremenskih perioda za svoju kozmičku manifestaciju dobiva svaka Bit, svaki Monad. Ta se postojanja ne procesuiraju samo ovdje, na našem planetu Zemlji, već i na drugim svjetovima zvjezdanog prostora.

Po svemu tome možete zaključiti, dragi prijatelji, da za duše postoje mnoga zdanja sreće i da Majstorstvo nikako ne isključuje pravo na autentično veselje čistog duha.

Jedino što je potrebno za pravu sreću je nepostojanje ega.

Zaista, kada psihički atributi, kada neljudski elementi koji nas čine tako strašnima i mračnima ne postoje u nama, nema ni karme koju moramo platiti i rezultat je sreća.

Nisu sva sretna stvorenja koja žive na planetima beskrajnog prostora postigla Majstorstvo. No, žive u skladu s kozmičkim redom jer nemaju ego.

Kada je život usklađen s pravim razmišljanjem, pravim osjećanjem, pravim postupanjem, itd., posljedice su radost, sreća.

Nažalost, ispravna misao, ispravan osjećaj i ispravan postupak nemogući su sve dok druga neljudska priroda djeluje u nama, unutar nas i kroz nas, ovdje i sada.

Ipak u svemu tome trebamo izbjeći zbrku. Očito je da od mnoštva nekolicina teži za inicijacijom, za unutarnjim samo-ostvarenjem Bića. Nesumnjivo je da te duše postaju pravi kraljevi Svemira i izrazito božanski bogovi.

Mnoštva se, nakon ciklusa od 3,000 manifestacija, vraćaju univerzalnom duhu života kao jednostavni sretni elementali.

Problematično je što su ti milijuni humanoidnih elementala u sebi stvorili drugu infra-ljudsku prirodu, jer ona ih je preobrazila u ne samo perverzne, već i u nesretne stvorove.

Kada ne bi bilo ega, nitko ne bi bio razdražljiv, nitko ne bi bio pohlepan, nitko ne bi bio požudan, zavidan, ponosan, lijen, pohlepan, itd., itd., itd.

Žao mi je što moram reći da će arhanđeo Sakaki, zajedno sa svojim visokim odborom pojedinaca, koji su u drevna vremena čovječanstvu dali odvratni Kundartiguador organ, morati proživjeti neizrecivu gorčinu, strašnu karmu u velikoj budućem kozmičkom danu. Nema sumnje da je upravo zbog te arhaične greške ovo čovječanstvo izgubilo svoju sreću i postalo čudovišno. Neka mi sveti bogovi oproste na ovoj izjavi, ali činjenice su činjenice i moramo se okrenuti istima, bez obzira na cijenu.

Na sreću, dragi prijatelji, pravda i milost dva su glavna stupa Bijelog Univerzalnog Bratstva.

Pravda bez milosti je tiranija; milost bez pravde je popustljivost, suučesništvo u zločinu. U ovom svijetu nesreće u kojem živimo, potrebno je naučiti pregovarati, preuzeti kontrolu nad svojim postojanjem, pomoću raznih životnih vaga.

Karmu možemo rješavati pregovorima, što bi moglo iznenaditi brojne sljedbenike raznih ortodoksnih škola.

Zaista, neki su pseudo-ezoteričari i pseudo-okultisti postali vrlo pesimistični u svezi Zakona djela i posljedice. Pogrešno pretpostavljaju da on djeluje na mehanički, automatski i okrutan način.

Učeni vjeruju da nije moguće promijeniti zakon. Žao mi je što se moram suprotstaviti takvom obliku razmišljanja.

Da se na Zakon djela i posljedice, da se na neprijatelja postojanja ne može utjecati pregovorima, gdje bi bila božanska milost? Iskreno, ne mogu vidjeti okrutnost u Božanskom. Stvarnost, ono što je savršenstvo, što ima različita imena poput Tao, AUM, INRI, Sein, Alah, Bog, Brahma, bogovi, itd., itd., nikako ne bi moglo postati nešto nemilosrdno, nešto okrutno, tiranske naravi, itd. Zbog svega toga, naglašeno ponavljam, isplaćivanje karme može biti uređeno pregovorima.

Kada superiorni zakon nadjača inferiorni, prijašnji ispire utjecaj potonjeg.

Čini dobra djela da otplatiš svoje dugove. Suprotstavi se lavu zakona vagom pravde.

Tko ima onoliko koliko mu je potrebno za platiti, plaća i dobro zaključuje posao. Tko nema dovoljno, mora platiti patnjom.

Kada na jednu stranu kozmičke vage stavimo dobra djela, a loša na drugu, očito je da će karma ovisi o odnosu težine ta dva «utega».

Ako je strana loših djela teža, rezultat će biti gorčina. No, moguće je povećati težinu dobrih djela i tako otkazati karmu bez patnje. Moramo samo činiti dobro kako bismo povećali težinu utega dobrih djela.

Dragi prijatelji, sada ćete razumjeti kako je divno činiti dobro. Nema sumnje da su pravo razmišljanje, pravi osjećaji i prava djela faktori najboljeg posla.

Nikada se ne bismo trebali buniti protiv svoje karme. Važno je znati kako možemo organizirati njeno plaćanje.

Nažalost, jedino što ljudi čine kada se nađu u velikoj nevolji je pranje ruku poput Pilata, opravdavanje svojih djela, smišljanje raznih izgovora, itd., itd., itd.

Kažem onima koji pate da prouče svoje ponašanje, da se prosude, da barem na trenutak sjednu na optuženičku klupu. Kažem im da nakon površne analize sebe promijene svoje ponašanje.

Ako oni koji su bez posla postanu kreposni, beskonačno milosrdni, nježni, stopostotno korisni, jasno je da će radikalno promijeniti uzrok svojih nesreća, pa i same posljedice.

Nije moguće promijeniti posljedicu ako prije toga ne učinimo nešto s uzrokom od kojeg je potekla. Kao što smo već rekli, nema posljedice bez uzroka i nema uzroka bez posljedice.

Nema sumnje da bijeda svoje korijene ima u pijanstvu, odvratnoj požudi, nasilju, preljubu, rasipništvu, škrtosti, itd.

Nemoguće je biti u bijedi dok je Otac u tajnosti prisutan ovdje i sada. Želim svoju izjavu potkrijepiti pričom:

Jednom me moje Pravo Unutarnje Biće, moj besmrtni Monad, izvelo iz mog fizičkog tijela kako bi mi dalo upute o određenom učeniku. Nakon toga sam Mu se obratio sljedećim riječima: «Moje me fizičko tijelo umara, htio bih umrijeti». Tada je Gospodar Savršenstva, moj unutarnji bog, odgovorio svečanim glasom: «Zašto protestiraš? Dao sam ti kruha, odjeću i krov nad glavom, a još uvijek si nezadovoljan. Sjećaš li se zadnjih dana svog prošlog postojanja? Hodao si ulicama Meksika bos, nosio rastrganu odjeću, bilo ti je hladno, bio si bolestan i u najvećoj bijedi. Kako si umro? U jadnom kućerku. Tada nisam bio s tobom.»

U tim je trenucima lice Gospoda zasjalo, u njegovim se plavim očima odražavalo beskrajno nebo, njegova je divna bijela tunika pokrivala njegova stopala. Bio je apsolutno savršen.

«Gospode», rekao sam, «došao sam ti poljubiti ruku i primiti tvoj blagoslov». Obožavani me blagoslovio i ja sam poljubio njegovu ruku.

Nakon što sam se vratio u fizičko tijelo počeo sam meditirati. Zaista, dragi prijatelji, kada je sin loš, Otac odlazi i tada sin pada u nesreću.

Dragi prijatelji, nadam se da sada bolje razumijete što je to bijeda, zašto i kako dolazi.

Otac koji je u tajnosti ima dovoljnu moć kako bi nam dao i isto tako oduzeo. «Blažen onaj kojega Bog kažnjava.»

Karma je lijek koji dobivamo za vlastito dobro. Žalosno je što ljudi, umjesto da puni poštovanja kleknu pred živućim vječnim Bogom, protestiraju, proklinju, opravdavaju se, pronalaze razne glupe isprike i peru ruke poput Pilata. Takvim parolama ne mijenja se karma. Upravo suprotno, ona postaje teža i još okrutnija.

Od svog bračnog druga tražimo vjernost, iako smo u ovom ili nekom prošlom životu bili preljubnici.

Želimo ljubav, kada smo i sami bili nemilosrdni i okrutni. Tražimo razumijevanje, a ne možemo razumjeti nikoga, nismo se sposobni «postaviti u tuđe cipele».

Žudimo za neizmjernom srećom, unatoč tome što smo uvijek bili izvor ogorčenja.

Htjeli bismo se roditi u predivnom domu s brojnim udobnostima, a svojim sinovima u prošlim životima nismo mogli pružiti isto.

Protestiramo protiv onoga koji vrijeđa unatoč tome što smo i sami uvijek vrijeđali sve oko sebe.

Želimo da nas naša djeca slušaju, no nikada nismo slušali vlastite roditelje.

Klevetanje nam strašno smeta, ali uvijek smo se rado posvećivali klevetama i ispunjavali svijet patnjom.

Trač nam se ne sviđa, ne želimo da netko razgovara o nama iza naših leđa, no uvijek smo tračali, govoreći loše o svojim susjedima, vrijeđajući tuđi život. Drugim riječima, uvijek tražimo ono što nismo dali. U svojim smo prošlim životima bili zli i zaslužujemo najgore, no pretpostavljamo da uvijek moramo imati samo najbolje.

Bolesni ljudi, umjesto što brinu o sebi, trebali bi početi raditi za druge, baviti se dobrotvornim radom, pokušati iscijeliti svoje bližnje, utješiti nesretne, platiti liječnicima za one koji nemaju dovoljno, dati lijekove siromasima, itd. Na taj bi način takvi pojedinci otkazali svoju karmu i bili u potpunosti izliječeni.

Svi koji pate u svojim domovima trebali bi uvećati svoju poniznost, strpljenje i smirenost. Ne odgovarajte lošim riječima, nemojte se ponašati poput diktatora, ne smetajte drugima. Znajte kako oprostiti tuđe greške s beskrajnim strpljenjem. Na taj bismo način otkazali karmu i život bi bio bolji.

Nažalost, dragi prijatelji, ego kojeg nosimo u sebi čini upravo suprotno od onoga što govorimo. Dakle, pretvaranje «sebe» u svemirsku prašinu smatram hitnim i vrlo potrebnim.

P. – Časni Učitelju, jeste li uspjeli u svom zadatku time što ste potakli intelektualne humanoide da postanu nevini elementali?

O. – S velikim ću užitkom odgovoriti na ovo pitanje. Mnogi su se proroci, avatari i Učitelji borili protiv loših posljedica odvratnog Kundartiguador organa. To je vrlo uobičajen i zajednički zadatak povratka čovječanstva u stanje davno izgubljene nevinosti.

Takvi su sveci, u drevnim vremenima, isto tako imali svoje ezoterične krugove za putnike izravne staze, za one koji su uvijek težili Majstorstvu.

Dragi prijatelji, možete zapaziti dva kruga: egzoterični ili javni i ezoterični ili tajni. Dobro je zapamtiti da sve velike ispovjedne religije ispunjavaju upravo te dvije potrebe.

Svaka ispovjedna religija služi čovječanstvu i Iniciranima. Nadam se da ste sada u potpunosti razumjeli značenje mog zadatka na površini ovog žalosnog planeta, koji je naš dom.

P. – Učitelju, mogu li se sve vrste patnje koje se pojavljuju u našim životima pripisati odsustvu Oca?

O. – Prijatelji, postoje svojevoljne i prisilne patnje. Prva se vrsta pojavljuje u životima onih koji slijede izravnu, solarnu stazu. Druga je rezultat naše karme. Očito je da Otac napušta sina zbog njegovih loših djela, posljedica toga je bol.

P. – Što se tiče neprijatelja ili karme, je li moguće da se neka patnja može riješiti pregovorima s Gospodarima Karme?

O. – Dragi prijatelji, shvatite da je utjecaj karme neizbježan kada se ona u potpunosti razvije.

To znači da je karmu moguće korjenito izmijeniti samo kada je kajanje potpuno i kada su u potpunosti nestale sve mogućnosti ponavljanja greške koja je karmički uzrok.

Velika karma koja se nalazi u svojoj fazi manifestacije ima katastrofalne posljedice. Nije moguće pregovarati o svim vrstama karme.

Dobro je znati da korjenitom eliminacijom ega, nestaje mogućnost prekršaja. Zbog toga je u takvim situacijama karma oproštena.

POGLAVLJE 25.

IZRAVNO ISKUSTVO

Istaknuti prijatelji, ponovno se srećemo danas, 19. ožujka 1973., jedanaeste godine Vodenjaka, kako bismo završili s ovim razgovorima koji će, nesumnjivo, biti objavljeni kao knjiga za dobro velikog cilja.

Na kraju, želim naglasiti potrebu izravnog proživljavanja svega o čemu smo ovdje govorili.

Iskustvo istinitog ključno je i konačno za kreativno shvaćanje.

Došlo je vrijeme da najjasnije razumijemo, da zaista preuzmemo konačan psihološki faktor, pomoću kojeg je moguće potvrditi ono što smo objašnjavali na svim ovim sastancima.

Želim zaista svečano spomenuti samu osnovu naše psihološke organizacije, element koji nije izgubljen, Bit.

Neosporno je da u Biti, u svijesti, možemo pronaći Buddhu, doktrinu, religiju i znanje.

Ukratko, možemo potvrditi da se u Biti, u svijesti, nalaze svi neophodni podaci potrebni za regeneraciju, unutarnje samo-ostvarenje i potpuno iskustvo onoga o čemu smo razgovarali tijekom naših susreta.

To znači da se u tom primarnom elementu, u toj primarnoj osnovi sve naše psihološke organizacije, nalaze temeljna načela regeneracije. Očito je da prvo moramo uništiti, razoriti drugu prirodu paklene vrste, u kojoj je Bit zatočena.

Očito je da se ona korjenito budi kada je pustimo na slobodu.

To nam može dati više prednosti.

Prva je divna, jer nas može stalno voditi, mudro usmjeravati naše korake Stazom oštrog ruba, koja će nas odvesti do konačnog oslobođenja.

Druga nam je prednost vodstvo na putu raznih izravnih iskustava, u provjeri svega što smo rekli na ovim sastancima.

Unutarnje prosvjetljenje, sjajno iskustvo, praktična potvrda je modus operandi probuđene Biti, one koja je svjesna sebe.

Potpuno uništenje svih neželjenih elemenata koji tvore sebe, Ja, bez sumnje je hitno i potrebno.

Moramo naučiti kako svojevoljno usmjeravati sve funkcije naše psihe. Nemamo koristi od ropstva. Moramo postati svoji gospodari.

Razgradnjom neželjenih elemenata svijest se budi.

No, moramo postati ozbiljni, jer do sada nismo bili ozbiljni ljudi. Sada, zapravo, svatko od nas nije ništa više od komadića drveta u hrabrim valovima oceana postojanja.

Ponavljam: moramo biti ozbiljni. Ispunjenje ove izjave podrazumijeva iznimnu budnost, od trenutka do trenutka.

Zapamtite da se, kao što smo rekli u prošlim razgovorima o bližnjima, skrivene mane koje nosimo u sebi pojavljuju spontano i možemo ih otkriti, ako smo pozorni i budni poput stražara za vrijeme rata.

U svakom otkrivanju sebe postoji i otkrivenje. Otkrivenu manu moramo rigorozno analizirati, proučiti na svim razinama uma i cjelovito je razumjeti pomoću raznih procesa unutarnje duboke meditacije.

Kasnije, kada smo analiziranu manu razumjeli u cijelosti, slijedi molitva Devi Kundalini, našoj osobnoj kozmičkoj Božanskoj Majci koja će je ukloniti i razgraditi.

Rad je vrlo dubok i izrazito ozbiljan. Samo ćemo tako moći izbaciti, izbrisati iz svoje psihe mnoge neželjene, infra-ljudske, mračne elemente u kojima je naša Bit zatočena.

Buđenjem svijesti mogućnosti izravnog iskustva postajat će sve jasnije i stalnije.

Prije svega, dragi prijatelji, želim da praktično upravljate različitim iskrama probuđene svijesti.

U praktičnom životu možemo pažljivo promotriti konkretnu činjenicu uspavanosti svijesti svih ljudi.

U ovim trenucima pada mi na pamet nešto neobično. Dogodilo mi se to prije 17 ili 18 godina, kada sam bio na tržnicu u saveznoj koloniji, u društvu Litelantes, moje svećenice-žene. U tim smo trenucima podizali njen sat koji sam odnio na popravak. Iznenada nas je potresla nasilna eksplozija.

Užasnuta me Litelantes zamolila da se odmah vratimo doma. Očito, moj je odgovor bio iskreno negativan. Nikako nisam želio izložiti naše živote drugoj eksploziji, koja je tek trebala uslijediti.

Njene su molbe bile beskorisne… U tim su se trenucima mogle čuti sirene vatrogasaca.

Ti su skromni mučenici, sluge čovječanstva, došli na poprište eksplozije… «Od svih tih vatrogasaca koji su upravo ušli u zgradu unutar koje je bila bomba, niti jedan neće preživjeti, svi će umrijeti», to su bile moje riječi. Užasnuta je Litelantes šutjela.

Nekoliko trenutaka kasnije druga je eksplozija zastrašujuće potresla grad Meksiko.

Smrt svih tih vatrogasaca bila je rezultat tog nemilog događaja. Njihova su se tijela od goleme sile raspala, nigdje nisu pronađena trupla, samo čizma jednog narednika.

Ja sam, iskreno govoreći, bio zadivljen nesvjesnim stanjem tih vatrogasaca. Da su bili budni, ne bi tako nestali.

Još se uvijek sjećam očajničkog plača žene koja je bježala s tržnice i užasnute djece koja su se držala majčinih skuta.

Da ja nisam bio budan, očito je da bih poginuo, jer je na autobusnoj stanici gdje sam trebao čekati autobus umrlo stotinu ljudi.

Nisam zaboravio mnoštvo trupala koja su bila razbacana na pločnik ulice, prekrivena novinama.

Nesumnjivo je da su ti ljudi bili žrtve znatiželje. Nesvjesni, znatiželjni uspavani ljudi, koji su nakon prve eksplozije došli na mjesto događanja kako bi vidjeli spektakl.

Da su bili budni, nikada ne bi iz znatiželje došli na to mjesto. Nažalost, duboko uspavani, na taj su način pronašli smrt.

Kada smo se vratili kući, u Caracol koloniju, naši su susjedi bili zabrinuti, mislili su da smo umrli. Zaista su bili iznenađeni što smo preživjeli, unatoč tome što smo bili tako blizu mjestu eksplozije. To je još jedna prednost budnosti.

Prijatelji, moramo se probuditi i naučiti kako biti pozorni od trenutka do trenutka, od sekunde do sekunde.

Hitno je podijeliti pažnju u tri dijela: prvi – subjekt, drugi – predmet, treći - mjesto.

Subjekt - nikada se ne smijemo zaboraviti, moramo se pažljivo promatrati svake sekunde, svakog trenutka. To podrazumijeva stanje budnosti u vezi naših misli, pokreta, postupaka, osjećaja, navika, riječi, itd.

Predmet – pažljivo promatranje svih predmeta ili dojmova koji kroz osjetila dolaze do našeg uma.

Nikada se ne smijemo poistovjećivati sa stvarima, jer tako padamo u fascinaciju i san svijesti.

Mjesto – pažljivo promatranje našeg doma, spavaće sobe, kao da je riječ o nečemu što je novo. Stalno si postavljajte pitanja; zašto sam došao ovamo, što radim na ovoj tržnici, u ovom uredu, hramu, itd.

Ta tri aspekta podjele pažnje svakako sadržavaju nešto što se razlikuje od procesa razgradnje ega.

Ne možemo poreći potrebu proučavanja sebe, promatranja sebe od trenutka do trenutka, ako zaista želimo otkriti naše psihološke mane. Već smo rekli da se u našim svakodnevnim odnosima s drugim ljudima skrivene mane spontano pojavljuju.

Nije riječ samo o promatranju naših koraka ili oblika nekog predmeta, itd. Pozornost usmjerena prema nama samima podrazumijeva tiho i mirno proučavanje svih unutarnjih psiholoških procesa, emocija, strasti, misli, riječi, itd.

Promatranje bez poistovjećivanja dopušta nam da spoznamo procese pohlepe, vezanosti, ambicija, itd.

Nepobitno je da bi pohlepnoj osobi bilo vrlo teško izbjegavati poistovjećivanje s dijamantnim prstenom, nekim novčanim iznosom na bankovnom računu, itd.

Promatranje mjesta dopustit će nam da shvatimo koliko su snažne naše vezanosti i fascinacije u odnosu na razne lokacije.

Dakle, trostruka je pažnja potpuna vježba otkrivanja sebe i buđenja svijesti.

Bio sam vrlo mlad kada sam počeo instinktivno koristiti tu divnu tehniku.

Sada se, dok vam govorim o ovome, prisjećam dva vrlo posebna slučaja koja ću vam opisati. Počet ću od prvog. Jedne sam noći ušao u veliku kuću. Tiho sam prolazio predivnim vrtom, dok nisam došao do glavne sobe. Potaknut unutarnjim porivom, uđoh u odvjetnički ured.

Tamo sam sreo damu prosječne visine, sive kose, blijedog lica, tankih usana i rimskog nosa.

Njen izgled bio je vrijedan poštovanja, bez obzira na uobičajenu visinu. Njeno tijelo nije bilo mršavo ni izrazito debelo. Izgledala je melankolično i smireno.

Pozvala me da sjednem, slatkim i mirnim glasom. Tada se dogodilo nešto neobično; gledajući preko stola, zamijetio sam par staklenih leptira koji su pomicali krila, disali, promatrali.

To mi se činilo egzotičnim i rijetkim. Dva živa staklena leptira?

Tada sam se već naviknuo na podjelu pažnje u tri dijela; prvo – nisam zaboravio sebe, drugo – nisam se poistovjećivao s tim staklenim leptirima, treće – pažljivo sam promatrao okolinu.

Dok sam razmišljao o tim staklenim životinjama rekao sam si da to ne može biti fenomen fizičkog svijeta, jer u trodimenzionalnoj regiji Euklida nikada nisam vidio žive staklene leptire. Nesumnjivo, to je morao biti fenomen astralnog svijeta.

Obratio sam se gospođi i pitao je smijem li malo otići u vrt. Rekao sam joj da ću se brzo vratiti. Ona se složila i ja sam nakratko napustio ured.

Kada sam izašao u vrt, skočio sam kako bih vidio mogu li lebdjeti. Zaista sam se iznenadio kada sam potvrdio da sam stvarno izvan fizičkog tijela. Shvatio sam da se nalazim na astralnoj ravni.

U tom sam se trenutku sjetio da sam prije nekoliko sati napustio fizičko tijelo i da se ono, nesumnjivo, odmara u krevetu.

Nakon takve sam se potvrde vratio u ured, gdje se nalazila dama. Htio sam je uvjeriti da je izvan fizičkog tijela. Rekao sam joj da smo na astralnoj ravni i da se pokuša sjetiti kako je prije nekoliko sati otišla u krevet. Poznato je da, kada tijelo spava, svijest, Bit, nažalost u egu, napušta fizičko vozilo.

Nakon što sam rekao sve to, dama mi je uputila pogled mjesečara, no nije razumjela; bilo mi je jasno da je njena svijest uspavana. Nisam više htio biti uporan, pa sam je pozdravio i napustio to mjesto.

Nakon toga sam otišao u Kaliforniju, kako bih obavio neke važne istrage. Na putu sam sreo preminulu osobu koja je na javnoj tržnici bila nosač teških paketa. Taj je nesretni čovjek na svojim ramenima nosio veliki paket i činilo se da neizrecivo pati. Približio sam mu se i rekao: «Dragi prijatelju, što ti se dogodilo, zašto nosiš taj težak svežanj?» Jadnik me pogledao poput nekakvog mjesečara i rekao: «Radim». No ja sam bio uporan i rekao sam mu da je davno umro, da taj paket koji nosi nije ništa više od mentalnog oblika i da ga bez problema može ostaviti…

Bilo je beskorisno, taj me mrtvac nije razumio, njegova je svijest poprilično spavala. Pokušavajući mu pomoći, letio sam oko njega kako bih ga osvijestio, kako bih mu pokazao da se nešto vrlo čudno događa u njegovom životu, kako bi shvatio da je mrtav… No, svi su moji napori bili uzaludni.

Nakon što sam završio svoje istrage, vratio sam se u fizičko tijelo, koje je spavalo u krevetu.

P. – Učitelju, želite li reći da je moguće izravno iskusiti, kao što ste rekli na našim sastancima, bez razgradnje psiholoških atributa?

O. – Polako ću odgovoriti na ovo pitanje. Gospodo, dame, prijatelji koji me ovdje slušate, izravno je iskustvo povezano s postotkom probuđene svijesti.

Obično ljudi imaju 3% probuđene svijesti i 97% uspavane svijesti.

Nesumnjivo je da se postizanjem četiri ili pet posto probuđene svijesti počinju pojavljivati prvi predznaci izravnih iskustava.

Razlikujte predznake i potpuno obilje, različiti su. Netko tko ima, primjerice, 10% probuđene svijesti, isto će tako imati i veći postotak lucidnosti od onih koji imaju četiri ili pet posto.

U svakom slučaju, oslobađanjem biti i razgradnjom ega, kapacitet za izravno istraživanje uredno će se i progresivno povećavati..

Vježba podjele pozornosti u tri dijela će nam, kao što smo već objasnili, omogućiti potpuno dokazivanje stupnja postignute svijesti.

Ovdje sam podučavao doktrinu i procedure potrebne za buđenje svijesti. Isto sam tako dao učinkovite sustave pomoću kojih možemo upotrijebiti postotak osvojene svijesti.

Korjenitim uklanjanjem ega i svijest postaje u potpunosti probuđena. U takvim okolnostima možemo svjesno sići u paklene svjetove kako bismo vidjeli, čuli i osjetili grubu stvarnost takvih uronjenih regija.

S obzirom da su takve istrage naprednije, moguće ih je zadovoljavajuće ostvariti samo uz apsolutno probuđenu svijest.

P. – Učitelju, rekli ste nam da postoje dvije prednosti Biti: vođenje ispravnog života i mogućnost izravnog iskustva. Zanima me je li za vaš predosjećaj na tržnici, koji ste nam ranije opisali, odgovorna prva ili druga prednost?

O. – Plemeniti gospodine, dopustite mi da vas obavijestim da mi je druga od dvije navedene sposobnosti svijesti dopustila predviđanje onoga što će se dogoditi, uz njenu sam pomoć znao da će oni vatrogasci umrijeti.

P. – Učitelju, možete li nam objasniti razliku mentalnih projekcija i izravnog iskustva?

O. – S velikim ću užitkom odgovoriti na ovo pitanje. S vašim vas dopuštenjem, dame i gospodo, želim obavijestiti da su mentalne projekcije u potpunosti subjektivne prirode i da se uvelike razlikuju od onih koje pripadaju probuđenoj Biti i objektivnog su tipa.

U prvom slučaju, um projicira ono što je podsvjesno proizveo i poistovjećivanjem s takvim projekcijama pada u fascinaciju, u snovima koji pripadaju nesvijesti.

U drugom slučaju, um iscrpljuje proces razmišljanja, ne projicira, otvoren je novome, ne poistovjećuje se i prima u odsutnosti bilo kakvog procesa snova.

Sada ću pojasniti odgovor pričom nadnaravne vrste. Nakon što sam napustio svoje fizičko tijelo, koje je duboko spavalo u krevetu, prizvao sam neku mrtvu osobu, koja je za života bila blizak član obitelji.

Taj je pojedinac došao odjeven u sivo odijelo koje je koristio u životu. Stigao je sam i smijao se, izgledao je poput pravog mjesečara, glupo prepričavajući nešto što je čuo od nekog drugog… Moji su napori da me prepozna bili beskorisni, jadnik je duboko spavao i zaista me nije vidio, stvarno je percipirao samo svoje mentalne oblike i smijao se kao lud, poput idiota.

U toj priči možete raspoznati dva aspekta o kojima sam govorio. Preminuli projicira svoje mentalne oblike, sanja s njima, duboko ga fasciniraju i ne primjećuje me.

S druge strane, ja sam u potpunosti svjestan, probuđen, znam da je moje tijelo ostalo uspavano u krevetu. Moj um nije ništa projicirao; mentalni su procesi bili iscrpljeni, bio sam otvoren novome, primio sam preminulog, istraživao sam ga i shvaćao njegovo bijedno stanje.

Pomoću ove priče, pojasnio sam odgovor na pitanje.

P. – Časni Učitelju, imam pitanje koje se tiče vježbe podjele pažnje u tri dijela tijekom našeg svakodnevnog, fizičkog života. Zanima me kako ona može imati posljedice u astralnom svijetu, kada je riječ o dvije potpuno različite dimenzije?

O. – Dragi prijatelji, ako proučimo život običnog, normalnog sanjara, možemo zapaziti konkretnu činjenicu poklapanja snova i događaja proteklog dana, koji su se odigrali na pozornici fizičkog svijeta.

Kao izravnu posljedicu onoga što govorimo možemo naglasiti činjenicu da se vježba podjele pažnje ponavlja i tijekom noći (kada je Bit u egu izvan fizičkog tijela), ako se njome bavimo u dnevnom životu.

Vjerujem da znate da, dok tijelo spava, Bit, zapečaćena u SEBI, napušta fizičko tijelo.

Dakle, ako smo naviknuti na takvu vježbu u fizičkom svijetu, od trenutka do trenutka, kasnije ćemo je instinktivno ponoviti tijekom noći i rezultat će biti buđenje svijesti. Tada možemo vidjeti, dotaknuti i čuti sve što smo na ovim sastancima govorili o paklu, vragu i karmi.

Potpunom razgradnjom ega ova će nam jednostavna vježba dopustiti da svojevoljno koristimo svijest kako bismo istražili velike stvarnosti.

P. – Učitelju, kako mogu obični ljudi imati pristup razumijevanju razlike stvarnog i nestvarnog, iluzornog i istinitog, objektivnog i subjektivnog?

O. – Postavljeno je vrlo zanimljivo pitanje i smjesta ću odgovoriti.

Dragi prijatelji, prije nekoliko smo dana na televiziji gledali znanstvene vijesti. Zahvaljujući različitim slikama na ekranu, gledateljstvo je bilo obaviješteno o ispitivanjima koje znanstvenici obavljaju kako bi bolje upoznali mozak.

Povezivanjem nekih kvržica s mozgom, znanstvenici mogu upravljati različitim dijelovima istog. Na taj je način moguće ljudskim strojem upravljati pomoću valova i to je već dokazano.

Isto su tako upotrijebili ta saznanja za vrijeme tradicionalne borbe s bikovima, prilikom koje je znanstvenik uspio zaustaviti bika u kritičnim trenucima, kada je životinju crvenim plaštem razdraživao toreador.

U slučaju ljudskog stroja, očito je da različiti neljudski psihički atributi mogu zamijeniti jedan drugog u kontroli raznih zona mozga, oni su te prirodne «kvržice», valovi i automatski strojevi kojima znanstvenici inače mogu upravljati mozgom.

Drugim riječima, mogli bismo reći da znanstvenici u određenim trenucima, pomoću električnih sustava, čine isto što i psihički atributi. Dakle, znanost je svojim pokusima dokazala stvarnost takvih unutarnjih mana.

Netko mora kontrolirati mozak kako bi upravljao osobom, a tu ulogu obavljaju psihički atributi ili znanstveni posebni električni sustavi.

U svakom slučaju, istrage moderne znanosti u potpunosti su potvrdile ono što mi kažemo: intelektualni humanoid nesvjesni je automat, podsvjesni stroj.

Kako može nesvjesni stroj prihvatiti svoju uspavanost? Kako takav mehanizam može potvrditi da je svijest Maya, iluzija?

Humanoidni stroj, baš zato što je stroj, sanja ali zanemaruje snove, poriče snove, čvrsto vjeruje da je budan i nikada neće prihvatiti suprotno.

Automatski i mehanizirani humanoid nije sposoban razlikovati objektivno od subjektivnog upravo zato što je mehaniziran i shvaća subjektivno kao objektivno i obratno.

Uspavani stroj, humanoidni automat, vrlo je daleko od razumijevanja razlike objektivne i subjektivne svijesti; stroj ima svoje teze, temeljene upravo na dubokom snu svijesti. Nikako nije moguće prisiliti uspavanu svjetovnu osobu da shvati razliku svijesti i podsvijesti, objektivnosti i subjektivnosti, snova i budnosti, itd.

Samo je buđenjem svijesti moguće prihvatiti takve razlike. Nažalost, svjetovnjak vjeruje da je budan i čak se uvrijedi kada mu netko kaže da je njegova svijest uspavana. Govoreći Sokratovim jezikom, trebali bismo reći da neznalica kojeg oslikava uspavana svjetovna osoba, nesvjesni stroj, ne samo da zanemaruje, nego zanemaruje da zanemaruje; ne samo da ne zna, već isto tako, što je još gore, ne zna da ne zna.

Dragi prijatelji, moramo prestati biti strojevi. Kada prihvatimo da smo strojevi, napustit ćemo to stanje i kasnije će veo iluzije nestati.

Moramo postati ljudska bića, a to je moguće samo razaranjem, uništavanjem psihičkih atributa koji neprestano izmjenjuju organski stroj i njime upravljaju.

Neophodno je imati stvarnost, prestati biti automatiziran, pokretan valovima atributa, jer samo udaljavanjem od njihovog utjecaja postajemo odgovorni, svjesni i pravi pojedinci.

P. – Učitelju, nije mi jasno koja je razlika između podjele pozornosti u tri dijela i razgradnje ega, jer obje tehnike bude svijest. Možete li objasniti?

O. – Dame i gospodo, tijekom svih ovih razgovora posebno smo bili zainteresirani za razgradnju ega, potpuno uništenje tih psihičkih atributa u kojima je Bit zapečaćena.

Vjerujem da smo puno govorili i da smo dali savršen sustav za potpuno uklanjanje SEBE, JA.

Dovoljno smo objašnjavali i ponavljali da samo korjenitim uništenjem infra-ljudskih elemenata u nama, možemo osloboditi i probuditi Bit.

Na današnjem smo sastanku predstavili određenu vježbu. Govorili smo o podjeli pažnje u tri dijela, koja omogućuje svaki put sve savršenije i učestalije korištenje različitih postotaka probuđene svijesti, koje oslobađamo smrću SEBE.

U prvom slučaju, riječ je o cjelovitoj doktrini koja se temelji na razgradnji EGA. U drugom slučaju, govorili smo o divnoj vježbi, tehnici koja nam dopušta da koristimo svijest koju oslobodimo na savršen, jasan i točan način.

U svemu je tome potrebno da se zaista pretvorimo u sposobne istraživače ezoterizma i čistog okultizma. To želimo i iz tih smo pobuda, ovim predavanjima, prenijeli neophodnu doktrinu.